1.COPILĂRIA..

Când am deschis eu prima dată ochii larg , ca nişte ferestre spre lume, eram acolo în curtea mare cât sufletul bunicii, printre orătănii, vise, speranțe, un boț de om , o fărâmă de viață.Bunica în schimb tot o treabă,urca scările de zeci de ori, certa o pisică cuibărită în bucătăria de vară sau mângâia cu privirea vițelul alb ca spuma laptelui.

-Ionele??? Ionelee?? Unde lăsaşi tată gîsca? Vrei să o omoare autobuzul? A zis bunicul apărând din grădină cu coasa.Du-te câine după gâscă! Fugi!

-Gâsca?? Gâsca e la stație! Săream eu căutând zburătoarea albă.Ochii mi se roteau larg a spaimă, se strângeau căutând..unde era animalul totuşi?

Uitam prins de joacă de bietul animal tot cu bobocii gălbui pe care-i căra după ea în căutarea apei. Bunicul venea încet în curte, înalt, uscățiv, aspru ca un colonel ce inspecta trupele. Îmi era frică de el,de glasul lui:

-Câine, câine!? Lăsaşi gâsca la poartă să o prindă vulpea? Sau ai dus-o la stație? Ai legat-o acolo să ciugulească surcele? Du-te după ea! Păi nu te bag eu la coteț ? Nu te pun eu să stai acolo ? Câine ! Câine !! Să nu vii fără ea că te beşic cu urzica ! Mă n-auzi tu ?

Am fugit cu ochii măriți până în malul apei ca să găsesc animalul.Nu era nicăieri.Mărăzuia a fost din totdeauna un copil vitreg şi murdar al Amaradiei,nici apă bună de băut, nici peşti foarte arătoşi, un susur mic şi plin de gunoaie.Cei de la compania de petrol au turnat dale mari de piatră pe care vara se adunau sute de albine şi bondari, muşte însetate.Iarbă năclăită de praf pe margini în pansamente de căldură.

Unde să fie pasărea aceea? Ce mă fac dacă nu o găsesc? Cum mă duc eu acasă fără ea? Acuşi se face 12 şi apare iar bătrânu! Uite-l! Mă ce ochi de vulpoi are!

Dacă ajung la coteț cu rațele deseară? De fapt n-ar fi prima dată, în iarnă m-a lăsat să stau minute bune acolo noroc cu bunica:
-Mă omule, tu vrei să-mi omoare orătăniile? Minte multă ai tu? Te pui la mintea mucosului, ăstuia! Doamnee mumăă!!
-Lasă-l acolo! Lasă-l pe bozgor să stea acolo! Să stea acolo!
Bunicul mă urmărea atent în căutările mele disperate şi bătea cu bâta în lemnul podiştii:
-Să nu vii acasă fără gâscă! Aoleuuu!! Păi? Eu te las cu o treabă şi tu? Mă n-auzi tu? Caută gâsca ! Caută gâsca câine bălţat ce eşti ! Aoleeuu !!!
Îi vedeam picioarele subţiri pe podişcă, simţeam bâta cum loveşte lemnul întins şi parcă toate se năruiau în mine.Ce să fac ?
Ca un făcut, apare şi fata colonelului din vecini,blonduţa cu codiţe şi cizmuliţe roşii.
-Ce faci aici ? Ce cauţi ? Vreo comoară ceva ? Vreau să caut şi eu ! Cât praf aici ! Puaah ! Nu suport praful !
-Dacă te muşcă vreo albină şi plângi eu ce fac? Nu e destul că nu găsesc gâsca? Vrei să-mi iau papara şi pentru tine? Nu-s eu destul de necăjit ?
-Sunt multe albine? De ce vin aici?Muşcă şi prin cizmele mele roşii ? Muşcă şi fetiţe ?
-Sunt foarte multe! Sunt mii! Vin la apă! Atâta câtă este! Sunt însetate!
Mă uitam la ea cum cerceta fiecare bucăţică de pământ lovind cu piciorul albinele imaginare,fiind încălţată cu cizmuliţe nu putea păţi nimic.Eu puteam păţi destule mai ales că pe picioarele mele goale se citeau semnele trecerii prin vale.Şi câte nu mă mai muşcaseră până atunci! Câte cioburi se odihniseră în picioarele mele! Noroc cu bunica, mă oblojea cu leacuri bătrâneşti şi vorbe bune care mergeau la suflet.
-Dacă vrei să vii, trebuie să te ţii de mine! Să nu te loveşti! Să nu cazi în apă că-i plină de petrol şi murdărie !
-Dacă o să cad în apă mă bate mama şi pe tine te leagă de stâlp ! Aşa a zis că-ţi face de mai intri prin grădina noastră după mingea de fotbal ! Te leagă de stâlp şi te dă la câine !

-De stâlp, băgat în coteţul raţelor, toată lumea asta mă vrea legat şi eu nu găsesc înaripata ! Mă duc eu şi mă leg singur na !
Cursul apei răsucit, bancuri de nisip în care zăceau de a valma roţi de cauciuc, plastice, sobe ruginite , mâncate până-n măduva de fontă, animale moarte.Fiecare familie arunca acolo animăleturile ce îşi dădeau obştescul sfârşit :sticle, geamuri şi borcane.Un bazar trist şi nedorit,o lume aparte , tăcută , ciudată.nedorită de nimeni..
-Nici urmă de gâscă! M-am fript ! O să mă omoare bunicu' !! Ai de mine şi de mine! Cum am putut uita?
-Eu zic să ne întoarcem! Poate mă strigă bona! Nu te pot ajuta prea mult,nu te mănâncă vulpea cred.Dacă o va face o să plâng puţin şi-mi trece.Cine a mai văzut vulpe să înghită copii cu gâscă cu tot?
-Dacă mă întorc, o să stau închis în coteţ.Mai bine aştept toată ziua până apare gâsca! Cum să intru în curte ? Mă aşteaptă acolo lângă fânărie ca să îmi dea pedeapsă !
-Eu plec.Îmi este foame şi e atât de murdar aici! Sigur sunt şi niscaiva şerpi..Brrrr !! Am pleecaat !! Să mă anunţi de trebuie să te salvez de aici.Chem eu din cărţile mele pe cineva să te scoată.Paa !!
A plecat încet sărind din piatră în piatră şi inima mea a tresărit.Eram singur cu gânduri de teamă şi nu găseam pasărea. Ba m-au m-ai muşcat şi nişte albine de picior, şi îmi venea să fug departe.Dar unde ? Unde să fug fără să fiu găsit şi pedepsit ?
Nu mai era nimeni la marginea podiştii şi am început să plâng.Dar cine să mă audă? Vântul? .Prin toată căldura verii s-a pornit o pală timidă şi iarba murdară s-a scuturat de praf.Un vârtej miniatural s-a ridicat peste mine şi minune! Găsca a apărut încet cu bobocii după ea..O găsisem!.Era teafără cu bobocei cu tot!.Aş fi omorât-o pe loc de necaz şi aş fi înviat-o la loc de fericire!
-Buni', am găsit gâsca! Am găsit gâsca!
-La ora 3, te duci cu vaca!.Eu trebuie să plec la brigadă la vale iar mamă-ta nu poate să se descurce cu vitele şi cu Daniel..Urci pe dealul Orgăi şi acolo vezi tu, te abaţi dincolo

de via lui Stoican, să nu le laşi în porumb , vin să te controlez auzi?
.Aveam atunci în bătătură 3 vaci şi un viţel abia născut.Cea mai bătrână dintre ele, Roza fătase cu 1 săptămână în urmă iar cel mic se întrema în fiecare zi..Pentru mine, mersul cu vitele a fost o corvoadă, programul strict, plictiseala ce se aduna, rutina..Cel mai fericit eram când norii se adunau nervoşi iar ploaia mătura cu apele sale satul..
-Hai la masă copile!.Hai că scroafa e nemâncată, trebuie să fug la deal oamenii ăia cu mâncare, am o sumedenie de treabă.N-ai dus şi tu nişte dudău la purceim te joci toată ziua, uiţi de tine! Hai la masă!
.Mă dojenea cu durere în glas de câte ori făceam prostii zicând:
-Ooof! Copile , copile! Câte trebuie să pătim eu pentru copilăriile tale!
-Lasă bunico, fac eu imediat! Imediat fac buni! Imediat!
-Faci tu, păcatele tale! Ooof! Săriţi-ar mucii să-ţi sară de borac! Faci tu!
Spunea asta cu atâta năduf în glas încât cădeam de ruşine, intram în pământ,bunica nu mi-a dat în toată copilăria o palmă, o palmă! Aceste vorbe mă marcau însă de fiecare dată..Preferam o mamă de bătaie decât dojana! Mă întorceam cu spatele şi aşteptam să-i treacă oful apoi o luam în braţe..Nu refuza niciodată îmbrăţişarea şi mă mângâia cu mâinile ei aspre, muncite:
-Mă n-auzi tu? Mă㠃!? Ce mă fac eu cu tine? Mă n-auzi tu? Te beşic cu urzica auzi?
Pe masa de sub umbrar a pus repede o tigaie de tuci cu roşii fierte şi aburinde,o pâine scoasă din cuptor şi o ulcică cu ciorbă de fasole:
-Buni’boacă mi-ai făcut?
-E pe vatră.Vezi să nu te arzi! Mânâncă şi adă’ şi tu nişte dudău la purcei înainte de a te băga în casă.Nu mai răzbesc cu toate hangaralele ! Măcar de ar ploua puţin..Câtă uscăciune! Ne pedepseşte bunul Dumnezeu pentru păcatele noastre, aia e! Mănâncă şi ocupă-te de purcei, să vezi ce face Dan, l-am lăsat în tindă, culcat, să nu cadă din postavă!

Boaca era o bucată rotundă de pâine în care bunica punea miere,bucată nu foarte mare , de mărimea unei gogoşi dar dospită şi foarte gustoasă. O roteam în mâini, suflam cenuşa, aşteptam să se mai răcească şi salivam acolo cu ochii tăvăliţi în capul cuptorului ţărănesc:
-Te duci cu vaca pe deal? Eu ce o să fac singură aici? Mă plictisesc! A zis Amely aşezându-se pe scaun. Dacă vin şi eu cu tine? Vreau să mânc mure pe deal, am auzit că-s tare bune ! Numa'că maman nu mă prea lasă, zice că mă prinde ploaia acolo şi mă răcesc..Mai sunt şi copii lu'Vică, îs prea murdari pentru o fată de doctor! Mă iei cu tine?
-Să nu te certe colonelul.Trebuie să-i ceri voie.Dacă te iau cu mine şi vrei acasă? Eu nu vin până la 8 seara.O să plângi?.Dacă vine Stoican şi ne bate?
-E rău? Am mai auzit de el că rupe copii pe genunchi! Că are nişte braţe lungi până la genunchi şi rupe spinări, capete!
-Bate copii care nu sunt cuminţi!Are şi un câine negru.Deci , vii?.Fetele nu le bate, doar le rupe niţel codiţele! Atât! Le pune pe genunchii lui bătuţi de vânt şi le smulge codiţele!
Am râs eu dar ea era destul de serioasă,mă gândeam că renunţă dar adevărul că se ţinea tare.Ieşea afară din bucătărie şi se uita peste deal unde ştia că se află via lui Stoican.
-Vin cu tine.Dacă se atinge de părul meu am să chem armata, să-l încingă puţin..N-am să mă las eu doborâtă de un căpcăun!
-Ar cam avea nevoie zău de aşa ceva.Mânânci cu mine? Uite, mai am o bucăţică de boacă.Ce zici?
-Mmm!! Ce bună ee!! Mmmm! La noi nu se face aşa ceva..Ce bun ee!!
Mestecă tandru bucata de pâine caldă apoi îi zic:
-Ţi-a rămas miere pe obraji şi treci pe lângă albine, să nu te simtă că-s pe tine auzi? Ai mai păţit tu necazuri pe la stupi şi plângeai singură de durere.Şterge-te bine!
-Păi dacă nu era nimeni să mă apere? Plângeam şi mă rugam de ele să plece.Nana m-a luat de acolo şi m-a oblojit că eram toată muşcată de mâini şi picioare..

Mâncam iute privind pe furiş către cerul ce căpăta uşoare nuanţe vineţii.Dacă venea ploaia şi tataie mă ţinea acasă? Dormeam mai mult sau mă duceam la joacă cu restul copiilor! Vacile! Când avea să se termine calvarul? Din păcate, urma să ţină toată vara până plecam acasă, umblam cu vaca de dimineaţa până seara, de luni până sâmbăta seara.Atunci făceam baia generală şi schimbam hainele bolnave de atâta murdărie.Duminica linişte,parcă toată curtea se odihnea când plecau animăleturile la câmp.Puteam dormi, umbla peste tot..Să fi fost duminică mereu!
-Deci? Ce faci? Nu pot aştepta să plângi acolo pe deal.Dacă plângi vi singură acasă! Eu nu las vitele ca să te aduc acasă! N-ai fost singură prin pădure, poate te pierzi!
-Nu mă apucă plînsul cu una cu două.Apoi, o să mă aperi tu? Şi nu o să mă las bătută de el, nu! Doar să îndrăznească a pune mâna murdară pe mine! Am să-l leg de primul copac! O să pună tata armata pe el!
-Bine.Să fii aici în jur de ora 3!.Nu mai tîrziu că mă aleargă bunicul cu boata!
-Ionele!? Du-te şi te pune odată în pat! Mai stai la poveşti ? Nu vezi cât îi ceasu'? Ooh! Dan iar a fugit prin grădină la deal! Am să-l beşic cu urzica!
Mi-am luat rămas bun de la ea şi gata de somn.Era răcoare în cameră şi somnul m-a răpit imediat,camera din mijloc,o simt şi acum mirosind a busuioc, un ceas mare adus de bunicul de pe front care ticăia acolo lipit pe perete, patul tare în care mi-aş fi dorit să dorm două zile întregi.Numai că.somnul mi-a fost răpit brusc:..
-Scoală-te! Scoală-te că e ora 3! Scoală-te! Scoală-te că a ieşit bătrânu'! E afară şi bombăne, cred că-i nervos..
-Tot tu eşti? Aşa de repede s-a făcut ora 3 ? Nu se poate! Nu e drept ! Nuu !!
-Nu aveam cu cine mă juca pe afară şi am văzut că s-a făcut ora trei! Tata a plecat la Târgu Jiu..Mergem? Hai că zbiară vaca aia zici că o taie careva ! Hai !
-Mergem!.Vaai! Ce aş mai fi dormit! Cum n-am şi eu noroc de somn mai mult ! Cum ?

-O să dormi deseară, hai! M-a trimis mamaia să te trezesc! Cald! Un cuptor mare în care soarele prăjea uleiul veriiiar vitele se mişcau alene prin curte agăţând via..Sfinte! Se putea să fie mai cald? Îmi venea să fug în casă şi să nu mai ies de acolo decât cu forţa..La intrarea pe drumul de pământ apar copii lui Vică, nepoţii..O gloată de copii murdari, gălăgioşi cu care împărţeam cerul albastru şi praful dintre degetele de la picioare..
-Lăsăm vitele să meargă păscând până aproape de via lui Stoican, zice un lungan murdar şi cu hainele rupte.Mâinile lungi şi negre de mizerie arată spre colţul de vie iar fratele lui, Liviu , înjură şi aruncă cu pietre după o oaie ce se încăpăţinează să rămână pe loc.
-Să nu intre vitele în porumb! Ne omoară ţiganca dacă scăpăm vreun animal acolo! Mai ştii Ionele ce i-am făcut ieri seară? Pfoaai! Ce s-o mai inervat! Dacă afla tărăşenia..
-Destul că m-a pârât la tataie-miu că n-o respect! Băăh! Hai să mergem odată că s-au scurs hainele de pe mine!
-Vine Ana cu noi?
-Vine.Vrea să culeagă nişte pere din deal.O să aibă grijă de vite!, Putem să ne urcăm în nucul ăla mare.Poate găsim vreo cucuvea sau o buhă, ce tare ar fi!!
Drumul spre dealul Orgii se înalţă încet , gropi de nisip pe lateral , pădurea freamătă..Mă uit înapoi suflând din greu , mă şterg pe frunte şi mân animalele mai repede.Când ajung sus mă aşez pe iarbă şi aştept.
Ana cântă,un cântec numai de ea priceput deoarece e handicapată,la vârsta de 4 ani au găsit-o într-o leasă de lemne îngheţată.Aşa mi-au spus ai mei.Cântă printre dinţii galbeni ca ceara şi din când în când îşi aranjează baticul înflorat pe cap sub care a răsărit de ceva vreme un fir alb sau două..
-Lasă animalele! Lasă-le să pască! N-au unde se duce!
-Uite vitele lui Stoican! Numa' acu' trebia' să vină şi ăsta!

-Vezi că Muta are toporul la ea, zice Sorin apoi se repede spre tăuraşul ce intră peste vacile lui Stoican.Ana, roşie la faţă şi cu ochii scăpărînd se apropie de vie, rupe un strugure

pe jumătate copt şi goneşte câinele lovindu-l cu piciorul.Apare Stoican, un dop de om cu nişte braţe descărnate care-i atârnă pe lângă corp, privirea i s-a încins de ciudă iar gura macină cuvinte urâte:
-Fire-aţi ai dracu! Fire-aţi ai dracu! cu mama voastră de gândaci! Veniţi aici la vie să distrugeţi munca omului! Vă spun la miliţie! Vă spun la miliţie tâlharilor! Aşa vă învaţă la şcoli? Să furaţi din avutul obştesc? La miliţie cu voi! Tâlharu' de Aurel ştie pe unde-i umblă nepotu'? Ştie? Las' că dau de el! Dau e de el şi-l bag în aia măsii de tâlhar!
Prinde din viteză o ramură de salcîm cu spini , loveşte cu ură oaia care se apropie,ar duce-o la vale la cooperativă dar ştie că nu poate intra în spini şi rugii de vie ce învelesc gardul..Apoi, se retrage spre căbănuţa sa aşteptînd ceva.Murmură înjurături, se plimbă în jurul covercii fără astâmpăr:
-De ce ne înjură prostul ăsta? Că nu i-am făcut nimic! Zice Amely retrăgându-se în spatele Anei.Am să-l spun lu'tata! Să vezi ce-i face!
-Lasă-l! E un nebun în toată regula! Visează numai averi şi pământuri! Aşa a zis bunicu'.S-au certat nu de multă vreme..Prieteni de ani de zi s-au certat ca orbii pentru o palmă de pământ cu pruni..
-Mi-e sete.Unde pot să beau apă?Dealul ăsta m-a istovit nu glumă! Sete! Sete mare! Apă! Am să mă topesc de cald şi te fac răspunzător pentru asta! Sete!
-Vino cu mine!
-O să trecem pe la Stoican?
-Ce avem noi cu el?.Vacile mele s-au dus către cişmea.Vino! Este una mai mică după nuc.Mergem acolo ! Aşa nu voi fi răspunzător pentru tine, ce o fi însemnând aia!
-Dacă înghit vreo broască?Nana mi-a spus că dacă beau apă din cişmea fac broaşte în burtă!
-O să o duci acasă la Petroşani şi o să îţi orăcăie tot anul în burtă! Am râs eu.Să ai şi tu în burtica ta broscuţe, n-ai să paţi nimic te asigur eu! Să râdă copii de la şcoală de Amely cu broscuţa la burtică!

-Mi-e frică! Cum o să mă duc acasă la prietenele mele cu broasca orăcăind? Să râdă Emilia de mine? Nuu!!
-Vrei să bei apă sau nu? Hai că pleacă vaca la deal şi mai sunt porumbişti pe aici.Hai!
Cişmeaua e mică, albă, aşezată pe un dâmb de pământ.Gura ei din piatră e acoperită cu iarbă iar în apă se mişcă broaşte verzui,malul s-a aplecat asupra ei datorită ploilor iar intrarea a devenit strâmtă,coborâtă ca o gură bolnavă, fără dinţi:
-Bea tu întîi! Să văd cum te înneci cu broasca!Vreau să văd cum îţi intră broasca pe gâtul ăla lung cât un fir de pai! Hhahhaha! Să aud eu broasca orăcăind!
Am luat căniţa şi am băut cîteva guri apoi s-a îndurat şi ea să bea cu înghiţituri mici , stropii reci i s-au scurs pe bărbie.Sorbeam ochii mari ce savurau răcoarea apei şi liniştea odată cu ostoirea setei.Picăturile apei s-au dus uşor în jos şi amândoi am râs.Nu era nici o broască verzuie gata să intre pe gâtul nostru.Niciuna!
-Ce bună este! Nu ştiam că e aşa bună! Ce rece e!! Noi nu avem la Petroşani apă aşa bună..A noastră e murdară! Acolo e cărbune mult, Jiul e a aşa negru!
-Pînă la urmă, nici o broască nu a venit să intre pe gîtul tău! Vezi?
-Mergem? Nu mai vreau să stau aici acum..Mergem? Mi s-a făcut foame.Ai ceva de mâncat?
-Stai că vin nebunii la scăldat! Să vezi acum bătaie cu nămol! După aia mâncăm! Mai rabzi puţin nu?
Într-adevăr, Fane, băiatul mijlociu al lui Pavel, Puiu, fratele cel mic, Sorin, Fasole, Liviu, Bogdan sosesc chiuind şi îşi aruncă hainele pe mal uitînd de animale , de Stoican.Apa este tulburată ca după o mare furtună iar noroiul iasă la suprafaţă.Stropi mari, negri sar în toate părţile murdărind bluziţa albă a fetei.Ar da să zică ceva dar se aude un strigăt:
-Vacile se duseră pe Orga la vale! Acolo e un lan de porumb şi nu ştiu dacă nu cumva vine brigadierul Neamţu’pe aici! Fugaa!! Fuga că-i necaz mare!
-E ţaţa Rada, fugiţi că au intrat vacile în porumbii ei! E ţata Rada, soacra brigadierului! Aia vă mănâncă pe pâine în loc de gem!

Brigadierul Neamţu! Spaima celor din sat care şi-au găsit de multe ori vacile duse la brigadă, un om mic de statură, negru la chip având mereu la braţ o bardă mică şi pe cap o pălărie verde cu pană..
-Unde e vaca mea? A, uite-o mai încolo! Noroc că nu e în toane bune şi Ana a mai întors-o de cîteva ori.Zambila? Zambila e şi ea aproape şi mă minunez!.Dacă vine bătrînul să mă verifice sunt în regulă! Are prostu'obicei de a sta ascuns în pădure să vadă de îmi fac treaba.Acum pot să le văd aici şi să mă joc, se fac imediat 3 ore de când am venit.Trece timpul!
-Uite-l pe Fasole ce aleargă! Oaai! Ce viteză a prins lunganul!
-Dacă îl prinde Stoican, e jale! Că ăla nu ştie mare lucru! Dă cu barda după el! O să-l prindă Stoican!
-Nu-l ajunge , Fasole când e fugărit nici Scaraoţchi nu-i stă la goană!
Într-adevăr, Stoican îl vede alergând dar Ana e mai rapidă agitînd barda.Ce se va întîmpla? Ce face nebuna? Are să-l lovească cu barda? N-ar fi prima dată!
Stoican se opri văzînd-o pe mută şi începe să se certe cu ea.Te poţi certa cu un nebun? Mai ales un nebun care nu aude cum trebuie? De ce risca să fie lovit?
-Nebună! Tu nebună? Pleacă de aici tu, nebună! Aici e via mea! Dau cu toporu ! Dau cu toporu ! Auzi tu ? Pleacă!
-Fi a dacu' tu ! Fi a dacu' tu poastă! Dau ! Dau io ! Dau !
Bâjbâie câteva cuvinte printre dinţii distruşi apoi ochii i se fac mari.Stoican vrea să o lovească dar sfârşeşte cu braţul plin de sânge iar muta n-ar da semn de oprire..
-Lasă-l tu năroadă ! Lasă-l ! Dă-l în mumă-sa! Pleacă mă dracului de aici de neghiob ! Te pui cu ea ? Cu mintea ei bolnavă ? Pleacă-odată n-auzi? Vrei să îţi taie asta mâinile? Zice ţaţa Rada împingându-l mai încolo.
-Vă reclam pe toţi! Pe toţi! Proces la vale! Şi pe tine Radă că te bagi! Si pe tine !
-Pleacă nebune! Pleacă la vale că te tăie muta! Pleacă! Lasă dracului strugurii, du-te la Ilie la vale să te coase nebune! Du-te la vale că verşi sânge! Du-te!

-Hai la struguri! Hai să mîncăm struguri! Striga Sile fericit.Hai la struguri!
-Eu nu mă bag acolo, se apără fata stînd deoparte.Sunteţi nişte nebuni!
-Ne dă Ana nişte struguri.Nici eu nu mă bag acolo.Dacă află bunicu-miu mă tunde!
-Ce are Ana de vorbeşte aşa? E bolnavă? Nu înţeleg nimic din ce zice.Nimic!
-Când era mică, la 4 ani, a adormit într-o leasă de lemne şi a îngheţat.Aşa zice mumă-sa dar ea săraca-i bolnavă din naştere..ne povesteşte Bogdan culegânfd cu buzele struguri, nici unchiu' n-a fost întreg la minte..
-Ia-i spus mamei tale că ai venit cu mine?.O să iasă scandal acasă cu Stoican.Nu-l înghite pe bunicu-miu şi sigur ştie cine suntem! O să vezi discuţii! Poate luăm şi bătaie din cauza strugurilor!
-I-am spus lui Gertrude.Ea are grijă de mine.Mama cred că a plecat la Petroşani.Tata citeşte toată ziua din cărţile lui militare,nu sunt importantă pentru el.Când s-a întors de la Târgu Jiu m-a pupat pe frunte şi s-a aşezat pe şezlong.În rest..
-Papă! Papă! Buni stuguli! Buni!
-Zice că-s buni strugurii.Ai priceput? Hai că nu e fată rea totuşi! Vrei să o inervez puţin? Vrei?
-Poţi? Nu dă cu barda? Am văzut ce-i poate pielea..Nu dă?
-Nu dă cu barda în oricine.O fi nebună dar are o umbră de luciditate ca să nu dea în copii.Iubeşte copii şi ar face orice pentru ei în toată nebunia ce o înconjoară.
Mă ridic de jos şi-i zic imitând un act sexual :
-Anăă ? Face futa' tu ? Uite ! Face futa' tu ? Face ?
-Hăă ? Fi a dacu' tu ! Uşine' ! Spui moşica ! Spui moşica tu ! Spui ! Uşine tu ! Hăă !! Face futaa !!
Amely râde privind spre Ana iar tocmai atunci vântul se înteţeşte.Iarba până atunci strânsă de braţele căldurii, se învârtoşează brusc, se zburleşte gonind praful.
-Ionele, ia vacile şi coboară-le încet la vale că uite ce vine! Zice Bogdan în timp ce se îmbrăca.Să fugim că-i dă cu piatră !

Cerul s-a întunecat dintr-o dată, armate de nori nervoşi pluteau ca nişte nave de luptă, gata să ne prindă, gata să ne doboare..
-Să intrăm în pădure că după aceea le mânăm noi la vale! Dii boală! Cea Joiană! Ceaa! Cea joainã n-auzi?
-Ne prinde ploaia? Mi-e frică de tunete! O să ne ude!!
-Mergi şi nu te mai uita înapoi! Să ajungem acasă odată! Fugi cât te ţin picioarele la vale că de aici mă descurc eu! Fugi! Nu te mai uita înapoi!
Mă uitam cum aleargă pe pantă la vale ţinându-se cu mâinile la urechi până la dispărut la cotul drumului.Cerul bubuia în dealuri, vântul se înteţise atât de mult încât mă temeam să nu fiu aruncat în vreun vârtej, vacile porniseră cuminţi spre buza verde a pădurii iar Ana s-a lăsat cu vitele ei la poale , culegând mure impasibilă , îi auzeam cântecele printre rapsodiile vântului.Apoi linişte.Nici un fir de vânt, nimic,totul încremenit.Liniştea dinaintea furtunii, cerul devenise plumburiu ameninţător când am intrat în curte:
-Cred că fată vaca la noapte, zise bunica punînd oala la foc pentru mîncare.Zambila trebuie să fete şi nu ar fi bine să o scoatem la câmp vreo 2 zile.Să vedem cu viţelul, ştii că anu'trecut i-am dat cu biberonu..Poate-l acceptă de data asta..
-Noroc cu doctoru'că a adus de la Craiova biberoane şi tot ce trebuie că nu ştiu ce ne făceam zău !
-Unde e Dan? Iar a fugit la Ioana la deal? Cum scapă niţel cum e acolo! Doamne!? După ce că ne-a furat Sorin banii din casă vara trecută..Câinele bălţat! Am să-l jupoi de viu! Am să-l leg cu laţul!
-Mă duc eu după el! Lasă mâncarea pe mai târziu..Bine că am ajuns înaintea ploii acasă..
-Treaba voastră! Vă las mâncarea pe aragaz, îs prea obosită să mai aştept după voi! Vă puneţi , cheia e sub preş, eu mă dau să spăl nişte haine şi în pat.
-Ar trebui să vă pună mâncarea sub cheie! Când e de stat la masă, staţi la masă ! a zis bătrânul strâmbând din nas.Nici la televizor n-ar trebui să vă las! O dată pe săptămână!
-Mă duc eu după Dan la vecini.Venim mai târziu..

Dan era cu Sorin şi Vasile la masă.Mama Ioana mi-a trîntit în faţa mea o bucată galbenă de mămăligă şi apoi nişte lobodă făcută în tigaie pe masa rotundă de lemn în mijlocul camerei.Cît ai clipi, 6 oameni mîncau cu poftă din ierburile gătite iar la final o cana mare de apă.Ce m-a uimit în copilăria mea foarte mult la oamenii ăştia: sărăcia.Nu aveau decât 2 camere în care dormeau grămadă,se spălau la lighean sau la troacă şi de multe ori dacă ploua făceau baie.Mâncau din legumele cultivate în grădină, mămăliga şi-o procurau din bruma de porumbişte pe care o lucrau din primăvară până în toamnă.Dacă era vară, erau prune, mere, pere, câteodată corcoduşe.Ana se ducea la lucru cu ziua şi acolo primea mâncare şi ţuică.Creşteau în bătătură un purcel şi câteva zeci de găini costelive pe care uneori le mai lua vulpea sau vreun câine hămesit.Iarna, când zăpezile albe se lipeau de pământurile negre şi îngheţate, tăiau godacul şi sărbătoreau crăciunul cu vin roşu şi caltaboşi.O viaţă pe care nu mi-o puteam închipui mie sub nici o formă.Am crescut cu ei, legat strâns de sărăcia lor nostimă , trăind momente unice ale vieţii :

-Sorine unde e taică-tu mă?

-Tata a murit când eram eu mic.Era mut, ca mama.A adormit cu ţigarea în gură şi a luat foc. Uite! Aici! Vezi faţa asta de pernă? Uite!

Feţele de pernă aveau pe ele patina celor 9 sau 10 ani cât cântărea Sorin atunci, un galben ca pepenele şi urmele unui trecut tulbure.Priveam parte fascinat, parte fericit că la mine lucrurile sunt curate, albe ca spuma laptelui:

-Vrei să vezi unde a dat Vică foc? A dat foc aici că s-a înscris tataie-tu la colectivă.Pac ! Pac !

-Nu e adevărat, spune Bogdan, Ana a aprins fânăria acu'câţiva ani.A vrut el Vică să aprindă da'a zis muma Ioana că era prea beat să poată..In plus, l-au luat ăia de la miliţie şi l-au bătut măr !

M-a dus pe sub bolta de lemn a casei şi mâna mică arăta locul unde nebunu'a dat foc la gospodărie.Bogdan râdea cu toată gura când Sile şi-a tras pantalonii de pe el şi fuga la wc, de fapt prea mult spus, o gaură în scândură şi multă

hârtie de ziar, coceni . La un moment dat, Vasile intră în grajd şi aduce de acolo pisica pe care o pune la uşa din tindă nu înainte de a o da cu benzină pe sub coadă.Săracu' animal! Făcea tumbe de durere, se lovea de toti pereţii ca o apucată, mieuna, a trebuit să vină tanti Ioana, bunica lor cu o joardă cât tinda şi să ne împartă pe la casele noastre.
-Fir-ar-al de! Nu se mai saturǎ! Nu i-ar mai răbda pământu! Vino giavole aicişea să-ţi scutur eu blana aia păduchioasă! Unde să mai dea de Sorin când el era deja prin vie la deal? A ridicat numai joarda şi Sorin s-a dus zburând:
-Ionele mai ai bere de la doctoru'? zice Sorin, ştergându-se pe frunte de sudoare tocmai în fundul grădinii printre parii de vie:
-Mai are bunicu' cîteva sticle .De ce?
-Mâine, mergem la porumb şi ne alegem nişte drugi frumoase, le frigem la pază, bem nişte bere..Adu şi tu nişte bere să ne cinstim, ce zici ?
-O pun pe Amely să ia de la taică-su că are mai multă.Pe mine mă prinde imediat bunicu-miu..Tre'să vină doctoru'cu nişte prieteni de ai lui..Nu am cum.
-Hai că nu îţi zice nimic.Două beri acolo.Bem şi după aia luăm vitele pe deal.Mai devreme chiar ! Să se bucure moşu' !
-O pun pe ea.Are mai multe! Aseară a venit la noi Neamţu şi cred că le-au băut, lada era gata de dimineaţă, n-am cum.. La ora 21, scandal la poartă.Stoican bandajat din cap pînă în picioare, cu miliţianul după el, să îi ceară socoteală mutei..Vocile lor răsunau puternic în crepuscul , se certau, gesticulau..Bona a apărut cu părul vâlvoi şi m-a tras deoparte:
-Ionele nu ai văzut fata? Nu e fata!
-Păi fu' cu mine.Nu ştiu unde se ascunse.A plecat prin grădină la vale şi dusă fu'!
-Mă omoară doamna dacă nu dau de ea urgent.Mein god! Cum de n-am fost atentă? Mă guşoaie doamna! Mi-a zis să n-o las din priviri şi uite! O să fiu arsă pe rug! Mein god! Unde era fata totuşi?.Caut-o prin grădină că seara mai stătea la căpşuni nu departe de stupi, în drum nu stătea

singură fără mine sau fără să fie vreo tanti mai bătrână.Ne-am dus la ţaţa Cristina unde ştiam că se mai opreşte pentru bomboane sau ciocolată:
-Nu stiu maică de ea nimic.I-am dat de dimineaţă nişte bomboane , m-a ajutat să strîng nişte pături..da' o pierdurăţi? Ia vino încoa!
Mă duce în hol şi-mi îndeasă în buzunar tot felul de bomboane de care habar nu avusesem până atunci.Tot felul de arome, forme, mă trăgea buzunarul la vale de multe ce erau:
-O pierdurăm maică, o pierdurăm şi ne guşoaie madam, zise bona frîngîndu-şi mâinile de necaz.Unde o fi mititica? Unde?
-Nu ştiu mumă, vedeţi că pe undeva este ..Nu e departe da' să nu meargă la Pavel că a adus acasă calul ăla negru Suru şi muşcă al naibii de tare!
Cînd pătura de întuneric se lipi peste noi iar cerul nu contenea să îşi golească sacul cu ploaie, mi-a bătut cineva în geam:
-Deschide! Sunt udă leoarcă! Deschide!
Era Amely! .Se căţărase pe perete şi pînă la nivelul geamului apoi aştepta să-i deschid:
-Unde fusăşi fato că te căutarăm ca niste nebuni.Vezi că doamna doctor ne beşică cu urzica! De ce nu spui unde mergi?
-Auzi? Tu ştii cum se fac copii? Lasă că o liniştesc eu pe maman cu nişte pupici dulci, zi-mi! Ştii cum se fac copii?
M-am roşit ca racul, dar fiind întuneric nu s-a văzut.Dădeam din cap şi din mâini incapabil să zic mai multe:
-Ştiu ceva.Dar de ce întrebi tocmai tu?
-Păi eu nu vreau să fac copii niciodată!.Mă laşi să dorm cu tine?N-am să fac copii niciodată ! Nu vreau să ţipui ca bona ! ! Ce mai ţipuia ! Îmi sună în cap şi acu'strigătele ei.Ce o fi durut-o pe săraca de ţipa aşa tare !?
-Dacă nu vine tanti să îmi rupă urechile, vino în pat! Eşti udă! O să răceşti!
-Dă-mi nişte pijamale şi nu te uita! Sunt totuşi fetiţă !
-Nu mă uit, nu mă uit, stai liniştită! Ne-ai băgat în sperieţi pe toţi !

-Gata! Cum îmi stă cu pijamalele astea? Parcă-s un dulap cu aripi nu? Eşti lung ca un par de fasole şi slab ! O să mă pierd aici !
-Îţi stă bine.Vino în pat!. Bine că Dan a adormit, e rupt de oboseală, Mişu e cu bunică-mea.Nu ne deranjează nimeni acum!
-Bun, vreau să vezi ceva! Uite-te aici!
Reviste colorate cu tot felul de femei în poziţii ciudate, ochii mi se făcuseră cât cepele, era prima dată când vedeam aşa ceva.Le-a scos de sub hainele ude şi le-a pus pe pat:
-De unde le ai?.De unde ai aşa ceva?
-Le-am luat de la bonă.Măine, te iau cu mine să vezi ceva pe viu! Brrr! Mi-e frig!
S-a lipit de mine şi ca doi copii ce eram am adormit.Destul ca dimineaţa să avem familia colonelului peste noi,bunicu-miu rîdea pe sub mustaţă iar la un moment dat i-a zis bunicii:
-Fă coţofano, tu vezi că ăsta e iute de picior,ai niscaiva bani puşi la ciorapi? Iutee!! Nici n-am clipit şi s-a însurat..Oltean deh! Eu care credeam că amânăm nunta ăstuia!
-N-am timp de prostii omule, a fătat vaca şi uite cum e vremea afară!? Ba e prea cald, ba e prea multă ploaie.Pe lumea aialaltă o fi linişte..N-o ploua atât...
-Mă duc eu cu cealaltă să nu pun copii prin noroaie.Vezi să te ajute pe aici cu ce ai nevoie.Şi nu te mai gândi la lumea aia că-i departe.Mi-a spus popa Sică ieri că n-au locuri pentru noi..
Plecă fluierînd spre grajd apoi am auzit strigînd ceva la Mîndraia şi dus a fost.
-Vrei să vezi viţica? I-am zis lui Amely.Vrei să vezi ce albă e? Vrei?
-Noi nu avem vaci, nu am avut niciodată, stăteam anul trecut în Bucureşti şi toată ziua mă jucam pe bulevard..Vreaau!! Vreaau!
-Hai cu mine! Vezi pe unde calci să nu te murdăreşti!
-Vai cât noroi! Ce urât miroase aici! A acru! Vaai!!

Viţica era albă ca laptele iar cînd am deschis uşa s-a întors o secundă parcă să vadă cine a intrat.Sărea de colo colo, dădea din cap şi din picioare ca un bulgăre viu.
-Ce frumoasă ee!! Ce albăă!!
-Să n-o deochi! Scuipă pe ea!
-Cum să scuip pe ea?
-Zi măi, ptiu să nu te deochi!
-Ptiu să nu te deochi!Ptiu să nu te deochi !
-Aşa, acum hai să vedem ce facem azi.Gata cu viţica!
-Păi plouă, ce să facem? Tu ai treabă?
-Am .Vrei să mănînci?
-Mmmm! Vreau ! Voi aveţi mîncare bună.Bona totdeauna aduce mâncarea împachetată de la Bucureşti.Nu ştie să gătească, mama când eram mică şi murdăream scutecul fugea afară din cameră şi vomita.A zis că la ea în Bucureşti aveau femei angajate care creşteau copii.
-Eu nu am avut bonă.Eu am crescut cu bunica şi mama mea..Mai mult cu bunica..Tata de multe ori ne trimite poze de dincolo, de pe mare, rar l-am văzut..E plecat mereu.
-Lasă că aici e frumos.La noi miroase a cărbune, zăpada e neagră..Cât am plâns eu după Bucureştiul meu..
-Hai la bucătărie să luăm ceva la stomăcel!
.Bunica e la bucătărie, o aud cum ceartă pisicile şi pe mine când intru în fum:
-Maică, adusă-şi fata aici în fum.Ia tu şi pune pe masă afară de mîncare.Ai lapte cald, mai sunt niste ouă în tigaie, taie două roşii că nu îmi văd capul de trebi! Nu staţi acilea’ în fum că vi se strică ochii!
Pătura de nori zdremţuită mai aruncă niste stropi apoi soarele se strecură timid cu nişte raze călduţe.Raţele se bălăceau în apa murdară iar puii de găină ieşiseră în picătura de lumină.
-Vaai! E aşa de cald! Vreau la mare! Vreau la mare! Să mă ducă cineva la maree !!
-Putem face baie în vale, ce zici? Deşi, e prea murdară..Am auzit că poţi să faci focul în apă!

-Vreau la maree! Cred că tata mă duce la maree! Nu vreau să mă scald în Mărăzuie! E murdară şi miroase! Vreau la maree!!
-Pe mine mă laşi singur? Aici? Păi aşa prieteni suntem noi?
-Întăi vedem ce face bona noastră, apoi ne închipuim că mergem la mare, bine? O să îţi trimit o vedere de acolo şi o sticlă de apă, ce zici?
Fata se învîrti pe picioare şi mă luă de mînă ca să mă împace.Intrarăm în casă ca apoi să ne ascundem în şifonierul din lemn masiv.
-Să taci, orice ai auzi sau vedea!
N-a durat mult şi bona a apărut în cameră trăgînd pe cineva după ea.Pesemne un bărbat.S-au uitat de jur înprejur apoi şi-au aruncat hainele şi pune-te pe treabă!.Amely mă ţinea de mînă strîns şi poate am fi stat aşa multă vreme dacă nu se auzeau ţipete şi oameni strigînd afară:
-Colonelu', îl muşcară nişte albine şi e leşinat în grădină! Apă repede! Repede că moare colonelul! Chemaţi salvarea că moare!
-Duceţi copii de aici şi chemaţi salvarea! Repede! Repede că moare!
Am apucat să-l vedem adus pe braţe de vecini şi Amely s-a repezit către el deşi omul era inconştient.
-Papa!? Papa! Ce ai papa? Ce te doare papa? Ce ai? Papa să nu mori papa!
-Are probleme cu inima? Unde e salvarea? Luaţi fata de aici şi daţi-mi nişte spirt ceva! a zis bunica făcându-mi semn să plec din curte.Apă rece! Hai domnule că scapi uşor! Vine salvarea imediat!
Salvarea a venit foarte greu din cauza drumului prost iar doctoriţa s-a urcat alături de el:
-Nu garantez nimic până nu ajung la secţia de urgenţă, e grav pot să vă spun.E grav!
Maşina albă cu girofar a plecat înnotând în praf iar o vreme Amely alerga după ea sperând, aşteptând, dorindu-şi un semn.Bona a luat-o cu forţa, a îmbrăcat-o apoi a zis acasă:

-Plecăm cu autobuzul la Petroşani, doamna Anica e deja la Craiova cu domnul, la judeţean.Vă doresc o vară frumoasă! Fata o iau cu mine! Mulţumesc Ionel pentru această vară!
Plecând Amely , am rămas cu verişorii şi cu Sorin care abia aştepta să ne jucăm:
-Ionele vii pe Dealul Boului? Vii să mîncăm mure?.Era Sorin care mă striga de la poartă:
-Hai că vin!
-Te duci azi că mâine pleci şi tu, m-au sunat ai tăi, gata vacanţa! Ia-ţi adio de la vară! Gata!
-Plec acasă? Nu mai stau la ţară?
-S-a întors Petre din cursă şi trimisă maşina după tine. Te duci cu vaca, faci baie deseară şi pui vacanţa în cui până la decembrie!
Plecam acasă şi eu,mi-am privit rănile de la picioare, zgârieturile şi am zâmbit.Ce vară minunată!.Fiecare bucată din vara asta scrisă pe picioarele, trupul, sufletul meu!..Fiecare spin, rază de soare, picătură de bucurie şi visare.

PARTEA A DOUA..

Satul e traversat de o şosea gâtuită iar dealuri strâmte ţin valea răcoroasă vara şi ferită de vânturi foarte puternice iarna.Din când în când o căruţă străbate valea spre Mureş şi praful se ridică încet în urma atelajului.Apa vioaie cântă în drumul ei spre Mureş antrenând un popor gălăgios de raţe şi gâşte.
-Dii mă boală! Dii! Ziua bună!
-Năroc mă Ioane! Ziua bună!
Intru în curtea lungă şi las geanta pe prispă, iar şoferul salută, discută ceva cu bunica apoi ea întreabă nemulţumită:
-Da’ fiu-miu când vine? Îl aşteptam şi pe el, iar apare târziu? Mereu vine când nu trebuie! Mereu!
-Peste câteva zile, mai are la Constanţa nişte formalităţi de făcut şi vine.Eu trebuie să plec..O zi bună!
-O zi bună! Mama ei de viaţă! Mi-am făcut copii să umble în lume, dacă mor cine mă îngroapă?.Doamne, Doamne!!

Îl conduce pe nenea Doru şi-i strecoară o plasă pântecoasă în maşină timp în care dau de Ionuţ, vărul meu..
-Când ai venit năpârstocea? Pfoaai! Ce mă bucur! Pfoaai!!
-Am venit aseară. Credeam că eşti la Hunedoara.Mă gândeam că mor de plictiseală aici! O să fie un final de vară extraordinar! Dacă tu eşti aicea o să ne distrăm de minune!
-Abia am terminat de cules mazărea.Apoi am fost la stână să aduc brânza,bunica a fost plecată spre deal la leliţa Sanda.Uite-o! A venit prin spate! E ca o pisică! Cred că nici n-a plecat până la urmă! E ca o pisică sălbatică îţi spun! Şi mă omoară cu matematica, cu poeziile, ca o pisică sălbatică e!
-Te-am auzit neisprăvitule! Te-am auzit! O să faci 20 de exerciţii în plus, o să citiţi amândoi toate poeziile lui Coşbuc!
-Ce urechi fine are! Pffiii!!! Eu vreau să citesc Cireşarii, nu Coşbuc! E frumos să citesc despre nenea Coşbuc dar eu vreau ceva de aventură!
-Ca să aud ce vorbesc nepoţii de aia sunt aşa ! Să aud tot, să văd tot ! O să citeşti ce ai temă de vacanţă! Hai! La treabă că s-a urcat soarele pe gard!
Ciobanul bătu în poarta verde şi bunica îl primi cu o uşoară grimasă:
-Te aşteptam ceva mai devreme.Ai aranjat cu oile acolo?
-Leliţă, am aranjat.Da', tetea unde-i?
-Îi dus pe vale să vadă cînd vine brigadierul să culegem cucuruzul.Întîrzie, o răchie bei?
-Beu şi o răchie dacă mi-oi da.Apoi plec că îi stîna cam pustie şi mă tem.
-De ce te temi tu? Ai o botă cît capul de copil.Doar nu eşti muiere plângăcioasă ! Mie nu-mi plac oamenii ce se plâng într-una, tu eşti muiere ?
-Mă tem că aseară am auzit cîinii bătînd peste curmătură.Să nu fie iară vreo lupană fătată.Dacă se dedă la carne de miel fraged să te ţii! Api' nu-s muiere da,nah!
-Bunico, mergem şi noi o noapte la stînă? Mergem? Mergem?
-Ca să pierdeţi vremea aiurea? Eu ce fac singură aice'? Cu cine mă mai ajut la trebi'? Mmmm!!

-Lasă-i tanti că le dau lapte şi nişte mămăligă, îi potolesc io cum ştiu mai bine că am şi eu 5 acasă.Numai să-i laşi!
-Să nu vă pună sfîntu' să faceţi prostii că vă îndoi cu joarda! Dacă staţi acolo să scăpaţi de treabă vă înmoi pieile alea bălţate! Las' că viu' eu după voi!
-Cred, cred că deja eşti acolo, a zis Ionuţ încet..
-Ce zici mă? Sau crezi că-s a surdă? Hmm!! Nu te încovoi eu? Mă!!
-Vorbeam şi eu cu mine nah! Băi!
Bucuroşi că am scăpat de treabă , urcam dealul pieptiş şi nici nu ştiu cum am ajuns sus la stîna mică şi inconjurată de garduri. Pe lînga ea puncte albe şi negre, oile.Iarba pregătită de tomnare căpătase deja un aspect maroniu iar frunzele cădeau încet la vale, moarte, fără vlaga vieţii.
-Să vezi că deseară o să avem iar probleme , zise ciobanul sprijinindu-se în gard..Or fi probleme de lup sau de lup în două picioare caz în care, îmi pun bota la treabă..
-O să plouă în curând.Uite ce murdar e cerul de nori! Pătura e ruptă de nori,unde o fi luna? S-a murdărit în întuneric şi ea! Brr!!
Ne-am urcat pe acoperişul stânii şi priveam imensitatea cerească,se plimbau norii duşi de vânt iar ochii noştrii îi urmăreau până departe în zare..
-Uite Mureşul.Ce mic pare! O panglică de apă! O linie subţire, subţire crescută-n secrete şi lacrimi! Unde s-o duce aşa cuminte?
-Cuminte? Cum intri la mijloc, te trage şi dus eşti! Apele liniştite au secrete adânci..Foamee!! Strigă după Vasile că nu mai am glas:
-Mi s-a făcut foame.Vasileee?? Ce mîncăm? Niscaiva carne ai? Sau bulz de mămăligă?
-Iaca amu' pregătesc ceva pentru sufletul călătorilor.Imediat! Veniţi înăuntru! Hai să mă ajutaţi că nu pot singur!
Colţul bucătăriei e mic dar plin de vase unde Vasile ciobanul răstoarnă mămăliga, brînza şi laptele fiert apoi sparge cîte o ceapă mare în pumn pe care o sărează fără milă.De sus, din grindă , desprinde o bucată de slănină afumată pe care o

taie bucăţi şi cu un vîrf de lemn o pune la prăjit pe foc.Flăcările strălucesc iar grăsimea se scurge alimentînd jarul şi foamea ce se citeşte în ochii noştri.Mâinile grele dansează mămăliga cu brânză, o amestecă tandru apoi pune pe plită în bucăţi rotunde ca mingea:
-Ioane, hai mă şi mîncă' şi tu o ţîră! Las-o în trudă de treabă că de azi dimineaţă ajunge! Aşa! Am făcut o mâncărică să stea codana în picioare de ciudă! Dacă dăm pe uliţa gâtului o geană de răchie o să fie fooarte bine!
Ne aşezăm la masa joasă cu picioare de lemn geluite şi dăm pe gât toată truda de mîncare, năvălim în laptele cu mămăligă cum năvăleau turcii odinioară.
-No bun, acu'un deşti de pălincă şi un somn bun!
-Tre' să merg în sat să duc blana asta la Vichente, carnea care nu a fost mîncată de lup ce facem cu ea bace?
-O duci în sat la om şi îi duci şi brînza care i se cuvine.Te tocmeşti cu el, vezi ce a vre' pe restu'!
Ajutorul pleacă iar noi ne-am aşezat pe laviţă aşteptînd o poveste de la baciul cel bătrîn.Cerul cade din nou în ploi negre iar Vasile mînă oile spre un loc mai ferit.Primii picuri de ploaie năvălesc cu furie ,m-am băgat sub sarica de oaie şi urechile mele ascultau apa cerului, cîte un lătrat molcom de câine.Visam la lucruri frumoase.Asta dacă nu ar fi avut vărumiu ceva de comentat..
-Bă Ionele, dormi? Nu adormi! Am chef de o poveste! Hai mă! Nu dormi măgăreaţă!
-Încerc să dorm.Doar că tu nu mă laşi.Parcă ai fi Amely, zău aşa..Te mişti de colo colo, te fâţâi! Amely în tălpi.Nu scap de zgâtia aia nicăieri!
-Cine e Amely? O cunosc?
-Nu o cunoşti, nu contează.Zi ce vrei de mă trezeşti? Parcă văd că mâine dau cu mine de pământ în oboseală.O să mă rupă bunica!
-Cred că am văzut lupul.Am văzut lupul la marginea pădurii.M-am dus afară cu nevoi şi am văzut ochii strălucind.Nişte ochi galbeni, răi, brrrr!!
-Du-te bă de aici! Vrei să mor de frică?

-Lasă că te mîncă pe tine în loc de vreo oaie, ce pagubă? Ai carnea moale ! Ca de fetiţă! Păcat că eşti uscat ca un vrej de fasole, ai fi bun pe dintele lupanului!
-De ce nu ai stat tu afară dacă eşti aşa curajos? Nu era mai bine? Tu eşti mai călit printre furnalele Hunedoarei..Ai carne la purtător..miroşi a cocs, n-o să stea nici un lupan pe lângă tine zău aşa!
-Tăceţi odată şi veniţi să duc mielul ăsta la adăpost!.L-a tîrît jivina pînă la marginea stînii.Vă certaţi ca două babe! Ţaţe ! Vă ard cu bota de nu vă vedeţi !
-Tremură ca Ionel cînd e scos la tablă, ha'! Fricos! Fricos!
-Vezi cum mă superi tu pe mine? Ăsta văr îmi eşti tu? Păi nu te vâr eu la vale ?
-Lasă că nu ai nimic.Hai afară să vedem cum plouă! Nu mă vâri că nu stii să înnoţi, tot eu te-am scos ai uitat?
-Uite că vine Ion cu bunicul.Apoi, nu e lupanu' acela fioros? Bunicul e tare ca stânca, nu se sperie de o lupoaică..
-Vitejilor, sunteţi aici.Credeam că aţi plecat la Nasta în capul satului..
-Suntem aici că a venit lupul la oi.Ionel e moale de frică, nu iasă afară de frică să nu fugă lupoaica cu el în dinţi!
-Mâine seară mă leg eu de viaţa ei că am vorbit cu Ghiţă, vine cu puşcociu! Îi dau cep nu alta!
Noaptea neagră ca o cerneală, mi-a picurat somn în gene , destul să simt mâna bunicului pe umărul meu:
-Mereţi că bună-ta fierbe aşteptându-vă! .Crumpenii nu-s scoşi şi ploaia asta ne strică toate rosturile..Mereţi! Dacă nu vă grăbiţi o să vă facă tot felu' de necazuri! Hai!
Coborâm prin grădină cu ploaia pe umerii noştrii iar la un moment dat Ionuţ zice:
-Vere , eu am chef de nişte mere! Chiar am chef de nişte mere ! Ce ar fi să le culeg din măru' lu' vecinu ?
-Avem şi noi în grădină, nu mai poţi răbda niţel? Te apucă pofta de mere ?
-Ba da.Dar mi-a venit o idee! Vreu să mă joc niţel! Ţine-mi spatele să nu vie Tamaş!
L-am văzut urcîndu-se în măr apoi cum mănîncă măr cu măr de la mijloc lăsînd doar urmele trecerii sale.Să ne vadă

bunica! Nici un măr căzut, doar ros de la mijloc unul câte unu!
-O să ne omoare buna! Pfoaai! Să vezi ce păţim noi amu' ! Numai să vadă !
-Mai bine hai în casă! Ne facem de treabă şi dacă e ceva dăm vina pe vecinu'! Ce ar fi să măturăm curtea? Nu te mai plânge atât!
Ca să nu ne dăm de gol munceam ca apucaţii, nu ieşeam un cuvinţel din gura bunicii.Tocmai atunci a apărut Tămaş râzând:
-Leliţă, multe mi-au fost date să văz' pe lumea asta da'merele mâncate în copac mai rar ! Ce vierme mâncă merele aşe' nu ştiu!
Buna s-a făcut galbenă la faţă ca ceara, şi-a pus mâna în cap zicând cu obidă:
-Tulvai! Ioi Doamne! Ioi Doamne ce pagubă or făcut! Doamne cum m-ai ploconit cu nişte trăzniţi! Tulvai! Ioi! Dacă diavolii ăştia au.. Vaai!!! Aşa ruşine n-am avut de când mă ştiu!
Bunicul râdea cu gura până la urechi stând pe piatră şi din când în când se ştergea la ochi cu batista sa albastră:
-Copilaşii mei! Fac prostii nu glumă! Mânce-i tata! Ca zmeii fac ei boacăne!
-Bărbate, tu îi înveţi numai prostii pe mânjii ăştia! Cum o să scot oameni din ei? Cum de le ţii partea? Eşti mai rău ca ei, te-ai prostit amu' la 80 de ani aproape!
-Am trecut prin iad în 44'deşi eram un copil.Se vor învăţa , vor şti că viaţa e grea! Vor şti! Tu eşti croită pe rău femeie, pe rău, te-ai oţărât în viaţa asta!
-E viaţa gre' omule! Cum a fi bună dacă mă zbat singură? Cum? Tu trăieşti în lume' ta de suferinţă, pe mine m-ai dat la o parte.Ce să fac eu amu' cu tine?
-Mă duc în durerea me' plângi şi luptă-te cum o faci singură de multă vreme! Fă aşe cum vrei tu da' rămâi singură curând! Curând!
Eu pe de altă parte eram croit să fac numai pocinoage pe ziua aceea:

-Ionel, du cozonacul la cuptor! Încet să nu-l strici ! De ce te legeni aşa ?
Nici n-am ajuns bine la cuptor cu el că l-am vărsat în oala mare de ciorbă.Toată munca bătrînei s-a dus pe apa sîmbetei!
-Du-te! Du-te că pun mîna pe par şi te snopesc! Du-tee !!
I-am văzut ochii scăpărând şi nu ştiu de ce nu mi-am luat porţia de bătaie atunci.O meritam dacă stau să mă gândesc bine.Nici n-a terminat buna de făcut cozonacul că Ionuţ îmi zice :
-Auzi ? Tu mai ştii filmu' de duminica ? Racheta albă ? Ăla în care făceau ăia baie în butoiul ăla mare?
-Da.Mă trezeam cu el dimineaţa.De ce? Ai idei ?
-Mă gândeam,butoiul ăla mare de prune, să punem nişte apă în el să facem baie..Mor de dorinţă să mă scufund în el ! Ce zici ?
-Durează cam mult, ne lasă bunica ? Tragem furtunul până la el, la prânz e deja plin.Da' cum îl scoatem afară ? Că e greu de scos, îl chemăm pe Liuţă, să ne ajute !
Vojul de prune mă depăşea ca înălţime şi cine ştie ce s-ar fi întâmplat de-l umpleam cu apă.În plus cam bănuiam reacţia bunicii dar tare vroiam să o văd cum fierbe :
-Nu vreau să o întreb.Se supără poate.Zice Ionuţ şi se dă mai de o parte aşteptând.M-am dus eu la ea, senin, stătea în bucătăria de vară şi mesteca în ciorbă concentrată pe munca ei :
-Vreau să fac baie în vojul de prune, mă laşi ? Trag furtunul, îl umplu şi după amiază facem baie, ce zici ?
Parcă am lovit-o cu ceva în moalele capului :
-Măăăă! Măăă! Cum să faci baie în voj? Să-l spurci? Tulvaii! Măăă nebun ce eşti! Doamne cum mă ţii tu pe mine cu un împieliţat?Cum? Pleacă ! Piei din ochii mei ! Pieei !! Când vine tactu', îi spun să te ducă de aici ! Să nu mai vii !
Am fugit prin grădină şi m-am ascuns la căpiţa de fân aşteptând.Ştiam că urma să apară tata şi căpătam pedeapsa.Până atunci a apărut cuminte Ionuţ :.
- Facem nişte bărcuţe să le punem pe apă? Am nişte cutii goale, nişte pânză.. Ce zici?

-Daaa!! Ştiu cum să facem să nu se răstoarne în vale! Hai! Hai că ne trimite la trebi iarăşi!
-Hai! Iar o să ne certe! În loc să facem treabă, umblăm pe vale..De ne mai vede şi prin vale uzi...Dar la câte am făcut zilele astea, una în plus nu strică! Hai! Să nu ne simtă că plecăm!
Poate acest fapt ne-a unit pentru ce avea să urmeze.Cu el, cu Ionuţ am fost peste tot pînă aproape de facultate cînd drumurile noastre s-au despărţit oarecum..Era fratele meu la care mă puteam plânge, aşteptam vacanţele care veneau încet , ne uneau şi ne dădeau speranţe pentru înainte.Era sufletul curat de care aveam nevoie şi avea nevoie pe mai departe..Două inimi ce au bătut la unison în acei ani minunaţi scrişi pe suflet..

SEPTEMBRIE..

Pregătiri de şcoală cu caiete noi şi cărţi care miroseau a nou,cu fotbalul jucat în faţa blocului pînă seara tîrziu mai ales că de la ora 18 la 19 se lua curentul.Într-o seară, cred că pe 14 septembrie, mama a venit de la serviciu zîmbind şi mi-a dat un plic mare , albastru..
-Taică-tu îţi trimite nişte poze din Marea Mediterană.Du-te la hartă şi te uită să vezi! Se pare că întârzie din nou câteva săptămâni!
Atlasul cu Marea Mediterană, cu imensitatea ei şi ca un făcut, duminica dimineaţa începuse serialul Toate Pînzele Sus!. Anton Lupan! Şi eu vreau să călătoresc!.Visam!.Totuşi, visul a fost interzis fiindcă ne-au vizitat niste domni bine îmbrăcaţi ce s-au uitat prin casă, au măsurat din priviri mobila iar la final mama le-a spus:
-Tovarăşi, nu căutaţi aur prin pereţi că nu o să găsiţi.Ori dacă vreodată s-ar putea să aveţi nevoie de mine..
-Ne ameninţaţi tovarăşa doctor?
-Nu e o ameninţare.Ştiţi unde lucrez, ştiţi cine sunt şi ce legături am.Aşa că..
-Bine tovarăşa doctor.Noi plecăm.Să nu spuneţi nimănui de vizita noastră.Totuşi, aţi putea să ne mai anunţaţi şi pe noi când se întoarce tovarăşul căpitan Petre Florescu.
-O zi bună tovarăşi! Sper că nu ne vom vedea prea curând..

-Cine sunt ăştia mamă?
-Nu e treaba ta copile, sunt problemele oamenilor mari.Tu, să pui mîna să înveţi! Aaaa! era să uit! Nu bănui cine se mută aici! Nu bănui! Ce o să-ţi mai placăă!! Înnodăm iar firul rupt cu ceva vreme în urmă! Zi!
-Păi nu bănui.. cine?
-Fosta mea colegă de facultate, Mariana..
-Mă bucur pentru ea.Şi cum e cu bănuitul? Că nu ghicesc ce m-ar ului aşa tare pe mine?
-Păi.. ai uitat cu cine ai copilărit o bună bucată de vreme?
-Aaaa! Da? Se mută aici? Mica vagaboandă se mută din nou? Yupiiii!!!!
-Da.Şi-a găsit repartiţie după ce colonelul a murit şi va veni aici cu fată cu tot.Asta da veste nu?
-O veste grozavă! Şi cînd se va muta?
-He! He! O să vezi cam peste...5 minute!
S-a auzit o ciocănitură în uşă si mama s-a repezit să deschidă.Da! Era Amely îmbrăcată cu un sacou foarte şic şi o fustiţă pînă la genunchi.Părul blond răvăşit pe umeri.S-a aşezat pe scaun şi îşi rotea capul spre dreapta sau spre stânga..
-Mergem să mîncăm o prăjitură la Central?
-Da şi după prăjitură, un film cu Louis De Funes, jandarmul şi extratereştrii.La Petroşani mergeam duminica de fiecare dată.Supeeer idee!!
-Super! Să vorbesc cu mamele! N-o să stăm aici să nu facem nimic nu?
Cum în perioada aceea nu aveam multe de văzut la televizor ne-am dus la cinema.Coada la bilete se întindea până în stradă iar de multe ori oamenii se împingeau, înjurau pentru un bilet.Filmul nu era cu Louis De Funes, era un film indian ‘’O floare si doi grădinari “care făcea vâlvă de ceva timp în cinematografele acelor ani:
-Mă strângi de mână Amely! La noapte o să-l visez pe indianul ăla urât!
-Uite cum îi urmăreşte! O să mor aici! Chiar nimeni nu-i poate face nimic?
-Şi-a revenit? Trăieşte?

-Nu toţi mor în avalanşă.Uite cum vine! Uite! O să îl omoare pe criminal!
-Copilul e al lui.Dar celălalt? Ce se va întâmpla cu celălalt?
-Lasă-mă să plâng! Am atâtea lacrimi că pot spăla o cămaşă! Şi muzica! Ce muzică! Oooo!! Nu! Cum poate scăpa? Hahaaa! L-a prins trenul pe criminal! Haa!! Uite cum l-a prins macazu'! Vaai! Teribil!!
La final ieşeam împleticindu-ne.Amely se ştergea la ochi foarte des şi în minte revedeam toate întâmplările.
-O să vedem şi un film cu Piedone? Măcar acolo râdem.Dacă mai prind un film indian o să leşin!
-Duminică o să fie Piedone şi extratereştrii..Dar o să-l văd la Hunedoara.Mă duc la văru-miu la Hunedoara..
-Vreau şi eu! Vreau şi eu! Te rog! Te implor! Te implor ! Uite ! şi mâinile şi picioarele mele în devenire adoloescentine te roagă! Te rog! Te roog!
-Dar voi sta mai mult acolo.Stau câteva zile! Ce fac eu cu tine la Hunedoara?
-Vreau să vin şi eu! O să alerg după maşina voastră ca o apucată! O să zbier! O să fac spume! O să dau cu pietre după voi! Am să fac numai rele de nu mă iei cu tine!
Acasă am vorbit cu mama şi apoi cu mătuşa mea de la Hunedoara:
-Las-o să vină! Fetele mele se vor juca cu ea.E un copil bun, las-o să vină!
IONUT..peste câteva zile.....

Nu am dormit de emoţie în noaptea aceea.Aşteptam ca pe ghimpi dimineaţa să plec la Hunedoara! Hunedoara! Mă joc cu vărul! Mă joc cu vărul!
Dimineaţa eram rupt de oboseală.Amely vorbea pe maşină iar eu dormeam.Dormeam, mă trezeam în vorbele fetei care curgeau paralel cu mine:
-Suntem la Hunedoara! Dormi? Care-i Ionuţ? Băiatu'ăla frumos foc? Oaau! El e? El e? Sau ăla? Stăm la bloc sau la casă? Mergem la suc? Huh? Sau ne uităm la televizor? Huh? Ne lasă să ne jucăm? Ne lasă? Huh?

-Ce? Ahhh!!! Am pleoape de tablă, huh? Am ajuns ! El e ! Aşteaptă să apărem.Cât poţi să vorbeşti fată hăi ! Doamne !! Mi-ai distrus pelicula de creier ! O să cad lat ! Cât poţi vorbi !? Doamne feri-mă !
Ionuţ îşi freca mâinile de bucurie,ochii îi luceau ca două luminiţe.Nici nu s-a deschis bine uşa de la maşină că a sărit de pe trotuar :
-Vere !! Ce ai faţa asta de adormit ? Hai că avem treabă ! Ea e Amy ? Eu sunt Ionuţ.Merem la un film, o luăm cu noi ? Nu ne spune nu? Am nişte planuri mai îndrăzneţe ar făr' să afle mama că ne scalpează!
-Unde? Unde că vin! Sunt mută, nu ştiu nimic !
-Nu pârăşte! Altfel zboară acasă imediat! Nu-i aşa Amely?
-Sunt mută şi surdă! Mută şi surdăă!! Nu ştiu nimic! Ce se petrece? Ce?
-Atunci trage fermoaru'peste buze că zbori acasă cât ai zice clinci!
Cinematograful avea un program special în aceea zi.Rula un film interzis pentru minori iar noi nu puteam intra.
-Suntem prea mici.În plus, e vecina Sorica de serviciu.Cum naiba intrăm?
-Ştiu eu. A zis un grăsan ce mereu era după văru-miu.Intrăm pe scara de incendiu şi de acolo în sala de proiecţie..Ce ziceţi?
-Mai întrebi? Hai!
Scara de incendiu am găsit-o prin spatele clădirii într-un gang iar în câteva minute urcam , urcam.
-Amy mai poţi? Să nu te uiţi înapoi! Haide!
Eeee dar grasu'nu a putut intra în sala de proiecţie.Fiind cât un butoiaş a deranjat cărămizile şi la un moment dat nici noi nu am mai stat mult.
-Îi vezi sânul?
-Pe jumătate! Restu'nu văd nimic! Ce e acolo negru ? Aaa ! M-ai călcat pe picior !
-Mai jos? Mai jos? Da !! Se vede ceva !
-Dă-te mai încolo să vedem şi noi ! Nu fi egoist !
-Nu sunt egoist, dar grasu' m-a blocat din toate părţile ! Dă-te mai încolo mă !

-Mă ce căutaţi voi acolo? I-a să aduc io’miliţia! Aiii!! Aţi venit la furaat? Vaai!! Stai! Stai mă!
Şi fugi! .Şi fugi!.Săream peste cărămizi cu iuţeala vântului să nu fim prinşi..
-Dacă ne prind , e vai de noi! Miliţia scrie pe noi! Fugi!
-Am pierdut şi filmu’ , fir-ar să fie! Butoiaş numa’tu puteai face de astea!
-Vreţi să vedeţi un film adevărat? A zis el roşu la faţă de la alergat.Vă duc eu să vedeţi un film real ! O să vă placă! Jur! Dacă nu, dau toate acţibildurile cu Tipi-Tip! Mă jur!
-Grasule, eşti nebun? Unde să vedem? Iar intrăm prin efracţie?
-Prin ce mă? Efra.. Ce e aia?
-Nu ştiu, am auzit şi eu la televizor sâmbătă seara, scrie şi-n revista armatei...Doar să nu mă mai urc pe scări şi să dărâm ziduri..
-Peste 2 ore la scara mea! Să nu întârziaţi!
Ce surpriză urma să avem!.Fix la ora 14 , grasu’ne-a luat pe scara blocului în sus şi a deschis uşa unui apartament:
-Aşteptaţi în camera aia!
Stăteam toţi trei acolo,apoi am auzit nişte voci amestecate.Voce feminină cu voce masculină.Se ruga cineva acolo, cineva se codea, mai să se învoiască:
-No hai tu.. hai că n-avem timp, hai!
-No mi frică mă, te-am văz’t la ştrand ai.. mare.. Mi frică..
-Numa’ o ţâră tu... numa’ o ţâră şi gata..
Cred că se pupau apoi s-a făcut linişte o vreme:
-Încet pe masa aia când vă spun eu! A zis grasu’ Încet! Fără gălăgie!
Puteam vedea pe geamul mic, o fată care se dezbracă şi un băiat în pielea goală.Cei doi s-au vârât sub o cergă iar noi aveam ochii cât cepele:
-De ce naiba geme aşa? Ce-i face de ţipă aşa? Aşa se fac copii ? Vaai săraca!
-Taci fată! Vrei să mă prindă frate-miu? Gura mică!
-Ioi ce ţipuie! O doare rău, rău! Ce se mai mişcă covoru’! Vaai!

-Taci! Taci şi te uită! La pus naiba să se bage sub covor ! Nu putea să stea afară ? Noi cum mai vedem ? Taci tu năroadă că ne aude şi ne rupe chelea !
-Dă-te să văd şi eu ceva ! Naiba să-l ia de covor că nu mă lasă să pricep ce-i acolo !
-Eu mă uit, dar ăla nu-i taică-tu? A zis Ionuţ rotindu-se către geamul de la bucătărie..Ăla grasu' cu tricou verde şi plase ? Nu-i tactu-mă ?
De pe masă puteam urmări şi un colţ de stradă unde parcau cei din bloc.Din nou probleme :
-Gata! Fugiţi! Vine ăl bătrân! S-a terminat circul! Fugiţi că are bătrânu' o bâtă şi-I vai de noi..
Masa a troznit din încheieturi iar căderea inevitabilă, să vezi pumni în cap luaţi de la individul în pielea goală!
-Stai mă! Stai mă! Auu! Au!!
-Eşti gol mă! Auu!! Eşti gol! Vine tata ! Vine tata!!

LA ŞCOALĂ

După toată isprava cu Hunedoara, Amely mă evita sau se uita în jos de câte ori încercam să o strâng în braţe.Noroc că şcoala mi-a răpit o bucăţică de vacanţă şi momente de trăit iar momentele se derulau în viteză copleşitoare.Nu pot să-l uit pe domnul de istorie, înalt, solid cu o claie albă de păr şi vorba scuipată printre dinţi.Domnul L..Prima dată s-a oprit la capătul băncii şi a început să ne turuie despre ani şi regi.O ploaie de salivă se abătea ca furtuna peste caietul colegului care în disperare l-a închis :
-Măă ! Nenorocitule ! Ai închis caietul ! Ţi-am spus eu să-l închizi ? Zbang ! una cu cartea de istorie în capul nefericitului.A venit rândul meu şi al colegului Cristi.Pentru că în ziua respectivă luasem deja un 4 la franceză stăteam ca două curci în ploaie mai mult cu gândul la pedeapsa de acasă.Zbaang ! Cartea de istorie s-a lipit de capul meu făcându-mă să simt toată omenirea în creieri.Mihai Viteazul urca şi cobora pe capul meu cu toată lupta lui de la Călugăreni cu toţi oştenii săi..Cred că atunci mi-a rămas

bătălia de la Călugăreni cu tot cu cai şi Sinan paşa printre frânturi de creier.
Domnul de franceză.Subţire ca un par de fasole, în doi ani de zile nu am văzut vreun zâmbet la dânsul.Se aşeza la catedră răsucind catalogul ca un cuţit în rană încât transpiram , transpiram..În prima oră, l-am luat în râs neştiind ce ne ne aşteaptă.Amely a fost cobaiul :
-Cine vrea să scrie la tablă, în franceză ce mai faci tu ?
Amely s-a oferit , destul ca să scrie greşit pe tablă.
-Du-te la loc! Ai nota 2!
Puteam să văd cum moare încet Amely până la bancă.Cum să spună acasă că a luat 2 la franceză? Se lăsa cu omor calificat!
-Pentru că ai ieşit de bună voie , nu-ţi dau nota azi ! Să vedem pe altcineva la tablă !
Agonie şi extaz, a înviat ! Dar noi muream încet, încet..
Pe când eram ucis bucăţică cu bucăţică la franceză, a apărut o domnişoară frumuşică ce urma să ne predea engleza.Vorbea încet, nu zbiera niciodată şi de multe ori ne povestea întâmplări din Marea Britanie.Aproape de Crăciun mi-a venit rândul la ascultare.Am citit foarte bine, am tradus textul şi cu bucurie în glas mi-a dat nota zece:
-Bravo Ionele! Bravo! Nota 10!
Deja intram în concurenţă cu Cristi , vecinul de bancă şi desigur Amely.Era o luptă dură cine să răspundă, cine să traducă sau cine să iasă la tablă..O singură dată am făcut o prostie, s-a uitat în ochii mei zicând moale:
-Să-ţi fie ruşine! Credeam în tine.Să-ţi fie ruşine auzi?
Am intrat în pământ ..Simţeam cum mă scufund în roşeaţa de foc a obrajilor care ardeau.Ochii care mă priveau a deznădejde..Vaaai! Cum am putut să o dezamăgesc? Cum?
-Dragi copii, am o veste tristă, a spus ea înainte de vacanţă.Mă mut la Bucureşti şi voi pleca din trimestrul doi.Mă bucur că am avut o aşa clasă! Vă mulţumesc in suflet, vacanţă plăcută! Uite ce frumos ninge! Chiar o să plâng mult după locurile astea, nu pot să cred că mă rup pentru...Adio.. Adio..

IARNA..CUM A MURIT IONELA..

-Nu putem merge cu maşina la ţară că ninge într-una şi rămânem blocaţi până în primăvară, a zis tata iar mama a aprobat tacit pregătind bagajele:
-Te duci tu cu copilul şi apoi îţi vezi de drumul tău.Eu am de lucru în perioada asta de nu mă văd!
-Prind eu o maşină să mă ducă la oraş iar trenurile spre Bucureşti circulă.Dacă nu se anulează nici un zbor, de Crăciun ar trebui să fiu la Hamburg sau Rotterdam, depinde unde ajunge nava..
-Vino să te pup, transmite salutări la familion iar tu împieliţatule să ai grijă ce faci !
-Du-te într-o zi la ţară şi fă-i tratament mamei.E tot mai supărată că nu stau acasă şi umblu în lumea largă ! Stai cu ea şi spune-i de toate, numa' să se simtă răzbunată niţel..Te rog !
-Mâine, mâine mă duc, am vorbit cu ea la telefon şi mă duc..Mergi cu bine ! Să mă suni !
Aşa ne-am urcat amândoi într-un tren de noapte şi vacanţa începea.Înghesuială pe coridor, înghesuială în compartiment, frig şi nerăbdare.De la Petroşani au început să urce oltenii şi toată forfota s-a mutat către uşă:
-Ţine-mi paporniţa cu sarmalele! Gicule, vezi că ai lăsat damigeana cu vin şi poate ţi-o fură careva! Copii Gicule! Trage copii Gicule! Paporniţa! Iute că pleacă Gicule! Vai Gicule! Pleacă trinu' Gicule!
-Caută locurile femeie! Caută că până la Craiova o să fie o mare de oameni aici! Du-te cu bagajele! Du-te femeie!
-Ionele, a zis tata,după Târgu Jiu, te strecori la uşă şi tragi uşor bagajele la tine! Dacă stăm aici o să coborâm la Gara de Nord în Bucureşti!
Ce emoţii am mai avut!!.Nu puteam trece de bagaje, de oameni ce dormeau în picioare,unii nu se dădeau la o parte decât cu rugăminţi..Şi bătea un vânt rece de la uşa ce nu se închidea!
-Imediat ajungem! Bine că am tras iute la uşă că uite ce a rămas în spate!

-Uff! Da’ ce de lume! Au plecat toţi în concediu frate !
-Data viitoare plec eu cu maşina, nu mai stau după trenul ăsta amărât!
-Domnu’! Domnu’! Mă ajutaţi să-mi urc soţia în tren? Vă rog! Trebuie să ajung la Bucureşti! Asta în gară la Craiova..
Tata împingea cu greu de tanti să intre pe geam iar soţul ei o trăgea înăuntru că pe uşă nici vorbă! Ce s-au mai chinuit!.Îmi amintesc că rămăseseră nişte copii la Petroşani , părinţii în tren..Uuuf! Zăpăceală mare..
La ora 3 noaptea, părăseam gara din Craiova printre munţi de zăpadă şi înveliţi într-un ger teribil..
-Frig! Al naibii de frig! Ne zice taximetristul punând bagajele în portbagaj.
-Da.Ninge de la Petroşani într-una..S-a pus iarna pe noi nu glumă!
-O să avem iarnă grea.Unde vă duc?
-Lăpuş Argeş.Lângă Electroputere..
Maşina s-a strecurat abilă pe străzile amorţite e frig şi la 3 eram în Lăpuş Argeş, ce să adorm până la ora 5? Stăteam pe geam şi număram trenurile, destul ca să fiu rupt la 7:
-Ionel? Ionel? Trezeşte-te că pierdem autobuzul! Sus!
-E deja dimineaţă? Oh! Nu pot să mai dorm puţin?
-E dimineaţă de mult.Hai! O cană cu lapte, nişte gogoşi şi la drum! Dacă nu ne grăbim o să stăm 60 de kilometri în picioare! Hai!
Dacă am iubit mereu oraşul Băniei nu acelaşi lucru se poate zice despre drumul de 2ore pe care l-am făcut cu autobuzul la ţară.Maşină greoaie, înceată, plină de oameni ce urcau şi coborau, frig ca în autobuzele socialiste din vechiul sistem,nerăbdarea cu care aşteptam să ajung.
-Mai avem o jumătate de oră! Ce te zbaţi atâta ? m-a apostrofat tata.Eşti ca un ţipar! Te foieşti mereu!
-Parcă ai fi Amely.Numai ea putea să zică aşa ceva!
-Poate e la ţară.Ţi-ar place?
-Calule mănânci ovăz? Iar am parte de surprize? Dă doamne!
-Totuşi nu cred că vor veni.Nu mi-au zis nimic.Au păstrat linişte totală! De ce, nu ştiu?

Acasă m-a aşteptat Sorin la poartă, înfofolit în şuba groasă şi cu o căciulă mare pe cap:
-Hai la o sanie că merge ca unsă! Mâine tai porcul şi facem şorici!
-Sania mea e cam ruginită.Cum să fac? Cum să fac să iau rugina de pe ea?
-Dă-o şi tu cu nişte şmirghel.Nu are bunicu-tu printre scule?
-Ba da.Am auzit că merge bine şi cu slănină..
-Dă-I cu şmirghel! Slănină de mâine mă! Abia aştept!
Tocmai când vorbeam noi mai aprins a apărut fratele bunicii, doctorul Dumitru medic chirurg ortoped cu dacia.Lângă el stătea ca fixată o femeie în vârstă:Nu mişca deloc.Nici ochii nu-i mişca în orbitele inerte.
-Cine e bunico tanti asta? Întreb eu mirat.N-o cunoşteam.Cine e tanti?
-E mama mea de dincolo de deal.O să stea la noi o perioadă.E oarbă.
-Dar eu am o bunică aşa bătrână? Nu pot să cred!Nu pot să cred! E ca o stafie! Trăieşte? De ce nu zice nimic? E mută?
-Aşa ajung toţi copile, şi tu vei îmbătrâni şi eu..Asta e legea naturală a firii!
-Hai la sanie că mi-au îngheţat picioarele.Vii?
-Acum.Bunico mă duc la sanie!
-Dacă se face foarte frig să vii la sobă.Să nu stai cu picioarele ude! Am dovleac turcesc în cuptor, să nu răceşti!
-Bine Bunico.Mergem pe drum în deal acum..Dacă mă prinde frigu' viu' în casă iute!
-Ne dăm de la nuc.Facem cum fac autobuzele.Dacă pun nişte bolovani la mijloc să putem opri în staţie?
Porneam de la nuc şi ne izbeam în bolovani sau cădeam în zăpadă.La un moment dat, a apărut Dan Codreş cu o sanie de două ori mai mari decât a mea şi m-a prins sub ea.Ce mai ţipete! Ce mai vaiete! Mă vedeam îngropat sub monstrul de lemn şi fier iar Dan s-a speriat.Din ziua aceea am rămas cu Sorin la sanie!
Rupt de foame şi de frig mă aciuiam lângă sobă şi lângă oala cu sarmale care mirosea dumnezăiesc.Dacă mai făcea şi pâine în cuptor cu miere..

-Până îl schimb pe Dan, du-te şi dă-i strachina cu lapte bunicii.Mă strigă de ceva vreme şi nu am avut timp să ajung la ea.Ajută-mă şi tu că pic de atâtea trebi'!
Urc treptele şi intru în cameră iar bătrâna se răsuceşte încet.Fiind oarbă se bazează pe simţurile auditive iar eu numai cuminte nu sunt, o împing, îi mai iau lingura.
-Măăă! Măăă! Stai mă cuminte n-auzi?
Într-un final îi dau lingura pe care o duce încet la gură.Aveam să aflu mai târziu că a fost închisă şi chinuită de una dintre nurori, bătută şi ţinută fără apă multe zile.
-E şi ea un suflet necăjit, zice bunica împingându-mă afară din cameră.Vreau să o schimb şi îi este ruşine cu tine aici.Du-te!
-Bunico dar e oarbă! De ce e oarbă? Mă vede aici? Cum?
-Du-te! Du-te pe sus şi vezi ce face boracul! Nu te vede dar te simte ! Hai !
Trec două ore , timp în care bunica roboteşte prin curte,închide animalele, bunicul aleargă să dea fân la vite.Cobor la străbunica şi observ că are limba scoasă:
-Bunico! Bunico! Are limba scoasă! Are limba scoasă! Moare! Moare!
-Aprinde repede lumânarea că poate moare!.Să nu se ducă fără lumină!.
Aprind lumânarea dar stră bunica nu moare.Dis de dimineaţă mă trezeşte Sorin cu noaptea în cap.Dansau fulgii vals crescând pătura albă de nea:
-Hai la şoric! Hai la cauciuc! Hai că-l punem jos! Acu'-l punem jos! Hai iutee!!
Tanti Ioana se învârte prin curte cu un lanţ de priponit vitele apoi face semn către muta să intre în grajd.Un bărbat solid , roşcat, prinde porcul şi -l trânteşte rapid pe zăpadă iar ceilalţi se aruncă asupra lui.O mână iscusită introduce cuţitul şi sângele se lăţeşte ca o hartă roşie pe zăpadă.Apoi e învelit în paie şi focul se ridică voios dansând în frig.Ce bun e şoricul! Parcă nici gerul nu mai muşcă aşa!.Vecinii spală porcul iar muta se apucă de desfăcut la măruntaie şi slănină.Am îngheţat de frig iar mâinile nu mi le mai simt.Grigore s-a aşezat pe scaun cu un pahar de răchie iar

ţiganul Pavel aproape de el.Nu ştiu cum se face că Pavel scoate o sticluţă cu gazolină zicând:
-Stai să mai pui pe foc că se stinge! Parcă prea muşcă frigu' ăsta!
Până să sară Grigore, flacăra se urcă obraznică pe picioarele lui arzându-l.Gazolina este o benzină uscată foarte periculoasă.De la Grig, se aprinde şi ţiganul care aleargă prin curte vreme bună înainte de a fi doborât.Pisica, aflată printre picioarele lor fuge de mama focului cu flacăra în blană:
-Prinde-o! Prinde-o că se duce în fânărie şi ne-a luat dracu! Zbiară Gele aflat la poartă.Prinde-o! Dă-i cu ceva în cap că-i vai!.Unii fug după pisică, unii fug după masină să-i ducă pe arşi la spital.O nebunie!..Ana îşi smulge părul din cap, trânteşte baticul urlând mai tare ca nefericitii accidentaţi.Plec acasă sătul de imaginile acelea iar tataie-miu mă întreabă:
-Cin'te-a pus să mergi acolo? Cu cei duce la Tg Jiu acum? Du-te în casă! Eşti tot murdar şi miroşi ! Dacă luai foc acolo ? Ce căutai acolo ?
Pe masa din cameră mă aşteaptă o strachină cu lapte şi pâinea aburindă.Cineva se joacă cu Dan, e Amely:
-Credeam că nu vii.Aşa mi-a zis tata..Să fii văzut ce e afară ! Doamne !
-Să nu vin la şoric şi caltaboş?.Apoi trebuie să ţin de purcel..Am auzit, bine că n-am văzut toată treaba că leşinam!
-Dimineaţă îl tăiem pe Ghiţă al nostru..O să mă îndop cu cârnaţi, cu şoric, simt mirosu' de aici! Să vină Ghiţăă! Pe tavă!!
-Întâi mă ascund sub zece perne să nu aud cum urlă săracu'.O să stau în dulap, apoi , voi ieşi la gata, poate-l omoară mai încet, mai cu milă!
-Păi nu ţii de el?
-O să ţin altă dată..De data asta o să leşin puţin..
-Să leşini? Mai este până dimineaţă..Când mănânci carne şi şoric nu mai leşini, poate de plăcere..
Duduie soba cu lemne iar pe dulapul cel mare tronează mere şi nuci.Miroase atât de frumos! .Şi ninge! Doamne ce

ninge!.Fără limite, continuu, dar calm.Cu fulgi căzând într-un haos organizat cu o pace cum numai la ţară o poţi simţi..Se întunecă încet dar zăpada nu se opreşte:
-Mă duci acasă? Mi-e frică de câine!
-Da'ce te mănâncă? Bobiţă nu înghite fete la prânz sau seara..
-Mi-e frică.Mă conduci acasă cavaler ce eşti?
-Bine.Hai! Nici nu e frig totuşi..De ce nu dormi aici?
-Lupi sunt pe aici? Cum să dorm aici? Sunt domnişoară.Nu dorm cu nişte băieţi.Sunt lupi? Zi-mi de-s lupi aici!
-Mari cât stâlpul acela de la poartă.De unde să ştiu de sunt lupi sau nu? Şi dacă sunt nu eşti pe gustu lor.Eşti prea mofturoasă.
-Am auzit că la Cărbuneşti au mâncat o fată..Au prins-o pe deal singură şi gata !
-Da'câte nu mai auzi şi tu.Hai odată! Ai lăsat uşa deschisă şi se duce toată căldura!
-Nu ţi-e frică să vii singur înapoi? Dacă paţi ceva?
-Ba da.Dar închid ochii şi merg pe zăpadă..Dacă voi fi mâncat de lup ce te vei face fără mine?
-O să plâng printre păpuşile mele şi apoi te uit.Doar n-o să stau singură toată viaţa..Nu eşti unicul! Ce crezi?
-Nu o să mă mănânce decât frigul.Noapte bună! Zic eu lăsând-o în faţa casei.Ridic degetul deasupra capului şi culeg o mână de fulgi ce se sting pe limbă.
Ce frumos miroase a brad în camera de la drum!.Unchiul a pus beteală şi globuri iar ca efect special, instalaţie de pom.De sus până jos felinare colorate în roşu, verde, albastru care luminează pe rând.De multe ori ţiganii de peste drum vin să se minuneze de pomul nostru.Iar eu credeam că Moş Crăciun sau Moş Gerilă umblă la toţi copii!
Când m-am trezit, ai mei lucrau deja pentru tăierea lui Ghiţă.În mijlocul curţii, bunicul a pus nişte coceni peste câteva bucăţi de cărbune încins.Şi era un frig!!.
-Ajută şi tu la sanie.Să aducem sania aici în mijloc.Hai că mi-au îngheţat mâinile !

Trăgeam cu unchiu-miu de sanie şi am văzut-o intrând în curte,stătea la poartă îmbrăcată în aceleaşi hăinuţe roşii contrastând cu zăpada albă.
-L-aţi tăiat?
-Încă nu.De ce te-ai trezit aşa devreme?
-Credeam că l-aţi tăiat deja.Am fugit!
Bunicul a intrat în grajd şi a prins godacul de urechi iar unchiul cu tata l-au trântit în zăpadă.Ştiam toată rutina : după ce unul din ei înfigea baioneta în gâtlejul nefericitului, urma joaca oamenilor mari cu pârlitorul legat la o butelie.Am uitat să menţionez, urletele pe care le scotea sacrificatul.Parcă nu se mai terminau!!.
-Lasă să se scurgă sângele!.Înfige cuţitul până îi tai beregata!.Aşa îi tai aerul!
După proba focului, spălarea, apoi bunica aduce o tavă cu tămâie pe care o vântură în jurul godacului spunând cuvinte pe care nu le înţeleg.Apare din nou Amely.E roşie în obraji şi probabil şi picioarele îi sunt îngheţate.
-O să ţineţi de el să nu fugă! Zice bunicul.Îl ţineţi de coadă!
-Păi cum să fugă? E mort nu?
-Cum să fie mort? Ţine-l de coadă! Ţine-l bine!.Uite, dacă nu l-ai ţinut scoate ceva pe sub coadă! Uite!
-Îmi dai mie urechea?
-Şoric nu vrei?
-Ba daa! Vreau! Vreau!
-Mâncaţi cu sare că altfel vă apucă durerea de burtă!
-Nişte ţuică nu aduce nimeni? .Nepoate, adu’nişte ţuică fiartă că mi-au îngheţat cuvintele ! Uşor cu şoricu’!
-Să bem pentru răposatu’!
-Să-l consumaţi sănătoşi!
-Du-te şi pune pe masă la străbunică-ta nişte carne.Săraca! Aşteaptă să guste şi ea! De când n-a mai mâncat o bucată de carne !
Bunica a pregătit carne în tigaie apoi un pahar de lapte cald.Am intrat în cameră şi ochii mi s-au oprit pe mâna descărnată ce se ţinea de scaun:
-Săraca! Nu prea mai poate mânca.Cred că se duce a zis mătuşa aranjându-i baveţica la gât..

În noaptea când a murit străbunica gerul îşi făcea de cap cumplit iar spre dimineaţă au început să apară rudele.În Oltenia se păstrează nişte obiceiuri de înmormântare, bocitul mortului, jeluitul.Pentru un copil e ceva înfricoşător!.Una din femei trecea mereu prin dreptul moartei urlându-i numele, lovindu-se încet peste cap, pupând mâna defunctei. Stăteam cu Amely la geam şi urmăream cu inima strânsă toată procesiunea!.Apoi vreo două sau trei zile nu am putut da drumul la televizor.În fine..Chiar când au pornit cu ea pe ultimul drum eram la sanie cu Sorin şi îmi aduc aminte că am sărit în şanţ ca să facem loc printre troiene autobuzului dela Craiova:
-Îmi ajunge zăpada până la brâu!
-Ce mare e! O să ne ajungă peste casă , o să facem tunele!
După revelion am plecat acasă când drumurile s-au mai deschis puţin.Sorin m-a condus la autobuz şi a stat acolo până la final.Îmi făcea cu mâna, din când în când se ştergea la nas zâmbind.Când într-un final, maşina s-a pus în mişcare, l-am văzut stingând depărtări între noi..Ca de fiecare, orice plecare, rupere tristă din suflet.
În luna martie zăpada a început să se topească dispărând ca o nălucă.Sorin obişnuia să vină cu Ionela, fata vecinului şi să prindă peştişori.Mărăzuia, o apă inocentă s-a transformat peste noapte dintr-o femeie blândă şi cuminte într-una rea, nervoasă adunând toată zăpada ce căzuse toată iarna.Mugea în maluri trecându-şi apele peste matcă, căra lemne, le izbea cu furie .Ionela s-a avântat prima să treacă dincolo dar clipa a făcut-o să se întoarcă câteva secunde fatale.Chipul i-a dispărut sub valurile furioase iar Sorin a încremenit pe mal..N-au găsit-o decât 2 kilometri mai la vale înnecată într-un banc de nisip..
Ca un fapt banal, viaţa şi-a dus cursul mai departe iar noi creşteam văzând cu ochii.Un nou an, un nou început.O nouă cale bătută în paşi de copil, noi vise şi speranţe.
Toată lumea de generală, toţi elevii care jucau fotbal vroiau să fie ca Marius Lăcătuş.Iubirea pentru Steaua Bucureşti a început la sfârşitul anului 1985 şi primăvara anului

1986.Cine m-a făcut să iubesc fotbalul? Miki, vecinul meu de la parter:
-Eu sunt dinamovist.Să vezi ce goluri dă Mateuţ deseară.Vii să vezi meciul?
Juca Steaua cu Dinamo pe 23 August şi Dinamo a câştigat.Strălucea ca un pom de Crăciun Mikloş al meu! Îmi arăta toate fazele meciului, le avea scrise pe o foaie, trăia ca un suporter adevărat. În plus, la fiecare etapă radiodifuzată duminica, zona verde era plină de microbişti lipiţi în ale undelor radio.Cum n-aveam decât 3 minute de desene animate , rămâneam de multe ori afară de teamă să nu fiu oprit în casă.
-Vin să văd şi eu desenele la voi? Dacă mă duc sus nu mai ies şi parcă văd că se lasă cu fotbal după amiaza...
-Hai! Zicea Peter , grăsunul luându-mă de după cap.Hai! Să-i facem în ciudă dinamovistului!
-Nu mai joc cu el în echipă niciodată! Tot timpul zbiară la mine ca un nebun..Niciodată!
Ca să fie totul ok, peste o săptămână eram în gară la Tărtăria şi cineva avea un radio pornit.Meciul Steaua cu A.S.A Tg Mureş,dacă nu mă înşel Marius Lăcătuş a dat 4 goluri.Se instalase microbul, Steaua magică devenea fantastică iar fiecare victorie aducea în mine bucurie.Trăiam roşu albastru! Respiram roşu albastru!
Dacă pierdea Steaua eram trist 3 zile, Miki radia de fericire.Dacă pierdea Dinamo , se ferea de mine şi câteva zile suferea în tăcere.Mă ocolea, vorbea numai printre dinţi, mă făcea să jubilez, să râd de el în sinea mea.
Fratele său Peter nu le avea cu vreo echipă dar juca de multe ori în echipele formate.Luni dimineaţa, Mircea a venit la bancă zicând:
-Ionel, unde e Miki? Toată duminica a lipsit..
-Face o tabelă de scor.De vineri lucrează la ea, a zis Peter aranjând poarta pentru un meci.Vine imediat..
Lunganul a ieşit din scara blocului cu ditamai bucata de lemn pe care scrisese echipele si componenţa lor.Apoi a aranjat-o frumos lângă ţeava de gaz aşteptând să apară toţi băieţii:

-Până plecăm la şcoală, jucăm un meci.Peter, alegeţi oamenii!
Cum nu puteam juca în aceeiaşi formaţie cu Miki, am intrat în echipa adversă şi meciul a început.La un moment dat, grăsanul este faultat la mijlocul terenului dar frate-su' îi refuză lovitura liberă.Urmează un gol anulat şi cearta se aprinde.Eram întors pe jumătate spre tabelă când Peter a ridicat piciorul şi cu o lovitură s-a dus munca de un wekend !.
-Te omoor! Te omor! Munca mea!
-Stai Miki! Stai nu da! Stai mă! Stai! Stai mă! Stai mă nu da!
-Te omor! Te omor! Munca mea! Munca mea!
Fugeau unul după altul, se loveau, Stan şi Bran în realitate deoarece Miki era lung şi slab iar Peter mic şi gras.Cei mai buni prieteni ai mei de la bloc!
-Să-i fi văzut tata cum se băteau! Vaai! Ceva uluitor! Sunt nişte clovni! Ce-i mai tari!
Tata a râs cu lacrimi apoi a ridicat receptorul cu teamă,trebuia să vorbească cu bunica şi nu-i făcea plăcere căci mereu era chestionat şi întrebat agasant:
-De ce a trebuit să faci tu neapărat marină!? De ce nu te-ai făcut şi tu doctor sau măcar popă! Sau măcar profesor ! Erai lângă familie, aşa mori prin vreun port , nici măcar lumânări n-am unde să-ţi pun ! Ţi-am mai spus că-s bătrână, de unde ştiu eu că te mai întorci ? Lumea întreagă ţi-a trebuit ! Un băiat am şi umblă prin lume ! Ce te faci dacă mor mâine ? Cum o să vii la înmormântare ?
-Vrei să ne certăm acum? Te-am sunat că aduc copilu' să te ajute la treabă!
-Îmi aduci dracuşorul ăla pe cap? Să vină cu văru-su că-i leg de poartă! Dacă vine numa' el da, da' cu celălalt fac numai prostii!
-Ba nu-i legi că matale întrebi mereu de ei.Ai uitat că ai făcut prăjitură? Ieri ziceai că să vină că faci mâncare cum îi place, acum o schimbi?
-Bine... bine.M-ai păcălit şi de data asta.Să vină cu cine o veni că pun corbaciu' pe ei! Am crescut 3 copii şi toţi mi-au purtat frica..Adă-l ca să-l pun pe jar!

-Tată, Amely vrea şi ea cîteva zile la ţară..O luăm?
-Dacă vrea să vină noră-mea, să vină! Auzi mamă? Îţi trimit şi o fată cu ei, ce zici? Te descurci?
-Lasă că nu-i rău, nepoata mică e deja aici, măcar că se joacă cu ea.Hai! Gata cu vorba că fac raţele gălăgie! Să-mi aduci cât mai repede şi să nu fugi!
Îmbarcaţi în dacia albastră am purces toţi la ţară dar mă gîndeam ce va zice bunica văzînd fata.Spre suprinderea mea , a privit-o cu un real interes apoi şi-a suflecat mîinile:
-Bine că am şi eu o fată să mă ajute puţin, măcar la o poveste..Fetiţă dragă, tu ştii rugăciuni?
-Ştiu tatăl nostru şi îngeraşul!
-Bine.De acum înainte o să învăţăm altele noi..Lumea din ziua de azi, nu vă învaţă să ziceţi rugăciuni, nu mai există credinţă.Eu mă rugam zi şi noapte!
Stăteau seara după ce lumina era dată uitării şi cu mâinile împreunate spuneau rugăciuni, bunica o învăţa poezii vechi şi de multe ori creştea inima în mine de bucurie..Sau ascultau la radio şi povesteau.
Cine ar fi crezut că Amely avea să se împace perfect cu ambii bunici?.Am stat 7 zile acolo între dealuri iar de fiecare dată le vedeam povestind, împărtăşind idei sau certîndu-ne pe noi băieţii.La final, a apărut verişoara Cristina, un pui de om pus pe tot felul de şoţii ce ne-a scos peri albi .
-Deseară am să o aranjez pe verişoara asta! Mi-a ajuns cîte mutre a făcut! A sărit Ionuţ nervos.Prea le face pe toate iar noi nu suntem buni de nimic..Eu pic de somn, rupt de oboseală şi tot ea a făcut toată treaba!
-Cum o aranjezi? Te pui cu clanul femeiesc? Vrei să dormi din nou în grajd cu caii? Las-o că vine iar şcoala şi pleacă în durerea ei.
-Lasă că am o idee.Tu să taci pînă îţi fac eu semn.Să nu mă părăsti că dormi în vale cu doagele butoaielor!
Seara la ora 21 ne-am adunat în jurul mesei iar bunica a început să umple farfuriile cu nişte ciorbă de perişoare apoi pilaf cu carne .L-am văzut pe Ionuţ făcînd semne:
-Cristi? Tu mănînci pilaf acasă la Deva?

-Da.Mami îmi face destul de des..Mami găteşte foarte bine.Mmmm !! Am o poftă !!
-Dar tu ştii din ce este făcut pilaful ăsta?
-Nu ştiu..Cred că din orez, nu buni? A ieşit, din ce e făcut pilaful ? Amely ? Nu din orez ?
Bunica ieşise pe jumătate afară din casă şi nu a auzit.Aşa că am continuat:
-Tu ştii că orezul...
-Ce e cu orezul?
-Păi vrei să ştii?Chiar vrei să ştii ce mănînci?
-Da..Vreau să ştiu! Sunt curioasă!
-Păi.. pe vapor, ăăă!! Pe vapor apar.. apar viermi albi care intră în orez şi ..
S-a îngălbenit ca o pară pîrguită apoi a ieşit de tot afară.
-Sunteti nebuni! a zis Amely rîzînd.O să vă scalpeze tanti.Deja e galbenă ca ceara! Uită-te la faţa ei!
-Nu te băga! Las-o să primească ce merită! Să simtă o porţie de amăreală!
-E un copil ca şi noi!
Bunica s-a făcut că nu vede şi noi ne-am adunat din nou la masă.Nu a trecut multă vreme căci de la Amely porni o altă trăznaie:
-Auzi, voi credeţi în vîrcolaci? Am citit o carte, ceva cu lumina şi întunericul, ceva cu vampiri..
-Ce îs ăia ? s-a băgat verişoara în seamă atît cît să ne trezească interesul.Ce-s ăia?
-Nu ştii ce îs ăia vîrcolaci?Nu ştii ce îs ăia vîrcolaci?
-Nici eu nu ştiu a zis senină Amely, am văzut un film cu nişte personaje de mîncau oameni dar..
-Ionuţ, e lună plină afară?Uită-te! Vaai!! Nici nu vreau să mă gândesc că la noapte vom ieşi la wc afară..Brrrr!!
-Da, e lună plină.Suntem înconjuraţi.Ce ne facem?
-Vîrcolacii sunt prin grădină în noaptea asta!
-Şi mîncă oameni care iasă în grădină, deci, ar fi bine cît mai stai aici la ţară.. să nu ieşi noaptea asta, de fapt, în nici o noapte cu lună plină..Vai, parcă se aud zgomote prin spatele casei! Vaai!

-Bunicooooooo! Eu vreau la wc!! Afară sunt vârcolaci ! Afară e luna plină !
-Gata cu distracţia! Sunt obosită şi bunicu-tu nu vine în seara asta.La culcare!
-Noi dormim în şură..Aşa a zis tata..E mai uşor dimineaţă să plecăm în treabă!
-Bine, terminaţi de mîncat şi mergeţi la culcare.! Am de lucru mult şi sunt obosită..Să nu vă apucaţi de prostii Şi să-mi uitaţi de trezit în dimineaţă că nu-ş' ce vă fac!
Dar cine putea să doarmă?.Ne-am dus în podul şurii şi povesteam filmele văzute, cărţile pe care le citeam..La un moment dat a apărut pisica cu puii şi s-a aşezat între noi..
-Uite-o şi pe asta! Nu ştie că patul e ocupat? Şi-a băgat puii între noi..Ai mai văzut aşa ceva?
-Ba ştie.Ştie , dar are nevoie de căldură.Poate se teme de noapte cum ne temem şi noi...
-Somn! Somn că iar se face dimineaţă Şi rămân cu restanţa la dormit..Somn..Somn! Somn!
-O viaţă o ai, pe aia vrei să o dormi!

.PLECARI..

-O să plecăm departe de oraşul ăsta , mi-a zis Amely într-o după amiază de toamnă tîrzie cu ploi interminabile.Mama s-a săturat de oraşul ăsta mic , mort.Îmi pare rău!
-Te duci cu tot cu bagaje, te muţi cu şcoala? Aşa repede pleci ?
-Da.Mergem la Timişoara.Poţi să mă vizitezi oricînd .Hai că plec.Trebuie să îmi fac gentuţa! Mâine de dimineaţă avem maşina la scară !
Aşa a plecat din nou,apartamentul l-au dat la o rudă apoi pînă în ianuarie 1990 nu am mai ştiut nimic de ea.Îmi aduc aminte că pe data de 21 seara, după evenimentele din oraşul de pe Bega, tata a sunat acasă la doamna doctor dar nimeni nu răspundea.
-E groasă treaba! Nebunii ăştia vor să radă Timişoara de pe hartă.
-Nu putem vorbi cu copii noştrii! Ce fac? Ce se întîmplă acolo? De ce nu ne omoară pe toţi şi gata ?

-Au zis la Europa Liberă de 60 de mii de morţi ! Doamne ! Ce nebunie !
-Masacru' ieri noapte, alalteieri ! Paştele mamii lor ! Nenorociţi !
La ora 19 s-a dat un comunicat de presă în care a vorbit Nicolae Ceauşescu, apoi un film rusesc.Începuse nebunia la Bucureşti cu toate minciunile şi intoxicările de rigoare.În noaptea de 21 a tunat şi a fulgerat mai ceva ca vara.Mama era de gardă, tata se pregătea să plece la Bucureşti ca să zboare la Hamburg de unde lua vaporul..Cum avea să meargă prin toată nebunia ?.Avionul pleca de pe Otopeni dar acolo..L-am întrebat foarte îngrijorat pe data de 26 :
-Tata, o să mai fie program de revelion acum că a căzut dictatura? .Toţi actorii erau pe baricade am zis eu uitîndu-mă la interminabilele filme despre zilele revoluţiei.
-Cum să nu fie program de revelion? Acum cînd se găsesc portocale, banane, de toate? Bine că n-am plecat pe 26 că prindeam vâltoarea la Otopeni. Ce noroc că nava e stricată ! Plec numai în februarie ! Deci ? Stau acasăă !!
-La noi la urgenţă a fost linişte dar mereu ne spun să avem grijă la terorişti.Vino puţin omule! Vino!
-Aoleu! Surprize mai îmi trebuie mie în zilele astea? Mai că stăteam sub pat de frică! Vai!
-Vine de revelion, ghici.. cine?
-Anica cu fata? Sunt bine? Credeam că au dat-o în necazuri, nimic nu mai ştiu de ele..
-Da.Au trecut prin momente grele dar acum sunt bine.Păi nah! Dacă apartamentu' e la Operă? Fata a stat singură că măsa era de gardă!
Mama s-a lăsat jos pe covor şi a început să plîngă în hohote iar eu nu înţelegeam de ce.La televizor, Bambi, desene animate, muzică, urări de sănătate.Deseneee!
-Miki, tu ştii bă cum fugeam astă primăvară să vedem cele 5 minute de desene cu Tom şi Jerry?
-Da bă, acum va lua Dinamo campionatul! Hahahaha!
-Lasă că vă bagă iarăşi Lăcătuş mortu' Lasă că jucaţi la noi!
-Ai auzit că pleacă Hagi în Spania? Ducă-se că mi-a fript inima cu golurile lui! Mai scăpăm şi noi uşoor mă!

-Facem un meci cu blocul 66?.Vine şi frate-miu, hai că de la primăvară mă mut de la bloc.
-Şi tu mă?
-Da.Tata a cumpărat casa unchiului Muler , ne mutăm acolo..Din primăvară drumurile noastre se despart.Asta e, mergem înainte, o să mai vin pe aici!
Pînă la acel moment, Miki, Peter, erau cei mai buni prieteni de la bloc, fotbal, v-ati ascunselea, alergatul după fete, le făceam împreună.Odată cu mutarea lor la casă s-a pierdut ceva din farmecul copilăriei.Pierdeam pentru prima dată ceva drag şi avea să se vadă în toamnă.Nu mai ieşeau copii afară, nu mai avea nimeni imboldul pe care-l avusesem.Singura care se bucura nespus , vecina de la etajul 1:
-Bine că s-au dus dracului! Mă săturasem de prostiile lor! Nenorociţi ! Nenorociţi de unguri !
Amely se schimbase foarte mult.Nu mai era copila cu care mă jucam sau făceam prostii,fata ce preferase mereu mingea de fotbal în detrimentul păpuşii..Era diferită.Era cu un pas în adolescenţă iar eu prins într-o lume de vise.
-Tot copil ai rămas Ionele.Eu am crescut, nu mai pot fi ca înainte..Sunt domnişoară , nu mai pot fi copil ca tine..
-Nu înţeleg.Ce te-a schimbat?
-Nu contează.Îmi este foarte greu să te fac să înţelegi..
-Adică sunt un prostan?
-Nu eşti prostan, eşti doar un băiat pe care nu l-am văzut de mult.Nu mai pot să sar cum săream, să fac toate prostioarele ca la 10 ani ! Nu mai pot !
M-am dus la mama şi necăjit am întrebat-o :
-De ce nu mai e Amely cum o ştiam mamă ? De ce s-a schimbat ?
-Pentru că de la o vârstă fetele devin mai mature decât băieţii.Văd altfel lucrurile, cântăresc lumea prin alţi ochi.Amy nu s-a schimbat, doar corpul şi mintea ei văd înainte..O să înţelegi mai târziu acest pas dar acum fi bun cu ea..

VARA LUI 1990

Terminasem şcoala de ceva vreme şi familiile noastre îşi mutaseră reşedinţa pentru o vreme în nisipurile litoralului românesc.L-am auzit pe tata zicând:
-Cristi , e în stare foarte gravă! E ars cu gazolină!
-Care Cristi? A întrebat mama mutându-se pe cearşaf.
-De la ţară.A lui Dorina..E în stare foarte gravă.Arsură de gradul IV, zice doctorul că e ultimul în viaţă dintre cei 4 cu care a fost acolo..
-Săracu', ce naiba a făcut?
-S-a dus la furat gazolină din conductă şi a luat foc..
-Săracu' are numa'19 ani..Dar oricum copilul ăla nu scăpa cu viaţă.De câte ori mergea cu motorul fără cască..Mai trăia un an, maxim doi şi făcea o boacănă..Păcat de el!
La ţară era forfotă mare iar toată lumea vorbea despre cum furase Cristi gazolină ca apoi să ardă de viu cu încă 4 prieteni.Pînă şi Lucă alt' nebun avea lacrimi în ochi şi amintiri despre el.În august a apărut Amely, la 2 ore distanţă cînd a apărut şi maşina cu Cristi.Eram pe deal cu vaca împreună cu Fasole şi s-au auzit bocetele şi urletele, jalea.Ştiam că murise după o lună cumplită , ars pînă la os.Ultimul dintre cei patru.Vântul filtra printre salcâmi jalea şi vaietele iar Fasole a mânat vitele la vale deşi nu era decât ora 17..
-O să luăm papară Fasole dacă plecăm acum! Mă jupoaie bătrânu'!
-Vreau să-l văd! Vreau să-l văd!
Când am coborât pe şoseaua comunală a apărut fratele mai mare al lui Fasole cu biciu şi apucă-te bătute:
-Vă arde de pierdut timpu ai? Na! Na aici ca să vii cu vaca flămândă! Na! Dacă află moşu' ai? Dacă află moşu'? La cine vine diavole? Nu la mine ai?
-Stai frate! Stai! Stai! Striga Fasole iar eu priveam vinovat dintr-un colţ de poartă..
Am profitat că bătrânu era plecat şi ţuşti înapoi cu vacile ca să nu afle că-s acasă. Seara,lumea vorbea, plângeau în hohote, nu le venea să creadă:
-A intrat să toarne gazolină în staţia de pompare.Unul din ei s-a jucat cu bricheta.Cât de nebun să fii să te joci cu

bricheta în vapori de gazolină?Ceilalţi trei au vrut să-i scoată afară dar...
-Cîtă putere a avut să mai strige după maică-sa chiar înainte să moară!a zis bunica făcîndu-şi cruce.
-Păi moşică, cine mergea cu motoreta aia fără cască şi fără să se ţină? Pe drumurile astea..
-Dorina a înnebunit săraca, să îşi piardă copilu' la 19 ani..Nici Gore nu e prea întreg la minte da' acu' o să cadă de tot în alcool..
Amely era amestecată printre oamenii mari şi de multe ori am văzut-o aproape de sicriu.Se uita la chipul negru şi împietrit apoi revenea cu privirea la noi.
-Omul ăsta mi-a dat bomboane cu o vară sau două înainte.. îmi aduc aminte că eram pierdută pe deal şi mi-a vorbit frumos, bomboane, acu' e mort!.Se juca cu mine , îmi culegea flori..E mort! E mort!
Toate dramele omeneşti vin cu viteză, lovesc în sufletele celor prinşi în tornada lor şi lasă un hău imens.Un alai de cîteva sute de oameni l-au însoţit la groapă plîngînd apoi linişte. Vara şi-a continuat joaca serioasă indiferentă la dramele unora.Pe Gore l-am găsit jucîndu-se cu căţelul răposatului pe locul unde vroia să-i ridice o fîntînă, după datina oltenească, fiecare suflet dus dincolo trebuie să aibă o ciutură din care să bea omul însetat.
-Măi copii, de ce nu mergeţi voi în treaba voastră? Nu aveţi nimic de făcut?
I-am zis cu o seară înainte să lase motorul şi să meargă pe jos la bal.El nimic,ba înainte de Brăteşti i s-a aprins maşinăria şi a lăsat-o acolo în şanţ.Nu mai am nimic acum ! Căţelul ăsta !Atât ! Căţelul !
Nu-l asculta nimeni.Stătea murdar şi trist pe malul bălţii şi lacrimile I se scurgeau valuri pe obrajii uscaţi.Din când în când lua ţigarea între degete, o frământa ca să o strecoare încet între buze.În câteva zile îmbătrânise cu 100 de ani..
-Amely, unde mergi? Am întrebat-o într-una din zilele când soarele săpa mări de transpiraţie pe trupul meu:
-Vin cu tine că eşti tare supărat, mi-a zis fata trăgîndu-şi pantofii plini de praf în picioare.Vreau să merg pe deal şi eu,

aici e atâta jale că mă sting în lacrimi.Mai bine stăteam acasă, mă ţinea oraşul trează!
-Mulţumesc.Mă plictisesc singur iar verii mei au plecat la mare.Nu credeam să zic dar îmi lipsesc mult nebunii ăia ! Prea multă linişte fără ei aici !
-Vine Bogdan cu caprele, nu o să fim singuri.Apoi, poate mergem cu Ana după nişte pere.Are femeia aia un simţ uluitor! Ştie toate locurile unde sunt fructe gustoase!
Bogdan şi-a mînat turma de capre prin apa mică şi murdară apoi pe marginea drumului înjurînd camioneta tv ce urca tuşind panta abruptă:
-Sunt ăştia de la sonde, urcă să vadă ce e de făcut, i-a explicat el fetei.Caută mereu petrol pe dealurile astea.Într-una din zile o să merg la staţia de pompare să văd şi eu cum se lucrează..
Maşina s-a dus pe pantă în sus iar noi mergeam încet toropiţi de căldură.La un moment dat s-a auzit o explozie foarte puternică din pădure şi fumul gros care ieşea vălătuci.
-Ce s-a întîmplat? Ce s-a întîmplat? A bubuit ceva acolo sus! Vezi ce mare e flama? Pfaaai!!
Vedem coborînd la vale un ins cu hainele în flăcări care trece pe lîngă noi urlînd şi se prăbuşeşte în şanţ.Cum eu şi cu Bogdan nu aveam nici o reacţie, Amely s-a apropiat de el şi acesta i-a şoptit ceva.Destul că am văzut-o fugind ca apucata pe drum în jos .
-Mamăăă! Mamăăă! Un om ars pe şosea! Un om ars pe şosea!
-Cum puiu mamii? Unde? Ce spui tu acolo?
-Acolo! Acolo!
-Arde pădurea! Săriţi!
-Sună repede la vale, la centru să vină pompierii!
Pînă a ajuns doamna Anica la el, era aproape mort.Pompierii au venit foarte greu, nu aveau apă destulă pe un drum plin de pietre, prăfuit şi rupt în multe locuri.Nici poliţistul Rîpă, cel mai al dracu’ poliţist din toată comuna nu avea benzină la maşină.Debandadă totală!.Ce se întîmplase de fapt?
Urcînd anevoios panta, TV-ul a rămas fără frîne şi şoferul a încercat să dea înnapoi, din păcate, s-a răsturnat pe o parte

şi cei 5 din maşină nu au mai putut ieşi.Cuprinsă de flăcări , maşina a ars ca o lumînare.Unul singur a iesiţ dar şi acela avea să moară în drum spre Tg Jiu.
Sîmbăta ne-am dus toţi trei acolo să vedem maşina carbonizată cu uşile desfăcute în toate părţile.Scrisori pe jumătate arse, acte, o dramă ce cuprinsese cîteva familii nevinovate.
-Şi volanul a ars, zicea Bogdan rotind de el în stînga şi în dreapta.
-Uite cum a ars curpenul ăsta!
-Oribil! a zis şi Amely.Oribil!. Întâi Cristi, apoi ăştia, ce chin! Vara asta e blestemată!
După un timp maşina a fost luată iar ploile au spălat încet zona.Probabil şi astăzi la 20 de ani de la eveniment, curpenul stă acolo atins de flăcări pe o parte ca un martor tăcut..De câte ori trec sau am trecut mă uit în sus, zâmbesc amar.Căutam cu vârful tenisului bucăţi de sticlă arsă, găseam câte o bucată topită de material al maşinii şi mă gândeam la oamenii ăia..Şi azi, mă gândesc mereu..
SPRE SEARA...
-Amy, mergem la pază, vii?
-Dacă primesc porumb copt, da! N-am mai mâncat aşa ceva de multă vreme! Îmi dai? Ce trebuie să fac ca să obţin?
-Aduce muta nişte ştiuleţi şi ne săturăm! Nu tre’ să faci nimic ce nu poţi face!
-Mi-a adus Leandru de la vale nişte carbid să bubuim! O să facem o mare nebunie..zice Bogdan mestecând un codru de pâine murdar.Are de la sonde cât vrei, numa’ că trebe’ ţinut în benzină..
-Tre” să facem mai multă gălăgie decît Dan la deal , sau decît ăia de la vale!
-La deal nu mă duc că iar mă aleargă Dan, băiatul ăla e o problemă mare..Aseară , abia am scăpat-o pe fata aia din mâinile lui..Ce nebun!
-Sile? Ai făcut rost de roţile alea de tractor?
-Să vezi cît de mari sunt a sărit în sus de bucurie Sorin agitînd o sticlă cu motorină.Ne ducem deasupra ciuturii şi dăm foc! Apoi cu ele la vale !

Nu ne-a trebuit mult să aducem cauciucurile de tractor şi combină .Sile a aprins primul apoi i-a dat drumul la vale.Eee! dar poştaşul săracu' A apucat doar să îşi arunce bicicleta în şanţ şi să se ferească de o lovitură straşnică!.Turma de vite ce venea cuminte pe drum s-a împrăştiat cu viteza luminii şi mare scandal !
-Nebunule să fugim! Ne omoară ai noştrii!
Bună idee! Ţuşti în prima pală de paie mai ferită şi de acolo o vedeam pe ţaţa Ioana cu ditamai joarda altoind la copii.Fasole, lung cît o prăjină şi la fel de uscat sărea în toate părţile:
-Stai mamaee! Auci! Stai mamae! Stai nu da! Aoleeuu!! Stai mamaee!
-Vă beşic cu bătaia diavolilor! Curcile stau leşinate în bătătură iar voi faceţi prostii! Mai e şi sectoristu acili-şea! Să plătească mumă-ta amenda! Na! Na! Nepricopsiţilor! Na!
-Dacă nu te trăgeam eu de mînă, stăteai acolo şi mîncai papara! La cât e baba de pornită te jupuia de viu!
-Pentru asta meriţi un pupic.Ţi-l dau acum? Ce zici?
-Ştiu dar te rog nu mi-l da.Păstrează-l pentru mai tîrziu.Nu-mi place să fiu pupată în stogul de paie..Eşti murdar pe faţă şi miroşi a motorină..Bleaah!!
Ca să fie echipa completă, a apărut Ionuţ şi ţine-te joacă!.Uitam de noi pînă noaptea tîrziu şi adormeam povestind cîte în lună şi în stele.Casa era împărţită pe două nivele cu 4 camere,jos bătrînii unde aveau şi televizorul, plita de gătit şi baia, sus , o bucătărie şi încă 2 camere, cea din mijloc fiind de oaspeţi.Doamna Anica a plecat şi eram numai noi copii,Amely, singură într-o cameră, eu cu Ionuţ în cea de margine.Noapte cu cîntec de greieri, concert nu altceva! Stele, puzderie!.Picătură cu picătură! Un cîine adormit şi alţi compatrioţi de ai săi ce-i lătrau din garduri.
-Bă! Cred că am luat nişte pureci! Numai la mine puteau veni! Auci!
-Şi eu! Oaa! Ce roşie mi-e pielea! Mama lor de lighioane!
-Am să omor cîinele ăla! Uff! Dracu' m-a pus să merg prin nisip azi?
-Oare ea are? Fetele iau pureci ca noi?

-Amely? Nu cred! Nici purecii n-o suportă!
-Eu mă mut dincolo! Ahh! L-am prins pe nenorocit! Încă unu'!
-Dacă nu are să mergem să-i dăm şi ei!
-Poate zice că vrem să..
-Taci mă! Ştiu că te gîndeşti la tot felul de idei.Eu merg dincolo ! Dacă mai stau aici voi fi mâncat de viu !
-De parcă tu nu..
-Hai peste ea!
Nici nu dormea Amely bine cînd s-a trezit cu noi la ea în pat.
-Şi voi aveţi purici.Lasă că împreună cu ai mei o să facem o fermă trăznet!.Stai să vezi! Stai să mă lipesc de tine, poate îi iei şi pe ai mei..Stai mă! De ce te împingi?
Dimineaţa, oh! Ce durere! Ce feţe! După o noapte de nesomn la 7 eram ca nişte lămâi stoarse :
-Da ce aveţi? Lasă că o porţie de treabă nu vă strică! Ce să vă fac dacă nu vă mai ajunge ziua !? La treabă !
Norocul nostru a fost că am mers la treierat atunci şi toată ziua ne-am putut ascunde prin stoguri.Seara, în ciuda oboselii, bine îmbrăcaţi mergeam la pază.Tot satul făcea mişcarea asta în speranţa că porcii mistreţi se vor speria de zgomote:
-Da de unde! Noi păzim pe o parte, ei vin pe cealaltă parte! E o scroafă mare băgată în mijlocul pădurii, acolo la gâldan..Măcar îi mai împingem la deal, ăia de acolo îi sperie la vale..
Important era cel puţin pentru mine că puteam asculta greierii, puteam admira frumuseţea naturii.În acea vreme, bunicul făcuse şi o căbănuţă din lemn iar eu împreună cu Ionuţ am izolat-o ca să putem sta în ea.Şi bine am făcut deoarece spre mijlocul nopţii, cum stăteam acolo afară , simţit-am boarea vîntului apoi un uruit teribil în dosul pădurii.Cerul şi-a ascuns iute stelele lăsînd loc războiului noros.Nici luna n-a mai apărut:
-Vine ploaiaaa! Fuga în covergă! Fuga!
Şi cum venea draga de ea! Furioasă, nestăvilită, nebună ca o femeie despletită în sute de mii de stropi mari şi lacomi.

-Noroc am avut cu asta, i-am zis lui Ionuţ.Dacă mai lăsam niţel treaba, acum fugeam acasă ca potîrnichile..
Aerul s-a răcorit tare de tot iar salturile şi oftaturile ploii le-am auzit pînă către orele dimineţii..La ora 7 , pătura de nori s-a deschis în două ca o cortină iar soarele s-a strecurat printre oştile cerului luminînd şi încălzind pământul:
-Ptiiii!!! Ce norooi! sărea Amely de colo colo scîrbită .O domnişoară să facă salturi prin noroi! Puaah!! Acasă cu mine! Ce caut eu aici? Ce?
Nici nu a ajuns bine la nuc că am văzut-o căzînd de cîteva ori.Apoi iar s-a ridicat, apoi iar a căzut..
-Arată ca un trandafir tăvălit prin cocina porcilor.O să fie prost dispusă ceva vreme.Mă gândesc să plecăm mai iute ce zici?
-N-am adus-o eu, să se descurce trandafiru' căzut în noroi..Dacă nu vroia stea cocoţată în vârf e bloc..
aşa..treaba ei!
Norocul că în cîteva zile am plecat spre casă.Începea şcoala iar noi trei ne vedeam de drumul nostru..

1991

În toamna lui 199o, începeam sezonul de pregătire pentru admiterea la liceu şi o perioadă nu mai căutam pe nimeni.Eram destul de plictisit şi de încordat ca să mai caut vreun prieten.Nu ştiam nimic de Amely , nu doream prezenţa ei.Nici cu gramatica nu mă descurcam grozav iar ca drept răsplată, după ziua de joi aveam un 4 la limba română.
-Băiatule, pe tine nu te ascult la literatură, pe tine te doboară gramatica! Deci, nu mai veni cu texte şi compuneri că e degeaba..a zis doamna Trif notându-mă..
Cum un necaz nu vine singur niciodată, matematica mă termina la greu.Urma să merg la ore , la domnul diriginte.Un chin! Doi paşi înainte, 5 înapoi!
Într-o seară tîrzie, sună telefonul:
-Ce faci băieţelule? aud că te plictiseşti singur.Nu? Sau te omoară matematica ? Eu mă descurc grozav ! Grozav !
Era Amely cu chef de glume.I-am răspuns în doi peri şi chiar am închis telefonul.

-Nu ai chef de vorbă cu mine? Ţi s-au înnecat corăbiile băiete? a sunat ea din nou..Vezi că de sărbători vin la tine! Să nu fugi la ţară! Să stai acolo!
Unde să fi fugit cu notele catastrofă?.Am stat cuminte pînă cînd zăpada s-a ridicat valuri valuri îngropînd pămîntul.Învăţam, mă poticneam în gramatici şi matematicale iar vacanţa a căzut iute ca o bluză grăbită a unei iubite :
-O să zaci tot Crăciunul aşa? Las-o în dunga pădurii, a tunat iar vocea la telefon. Vino la gară să mă iei că am îngheţat bocnă!
-Mă duc la gară să iau dementa, i-am zis mamei în vreme ce alergam pe scări.
-Vezi că pleacă unchiul Milică la gară.Du-te cu el cu maşina.Autobuzul nu circulă din cauza gheţii!
-Bine.Am fugit.
Unchiul Milică se învîrtea ca un apucat în jurul maşinii îngheţate şi după o serie de înjurături am plecat spre gară:
-Nepoate, prinde-o bine pe fătuca asta, să sară cămeşa după ea auzi? Că io la virsta ta le învîrteam pe degete şi beam apa de pe ele.Uite ce bine arată! Băh că aş rupe-o pe genunchi!
-Tuşa Elena ce face? am evitat eu un răspuns tranşant.N-am mai trecut pe la ea, şcoala asta mă termină !
-Pleacă la noapte la Braşov, are ceva de făcut acolo.Nu vrei să zici nimic ai? Să te văd însurat!
-Are, are. mai stai să o duc şi înnapoi?
-La cum e de îngheţată, poate o iau la o tură, Doamne iartă-mă ce zic şi eu! Ptiu! Ptiu! Hai! Urc-o în maşină!
Era bocnă de îngheţată iar ceva timp nu putea să scoată 2 cuvinte.Obrajii îi erau roşii vineţii şi ochii stăteau închişi supuşi unui tir din cauza clănţănitului dinţilor.
-Cine te-a pus să pleci cu trenu' ăsta de 3? Nu ştiai că vine rece ca un coşciug? Te-a rupt doru' de ai rezistat 3 ore în frigideru' pe roţi!
-Veneam oricum.Nu mai puteam sta acolo.Chiar deloc..Mai avem până ajungem?

-Du-te copile şi ai grijă de ea că bobocul ăsta de fată a luat tot gerul pînă aici!
Ceaiuri calde, frecţii făcute de mama şi cîteva zile pînă la Crăciun în care doar tremura , făcea febră şi nimic altceva.Zăcea acolo în pat şi nu-i puteam face nimic..
-Păi cum a plecat fără să îţi spună? am auzit-o pe mama la telefon.E la noi bolnavă de 4 zile.Normal că am grijă de ea dar şi voi sunteţi figuri, lăsaţi fata să plece pe drum fără să vă pese! Dacă face ceva complicaţii, vii cu elicopterul s-o duci! Doamne ce oameni!
M-am dus la bucătărie şi mama mi-a zis pe un ton grav:
-Se pare că sunt ceva probleme acasă la minunata asta.S-au certat părinţii între ei, Amely nu-l suferă pe George, tatăl adoptiv..Să încerci să-i faci sărbătorile mai senine şi să laşi umblăturile pe la blocurile vecine după timbre şi casete de muzică.Mă pot baza pe tine?
-Da, desigur.
Amely continua să nu zică nimic doar să doarmă şi să se uite pe geam în momentele cînd era trează.Pe data de 28 s-a ridicat cu plapuma pînă şub bărbie şi a zis:
-Destul cu boceala! Totuşi, vreau şi eu nişte haine mai femeieşti că plutesc în hainele tale şi a lui taică-tu! O să mă înnec în ele! Cum poţi fi aşa lung?
-Ai nevoie de haine? E foarte cald în casă.Ce zici? Lasă hainele că n-ai nevoie de ele!
-Dacă ai fost cavaler şi m-ai salvat, vrei să şi profiţi de mine nu? Nu te gîndeşti prea departe? Sau crezi că nu ştiu să zgîriu, să muşc? N-am să stau la nici un individ! Nu ajung eu plapuma nimănui! Caramba după haine de femeie!
-Am văzut ce vroiam să văd, i-am zis şi perna a zburat pe lîngă capul meu împreună cu o păpuşă de plastic ce plutea graţioasă, în direcţia televizorului.
-Nu vreau să te omor încă! Îmi pare rău de tine zău ! Dar vreau haine de femeie !!
-Eşti rea! Ai face bine să vii la bucătărie ca să mîncăm ceva! De când n-ai mai mâncat?
-Sunt goală şi tu vrei să mânc? Eşti nebun? Hainee!!!
-Vine Ionuţ în cîteva minute! M-a sunat mătuşa! Vine Ionuţ!

-Să vină! Poate aşa o potolim pe Amely! i-am zis mamei care şi-a luat la revedere deoarece întîrzia la serviciu.Vrea haine!
-Să vină! Să vină! striga Amely cocoţată pe scaunul mare din hol învelită în pijamaua albastră.Să vină să mă vadă sechestrată aici de tine! Abia am prins o pijama ca să nu profite măgaru' ăsta de mine! Abia!
-O să vină să te vadă aşa despuiată,cum crezi că se va simţi ?
-O să mă vadă aşa şi se va îndrăgosti de mine, vom face lucruri pe care tu nici nu visezi să le faci cu mine! O să scot nişte sunete cum n-am scos în viaţa mea!
-Uite ce ninge afară! Uite! Uite ce tandri sunt fulgii! Ca o dragoste ce ţine de o veşnicie...Iar cad în cada cu romantism..Brrr!
-Deci mă laşi pe mîna lui văru-tu? Nu ai milă de mine deloc? Eu glumeam şi tu..
-Eu te las pe mîna lui? Sau tu mă tachinezi cu asta? În plus, de când nu l-ai mai văzut? E ceva vreme nu ?
-Nu l-am mai văzut de mult dar mi-a spus Gina că e un scump şi un frumuşel foc.Deci? Nu o să te superi dacă sar tandru desigur pe fiinţa sa? Dacă profit şi eu de frumuşelu ăla? Desigur o să pleci după timbre nu? Ca să nu te ţin la uşă nu?
-Spune-mi care e treaba cu George? Nu sunt potrivite apele dintre voi?Ce ai păţit acolo?
-A încercat să mă bată cu cureaua.Ori eu nu suport umilinţe de astea.Pe deasupra se uită cu jind la mine.Nu mai calc în casa aia!
-Păi cum se uită cu jind la tine?
-Tu eşti prost sau te faci? Se uită cum te uiţi tu la mine aşteptînd ceva , nu ştiu ce..Îi lucesc ochii cum îţi lucesc şi ţie, doar că ăla e bărbat !
-Poate ţi se pare.Dă-i omului o şansă totuşi..
-Am să-i dau.Ce zici? Mă duc după Crăciun acasă.,. mama pleacă la serviciu, rămîn cu el iar cînd seara se va lăsa.. o să-mi arunc hainele una cîte una.Apoi, chiloţeii de culoare

rooz,se plimbă prin casă ca un artist pe scena teatrală iar eu nu pot decît să o privesc:
-Aşa..Şi?
-Îi voi face semn discret să vină..
-Da.. Să vină.. şi?
-Şi voi fi a lui.Trei zile şi trei nopţi!
-Eşti nebună.Dar nu ai curajul ăsta! Te dai mare! Dacă era aşa nu plecai căpiată de acasă..
-Da, sunt nebună! Sunt nebună că nu-i suport privirea pe mine în fiecare zi.Că se uită la mine ca şi cum m-ar dezbrăca..Îmi era frică să stau singură cu el, de aia!
Ionuţ bate la uşă şi îi deschid arătîndu-i fiinţa ce aleargă prin casă în pijamaua albastră.
-S-a dat drumul la sezonul de vînătoare vere? Ce căprioară cu sînge fierbinte ai aici? Se aude de la parter gălăgia pe care o faceţi! Mai puţin şi vor veni vecinele să vadă! Ooo!! Ce chip de înger!
-Asta nu-i căprioară! Asta e ditamai animalul !Nu vrea să se îmbrace, mă tachinează!
-Eu sunt Amely, prin graţia destinului am venit aici să bolesc lîngă acest berbec insensibil! Sufletul meu rătăcit cheamă mâini calde să mă scape!
-Că tot facem ograda de animale sălbatice, unde pot şi eu să fac o treabă?
-Ai uitat coteţul blocului, etajul 4 cu doi şobolani rezidenţi? După colţ vere!
-Umilul tău văr se duce să deşerteze ceva .Nu de alta dar de mă duceam în toiletu' trenului leşinam de miros.Apoi am să mă ocup de fătuca asta arestată aici!
-Dacă faci baie vin să te spăl pe spateee! Să striigi!!! A zis Amely scoţându-şi limba către mine.
-Dacă face baie şi intri acolo s-ar putea să pun făcăleţul pe spinarea ta!!
-Oooo! Cîtă tandreţe descoperită în epoca de piatrăă! Aşa deci? Nu mă pot simţi bine ai?
-Sunt eu tandru? Din epoca de piatră venit sunt! Dar nu faci prostioare la mine în baie bolundo !

-Gata ! Am înţeles că eşti un ofticos mic.Ce facem de Crăciun ? Merem la Gorj ?
-În Gorj? Eşti nebună? Nici măcar bilete pe tren nu găsim.Tu ştii ce nebunie e la bilete acum?
-Nu mergem în Gorj.Mergem aici aproape.Stăm două zile şi revenim.
-Nu prea am chef.O să stăm aici să jucăm table şi remi.Ne plimbăm prin oraş, merem la discotecă..
-Am eu o altă idee!
-Amely să nu mă trimiţi prin nordul ţării!
-A nu! Nu! Te trimit la maree! Vreau să simt marea în iarnă ! Ce zici ? Ce zici Ionuţ ? Ne urcăm în tren mâine ?
-În tren ? Până unde ? La mare acum ? Şi daca ajungem la Constanţa ce facem mai departe ?
Norocul sau ghinionul că nu aveam bani şi Amely a căzut din nou la pat.Friguri,o internare în spital şi duse au fost sărbătorile..Abia la sfârşitul lui ianuarie a scăpat cu bine.Rămăsesem cu Ionuţ :
-Naiba, trebuie să intru la liceu.Oriunde numai să intru la liceu.Mă termină ai mei cu şcoala asta.De abia m-am scăpat de primul trimestru de şcoală !
-O să intrăm vere la liceu.O să vezi! Dacă învăţăm, trecem treapta !
Despre ultima parte din şcoala generală nu am păstrat amintiri decît vagi şi chinurile prin care treceam să înţeleg matematica.
-Ce zici, te înscrii la liceul agricol Geoagiu?
-Se intră greu?
-Hai că e un liceu bun.În plus şi Amely tot acolo se înscrie, mi-a zis mama.E aproape.Lasă Vlaicu şi alte licee.Dacă vrei să faci ceva poţi face şi de acolo.
-O să mă înscriu la Geoagiu.Dă Doamne să intru! Numa’ să trec la matematică!
-Nu mă îndoiesc că o să intri.Tu nu eşti prost, eşti doar un om foarte comod.Dacă pui mâna pe carte poţi..Hai! Rupe-i pe genunchi!
-Tata nu va fi de acord.El vrea liceul de marină din Constanţa.

-Nu ai note pentru liceul de marină şi destul e unul plecat mereu.Va înţelege.
Spre surprinderea mea, tata s-a întors din Germania şi nu a zis nimic de liceu.Îl frămînta ceva şi multă vreme nu am înţeles ce:
-Nevastă, era să o păţesc ultima dată.Nu am zis dar mă bucur că ai copilul mai aproape de casă.Nu ştiu, dar lucrurile se complică tot mai mult.Probabil am să găsesc ceva de lucru în străinătate..M-am săturat de umblat pe lumea asta!
În iulie am dat examenul la liceu pe care l-am luat cu 7.Imediat să primesc rezultatele am fost trimis la ţară şi o săptămînă eram numai cu bunicii.Noaptea de miercuri spre joi am auzit-o pe bunica plîngînd şi vorbind singură:
-Tulai! Tulai Laie ce îmi faci tu!?.Unde pleci tu Laie fără mine ? Cui mă laşi tu ?
Murise bunicul Laie.Casa sa aprins de lumini şi vecinii s-au ivit.Camera din mijloc a fost golită de paturi şi pe masa mare au pus sicriul.Rudele au apărut spre dimineaţă cernite şi cu lacrimi în colţul ochilor.
-Vere a murit bunicul Laie.A murit săracul!
-Dumnezeu să-l odihnească şi să-l ierte că a fost un om bun.Să îl ierte şi să-i ierte şi pe cei ce ani de zile l-au chinuit.
Bunica a stat lîngă el pînă l-au coborît în groapă.Om sufletist până la Dumnezeu, niciodată nu apărea fără o bomboană sau o bucată de turtă dulce.
-Pămîntul ăsta! Pămîntul ăsta nenorocit i-a mîncat jumătate de viaţă! Pămîntul ăsta! Te-ai luptat atâta amar de ani pentru el şi amu’ te cere la el ! Laie, scumpul meu !
Lovea cu piciorul în pămîntul ce-i luase al doilea bărbat şi bărbia ei s-a strîns uşor într-o grimasă.O vreme nu a vorbit cu nimeni din jurul ei ,îşi ştergea faţa cu un prosop şi se mulţumea să gonească pisicile de lîngă ea.Amely mi-a făcut o vizită surpriză tocmai cînd rudele plecau spre Deva:
-Ce faci voinice? Felicitări pentru examenul luat.Condoleanţe pe de altă parte.L-am cunoscut pe bunicul tău.Din păcate, Dumnezeu îşi alege sufletele bune şi le duce acolo sus în lumea de cristal..

-Era bolnav.Era bolnav şi neînţeles..Bolnav şi neînţeles..L-au mâncat luptele cu pământu', lumea rea născută din ura asta a revoluţiei...Pământul ăsta ! Câte patimi a putut naşte după 1989 !..Câte patimi !
Amely a dispărut spre seară iar eu eram din nou singur în odaie.Prima noapte priveam pe geam şi ascultam ofurile bunicii.Nu ştiu de dormea sau pur şi simplu ofta din greu.Poate atunci nu am înţeles-o.Eram un copil ce nu privea decît înainte..Nu pricepeam durerea, nu înţelegeam de ce unii pleacă fără şansă de întoarcere..
-O să mai stai cîteva zile cu ea, pînă vine Mariana, mi-a zis mama la telefon.Apoi a închis.Fără nici o vorbă, fără nimic altceva.
La două zile după telefon, reuşesc cumva să ies la marginea satului către Mureş.Bunica avea o obsesie în a nu mă lăsa să ies din curte, sau nu cumva să ajung la apă..Am profitat de vizita ei în capul satului apoi cu undiţa la pescuit.Marele râu îşi plimba agale apele spre Tisa iar cînd am ajuns eu deja se făcuseră orele 11.Un soare agăţat pe cerul fără nor şi liniştea de pe mal,îmi venea să adorm nu altceva!.Nu puteam însă, mai încolo se auzeau rîsete zglobii, clipocit de apă şi bufnituri, plescăituri.De pe brodină , nişte tineri săreau în apă distrîndu-se de mama focului.O clipă m-am gîndit la Amely dar nu era ea oricît mi-aş fi dorit de mult.
-Tu eşti Ionel Florescu? m-a întrebat o zgîtie de fată înainte să facă o săritură în apă.Nu vrei să faci o baie cu noi?
-Nu ştiu să înnot.Altfel aş face baie pe căldura asta.
-Te învăţ eu.Sunt la nişte cursuri de înnot la Hunedoara.Ce zici?
Ce era de zis? Fata pe nume Ruxandra şi-a dat toată silinţa să scoată un vajnic înnotător din mine şi ceva, ceva a reuşit.Pândeam ziua cînd bunica picotea pe verandă cu pisica în braţe şi apoi fugeam la scaldă.La o săptămînă trecută, îmi pierdusem bruma de speranţă că voi pleca vara aceea din sat şi pe undeva mă obişnuiam încet, încet cu lumea aceea.Să fi fost duminica, spre 1 iulie dacă nu mă înşel.Trezit la ora 8 cu toaca bisericii apoi după o porţie de clătite cu gem stăteam pe piatra din mijlocul curţii.Ce să

fac? Toate cărţile de pe raft erau citite, răscitite, copii plecaseră la scaldă, eu singur în curte.S-a auzit un vuiet, un strigăt, sau cineva care jelea.Tomiţă, copilul vecinului din jos de curtea noastră stătea lipit de gard cu mîinile la ochi.Ud leoarcă, plin e noroi pînă în măduva oaselor.Numai părul creţ năclăit prin praf şi sudoare mai arăta că e el.
-Ce ai Tomiţă? Ce s-a întîmplat?
Mi-a arătat doar bluza ruptă a Ruxandrei.Nu putea articula 2 cuvinte fără să nu se înnece în sughiţuri şi plînsete.Am aflat mai tîrziu că fata se înnecase.Din ziua aia, bunica nu ne-a mai dat voie deloc să ne apropiem de apă.Încuia poarta şi se asigura că nici un nepot de al ei nu iasă fără aprobare sau control.
Cortegiul funerar a trecut încet pe la poarta noastră, vedeam coşciugul mic şi atunci am făcut câţiva paşi afară din curte.Stăteam lipit de poarta verde citind cu ochii mari lumea tristă.Bunica şi-a făcut două cruci apoi m-a tras înapoi astupându-mi ochii pentru câteva minute :
-Toţi ne ducem mai devreme sau mai târziu.I-am spus că nu-i de joacă cu Mureşu' ! Treci în curte că avem treabă !
Pe data de 12 iulie în plin cuptor cu soare şi căldură demonică singurătatea mea s-a încheiat oarecum.Sunt luat fără prea multe vorbe şi dus la oraş.Făceam baie în cadă după 3-4 săptămîni! Ce desfătare! Îmi ziceam în gînd Amely sigur e la mare, m-a uitat pe aici pe undeva..Eh! Ce e de făcut?.Stau la bloc să îmi prăjesc creierii ? Niciodată n-am stat.Mereu m-am dus undeva..Ce mă fac? Măcar în Gorj să ajung! O să mor aici copt între betoane! Acum înţeleg de ce erau copii ăia galbeni la faţă ca lămâile şi ochii trişti...Eu care plecam la mare, la munte, la bunici măcar, acum mă aflam în poziţia unui naufragiat între 3 pereţi de beton gri..Să scap! Să scap!
Mama se uită la tv, se plimba la bucătărie înnebunită de cald apoi s-a deschis uşa..Mâna mică i se plimbă pe frunte, soarbe fiecare picătură de aer curat apoi zice:
-Ionel, te caută cineva. Du-te la el dincolo..O să-i faci o mare surpriză! Se plimbă ca un leu în cuşcă de la o vreme! Bine că ai venit, vai ce cald!

Amely intră sfioasă în cameră apoi zîmbeşte larg.Parcă a mai crescut şi sânii lovesc obraznic bluziţa alb cu albastru.Părul blond se revarsă pe umeri iar fustiţa scurtă mă face să mă caţăr pe pereţi:
-Ai de gînd să zaci în pat toată vara amice?.Ce nasol arăţi! Parcă ai fost arestat acolo la ţară.Nu-mi zici nimic? Te uiţi la mine ca la o savarină, oare de ce vă uitaţi toţi aşa? Bărbaţi! Deh!
-Credeam că eşti la mare.Cum de nu ai plecat?
-Te aşteptam să vii cu mine.Nu merg singură iar mama are alte planuri.De tata nu vorbesc că nu are sens..Vroia să mă duc la el în Italia să lucrez la spălat de vase. Omu' s-a procopsit cu un hotel şi nu mai are bani de angajaţi.Mă vedeai toată vara cu un şorţ în jurul brâului? Eu nu, măcar de mă lăsa mama să plec acolo..Aşa că...
-Vrei să merg la mare cu tine? Da, nu te-aş vedea cu nimic în jurul brâului zău!
-Ai auzit bine.Dacă nu vrei, o să găsesc pe altcineva..Sunt destui băieţi ce mă curtează..Să plec? Numai bine!
-Băi tu mă crezi nebun? Cum să nu vreau? Dar bani? De unde bani?
-Tu fi doar de accord că bani am eu.Am eu şi ai şi tu.Plecăm în două ore!
-Plecăm în două ore? Nu am auzit bine..Păi cum fac bagaje în 2 ore? O să mă hingereşti?
-Mai bine zis o oră şi 30 de minute dacă te mişti ca o ţaţă! Dacă te mişti ca o fată în noaptea nunţii, nu te iau!
-De unde ştii cum se poartă o fată în noaptea nunţii? Uimeşte-mă!
-Pune lucrurile în paporniţă şi lasă fetele în noaptea nunţii, nu eşti bun de aşa ceva!
Fuga după haine, slipi, aparatul de fotografiat, eram ca o maşină , băgat în priză, gata de vacanţă, scăpam! Scăpam de stat la oraş! Scăpam! Putea să mă şi bată numa' să scap de acolo!
-Gata? Ai pus tot ce trebuie? Ai împachetat?..
-Gata.Plecăm?

-Ne duce taică-tu la gară.Bea un pahar de sifon cu suc şi calmează-te!.Vaaai! Era să uit! Era să uit!
-Ce e? Să nu zici că ai uitat de ceva şi amânăm că te omor!
-Pune repede cortul şi nişte pături! Repede!
-Tu eşti dusă , unde să le pun? Nu vezi ce e aici? Mai e puţin şi răstorn casa pe dos!
-Pune-le mă nu te codi ca un măgar beat! Pune-le odată!
Am luat cortul şi păturile de pe pat încît mama s-a crucit iar tata rîdea cu gura pînă la urechi:
-Noroc că nu ai nevoie şi de salteaua de pe pat.Lasă că unde mergeţi voi, nisipul va fi pătură şi saltea..În plus, dacă vin seara ţânţarii..Să vezi salturi, apropo, baloane aveţi?
-Baloane? Am zis eu ca prostu'-n salcie iar mama s-a făcut verde la faţă..
-Amy ai baloane?
-La ce-mi trebuie? Poate la Tulcea s-or găsi, baloane-mi trebuie mie?
Noroc cu mama că după ce a schimbat 5 culori ale feţei, l-a tras pe tata deoparte şi i-a zis:
-Auzi omule? Tu vrei să-mi dai bătăi de cap? Să fac cu inima?
-Păi ce am zis? Sfinte! La vârsta lui..La cum arată năroada..
-Da.Da.La vârsta lui rupeai 3 cearşafuri , o pătură şi 10 paturi.Dacă ai chef, fă-i educaţie sexuală!
-Păi tu ditamai doctoriţă? Nu ar trebui?
-Bine.Mă duc să mai fac cumpărături, vezi să-i instruieşti bine auzi?
-Da căpitane! Da!
Nu ştiam unde ne ducem dar nu-mi păsa.Tata mi-a vîrît bani în buzunar fără să ştie mama iar mama a făcut invers.Primeam o groază de sfaturi încît era să pierdem acceleratul.
-Hai iute la gară!
Comedie mare la gară, tot peronul plin de elevi, profesori:
-Ăştia unde sfîntului se duc? întreb eu privind la unduiala şi gălăgia de pe peron, toată gaşca s-a adunat aici?

-Ăştia vin cu noi zevzecule.Lasă că o să înţelegi tu.. Uite! Vine trenul! Hai! Ţine-te după mine că te pierd! Să nu uiţi geanta! Să nu uiţi cutia!
Trenul era plin ochi ,trenul prieteniei aveam să-i zic,Amely mă trăgea după ea pe culoarul vagonului cuşetă şi năduşit m-am oprit:
-No, ho! Dacă mă mai fugări aşa o să ajung la Constanţa înaintea trenului..
-Nu mergem la Constanţa.Mergem la Bucureşti , apoi Tulcea..
-Păi mare sau Deltă?
-Bagă bagajele înăuntru ! Hai că ajungem în Simeria şi alte bagaje! Băi da' ce încet te mişti!
Trenul se opinteşte la curbe, geme din încheieturi apoi se opreşte în gară în Simeria.Mi-am rezervat locul de la mijloc şi mă întind în pat ca un faraon.Cine ar fi crezut acu' 4 ore că zeii mi-au rezervat un loc în Olimp?
-Vere , mă laşi în patul de sus? Pune şi tu rucsacu' la bagaje că m-a cocoşat !
Ionuţ e aici! Trage cîteva bagaje foarte grele apoi le lasă pe culoar şi se şterge pe frunte:
-Credeam că nu mai vine ziua asta! Ufff! Cîtă năduşală! Unde e Amely?
-Nu.. nu . ştiu..
M-am blocat de uluire.Ionuţ era în tren! Ionuţ era în tren! Amely îşi încrucişează braţele, îşi aranjează hainele zicând:
-Nici nu realizezi cît mi-a fost de greu să-l fac să îşi ţină gura închisă.Să nu vină la ţară la tine, să păstrăm secretul.Nici nu realizezi!
-Cine vrea suc? Compot de piersici? Suc ? Bere ? Ciocolată ? Bere, ciocolată ?
-Gratis nu dai nene ? Nu am bani decât o vacanţă scurtă la mare..La cât am fugit după trenul ăsta..
Vînzoleala e în toi dar oboseala şi emoţia astupă orice activitate.Adorm ca un copil legănat de sunetul inconfundabil al trenului ce dansează noaptea pe şine , o mare de bucurie mă inundă pînă în adîncul sufletului.Amely se zvîrcoleşte în somn iar Ionuţ stă pe marginea patului şi aşteaptă ceva.

-Tu ştii cît mi-am dorit excursia asta? În plus, nebuna nu m-a lăsat deloc să te sun, să te caut.E mai rea ca poliţia!
-Te-am auzit Ionuţ.Doamne ce sete îmi este! Unde naiba suntem?
-Nici la Sibiu n-am ajuns.Dormi! Astupă-ţi urechile madam! Acum vorbim noi!
-Dorm după ce beau o jumătate de sticlă de suc.Voi complotaţi împotriva mea? Adică eu mă rup să vă duc la mare şi voi? Hm!
-Compot? Ce complot? Tu dormi sau asculţi ce vorbim noi aici? Rea! Rea ca o mătrăgună..Scorpie mică ce eşti!
Amely se vîră sub pătură apoi noaptea se scurge ca o umbră apropiindu-ne încet de Bucureşti.La ora 5, începe vînzoleala din nou: bagaje, oameni somnoroşi, alergatură.Avem cu noi o doamnă profesoară ce dă ture din vagon în vagon adunînd somnoroşii.
-Trenul spre Tulcea stă 5 minute, dacă nu vă mişcaţi o să-l pierdem! În plus, cred că trebuie să fugim peste 4 linii să ajungem la el , zice doamna agitând spiritele şi mai mult.
Cu bagajele în spate, asudaţi, urcăm în trenul de Tulcea după o alergare de cîteva minute agonizante..Avem timp să ne tragem sufletele dar trenul nu pleacă.
-Păi nu pleacă pînă la 6 jumătate, zice un conductor rotund ca o lună plină.Cine v-a zis că pleacă acum? Mai stăm că s-a stricat maşina de Tulcea.
-Aşa scrie în mersul trenurilor.Credeam că..Ne-a fugărit doamna ca pe hoţii de cai..
-Eeee! Nu bate ce scrie acolo cu ce facem noi aici.Puteţi să mai trageţi un pui de somn.Până aducem maşină nouă durează poate şi 2 sau 3 ore.
-Păi noi ce facem aproape 2 ore în tren? M-am lăsat fugărit de doamna profesoară şi uite! Mă duc să cumpăr suc şi ceva de băgat sub nas! Pa!
-Ne-a fugărit profesoara de mamă, mamă! Sfinte! Vezi să nu te pierzi! Eu nu cunosc Bucureştiul să te scot de aici!
-Nu mă pierd, cunosc Bucureştiu' M-a plimbat Dinu amu' o lună! Mi-a arătat tot ce vroiam să ştiu despre capitala patriei nah!

-Vreau un pepsi.Îmi iei? Plătesc la revenire ok?
-Ok.Am fugit..
Ca lucrurile să fie grozave , apare profesorul de sport Cârnu ce ne terorizează, are idei care mai de care mai trăznite iar noi ne uităm lung la el:
-Unde-i Amely? De ce a plecat fără voia mea?
-Păi nu ştiam că veniţi cu noi domnu' profesor.A plecat să cumpere ceva de ale gurii.Dacă ştiam. Plecam şi noi cu ea..
-Da? Fără să primească aprobare? Fără să ştiu? Vă pedepsesc! Vă pedepsesc!
Trenul se urneşte după aproape 2 ore iar Amely nicăieri.O fi rămas în Bucureşti? Ce facem fără ea acum? Unde o fi rămas? Nebuna tot nebună!
Apare toată năduşită dar cu sticlele de suc şi o grămadă de portocale:
-Am pozat pentru nişte japonezi şi mi-au dat portocale! Îţi vine să crezi? Fugeam cu ele după tren şi ăia aplaudau! Distruşi!
Bucureştiul se se pierde în şinele de cale ferată iar noi savurăm portocalele şi sucul aşteptând să apară oraşul Tulcea.Cu soarele în geam,cu vara în ochi intrăm în gară unde o bătrână zice:
-Ieşiţi din gară şi mergeţi spre debarcader.Da' de unde veniţi atâţia?
-Din Ardeal venim să asaltăm delta..O zi bună!
-Frumoşi mai sunteţi bată-vă!
Ca să ajungem la tabără, traversăm oraşul apoi portul fluvial unde ne îmbarcăm pe o navă burduşită cu oameni şi tot felul de bagaje.O pierdem pe Amely pentru cîteva minute ca să apară cu pălărioara ei albă sus lîngă cabina comandantului.
-Iuhuuu !! Se vede tabăraa !!! Iuhuu !!
Amely coboară de la etaj şi se trânteşte pe un scaun scuturându-şi pletele :
-O să facem 4 ore pînă în tabără.4 oree! Vreau să dorm, ioi! Iote' un sicriu! Un sicriu aici? Am nişte idei!

-Bine.E prima dată când vin în Deltă. Sicriu? Hm! Nu-i de mirare pe aici, oamenii ăştia-s rupţi de lume.Unde-i sicriu, e şi un mort, poate ne bântuie careva pe aici, hm!
-Oare coşciugul ăla o fi gol? Zice Amely căutând cu privirea spre locul cu pricina..Mi-ar place să văd de-i gol..Oare?!
-Eşti nebună? Ce vrei să faci tu? Să nu spui că...
-Poate sunt eu nebună dar profu'de sport e mai nebun.Cică să facem alergare şi flotări.Să număr paşii, să fac sport aici! Da' ce suntem la balcaniadă? Ducă-se dracu' cu sportu' lui cu tot! Eu vreau somn, bronz, somn, bronz, nu flotări!
-Şi ce are coşciugul cu el? Că no să-l băgăm în el!
-O să vezi imediat.Stai numai să adoarmă baba de lîngă el.Stai numai niţeluş!
Amely desface capacul la sicriu şi se vîră înăuntru.Am rămas mască! Nebună de legat!.Baba sforăie lipită de perete şi profesorul se învîrte căutînd elevii să –i pună la muncă sportivă.La un moment dat , nava se opreşte încet intrînd într-un port micuţ iar baba îşi revine.Basmaua neagră cade pe bărbie şi gura deschisă îi arată puţinii dinţi pe care-i mai are.Lîngă ea se pune profu de sport , evident obosit.Nici un elev nu vrea să alerge sau să facă flotări.Nu pot să uit faţa profesorului cînd s-a ridicat capacul sicriului!.Baba a sărit ca o apucată scuipînd în dreapta si stînga iar omul nostru de sport nu a putut vorbi cam vreo două ore.Mai rău că cei care urcau din port s-au speriat şi refuzau îmbarcarea..Unii îşi făceau cruci cu nemiluita, unii ne înjurau.O nebunie!
-Nebunilor! O să ne ştie toată delta! Să vezi ce parapon s-a pus pe ăştia! Nu vor să urce pe vas de frica mortului!
Adevărul că eram celebri.Multă vreme după ce vaporaşul s-a dus în treaba lui iar noi căutam să ne punem corturile profesorul se străduia să înţeleagă ceva din toată aventura.Tremura din încheieturi şi ţigările le suda una după alta..
-O să se răzbune pe noi , Amely.O să vezi! Te-a mâncat la popou! Zău aşa!
-Lasă să încerce.Am eu ac de cojocul lui.Parcă ar fi primu' ! Mânc de ăştia pe pâine ! Haa !!

Plaja destul de largă şi liniştită m-a cucerit imediat, în plus,îngemănarea dintre Dunăre şi Mare era perfectă.Un pîlc de pădure pentru umbră şi un pui de orizont ce cobora sau urca după cum vroia mama natură.Desfacem corturile şi o vreme trebuie să amenajem locaţia.Mai sus pe o brînă de iarbă şi nisip se ridică cortul bucătăriei unde cei din Bucureşti gătesc.
-Hai la baie! Hai că apa e minunată!
-Nu merge nimeni la baie! E un program pe care trebuie să-l respectăm!
-Ăsta e nebun, face militărie cu noi!.Nu mă pui tu pe mine să fac culcaturi!
-O să te raportez! O să te las repetentă la sport!
-Păi, încearcă! Să vedem! Cum mă laşi când am terminat şcoala generală?
- O să-ţi fac probleme! Mari de tot! O să vezi tu! Am relaţii!!
-Poţi avea relaţii şi la guvern, nu te bag în seamă! Pleacă de aici nebune!
Profu întinde o foaie de hîrtie la fiecare elev şi apoi ne organizează .Ne organizează atît de mult încît pierdem o zi cu tot felul de sarcini..Cînd seara se arată printre valuri şi ceva mînă de nori , Amely intră în cortul nostru:
-Daţi-vă cu soluţia asta că urmează asaltul!
-Ce asalt? Iarăşi coşciuge? Te-ai luat după ăla? Ce roşie eşti la faţă!
-O să vină o armată de insecte peste noi cum nu s-a mai văzut de la Călugăreni încoace! Bagă de seamă ce-ţi zic!
Asaltul are loc după ora 21 cînd noi stăm pe nisip şi aşteptăm ca masa să fie gata.Un puhoi de insecte flămînde se aruncă asupra noastră făcîndu-ne să alergăm ca apucaţii.Palme peste faţă, peste corp, ţipete războinice.
-Asalt nu glumă! Fuga în cort! Repedee!!
-Unde-i soluţia de ţânţari?
-La Deva! Am uitat-o pe tejghea !
Cortul este prost asamblat şi cade peste Amely care aruncă un potop de înjurături groaznice.Profesorul de sport aleargă prin tufe, se loveşte peste ceafă, înjură , asudă şi blesteamă zilele cînd şi-a dorit să vină în Deltă..Către dimineaţă să fi

fost cînd fie ţînţarii sau plictisit de noi fie nu-i mai simţeam am adormit.
-Deşteptareaaa! Deşteptareaaa! Program de înviorare! Program de înviorare!!
-Cine strigă în halul ăsta?Care-i nebunu'? Îl omor!
-Cum cine? Herr profesor! Se pare că nu a fost pedepsit aseară după cum trebuie.
-Auzi? Crema aia de mi-ai dat-o, era bună de ceva?
-Hm.O să mă înjuraţi toţi.Era crema profesorului, în nebunia creeată i-am pus crema de ghete a lui tata.Aia militară, ca pe vremuri!.
-De aia e ăla aşa negru la faţă? Tu vezi cum arată? Sfintee!!!
-Propun să o aruncăm de pe ponton! Să scăpăm de ea sau de profesor? Care-i răul cel mai mic?
-Să-i dăm o bere dacă nu ne omoară profesorul! Încă nu s-a prins individul că-i uns cu crema de ghete!
-Lasă că vedeţi voi cine şi care pe care! V-am dat crema aia ca să nu vă ardă pielea!.Tăceţi din gură! Ce-s eu de vină că s-au încurcat bagajele?
Programul conţine alergări pe plajă, înnot la comandă şi multe flotări, suportăm cu greu programul impus şi Amely devine tot mai nemulţumită.Nici masa nu o bucură iar la cea de seară stă deoparte, e tristă:
-Vreau să plec de aici! M-am săturat de armata ăstuia.Vino să îţi spun ceva!
-Ce e? Simt că nu te bucură nimic aici.Parcă ţi s-au înnecat toate vasele de croazieră !
-Ăştia scuipă în mîncare! Nu mai suport! .Grăsana îşi bagă mîna în pantaloni şi apoi taie pâinea cu ea.Vreau să plec!
-Unde să mergem? Dacă vrei să plecăm, măcar să plecăm acasă la ţară.Nici mie nu-mi convine da' ce să fac?
Poate plecam atunci dar tocmai a trecut pe lîngă noi un ins mic de statură, slab ca o prăjină şi aplecat de spate.Ducea cîteva undiţe şi Amely s-a lipit de el.Apoi eu şi Ionuţ.Dispăream dimineaţa la 7 cu barca si reveneam seara frînţi de oboseală cu plasele pline de peşte.
-Cine ştie să facă mămăligă? Cine ştie să facă mămăligă? M-am scârbit de conserve şi orez! Cine?

-Mămăligăăă? Oaaa! O să mor dacă nu mănînc mămăligăăă!
-Văru-miu e un fan înrăit al mămăligii.De ce nu ai putut să taci fată?
-Nu e greu de făcut.Am găsit la localnici nişte mălai şi vase avem noi.Deci?
-Deci mîncăm mămăligă cu peşte? O să facă cineva mămăligă totuşi?
-O da! .La treabă! Doar să nu facă cei din Bucureşti că ne-am ars!
Bucătaria s-a improvizat urgent spre disperarea celor din capitală ce rămîneau cu masa plină.Toată seria de copii se servea fie la noi , fie la micul restaurant aflat ceva mai încolo.
-Regulile trebuie respectate! Nu se poate aşa ceva! Striga proful de sport.Cum e posibil să aruncăm atâta orez? Atâtea conserve? La masă! Avem bucătari pricepuţi!
-Să mănînci tu cu rudele tale mîncare făcută de femeia aia! Sau vrei să scuip eu în ea?
S-a albit la faţă şi apoi şi-a întins mâinile a disperare şi lehamite, de atunci nu ne-a mai zis nimic cât am stat în tabără.Pur şi simplu ne ocolea vorbind în limba lui..

EKŞE

În ultimele zile de excursie ne-am separat total de grup, mâncam pe unde apucam, dormeam pe plajă de multe ori profitând de o vreme excelentă Într-una din zile, mă găseam singur într-un cot de iarbă topit cu nisip şi prin dreptul meu a trecut iute o turmă de capre, doi copii îmbrăcaţi în haine turceşti:
-Nu vreau să mă mărit cu Iusuf! Mai bine mă arunc în valuri! Nu vreau!
-Ekşe, astea-s legile! Nu poţi schimba 100 de ani de lege cu ce vrei tu! Tata va fi foarte supărat!
-Iusuf e bătrân pentru mine! Are pete pe faţă! Are barba aia şi tot timpu’ vrea să mă strângă în braţe, nu-l vreau!
Fata s-a ridicat de jos şi apoi ignorându-şi fratele s-a apropiat de mine:
-Tu eşti pustnic al plajelor? Nu ai cai? Nu ai capre?
-N-am! Sunt un călător între nisipuri.Ionel mă numesc tu?

-Ekşe..
-Mă bucur să te cunosc Ekşe, de ce eşti tristă? Tu o copilă atât de frumoasă să fi tristă..
-Ce ştii tu? Trebuie să mă mărit! Să ajung în braţele unuia că aşa spune legea noastră!
-Lasă fata în pace băh! Strigă ajutorul ei punând un picior în dreptul meu.Nu ai voie să vorbeşti cu ea! Coranul interzice!
-Nu i-am făcut nimic! De ce te aprinzi aşa? N-am mâncat-o!
-Tata se va supăra dacă o vede vorbind cu altu'! E interzis!
-Stai omule că n-o omor! Calm! Ea a vrut să vorbească cu mine!
Nu aşteaptă să termin şi se aruncă în luptă ca să mă dovedească.Acum pot să-i mulţumesc lui Ionuţ pentru că mereu chinuindu-mă a reuşit să mă înveţe câte ceva folositor.Fac un pas în lateral iar mâna mea se opreşte în gâtul agresorului doborându-l:
-Destul! Ce-i asta? Cum e posibil? Opriţi-vă!
-Tata! A venit tata! Acum ne va bate cu biciul!
-De ce vă bateţi? Samir? Ce e asta? De asta vă trimit eu pe mal? Să vă bateţi cu străinii?
-A vrut să mă lovească, vorbeam cu fata.
-Am...Am..
-Plecaţi! Plecaţi în tabără! Repede! Pleacă de aici!

Cu asta fiind zisă ne-am bucurat de ultimele zile la Dunăre apoi lungul drum către casă.Din cauza foamei, în fiecare gară mai mare de la Tulcea spre Bucureşti cumpăram ciocolată şi banii s-au terminat repede.
-Eu o să mă duc la ţară cu Ionuţ.Tu ce faci Amely?
-Acasă apoi vin după voi.Hai, distracţie plăcută la ţară!
Seara, odată ajunşi la Craiova ne uitam după un autobuz spre satul nostru.Noroc că ultimul trecea la ora 19 spre Rădineşti altfel trebuia să ne petrecem noaptea în gară:
-Păi unchi-tu?
-Sunt plecaţi la mare.Am uitat să menţionez.Suntem destul de întârziaţi ca să mai stăm pe aici! La ţară deci! Dacă nu pe bănci în gară!

-Bine.Hai să mergem cu bomba asta pe roţi.Pfiii!!! Un praf adunat de 40 de ani! Căruţă pe roţi nenicule !
Înghesuială maximă, înjurături şi căldură.Bomba pe roţi se pune în mişcare şi părăsim autogara:
-Ionele, Ionele eu cred că am văzut-o pe Amely!
-Prea mult suc vere.Unde să o vezi pe nebună? Sau de foame zici aşa ?
-Îţi spun că s-a urcat în ultima clipă.O să dai ultimele casete cu Queen.. O să vezi tu! Tiii!!!! Mă topesc de cald!
Drumul asfaltat s-a terminat brusc iar cel de ţară i-a luat locul.Rata gemea din toate părţile, scotea fum, praf şi la un moment dat s-a oprit
-Mi s-a stricat ceva la motor.O să mai stăm puţin aici.N-am piese de înlocuit..Îmi pare rău!
-Off! E o nebunie.Deja am văzut totul sub fusta la baba aia.Dumnezeule! Totuşi..Să fie Amely? Nu mai ridica picioru’ mamaie că o să rămân burlac toată viaţa! Ioi! Se descheie la haină!
-O cred în stare de orice.Deci? Cît naibii mai avem pînă la Rădineşti?
-O să ajungem pe întuneric.Şi mă uit cu groază la norii ce se adună.Dacă stăm aşa ne dă un pui de ploaie fix în vârfu’ dealului.Să vezi!
-Mai bine dormeam în gară.Măcar acolo…
-Ne lua poliţia că suntem minori mă! Vrei să mergi la bulău?
-Nu vreu’ să merg la bulău, da’ nici babofil nu-s.Nu vezi ce face mamaia din rându’ 2?
-E ca o găină beată de căldură..Ce vrei şi tu?
Hurdubaia se pune în mişcare dar trebuie să se mai oprească de cîteva ori.Ultima dată din cauza unui fum gros ce invadează cockpitul.
-Opreşte omule, nu vezi că iasă fum? Vrei să ardem ca şoarecii?
-Nu e o noutate pe aici.Luna trecută o nuntă ce mergea la Tg Jiu a fost transformată în măcel,zice o tanti subţirică ce ţine de o plasă voluminoasă.Are trei gâşte coapte de sete după ea şi din cînd în cînd le dă cu paharul să nu moară.

-La vecinu’ meu Ilie, iau adus fata îmbrăcată mireasă la poartă, desigur în coşciug.Săracu’ , de atunci umblă de nebun prin sat..Vreţi să coborâţi aici?.
-Se vede monumentul! Hai! Pune mâna pe geantă! Scuze! Scuze! Repede că nu mai pot!
Coborîm.Vîntul ridică praful şi-l răsuceşte în aer iar noi intrăm pe drumul pietruit ce urcă pieptiş,cărarea se taie în ierburile uscate iar paşii îşi strivesc amintirile sub tălpi.Satul Rădineşti a rămas jos răsucit iar noi urcăm, urcăm.
-Ziceai că ai văzut-o pe Amely!? Să te văd amu!
-Păi, o văd şi acuma.Doar că dacă mă opresc s-ar putea să mă zboare vîntul.În plus, nu e singură.Mai are o fată după ea..
-E na! Să nu zici..
-Dacă nu mi-a intrat tot praful ăsta în ochi, cred că e turcoaica cu ea..
-A adus turcoaica cu ea.. Să vezi nebunie la ăia pe malu’ mării! Fratee!!
Ploaia vine rapid şi pînă ajungem pe coama dealului ne udă grozav.Mă uit înapoi, fetele vin cu stoicism şi prin întunericul ce se lasă încă mai pot distinge bluziţa albă a lui Amely.
-Încă 20 de metri şi coborîm!
Estimez greşit distanţa şi nimerim pe terenul lui Iocan, un mal ce se surupă de cîţiva ani buni.Mă zgârii în toţi mărăcinii, alunec pe nămol şi nu mă opresc decît la piciorul unui fag.Ce s-a întîmplat cu ceilalţi? Nu se aude nimic!.Tună şi fulgeră groaznic iar bagajele le-am rătăcit , sunt sigur.
-Ioneleee? Unde eşti mă mânca-te-ar apa şi norocu’!
-Sunt aici.Mi-am scrântit piciorul.Voi?
-Să nu dai ochii cu Amely acum că te strînge de gât!.Toate hainele şi le-a pierdut pe coastă la vale!
Amely vine plină de noroi şi trînteşte geanta ruptă peste capul meu:
-Cretinule ! Să îmi aduni toate hainele de pe coastă! Idiotule!

-Tu trebuia să fii în tren spre Deva.Ce dracu’ cauţi aici? Dacă îţi lipesc două perechi de palme dormi! Te-am pus eu să vii aici ? Nebună ce eşti !
-Să mergem! Stăm aşa ca nebunii în ploaie? Sau trebuie să vă bat ca să plecăm ? Ce să facem de n-am avut alt autobuz ? Idioţi mai cresc unii între urechi !
Pornim din nou dar drumul este foarte abrupt pe alocuri presărat cu băltoace în care intră picioarele adânc.Într-un final dăm de drumul pietruit iar calvarul se termină.Întuneric peste tot, nici o lumină, nimic, perdeaua groasă de ploaie şi noapte ce ascund suflete şi vise.
-Ce noapte! Ce noapte! Dacă ştiam că e aşa..
-Ştiu, ştiu, dormeai în gară şi aşteptai un sfânt aşteaptă să te ducă undeva !
-Dorm toţi ascunşi de ploaie.Numai noi umblăm ca stafiile pe drum.
Acasă! Poarta se deschide cu un scârţîit uşor iar câinele latră cu zgomot apoi se gudură la picioarele mele.
-Lăbuş! Du-te mă că te plouă! Du-te mă nu fi prost! Tot noroiul l-ai azvârlit pe mine ! Pfaai ! Mai şi miroşi !
Bunicii se uită la televizor iar surpriza e mare.Cu un halat de monton în spinare, bunica aduce ceva de mâncare şi râde la poveştile spuse de Ionuţ.Bunicul se ridică tacticos din pat şi cu vioara ne cântă încet în timp ce schimbăm hainele de pe noi.
-Nepoate! Nepoate! Ai adus fata cu tine nepoate?
-Am adus-o, e dincolo la casa unde a copilărit.E frumoasă foc bunicule.
-Măă!? Tu vii cu ardeleanca aici să ne spurci? Mă câine? Mă câine de ardelean mă!?
Râde şi râdem şi noi apoi ne prinde somnul:
-Oare or mai fi purici?
-De mâine încolo , grămadă.Ce vrei să scapi? Lasă că duci la Hunedoara specie rară de aici.
-Am uitat să-ţi spun.Mă mut de la bloc.Din toamnă mă mut la casă.Ce zici?
-Zic că o să fie rost de distracţie, de când vreau să te vizitez să mai stăm şi noi fără bunici şi controale, nu ?

-Fugim pe geam prima dată când ajungem la bunica din Ardeal ?
-Fugim ! Mergem la Mureş sau ?
-Las' că vedem noi, amu', mi se lipesc genele de somn şi parcă văd măine că-i pui de treabă pe aici..
A DOUA ZI..

-Trezirea!!! Iar dormiţi ca valizele în gară? Avem treabă!
-Amely, dacă îţi dau o pernă peste chipul ăla frumos..
-Hai! Plouă dar am nevoie de nişte braţe vajnice să mă ajute să aranjez casa.E ultima vară aici.O vând.Vând totul de aici! M-am săturat de amintiri, de trăiri răscolite..
-Ai deja cumpărători? Ce harnică eşti! Dai şi tu o prăjitură de te ajutăm?
-Da.Spre deosebire de tine şi de văru-tu.Hai! Dacă nu aduc pisica în pat şi să vezi companie de purici! De când pufăie bătrânu aşteptându-vă !
Vremea foarte capricioasă şi cu un vânt rece m-a ajutat în acel moment să scap de sub observaţia bunicului.Păşeam în urma fetei pe dalele de piatră apoi ne-a băgat în bibliotecă:
-Asta a fost a lui tata.O să vină cineva să ducă tot ce e aici.Mă ajutaţi să scot toate volumele?
Cară toată dimineaţa la cărţi şi aranjează-le! Cred că erau zeci de cărţi: Dostoievsky, Tolstoi, Creangă, Dumas.
-Dacă mă laşi toată vara aici, am să citesc! Mi-a zis Ionuţ desfăcând una din cărţi.
După el şi eu.Apoi Ekşe.O săptămînă întreagă noi citeam iar Amely căra la cărţi şi le punea în cutii.
-Băi da nimeni nu face nimic? Ce fac cu atâtea cărţi?
-Mi-au venit verii de la mare! Ce nebunie e prin curte! Gata cu hoinăreala după cărţi!
-Dă-mi mie Cireşarii! Primul volum!
-Primul volum citesc eu la el.Ia-l pe următorul !
-Bine.Am să mă opresc la Vicontele de Bragelone.Măcar mă lăsaţi să citesc..
-Ai terminat Hector Malot, singur pe lume ?
-Da.E minunată cartea aia.Superbă pur şi simplu..
-Şi de ce mă laşi să fierb aici ? Spune frate că ai terminat-o !

-Tu ocupă-te să duci din cărţi dincolo la noi.Să nu pierdem nimic!
Uite aşa, cât am putut duceam dincolo cărţi făcându-ne o mică bibliotecă de care eram tare mândri..
Într-un final a apărut maşina şi cărţile s-au dus,la fel şi biblioteca imensă pe care au demontat-o bucată cu bucată.Să fi fost marţi, înainte de a pleca cu vitele când am căutat-o pe Amely să văd de vine cu noi.Nu era de găsit:
-Ekşe, unde-i Amely?
-Nu vrea să ştie nimeni unde este.Aşa mi-a transmis.Deci nu te pot ajuta..
-Auzi? Tu mai vrei să te plimbi seara cu Ionuţ?Mai vrei să-l conving să se plimbe cu tine?
-Da.Vreau! Vreau!
-Atunci fii fată de treabă şi spune-mi ce face Amely de nu apare deloc?
-A găsit un album cu poze de familie.Plânge şi mângâie pozele alea blestemate de 2 zile.A zis că nu vrea să vadă pe nimeni!
-Tu spune-mi unde e? Trebuie să te bat ca să-mi spui unde e?
-Caut-o! De ce să mă alerge nebuna prin curte? E nebună ca şi tine! Du-tee!!
-Voi sunteţi duse amândouă? Sau crezi că nu ştiu ce făceaţi noaptea trecută?
-Alergam goale prin curte.Era aşa de cald sus! Ce e aşa rău? Ne urmăreai a?
-Măcar de ne chemaţi şi pe noi.Era o ocazie rară de a vă vedea în costumul Evei..aşa mi-am stricat ochii degeaba..
-Mă strigă! Mă duc la ea! Să nu vii că mă strânge de gât !
-Vin şi eu!
-Treaba ta! Eu ţi-am spus! Nu veni ! Eşti nebun ?
Amely e căţărată pe laviţă cu picioarele la piept strânse.Părul despletit atârnă iar ochii plânşi cern lacrimi.Mă vede şi se ridică de pe laviţă :.
-De ce mi l-ai adus pe ăsta aici? Ce ţi-am spus că sunt doar treburi femeieşti? Am să te pedepsesc! Am să te biciui în

curte.A, nu! Te trimit la Tulcea la ai tăi! Şi aşa mi-am făcut multe păcate luându-te de acolo!
-Mai bine mă biciui da'nu s-a lăsat până nu a venit aici.Ce puteam eu să-I fac? Să-l ţin legat de uşa beciului? Bate-mă, dar nu mă trimite acasă până nu pleacă Iusuf în armată!
-Să-l dai afară!.Azi nu dispun de chef să văd picior de liceean aici.Deci? Dă-l afară! Deja umblă după alte gânduri! Dă-l afară că-i spurcat deja! Curând o să saliveze văzându-ne! Dă-l!
-Te rog să ieşi!.Nu am viaţă cu ea altfel..E în starea aia de imponderabilitate psihică, pluteşte în baloane..
-Tu nu auzi? Dă-l afară! N-am chef de el!
-Bine, ies.Mă duc în Dealul Boului cu vacile.Să vii după aia pisicoasă pe la mine că te dau în şuturi afară, eu!
Ionuţ stătea pe trepte toropit de căldură iar verii încercau din răsputeri să scoată vitele din grajd.Apare Dănuţ Lolică, un băieţel scund, îmbrăcat cu o bluză albă şi o pereche de izmănuţe albe.În urma lui cu doi iezi:
-Moşule, Moşule, mă trimisă mamaia cu capra..Să vin cu matale.Să viu' cu matale că nu-ş' ce să mai fac cu capra asta!
-Tu eşti Dan? Bine puiule, stai pe lângă copii ăştia da'să nu te dai pe lângă vaca bătrână.Nu te cunoaşte şi poate te loveşte.Plecaţi! Ionel ai luat ceva haine de ploaie?
-Am umbrelă, am o pelerină, mă descurc.
-Vin şi eu peste 40 de minute să tai un fag.Ne vedem pe deal!
Profităm de faptul că soarele a fugit în perdeaua de nori şi mânăm vitele pe şosea în sus apoi la pădure.Capra se ţine cuminte după noi, Dan vorbeşte cu verii mei iar eu merg amorţit sperând să pot sta jos.Cărarea intră adânc în pădure iar acum se filtrează depărtările satului peintre crengile verzi.
-Fire-ai a dracu Bălăşico! Te băgaşi în tufe şi eu trebuie să te scot! Fire-ai a dracu! Am auzit copilul strigând cu năduf.
-Dane, las-o mă! Las-o mă să pască! Încă puţin şi ieşim la cişmeaua aia din colţu' pădurii..

-Mama ei de nenorocită! Să mă bag în mărăcini după ea? O omor şi mă scap!
Urcăm.Curând trecem de cişmeaua din deal apoi ne băgăm încet spre via Dorinei.Sau ce a mai rămas din ea.Apare bunicu-miu ce se aşează liniştit pe o piatră jucându-se cu o bucată de lemn.Apoi o vede pe Ana.
-Ană? Ană hăi? Sorin? Unde e Sorin? Sorin?
-Sorin pecat..Pecat Tîgu' Jiu…A naibii copil!
-Rău copil! Rău! Să fugă el cu banii brigadierului?! Rău! Ruşine auzi tu? Ruşine!
Ca să fie echipa întreagă, apare Amely cu Ekşe pe drum şi se opresc tocmai lîngă Mişu şi celălalt văr.
-Am găsit o vizuină de vulpe.Să vezi câta gropanul! Vii? Mă întreabă Ionuţ fericit.N-am văzut vulpe decât la zoo ! O să facem minge din roşcovană !
-Vin dar nu acum.Vreau să văd ce face Amely..Du-te!
Capra se duce încet spre vizuină, cu iezii după ea iar la un moment dat aceştia încep să sară ca muşcaţi de şarpe.Capra se întoarce, dă din picioare, se răstoarnă de zici că a lovit-o o boală cruntă.O vreme Dan priveşte speriat la spectacolul oferit de capră apoi zice :
-Moşule! Moşule! Capra mea ! Capra mea!
-Ce e Dane? Ce e?
-E roşie! E roşie moşule! E roşie moşule!
Se repede şi el în buza gropii cu tot alaiul de copii după el.De acum dezastrul e la locul lui fiindcă toţi au luat pureci de vulpe.Mari, roşii, răi.Dan aleargă urlând, lovindu-se cu palmele,se tăvăleşte, cade , iar se ridică apoi aruncă hainele şi fuga spre Amely ca un bezmetic.Cum nici fata nu ştie ce să facă îl prinde în braţe şi la rândul ei face un tărăboi grozav.Ionuţ s-a urcat în primul copac iar eu după tufele de mure.Cei doi veri mai mici se luptă cu gângăniile şi abia după ce leapădă hainele se potolesc.Unde e fata totuşi? Amely a descoperit un gâldan , un ochi de apă şi cu toată puterea se aruncă în el.Bunicul aproape să leşine de râs iar Ana se uită nedumirită spre toată scena.
-Deeah! Purici! Muţi purici! Muşcă copii! Zice Ana ţinându-se de burtă.

Seara, un şir de oameni aliniaţi în spatele vacilor: doi băieţi cu hainele în mâini, un al treilea scărpinându-se de mama focului şi Amely încercând să îşi scoată nămolul din păr.Cât despre Ekşe, e mereu lângă Ionuţ întrebându-l mereu cîte ceva.Ochii săi sclipesc ca diamantele iar mâinile frământă aerul şi cămăşuţa..Ar zice ceva, n-ar zice.Doar că-l soarbe din ochi secundă cu secundă...

LA COSIT.PRIMA EXPERIENŢĂ

Prima experienţă la cosit , undeva în dealul Orgii.Eu cu bunicul şi văru- miu Dan.Doar noi trei,nu ţin bine coasa în mână,nu pot pricepe cum merge coasa în iarbă iar Dan e mereu în spatele meu să mă corecteze şi să mă pîrască..
-Tatae, nu coseşte cum trebuie! Tataee!! Nu coseşte cum faci matale!
-Nepoate, nu eşti bun de cosaş…Ce mă fac eu cu tine? Mama ei de viaţă ! Las-o moartă că-i degeaba ! Chiar aşa !
Toată ziua m-am chinuit dar se părea că e pierdere de vreme.Acasă, bunicul tare dezamăgit.Nu reuşeam să cosesc, cum aveam să-l ajut dacă la asta nu puteam? Citeam în ochii lui toată supărarea , toată neputinţa..
-Ce fac nevastă cu găinaţ a lu'bec? Nu e capabil de coasă!
-E, lasă-l că învaţă..Fii şi tu mai răbdător..Tu ai cosit din prima ? Eee!.Las'că învaţă! Zi mai bine ce facem cu ţiganca? Cred că la pomană mi-a furat lingurile..
-Lingurile? Ce linguri?
-Ălea cumpărate de la bâlci...Mama ei de treabă! Fac un bine şi primesc şuturi..Nah!
Nici eu nu aveam stare.Îl dezamăgisem pe bunicul iar acum mă străduiam să învăţ să cosesc.Să fie mândru de mine.Dacă dădeam din nou greş? Asta nu era posibil!
La 2 săptămâni, Ionuţ a plecat iar Amely i-a dat turcoaica să o pună la tren şi să o ducă la Hunedoara.Plângea biata fată! Se rupea cămaşa pe ea..
-Ai rupt-o de lumea ei şi acum ce faci? O trimiţi la Hunedoara? De ce ai luat-o cu tine? N-ai avut de lucru! Ce va face la Hunedoara? Ce nebună eşti tu!

-Vrei să o trimit la Tulcea? Am trimis-o la cineva care o poate duce la şcoală.În Deltă nu poate face şcoală.Am pe cineva care o poate creşte.Lasă-mă!
-Câţi ani are copila?
-14.Tu ai mai mult?
-N-am, dar pe mine nu m-a rupt nimeni de familie mai ales de religie atât de strictă! E minoră fată! Ca noi! Curând vor veni după ea să o caute! Ce te faci? Plec că strigă moşu'.Ne vedem mai târziu da? Gândeşte-te! Dai de bucluc! Eu nu am cum să te ajut când te va jupui turcaletele pentru podoabă! Să te văd atunci!
Cum nu fusesem bun la coasă de nici o culoare, cu o seară înainte l-am auzit pe bunicu' zicând:
-Nu ştiu cum să fac, mai am câteva postate de cosit şi n-am om.N-aş mai da bani la vale să vină alţii să mă ajute!
-Ia-l pe Ionel.Va învăţa într-un final..
-N-am de ales cu bozgoru' ăla, tre' să-l pun mai tare în brazdă! Ce mă fac daca nu prinde? Stric toată iarba!
Ce făceam eu seara pe ascuns? Luam coasa şi rememoram mişcările să nu-l dezamăgesc din nou.
-Aoleu! Iar o să-I strici ziua bătrânului! A zis Amely râzând.Dacă nici acum nu te descurci, o să pleci de aici cu coada între picioare..Te lasă bătrânu făr' de nimic pe tine! O să vin să văd, măcar să te consolez auzi?
-Mare ajutor am de la tine! Mulţumesc!
-Păi dacă eşti tălâpcea? Parcă ai două mâini stângi, două picioare legate de cap! Hai, du-te că-i grabă mare! Ha-haha! Tălâpceanu îţi zic de amu' înainte! Haahaahaha!!
Păşeam în urma lui cu gândurile sparte şi teama că mă fac iar de râs.În coasta dealului am luat coasa şi exersam din nou încet sperând să fie bine.Dan mă superviza fără să zică nimic şi până bătrînul s-a pregătit.A scos pietrele de ascuţit, nişte apă băgată în cutii apoi prima pală de fân doborâtă.Eu şovăind după el.
-Uite, coseşte bine acum.Vezi? Vezi?
-Da mă.Poate totuşi..
-Da.Da.Coseşte bine.

Sa luminat la faţă dintr-o dată,nu eram pierdut pentru cauză.Se putea scoate ceva din mine totuşi,picioarele stângi se desfăcuseră într-un final.
Mi-am dat drumul la mână cum se zice şi toată ziua am lucrat lângă el.Trecusem testul.Acasă, seara era foarte mândru de mine.
-Oooo! Te laud la toate fetele noastre de prin sat, de la ălea de ţâţă până la ălea de vârsta mea!.Hai! Bea un pahar de vin! Bea mă ! Bea că dacă te însori la fel de greu cum ai cosit prima dată, e vai ! Amânăm nunta cum a făcut Ghiombu'..A-mâ-nă-m nun-taa !!
-Vezi că a putut omule ?
-Ăsta e ca ăla de la deal, Ghiombu a lu' Mirică, ăla de l-au pus în pat cu muierea după nuntă numai cu o oală de sarmale băgate sub pat..Râde şi-l imită pe Ghiombu :
-A mâ-năm nun..ta..Eu..nu d..orm cu cu..
-Păi cum l-au făcut să nu renunţe ?
-A venit Aritiţa şi cum făcuse sarmale i le-a pus sub pat, scotea muierea ăluia o sarma, îl mai prindea de mânecă pe tont.Aşa faci şi tu : a mâ năm nun..ta !
-Şi-a rămas cu aia ?
-Da cine-l ştie ? Destul că a devenit celebru cu expresia asta..Mai bea un pahar de vin că te duc împeţit, femeie unde-s cărămizile ?
-Ce faci cu cărămizile seara ? Ce-ţi mai puie mintea ?
-Să i le pun ăstuia în pantaloni, să nu fugă la peţit că mă ştie tot satu ! Dacă-l pun în pat cu vreuna şi fuge ? Să ne facem de ruşine ? Adă' pietrele ! Adă'-le !
Spre mijlocul lui august, bunicul s-a apucat de meşterit ceva.Tăia cu fierăstrăul, măsura , adăuga.Apoi a pus vacile la jug şi pe deal unde a montat o cabănuţă pentru pază la mistreţi.Urma să merg seara cu verii mei , cu câinele să facem gălăgie , poate doar aşa nu făceau animalele sălbatice prăpăd.
-Seara staţi aici, dimineaţa la 7 vitele şi direct în câmp.Ne-am înţeles? La 7!
De înţeles ne-am înţeles doar că schimbul 3 era ceva nou pentru mine.Nou şi dificil căci în câmp dormeam pe rupte

lăsând animalele sub supravegherea lui Mişu sau a lui frate-su.Uneori, apărea Amely de nicăieri şi mai stătea cu ele însă se plictisea repede şi pleca...N-avea stare, era într-o continuă pendulare.
-Ce naiba ai? Am întrebat-o.Pleci, vii, nu eşti în apele tale..Ce ai?
-Am vândut casa.Mi-am rupt o bucată din mine pentru petecul ăla de humă..
-Dacă-i aşa de ce dracu' ai vândut-o?
-Trebuia..Nu aveam de ales..Vine o vreme când trebuie să mă decid, deci m-am decis cu mintea !Nu puteam să las inima să se pună de-a latul ! Gata !
-Cum n-aveai de ales ? Păi ?
-Păi, eu sunt departe, mama nu mai prea vine pe aici.Ştii tu, serviciul, multe amintiri.L-a iubit mult pe tata să ştii ! N-ai să pricepi ce trece prin inima mea, n-ai de unde !
-Deja plec la oraş că începe şcoala, rupe-te, plângi că începe liceul ! O să dai în bobi după vremile astea bre !

II ADOLESCENŢA

Pe 15 septembrie tremurau gândurile în capul meu ca sălciile plângătoare.Mergeam la şcoală,Laceu..Lume nouă şi o suită de prieteni împrăştiaţi care încotro.Dis de dimineaţă am purces din autobuz şi mă înscriam pe aleea foarte lungă străjuită de pomi fructiferi.La colţul clădirii am intrat în mulţime pierdut:
-Mergeţi la panou acolo! Veţi fi strigaţi de profesorul diriginte.Să fiţi atenţi când vă strigă! Cu buletinul în mână!
De la început mi-a plăcut curtea liceului învelită într-o mare de verdeaţă, acum, fiecare metru de aer şi spaţiu se găsea ocupat cu părinţi, elevi, profesori.Pentru noi bobocii era ceva nou să privim furnicarul de oameni şi să ne pierdem printre ei:
-Clasa a-9-a b! Veterinara,clasa domnului profesor V. Constantin..Cei din dreapta! Fiţi atenţi măi! Vezi că-mi rupi

firele la staţie şi te căpăcesc auzi? Dormi? Eşti la liceu bă! Trezirea că vine Gigea la dormitoare!
Eram strigaţi pe nume şi ne retrăgeam în colţ aşteptând.Apoi ne-a luat şi sus la etaj ultima clasă.Prima bancă pe dreapta stăteam: eu , Căţănaş, Udrea şi Răsădean Florin.Ce nou părea! Ce diferit!.În ultima bancă am văzut-o pe Amely hârjonindu-se cu un băiat mustăcios pe care aveam să-l poreclim Musolini.Se hârjoneau, râdeau, nu le păsa de nimic.Asta până a apărut dirigintele:
-Cei din internat să mergeţi să cumpăraţi cartele de masă! Atenţie că autobuzele spre oraş circulă destul de greu.Din acest an voi fi părintele vostru, fiecare problemă, fiecare întâmplare trece pe la mine , da? Ne-a notat pe un caiet micuţ, a mai făcut o glumă apoi a zis:
-De mâiine, intrăm în pâine serios! Gata cu joaca!
Totul a fost bine pînă la ora de chimie.O doamnă înaltă , cu un păr negru superb, a intrat în clasă şi s-a repezit la banca a doua:
-Formula sifonului? Zi! Tu!? Teroristule! Zi!
-Ăăă..
-Stai jos, următorul!
M-a intrebat şi pe mine, habar nu aveam.Nici nu fusesem interesat până atunci.Nu ştiusem o boabă de chimie nici în clasa a 8-a.Eram lemn tănase la această materie..Pluteam efectiv!
O mână frumoasă mi-a făcut cărare în păr apoi o unghie mi-a zgâriat degetele.Asta a fost prima oră! Urmau altele de chin chimic în care notele aveau să oscileze între 2 şi 4. Mi-a zis la un moment dat prin noiembrie:
-Mă Ionele? Mă băiatule? Ai luat 2 la lucrare.Atât! Hai să fiu bună cu tine la suflet! Hai să fiu! Îți dau cinzeci de sutimi! 2, 50!..Dacă eşti prost ce să-ți fac? Tu eşti un element chimic de cea mai proastă calitate! Boule!
-Mulțumesc doamna profesoară.Mulțumesc..
Toată clasa eram corigentă mai puțin un băiat din Hațeg şi Amely.Avea asta un dar în a ştii chimie! Doamne cum dădea răspunsurile , ca pe bandă rulantă!
-O să fiu ars de viu de nu trec clasa.Cum naiba te descurci? O visez pe asta şi noaptea ! Dumnezeule! Sunt zgâriat!, pişcat, lovit! N-am să trec la asta în veci! În veci!

-Tu nu-i vezi pe colegii tăi? Sunteți ca Tanda cu Manda! Tu iei palme, vecinu' tău e tras de păr, celălalt puşcă un trei, apoi invers, ciclic! Sunteți de comă a zis Amely învârtindu-se într-un cerc imaginar.De comă! Stan şi Bran ar râde cu lacrimi! Zău aşa! Vreau să mă fac doctoriță.Îmi trebuie chimie foarte multă.Mie îmi place chimia mă! Eşti tu găgăuță..Ce să-ți fac dacă n-ai decât vise în cap? O să dai singur cu necoptu' de pereți! Singur!
-Te-ai decis să mă laşi baltă? Nu uita că la tine limba română te toacă mărunt! Are ceva Mariți cu tine sau tu cu ea..
-Dacă mă ajuți cu doamna de română,urăsc literatura şi ea mă urăşte pe mine.Ție ți-a zis unchi-tu că dacă intri pe mâna lui madam ieşi şvaițer! Te-a avertizat!
-Batem palma?
Discuția o purtam undeva lângă magazinul din micul orăşel aşteptând să ne ducă ceva acasă.Autobuzele nu circulau, taxiuri nu erau pe acel timp rămas în urmă:
-Dacă putem pleca cu ceva de aici, da.Dau chiar şi un suc.Dacă putem pleca.Hai odată că mă prinde noaptea aicea! Tragi de gentuța aia ca de o valiză! Brr!! S-a lăsat şi frigul!
Autobuzele erau foarte vechi iar de multe ori se stricau când nu te aşteptai.În plus, venea iarna cu ploi, frig..De la şcoală s-a decis să ajungem acasă cu un tractor la care ataşaseră un vagon pentru muncitori.Cum să bagi atâția nebuni într-un vagon?.Prima dimineață a fost teribilă.Când tractorul a venit la autogară, din el a ieşit doamna profesoară de franceză fluturând un caiet:
-Fiți respectuoşi! Fetele prima dată! Voi, aşteptați tura a doua! Nu te împinge mă! Stai la rând că aici e o domnişoară! Jos cu tine!
-Stai mă Ionele , nu fii nebun, are Marius minge, scăpăm de matematică, de chimie..Vrei să te calce iar madam pe cap?
-Chiar nu vreau, măcar mă fofilez cumva..Ducă-se!
-Eu mă duc acasă! N-am să umblu de nebun până în sat! Pa! Tema la mate' o vrea careva?
-O să dăm de naiba la biologie! Domnul S. s-a pus pe noi şi pffii!! Am deja emoții pentru iarnă!
-Sunt amenințat la 6 bucăți! Mate, bio,chimie, fizică logică şi altele ce-mi scapă!
-Păi ce vrei? La fizică te uiți la tablă ca un om beat, nu ți-a zis ăla că ai față de om beat?

-Mai bine decât să aducă abecedaru' pentru Dan şi să-l pună la citit.Mai bine să mă facă beţiv!
Şi uite aşa o bună parte din trimestrul 1 l-am făcut cel puţin la primele două ore prin autogară.Situaţia însă era dramatică la mai multe materii şi deja mă apucau frisoanele.Cum să scap de chimie? Aveam 2 şi 4, matematica din nou îmi dădea bătăi de cap după un 3, 4 5 a venit oaza de lumină cu 5 în teză.În plus, nici la biologie nu mă puteam lăuda cu note foarte mari.Îmi plăcea limba română, istoria, geografia .Atât.În ultima săptămână din trimestrul 1 am dat o lucrare finală la chimie.Doamna A. s-a uitat peste foi, a mustăcit nemulţumită apoi a zis:
-Mă Ionele? Tu de ce vii la şcoală? De ce poluezi aeru pe aici ? Că tu eşti bâtă într-un car de oale !
Am ridicat din umeri.Probabil dintr-un reflex.Nici azi nu ştiu de ce i-am răspuns aşa..Toată clasa se tăvălea de râs..
-Auzi la ăsta! Nu ştie de ce vine la şcoală! Măcar e cinstit prostu' !
Toată clasa era pe jos de râs.Musolini, era la tablă cu mine:
-Tu măi Gornic de ce vii la şcoală? Să te aud nebunatico ! Zi !
-Să învăţ doamna profesoară.Să ştiu..
-Ce să ştii bă că eşti bâtă! Ce să înveţi? Tu ai scris numai dude la lucrarea asta..Ai pe lucrare nota 2.Măcar aiuritu' ăsta-i sincer! În prostia lui e sincer! Terorist ca el n-am mai văzut! Da' şi tâmpit ca tine mai rar!
Toţi aşteptam ca lucrarea să fie ultima salvare.Situaţia era gravă cum am zis căci acasă nu mă puteam întoarce corigent.
-Ionele..ţi-am dat un.. hm.. a râs.. cum ţi-am spus ţi-am dat un zece pe lucrarea asta.Tu eşti lemn tănase la chimie dar măcar te-ai străduit..Tu eşti prost dar măcar te-ai străduit mă!
Luasem un zece la doamna A. Asta da cadou de Crăciun! Cu notele luate, 4 şi 2 scăpam .Scăpam printre degete!
-Amely, îţi dau media zece.Măcar tu şi cu M. sunteţi doi din cei mai buni elevi din şcoală.
Când a plecat din clasă eram ud pe spate.Afară ningea teribil şi pătura de zăpadă s-a pus imediat,3 din băieţi s-au luat după domnişoara de fizică şi dă-I bulgăreală.Cum era de ghicit, în pauza mare a apărut dirigintele:
-Cei care aţi fost afară să se ridice! Sus! Sus!
Deoarece eram foarte aproape de bătăuşi m-am ridicat şi eu:
-Da? La laboratorul meu! Hai! Vă arăt eu vouă, derbedei ce sunteţi! La fiecare pauză, trebuie să fiu certat de director pentru voi! Intraţi aici!

În spatele clasei , dirigintele avea o sală micuță cu tot felul de hărți,cărți de matematică, figuri geometrice.Aveam să îi zicem 16/16 pe parcursul liceului.Ne-a băgat acolo pe toți:
-Fața la perete! Hai! Cine a dat cu bulgări? Cine?
-Eu am dat.Da..Nu ştiu..
-Şi eu.
-Eu nu..am dat..
-Cățănaş a dat primul ! Şi Udrea a dat !
-Fața la perete! Cățănaş vino aici!
-N-am dat domn'diriginte! Vă jur!
-N-ai dat ai? Întinde palma!
Avea o cheie foarte lungă cu care încerca să lovească peste degetele strânse:
-N-ai dat ai? Ține! Ține mă degetele! Ține degetele ! Hai mă!
-Au! Au mă doaree! Nu mai da! Au!
Unul se străduia să îşi ascundă cât mai bine degetele, celălalt să lovească.Sau mă rog..se făcea că loveşte..Niciodată n-a lovit să doară, era doar o joacă pe care o făcea încercând să ne sperie puțin..
Trece ora de biologie şi din nou la camera de pedeapsă.Eu şi cu Dumitru:
-Toată cancelaria ştie că voi doi v-ați bătut.Sunteți cocoşi ? Sau a dat boala-n voi ?
-Dumitruț mă împinge.L-am împins peste bancă şi eu..Ce eu îs mai prejos?
-Ne jucam, zi că ne jucam !
-Minți ! Mereu cauți să mă provoci ! Minți !
-În clasă cu voi ! Să nu vă mai văd ! Valea de aici ! Valea !
Am intrat în clasă lovindu-mă cu Dumitru şi Valer a trecut în fugă pe lângă noi :
-Vine Mariți ! Păzea !
O doamnă corpolentă , blondă cârlionțat cu un halat alb aşezat pe trupul ei, intră în clasă, aşează catalogul pe catedră apoi zice:
-Mă băieți! Mă băieți, spălați-vă mă şosetele! Miroase aici a closet! Pfff!!! Învățați-vă să mergeți la baie să vă spălați! Ce naiba? V-am mai spus că miroase urât, sunteți adolescenți, departe de părinți, e greu să mergeți la baie! Amely? Zi-mi opera lui Creangă, tot ce ştii fetițo!
Amy îi dă drumu' la enumerat opera marelui scriitor iar eu mă uit pe fereastră.M-am liniştit, semestrul 1 cu emoții s-a dus..Să vină Crăciunul şi anul nou..

-Bine fetițo.Îți dau un 9 pe ziua de azi.Dar nu sunt mulțumită de cum te prezinți.Am să citesc eu din opera marelui nostru poet Eminescu.Şi cum aş putea face asta fără poezia Luceafărul?
Recită cu foarte mult patos iar în clasă nu se aude decât glasul ei.La un moment dat, să fi fost la versul 5 sau 6 , dintr-o bancă se aude un pârâit, urmat de un fâsâit.Bota, grăsanul clasei tocmai a dat drumul la o gazoasă.Jumătatea din spate a clasei se lasă pe dreapta iar restul pe sub bănci.Încurcată, profesoara bălmăjeşte ceva apoi se uită lung neştiind ce se întâmplă.Gogu dă lovitura finală:
-Cristi ai amestecat caltaboşii de la Sub Piatră cu Eminescu şi a ieşit un compus chimic rău mirositor.Se supără doamna Andrei că ştii chimie organică acum..Marele poet..marele poet..
-Marele poet s-ar răsuci în mormânt ştiind ce elevi îi sorb poezia.Vacanță plăcută şi minte mai multă sper!
Din nou râs.Apoi pauză şi ultima oră care nici nu mai contează.E vacanță! A venit! A venit !
-Hai să prindem un loc în vagon.Îmi este o foame grozavă!
-Răsădene tu nu prinzi loc în autobuz, zice Delia lovindu-l între picioare.De dimineață, ai profitat de înghesuială şi mi-ai pus mîna pe fund.Acum să te văd! Să văd de eşti bărbat sau doar unu' ce profită şi fuge!
Delia e o fată dorită de foarte mulți băieți din liceu,de la cei de clasa a 12-a pînă la cei de clasa a-9-a.Cu părul său şaten ce se aşează pe umeri, ochii căprui şi corpul foarte bine construit o concurează puternic pe Amely.Acestea însă au devenit foarte bune prietene şi de câte ori pot şicanează băieți.Tractorul se opinteşte să plece apoi şoferul iasă din cabină furios:
-Cine mama măsii a luat cheia de la vagon? Unde e mă cheia tu'vă!?
Din fundul vagonului se ridică un băiat solid blond care zice:
-Eu, Brajinca, eu am luat-o..Am.. am..
Toată suflarea din vagon se pune pe râs, iar blondul devine stacojiu la față.Ca spectacolul să fie complet cineva-l întreabă pe Vasile:
-Ce te-a întrebat mă azi profa de fizică?
-Ce ştiu să fac.M-a întrebat ce ştiu să fac..
-Şi ce ai zis? Zi mă!
-Am zis că ştiu să fac copii..
-Săraca! Cred că-i şocată! La cum te uitai la ea!
-Nu contează.Ninge, a venit vacanța odată ce ieşim din curte! Uraa!!

În fine, ajung în oraş, uite că ninge puțin în timp ce-mi port paşii din centrul vechi până lângă stadion apoi acasă.Unde o fi mergând Amely aşa grăbită? Nici nu m-a observat! Dar nu contează, vin sărbătorile, eu ce fac amu? Nimeni acasă, linişte să o tai cu cuțitul.Mă pun în pat şi apoi sună telefonul:
-Vere, vii să îți faci sărbătorile la mine?
-Eu vreau.Dar..N-am cu cine vorbi să pot pleca de acasă..Sorry! Chiar aş vrea!
-Nu e nici un dar.Am vorbit cu cine trebuie, doar să te urci în primul tren mâine şi gata.Ai mai fost cu trenul? Las'că te descurci! Ce zici? Petrecem? Hai că mi-e dor de o chefuială!
-Binee!.Mâine la trenul de ora 15 vin la Hunedoara..Eşti sigur?
-Abia aştept.Acum închid că trebuie să fug la pâine şi dacă nu găsesc o să am probleme ok?.Cum să nu fiu sigur? N-am ce face singur pe aici de capul meu, hai pa!
-Ok.Pe mâine.
Seara mă duc la camera de gardă şi dau peste maică-mea cu câteva zeci de minute înainte de a se pregăti pentru o operație:
-Mamă, plec la Hunedoara mâine.Am vorbit cu Ionuț.Mă laşi?
-Am fost sunată de cumnata mai devreme şi m-a convins.Sper să ai o vacanță frumoasă şi din trimestrul doi să pui mâna pe carte.Ai bani în noptieră,să nu mă faci de râs, să mă suni auzi? Stai de revelion?
-Da.Vine tata acasă cumva?
-Nu cred.E undeva prin Marea Roşie.Hai! Fugi că am un pacient pe masă! Uite-o pe Amely, m-a înnebunit azi cu chirurgia! N-ai cumva un loc să mă scapi de ea?
-Ce faci drace? Eu m-am săturat de dat cu sania şi tu? Zice fata fascinată de halatul alb şi foiala tipică unui spital.M-am săturat de dat cu sania şi am venit aicea să salvez oameni şi suflete.Deci ? Ce faci ?
-Plec la Hunedoara de sărbători.Tu ce faci?
-Nici eu nu o să fiu prea departe.De când mă roagă Liliana să mă duc la ea.
-Cine e Liliana? O cunosc?
-Nu.E o foarte bună prietenă de a mea.Stă tot în Hunedoara..Şi când pleci?
-Mâine.Mâine la amiază.
-Hmmm.Mă duc până la Delia şi apoi plecăm la discotecă.Nu vii?
-Nu îmi plac discotecile.Ştii că nu mă dau în vânt după aşa ceva..Eu nu mor în paşi de dans ca voi..

-Păcat.Vroiam să dansez cu tine în seara asta..Parcă ai două picioare stângi elefănțelul meu.Când mai dansez eu cu un dulap lălăitor? Pe cine strâng eu în noaptea asta Fred Astaire?
-Da? Păcat ce să zic? Mai caută amore, mai caută! Numa' la mine îți este gândul aşa-i?
-Păcat, mare păcat, un dansator mai slab ca tine nu găseam în tot oraşul dar vroiam să te simt tremurând în timp ce încerci să dansezi..Nah!
-Lasă că-ți găseşti tu perechea potrivită prăjină blondă ce eşti! Mai bine un somn bun decât cobaiul tău, nah!
Seara s-a scurs greu, mă gândeam numai la vacanța promisă şi nici mult doritul somn nu venea.Să mă fi dus la discotecă? Oare aveam ceva de pierdut?.La ora 4 dimineața a intrat Amely pe uşă:
-Hei? Mor de foame, n-ai ceva bun pentru un stomac sensibil? M-am distrat de minune da' mi foame! Deci?
-N-am, caută de vrei.Acum ai venit de la disco? Ce foame ai pe tine! N-aveau ăia ceva să mânci sau te-au dat afară?
-Am agățat un gagiu de la Alba şi mi-a făcut tot felu de avansuri.Credea că mă arunc în brațele lui săracu'!
-Păi şi cum ai scăpat de el?
-I-am pus ceva în bere, doarme şi acu' în maşină lângă discotecă.Idiotu'! Credea că mă pune în pat ca pe o păpuşă gonflabilă, hehehe!!
-De unde ai avut pastile sau prafuri? Tu vrei să faci o tâmpenie fată?
-De unde se cumpără prezervative tipule? Ce vroiai să mă las ca o curvă de pe trotuar?
-Sunt obosit şi plec la Hunedoara.Închide uşa după tine când pleci.N-am chef de aiurelile tale! Noapte bună!
-O să dorm aici pe recameu.Nu vreau să merg acasă! S-a întors George şi are chef de femeie tânără după cum spune el!
Normal că am lăsat-o să doarmă şi repede şi eu am prins ultimul tren spre somn.Vorbind de tren, la 11 eram în gară cu biletele în mână,nici n-am privit înapoi când garnitura s-a pus în mişcare .La 14,45 eram lângă combinat în Bluming:
-Mă copile, gara e mult în față.De ce te-ai coborât aici? Tu nu vezi că-i linia de duce în oțelărie? Mă întreabă un impegat roşu la față.Ce naiba faci tu pe acilea?
Mirat şi confuz am pornit pe marginea liniei alături de muncitorii care intrau în schimb.Linii ce se intersectau , vagoane ce intrau şi ieşeau pe porți

imense de fier, gălăgie , zăpada pictată în negru…La jumătatea distanței am trecut pe lângă nişte vagoane agățate pe un maldăr uriaş de pământ apoi am auzit un zgomot asurzitor.Şarja de turnare ce avea loc tocmai în acel moment iar Ionuț mă aştepta zgribulit pe bancă afară:
-De unde apari veree? Norocul tău că îmi este prea frică de dentist că poate plecam.Mă doare măseaua de 4 zile! Când intru la dentist, parcă mă trec toate nevoile!
-Am încurcat stațiile.Cred că e prima dată când vin singur cu trenul aici.Vai! Ce era să fac!
-Hai să mergem! Am programare la dentist şi deja am întârziat.Era să o păţeşti! Las' că-i bine amu'! Hai!
-Luăm autobuzul? Adevăru' că aş vrea să mai povestim, să mai râdem..
-Mergem pe jos.Nu este foarte departe şi nu mă duc cu bucurie acolo.Da cine se duce de fapt? Auzi la ei, cică noi lucrăm cu durerea pacientului! Tu'le baba-n cur!
-Şi eu am nişte măsele care mă dor dar nu vreau încă să ajung pe scaun.Mă mai țin tare încă..Cât oi putea..
Am intrat în sala de aşteptare şi mirosul m-a copleşit .Mirosul de medicament, durerea, oamenii constrânşi să intre acolo.Ca să nu mai spun de zgomotul frezei.Am urât şi urăsc dentiştii dar vai, bine e când te scapă de necazuri!
La ora 18 era gata.Alb ca varul şi cu falca umflată, Ionuț a ieşit stergându-şi transpirația de pe frunte.
-Acasă! Am scăpat de data asta..Doamne ce chin! Mă şi e bună răău doctorița..Oai! Ce am văzut eu printre suspine ! Noroc că eram anesteziat că cine ştie unde ajungeam !
Acasă pe strada Popa Şapcă.Mătuşa mătura zăpada din fața casei iar unchiul repara o maşină.
-De ce a durat aşa mult? Eşti plecat de la 2! Ai făcut reparații la vagoane cu văru-tu ?
-Vărucu a vrut să facă o tură prin Bluming,s-a coborât mai devreme.Îl luau ăia drept oțelar în schimb..Auzeam de el la tele 7 abc !
-Şi l-ai aşteptat? Ha! Asta da potrivealã! Hai să mâncați! La cât umblet ați făcut azi nu-i de mirare..
-Mâncăm şi ne uităm pe 7abc? Cică ar fi serialul A Team.Poate vine Sandu pe la noi, grăsanul, jucăm un remi..O să fie minunat!
-O da! Ce mă făceam de nu aşteptai la gară? Mergeam iar acasă?

-Ionuț, eu mă duc la serviciu.Dacă vreți să mâncați ştii unde să cauți.Să-l citeşti lui tata Nicu la film.Ştii că se inervează dacă nu o faci.
Mătuşa a ieşit pe uşă iar noi ne-am pus pe hârjonit.Premiul cel mare , cine stătea la perete, ne împingeam, ne loveam, de cele mai multe ori cădeam eu pe covor ca să o iau de la capăt..Unchiul deja adormise când a sunat telefonul iar Ionuț a ridicat receptorul:
-La ora asta? Păi să venim pe jos până în micro 5? Mai am autobuze? Vrei să mă bată ăia prin cartier?
-Veniți, veniți.Mergem la un suc, apoi la discotecă.Vă aşteptăm!
-Mergem la discotecă vere.Te cuplez cu o gajică beeton! Fugi şi te îmbracă să prindem 13-le!
-Şi plecăm aşa?.Păi zăpada e deja până la brâu! Unde fugim mă?
-Mergem! Poate facem ceva treabă în seara asta.Hai să prindem ultimul autobuz! Ia-ți hainele şi fugi după mine!
Aerul rece mi-a făcut bine şi deja eram obişnuit cu mirosul de cocs.Autobuzul a venit încet şi se pare că eram ultimii călători din seara aceea,în centru am coborât, iar Ionuț mi-a arătat cum împodobiseră bradul de Crăciun.
-Aici o să facem revelul.În centru! La ora 12 o să venim aici! Ce zici?
-Unde mergem acum? Zic că e super tare! Dacă va ninge mereu, de vis va fi!
-La una din colegele mele de clasă.Liliana.O fată superbă! Ai şi tu nevoie de un suflet de femeie, vine anu nou, alea, alea!
-La ce noroc am eu la fete..Fug de mine de parcă-s pictat cu smoală..Pff ! O să fugă şi asta până la urmă !
-Nu mai cobi atâta! Ai noroc dacă te lupți pentru el.Hai! Etajul 6! Mişcă-ți sticsurile alea pe post de picioare !
-Merge liftul? Urcăm atâta pe scări? Omule o să mă termin ca pe baterie zău aşa !
-Nu ai vrea să mergi cu liftul în blocurile astea post decembriste.Nu le-a mai reparat nimeni de câțiva ani.Hai mă ! Nu te codi atât că fata nu muşcă !
Apartamentul 34 şi uşa se deschide larg.O doamnă între două vârste ne pofteşte înăuntru:
-Liliana, a venit Ionuț! Grăbeşte-te te rog! Amely ce tot face acolo în baie ?
-Ce ştiți voi băieții ? Fetele sunt fete până la capăt..Amely ? Hai mamă odată !

Aşa am cunoscut-o pe Liliana.Nu prea înaltă, un corp frumos aşezat pe soclul tinereții,terminat cu un căpşor rotund în valuri de păr lăsate pe umeri.
-Aloo ? Vere ? Te-au furat ielele ? Hei ?
-Mă uitam şi eu mă.Ce n-am voie să mă oglindesc în ochii frumuşicăi ? Vezi că iasă Amely din baie..După un an de dat cu fard pe vitrina feței..Iasă şi ea sărăcuța !
-Mergem să bem un suc, sau după caz o bere..Pa maman!
-Mergeți aici la Haiducul că nu are nimeni treabă cu voi.E mai linişte.Să nu vă apucați la jignit băieții din colț dacă vă şicanează ! Beți sucul şi gata ! Nu de alta dar ieri l-au tăiat pe unu' cu cuțitu' că se uita urât !
-Iau crestat ochii să se uite în altă parte ? Hm ! Oraşu' ăsta îmi creează stări de amețeală de la o vreme..
-Ionel, ia mă fata de braț, aşa ! Parcă ții o cutie poştală de braț nu altceva !
Berăria Haiducul,lume adunată , râsete, clinchet de pahare şi muzică bună,Ionuț cere un suc apoi se uită la Amely care picoteşte şi mai cade de pe scaun de somn.Liliana discută cu unul cu altul şi până vin sucurile lansează diferite teme de conversație.Mă trage discret de mânecă şi zice:
-Vrei să-l lăsăm singuri pe porumbei? Uite cum doarme Amely pe Ionuț.
-Da.Nu mă deranjează.Dar unde mergem?
-Pe aici prin zonă.Nu o să te răpesc , stai liniştit.Văd că eşti tare fricos.Să ştii că fetele muşcă de la 40 de ani în sus.Până la vârsta aceea sunt blânde,, blânde!
Adevărul că doream să fiu răpit măcar pentru 2-3 ore,cu o aşa fată. Aveam o ocazie rară de a fi extras din lumea mea visătoare şi dus departe .
Cât ai clipi ne plimbam prin zăpadă îndepărtându-ne de berărie.La un moment dat, m-a luat de mână şi mi-a zis:
-Vii cu mine?
-Unde?
-Nu contează.Vii?
-Vin.Îi lăsăm acolo?
-Se descurcă Ionuț.Nu trebuie să ai grijă de el prea mult.Vino cu mine!
Urcam scările pe întuneric ținut doar de mână şi am auzit cheia în uşă.Ca o expertă, Liliana a aprins lumina şi apoi şi-a aruncat haina:
-Intră şi simte-te ca acasă.Vrei un ceai?
-Nu e nimeni aici să ne gonească la ora asta?

-E apartamentul fratelui meu Sile.E plecat la Bucureşti până după 1 martie.Dacă sunteți cuminți, o să facem revelionul aici.Ce zici? Cum ți se pare?
-Frumos apartament are.Oau! Câte casete cu Pink Floyd, Queen !
-A fost plecat în Germania 12 ani de zile.Cu banii de acolo şi-a luat apartamentul şi şi-a deschis un bar.A meritat efortul..A muncit dar uite că acum are tot ce-i trebuie..
-Frumos.Auzi? Ceva de mâncare ai? Am cântăreți în stomac , o adevărată trupă de rock!
-Da.Nu ştiu să fac decât cartofi prăjiți.Vrei să fac? Mie nu-mi place să gătesc, n-am talent la aşa ceva!
-Nu.Mă mulțumesc cu nişte portocale.Sunt frânt.Şi aşa de bine şi cald e aici..
-Întinde-te pe sofa.Mă duc să fac o cafea.La asta mă pricep.Aşteaptă-mă!
Cred că am adormit, visam când printre aburi de somn am auzit cheia în uşă şi râsete:
-Vecinul tău se uită pe geam de aseară, mâine iar are maică-ta reclamații, a zis Amely trântind paltonul.Iar craiul ăsta mă ține aşa strâns de mână..Puişor, o s-o rupi şi nu mai ajung eu doctoriță! Uşor! Uşor că nu fug!
-Hai la cafea! Lasă-l pe crai să îşi revină din strânsoarea ta Amely! Te ştiu cum eşti!
-Da.Da.Ați apucat să faceți ceva prostioare? Scuze că vroiam să venim mai târziu dar ne-a dat patronul afară.Vroia să închidă şi noi eram singurii pe seara asta..
-Aici facem cheful? A întrebat Ionuț jucându-se cu pisicul.Poate mai aducem ceva băieți şi fete.
-Woaaw!! Ce frumusețe de mâță!!
-Ar fi bine să ai grijă cu Vaginela Pizdici..Aşa-i zice frate-miu, să-l auzi cum o strigă, dar şi pisicii îi place regimul.Dacă te joci cu ea blând, te zgârie, dacă o smotoceşti...Deci cu revu'? Cum facem?
- O să vorbesc cu Gina şi cei de la 9-c.Vroiau să meargă în Retezat la o cabană dar le-a cerut ăla prea mult.Găsim noi ceva de făcut, nu-i asta o problemă..
-Se face dimineață iar noi n-am prins un picior de somn.Mai dă puțin sticla aia de vin, măcar să beau ! Măi dar cum se cască zorile astea ! Nu-i drept aşa ceva !

-Eu zic să dormim, sticla asta de vin împinge doar doruri în zăpadă, somn ! Somn să cadă !
-Somn! Sau mă rog! Ionuț, vezi ce faci cu buna mea prietenă! Să nu-i cânți romanțe că nu-i plac..Nu-i plac decât sub clar de lună auzi?
-Gata! Nani! Închide prăvălia pleoapelor! Eu dorm pe sofa aici!
Deşi canapeaua era destul de mică nu mai conta deloc acest aspect.Liliana s-a lipit de mine ,îi simțeam respirația iar mâna mea a întâlnit-o pe a ei.Patru buze ce s-au lipit devenind două iar inima-mi bătea ca un ciocan.In plus, sânii ei tari mi-au dat nişte senzații de neuitat.Toată oboseala s-a scurs printre secundele petrecute cu Lili, în brațele ei.Nu aveam să bănui că erau ultimele..
-Să ştii că nu sunt o curvă.Nu obişnuiesc să fac ce fac acum, mi-a zis ceva mai târziu.Nu ştiu şi acum dacă e bine ce fac sau nu..Dar fac asta pentru că pari foarte blajin, mult diferit de cei ce au încercat să mă bage în patul lor.Sper că nu mă înşel.
-Sunt o fire foarte timidă.Nu ai cu ce să te înşeli, te asigur..
-Amely mi-a povestit multe despre tine.Poate prea multe..Nu e bine să cunoşti totul la un om de la început că îți pierzi toată bruma de interes..
-Amely are pe lângă un suflet mare şi o gură mare.Dar hai să nu vorbim despre ea acum ok?
-Uite cum doarme! Zici că e picată din tren! S-a făcut ghem în brațe la vărutu şi gata!
-Aşa dormea şi când eram copii.Unde i se făcea somn acolo adormea..Ăştia care adorm aşa repede se spune că n-au nici griji , nici dureri, sunt capabili să o ia de la zero de fiecare dată..Oricât de greu le-ar fi..
Liliana şi-a scos bluza şi apoi a revenit sub pătură lipindu-se de mine.Îi căutam buzele iar la un moment dat i-am sărutat ambii sâni făcând-o să geamă uşor.M-a oprit încet:
-Cred că ar fi bine să ne oprim aici.Nu se cade pentru o primă seară să mergem mai departe..
Am aprobat cu noduri în gât revenind la realitate uşor uşor.Pleoapele s-au închis ca două porți grele şi prin vis am auzit:
-Te rog să mă ierți..Te rog să mă ierți că lumea asta pune ziduri între oameni, de multe ori pune ziduri de carne şi sânge, imposibil de trecut.Va trebui să plec departe iar tu eşti prea necopt pentru drumul meu..Să mă ierți !

Visam, visam când cineva m-a scuturat puternic:
-Scoal'! Scoală mă! Dormi ca un nebun! Zi-mi ce ai făcut cu ea?
-Vere pic de somn.Ce vrei să zic?
-Tot! Hai că îs amândouă la baie! Zi-mi!
-Multe vrei.Tu ce ai făcut cu Amely?
-Nu mare lucru.Se lasă tare greu.Cine o prinde pe făptura asta?..Zi-mi ce puii mei ai făcut tu?
-Nimic deosebit.Deocamdată.Am auzit ceva în vis dar ...
-Deocamdată? Idiotule, numai atâta şti să zici?
-Da.Deocamdată!
Fetele m-au salvat de la a nu fi linşat şi Amely s-a apucat să pregătească ceva de mâncare.
-Dacă stăm aici o să ne săturăm de mâncat cartofi prăjiți.Amy nu ştie să facă altceva..
-Noi băieții venim mai târziu, probabil suntem dați dispăruți de acasă.Revenim când scăpăm de acasă! Hai după autobuz!! O să mă omoare mama! Ioi! Cât e ceasul şi tata cred că a fiert în suc propriu!
-Hai vere! Să prindem autobuzul! Pic de foame! Pic de foaamee!
Autobuzul l-am prins foarte repede dar când să păşim în curte Ionuț şi-a aruncat căciula în poarta de la garaj:
-Să vezi că a venit Alin cu soră-mea.Nu-l suport pe copilul ăla! Oooh! A venit cu el şi mi-l lasă plocon până după revelion..
-Mie îmi plac copii vere.Ce ai cu bietul băiat?
-Mie nu.L-aş mânca pe pită! Îl urăsc! Nu e al meu, nu pot citi sau mişca din cauza lui!
Alin nu era ci vecinul Tudor cu fratele său mai mic Florinel care aşteptau cuminți în cameră:.
-Băieți, o sanie ceva?
-O lăsăm pe mai târziu.Când va fi să fie ne căutăm cu săniile ok?
-Ne găsiți la cofetăria Aurora.O zi bună să aveți!
-Cum e zăpada la castel?
-Grozavă.M-am dus de dimineață şi nu mă mai vedeam plecat de acolo.
-Ionuț, întâi cumperi nişte sifoane .Tata Nicu a luat suc dar a uitat sifoanele.De mâncat nimic, nimic?
-Am plecat.Să cumpăr şi pâine? Nu ne e foame acu' cu zăpada asta! La saniee!!

-Cumpără 3 pâini de la piață.Da' să te grăbeşti că închide, apropo nişte plicuri de gelatină pentru tort..
-Ne vedem.Hai vere! Face mama tort de gelatină cu fructe, o să ne umflăm burțile.
-Vere, zic eu, de ce nu tragi să mergem la fete? Cei cu tine? Nu vrei să ne distrăm cu nebunatica de Amely?

-O nu! Amely a plecat cine ştie unde acu'câteva ore...Am alte planuri..
-Unde a plecat Amely? De ce nu mi-ai spus?
-E secret.E un secret pe care nici eu nu-l ştiu.O să îți spună Liliana.
<u>O ORÂ MAI TÂRZIU</u>.
-Îmi pare rău..Trebuia să îți spună că vrea să plece..Îmi pare rău..
-Ăsta e felul ei, pleacă mereu, nu spune unde, lasă în urmă o uşă deschisă prin care bate vântul dezolant al tristeții..Pot să mă supăr? Decât ai dori un drum bun.. în rest.
-Problema e că şi eu plec cu ea.De dimineață..O să mă ierți? Te vei supăra dacă e ultima strângere de mână?
-Ce mi-ai făcut tu rău ca să fie nevoie de iertare?Abia dacă ne-am ținut o noapte în brațe..Nici măcar noapte n-a fost..Ce copii suntem, începem o poveste şi apoi dăm cu ea pe scări în a uitare..
-Vino! Vino cu mine! Măcar atât pot face pentru tine.
-Dacă n-aş fi prea disperat, te-aş refuza, mă simt prins într-un geamantan pe peronul ud al adolescenței, la naiba! Frumos corp ai femeie!
Atunci a fost prima dată când am ars candele între trupurile noastre, m-am transformat, am urcat şi coborât scări unice, irepetabile.Iubeam un corp gata să plece spre necunoscut, iar la terminare mă găseam singur într-un pat răvăşit şi mirosind a femeie tânără,pe măsuță două scrisori, prima de la ea, a doua de la Amely..

Dragă Ionel

Îmi pare rău dacă am ales această cale de a pleca din țară dar simt că aici nu am nici un viitor.Poate ar fi trebuit să stau să termin liceul, să muncesc , să îmi fac o familie.Nu pot sta.Țara asta nu-mi oferă nimic valabil.La ora când citeşti această scrisoare suntem trecute de graniță şi ne îndreptăm spre Austria.Sau asa cred , dacă ghidul nostru este de treabă.Te pup, ai grijă de tine, de Ionuț , imediat ce mă stabilizez într-un loc te sun sau îți voi trimite o scrisoare.Amely..

Ionel..

Eşti un băiat foarte de treabă.Mulțumesc pentru noaptea trecută.A fost minunat, o să păstrez totul aproape de mine şi inima mea.Pupici dulci

AMELY&LILIANA.

-Deci? Trenul s-a dus şi am rămas ca nişte curci bete aici.Măcar tu ai făcut ceva, eu mai aştept ceva vreme..Naiba! Cu ce m-am ales/ Cu prafu' de pe tobă!

-Lasă că am văzut una numa' bună pentru sufletul tău.Ce zici? Băgăm un săniuş?

-Ca leac de vindecare a iubirilor neîmplinite, un săniuş, un ceai la Cora şi un film la 2 noaptea când toată lumea sforăie din greu!

La marginea de nord a castelului găsim o pârtie naturală pe care ne dăm cât e ziulica de lungă, la un moment dat, Tudor se trânteşte pe sanie şi dispare chiuind iar fratele său îl caută disperat.E găsit cu sanie cu tot într-un canal nu foarte mare, dar vai ce mai râdem de el! Picioarele îi sus aruncate în sus iar cizmele i se văd ca nişte faruri, roşii pe albul zăpezii:

-Cum o fi încăput ditamai dulapul în gura aia de canal? Cum de-l putem scoate de acolo?

-Stai că mă dau şi eu pe burtă! Zice Ionuț apucând sania de funia subțire, Stai să vezi că e foarte uşor !

-Hai mă că nu te pricepi! O să cazi!

-Nu cred!

Şi porneşte Ionuț cu sania prin toți mărăcinii şi prin gardul uscat ,dar nici eu nu sunt mai breaz!.Cobor panta cu viteză apoi mă las încet în şanț cu sania peste mine spre hazul celor din jur.Recunosc că mă durea stomacul de la atâta râs.

-Mi-au înghețat picioarele! Nu ai nişte pungi în buzunar cumva?

-Vrei să ne punem în cizme? Vreau să mai stăm pe aici, nici foame nu îmi este..Ce zici?

-Poate asa mai stăm ceva timp.Da.Sunt de accord, n-am de gând să las bucata asta de zăpadă să-mi stea în cale!

Zis şi făcut.Parcă frigul nu se mai simte în aşa hal! Hai! Încă o tură!

-Lângă poarta mică am descoperit un traseu cu obstacole! Ne băgăm?

-Daaa! Sunt nişte stânci acolo! Wooau!!

Panta este abruptă şi presărată cu stânci înşelătoare.Legăm săniile şi urmează un carambol fiindcă sania lui Tudor e mult mai mare decât a mea sau a lui Ionuț.Pe când ne adunam din zăpadă, apare un domn cu doi copii mici:

-Băieți, e bună pârtia?
-Da, e foarte bună dar aveți grijă !
-Lasă-mă, îmi spui tu să am grijă? Du-te bă de aici țâncule! Auzi la el!? Îmi spune el mie ce să fac!?

Nu ascultă de sfaturile noastre şi la prima cotitură răstoarnă sania lovindu-l peste gură pe copilul cel mic.Plin de sânge , fuge cu el disperat la urgență..
-Şi doar i-am spus! Da' prostia se pare că-l mare şi molipsitoare! Tâmpitu' i-a spart dinții copilului!
-Hai acasă! Îmi ajunge pe ziua de azi.Gata! Tv, tv până dimineață!
-O să trecem iarăşi pe lângă cățelul ăla, eu cred că o să-i dau una!
-Ce m-aş distra să-l văd căzând!
-Şi eu.Abia mai scăpăm de el!

Traversăm Cerna apoi pe drumul înghețat până aproape de intersecție.Cineva de sus ne aude căci cățelul după o porție de plimbat pe gard cade schelălăind.
-Vezi? Dumnezeu l-a pedepsit cumva..Păcat de copilul ăla cu sângele curgându-i pe afară.
-Tu ce crezi există Dumnezeu? De ce nu l-a oprit pe nebun să facă ce-o făcut ?
-Nu ştiu ce este dar sigur ceva ne ghidează viața asta..Poate era plecat puțin, are şi Dumnezeu grijile lui ştii..
-Şi eu cred la fel.Ştii ce mă uimeşte? Cât de bine ne înțelegem noi..Cum ne completăm ideile..Parcă am fi frați.
-Da.De atunci când făceam bărcuțe pe vale.De atunci mi-ai rămas fratele de care aveam nevoie.
-Şi tu la fel.Mulțumesc.

Intrăm în casă şi un copil de 3-4 ani se iveşte de după dulap cu un pistol de jucărie în mână.
-A venit Alin.Să vezi țipete..
-Da.Ionuț are un stil aparte de al chinui, în câteva minute se vor auzi țipete ca la casa de nebuni!
-Nu-i plac copii.Nu ştiu ce se va face când va avea propriul lui copil.Eu nu-l văd pe ăsta părinte în veci..În veci!

Copilul se joacă pe lângă Ionuț iar acesta citeşte.La un moment dat îl prinde de picior şi-l răsuceşte uşor.Destul să urle ca din gaură de şarpe.
-Mamăă!!! Ionuț iar mă chiuieşte...Ionuț mă chiuieştee!!

Dispariția lui Amely a dus şi la stricarea unui revelion ce se anunța perfect.Aşa noaptea dintre ani a fost una dintre cele mai normale nopți, cu muzică la tv, un film şi apoi spre dimineață somn.

Pe data de 3 ianuarie a anului 1992 la ora 7 eram deja în trenul spre casă.Ce trist! Unde era Amely?.Oare aveam să o pierd? Ce se întâmplase cu năroada?.Oare chiar avea atâta curaj să plece singură în lume? Îi vedeam chipul desenat în geamul trenului şi degetele mi s-au plimbat o vreme , căutând şi urându-i drum bun...

În prima zi de şcoală m-am uitat la banca ei,goală, pustie.Colegii se întrebau între ei unde este fata dar nimeni nu avea nici un răspuns, doamna Andrei a venit la ora de chimie şi s-a uitat lung spre bucata de lemn şi fier.Nimic.Tăcere doar.apoi am fost chemat la cancelarie:

-Ştii cumva unde este Amely? Dacă ştii, ar fi bine să ne spui.Poliția o caută, e dată dispărută.Spune ce ştii, te rugăm!

-Nu ştiu.Mi-a lăsat doar o scrisoare în noaptea în care a plecat.În rest, nu-mi spunea mie unde se duce, aşa a făcut mereu.Şi eu regret că a plecat dar n-am ce face.

-Dacă afli ceva să ne spui.Bine?

-Bine..

-Poți să pleci acum..

<u>Delia</u>

Odată cu dispariția lui Amely, Delia şi-a intrat în pâine cum s-ar zice.A început să zâmbească mai mult, să facă glume, să fie mult mai deschisă.Ba chiar mergea la câte o întâlnire,la câte o discotecă..Într-o seară de martie m-am pomenit cu ea la uşa mea:

-Eşti ocupat?

-Nu.Mă plictisesc la televizor..Intră!

-Mai ştii ceva de Amely? Nu a mai dat nici un semn de viață?

-Nimic.Parcă a înghițit-o pământul..De ce întrebi?

-Păi era cea mai bună prietenă a mea.De ce să nu întreb?

-Aurica spunea că te bucuri de plecarea lui Amely..De aceea te-am întrebat.

-Aurica e o proastă.O vreme da, m-am bucurat pentru că între noi era o mică competiție.Dar acum acea competiție îmi lipseşte.Îmi lipseşte prea mult ca să nu mă gândesc la ea..Dar a fost prietena cu care m-am ajutat cel mai bine să ştii!

-Ți-ai făcut tema la matematică? Nu desluşesc integralele, parcă-i o chineză veche acolo.Parcă văd că iar iau un 3 la mate..Pff!!

-Nu.Nu mă descurc la integrale şi geometrie.Apoi intrăm de luni în practică.Poate dirigu'nu mă va asculta..

-Tema la chimie nu o vrei?

-O ai?

-O am de la Cecilia din economic.Dar va trebui să vii la mine să o scrii, mi-a zis ea.

-Când pot să vin? Vreau să mă scap de tema aia afuristită.Noroc că mi-a dat un 7 în lucrare, dar pot eu şti când iau un 2 şi iar la vale?
-Chiar şi acum.Sunt singură..Mama e plecată la Oradea iar tata s-a dus în Zăvoi..
-Bine.Vin.
Am coborât şi aerul rece m-a trezit oarecum.Nici zăpada nu era topită toată iar bălțile zăceau împrăştiate peste tot.Noroc că blocul ei nu se găsea foarte departe şi n-am înghețat de frig până acolo.Stătea în holul mic şi întunecat îmbrăcată într-un tricou verde ce trecea cuminte peste genunchi:
-Îți fac un ceai? O cafea?
-Un ceai.Unde e caietul?
-Caietul e pe masa din camera mică.Poți să scrii din el.Vin imediat..
Am scris o oră la subiectele de la chimie şi la un moment dat Delia m-a întrebat:
-Ai prietenă?
-Sunt singur.Nu se omoară fetele după mine..Tu?
-Până duminică seara eram cu Virgil.Tipu'din clasa a 10-a de la Chimic.Apoi totul s-a rupt..Eu n-am vrut să mă, şti tu... cu el şi a preferat să se ducă la alta..Asta e..
-Nasol.Vei găsi tu pe cineva.. Eşti cea mai dorită fată din liceu..
-Da? Nu ştiam..
-E nu ştiai.Îți place să te joci cu băieții, atâta tot..
-Mai vrei ceai?
-Mulțumesc.Deja e 1 din noapte.La 6 iar la autobuz..Nu vii mâine?
-Ba da....Apropo, ce era între tine şi Amy?
-Pură prietenie.Am copilărit împreună.Apoi a plecat, s-a întors.. Nu era ce credeau mulți.
-Şi nu vrei să ai o prietenă?
-Cum de nu? Îmi găseşti tu?
-Da..E lângă tine..Eu.. Eu...
-Aa! Sper că nu e o glumă de a ta..De ce să mă vrei pe mine când ai atâția pretendenți?
-Nu e o glumă.Eşti omul pe care l-am chinuit foarte mult şi nu te-ai supărat.Nu ştiu, ai tu ceva în felul de a fi..Îmi eşti drag totuşi şi mult să ştii!
-Bine..Dar m-ai prins cu garda jos.Nu ştiu ce trebuie să fac acum.
-Să vii lângă mine şi să mă iei în brațe..Să mă săruți.. Chestii de astea amoroase..
-Sper să mă ridic la nivelul tău de aşteptări, să nu te dezamăgesc, sunt timid.
-Nu sunt atât de pretențioasă, doar că n-am...făcut..
-E , da..chiar?
-Ce e aşa greu de priceput? Nu m-am dat nimănui până la momentul ăsta..

-Pfiii!!! Dacă află băieții vor pune preț pe capul tău..Or să mă alerge prin curtea liceului nu glumă !
-Aurica e singura care ştie şi acum tu..Sărută-mă şi hai să prindem 2 ore de somn...Iar fac revelionu' când nu trebuie !
Buzele s-au întâlnit aşa cum marea primeşte nisipul iar brațele au devenit nişte liane căutând lumina..Oare avea să fie ca şi cu Liliana?.Deşi trupul avea alt parfum..buzele, corpul, mintea mea se gândea la fata aceea ce alesese să plece cu Amely, unde era? De ce plecaseră aşa brusc? Alt corp, altă mare, alte distanțe puse între noi.
După ce Dana a adormit, am stat o perioadă să mă gândesc.Ce urma să se întâmple? De ce?.Nu aveam răspunsul şi nici puterea de al găsi.Căutam să mă descopăr şi realizam că pluteam între maluri de viață şi stele.Amely plecase, Delia intra în viața mea nebănuit, trăiam secunde şi momente pe un vârf de speranță şi viață..
La 6 dimineața, după nici o oră de somn, ne-am trezit..Un frig tăios îşi mâna hoardele de ger peste lume iar vântul parcă era nebun..Nici autobuzul nu a pornit..stăteam pe bancă în autogară aşteptând..
-Am mai rămas noi doi.. restul s-au dus acasă..Iar n-o să prind ora de chimie, de matematică.
-Mergem şi noi? Azi nu ne vor pune absenți..
-Mă duc să dorm câteva ore..Vii cu mine?
-Vin.Acasă sunt doar eu cu mama.Poate apare şi taică-miu de la mare.Adio şcoală !!
-Tu ştii că azi începe wekendul? Tu ştii?
-Azi e vineri?.Iupiiiiiii!!! Mă îmbăt de fericire! Până luni stau în comă alcoolică! Iuhuu!!!
-De luni suntem în practică! Mergem la fermă!
Da, intram în practică..2 Săptămâni în care nu mergeam la ore! Ce putea fi mai frumos?
Mergeam încet către casă trecând pe lângă liceul Vlaicu apoi am lăsat strada în urmă.Ce linişte domnea pe scara blocului! .Delia a deschis uşa cu piciorul, şi-a aruncat haina şi pantofii apoi s-a urcat în vârful patului:
-Dorm! Dorm! Dacă mă supără cineva dau cu perina după el! Nimeni să nu mă caute! Nimeni!
-Eu fac un duş apoi somn..Pot să fac duş aici ? Sau mă duc acasă la mine ?
-N-am pijamale, n-am chiloți bărbăteşti, le-am aruncat după ce amurit tata..Te descurci fără ?

-Las duşul pe mai târziu atunci.Fă-mi loc în pat !
M-am aruncat pe plapuma moale, mă băteam cu Delia pe locul mai bun de dormit iar la un moment dat am simțit o mână scuturându-mă serios:
-Te caută cineva la telefon..Mi-a zis că e urgent! Puie-l dracu' să mai sune vinerea!
-De unde o fi ştiu numărul tău? Nu am spus la nimeni că sunt aici..Ciudat!
Delia a aruncat receptorul până în dreptul mesei cu televizorul şi s-a întors cu spatele.Pe brânci am ridicat sunătorul şi l-am dus la ureche:
-Alo? Da?
-Bonjour..Cu domnişorul Ionel Florescu?
-Da.Chiar la telefon.. Cine mă caută?
-Sunt Ekşe.Mă mai ții minte?
-Turcoaica? Cum ai dat de mine aici? N-am dat la nimeni numărul meu..Zi ce te doare?
-Aveam mai multe numere de telefon.Nu ştii nimic de Amely?
-Nimic.Toată lumea mă întreabă.De ce?
-Păi eu sunt la Nisa şi trebuia să fi ajuns de când a plecat cu Liliana.E mai bine de o lună..
-Nu nu ştiu nimic de ea..
-Tocmai au sosit bagajele ei, bagajele lui Liliana dar ele nu.Ciudat! Oricum, te mai sun să vorbim. Pa!
-Pa!
-Cine era la telefon? Cine a îndrăznit să sune?
-Ekşe.Curios că nu ştie nimic de Amely sau de Lililana..Ceva s-a întâmplat..
-Nu trebuie să te gândeşti atât.Uite! Mi-am luat o rochie nouă ce zici?

<u>LUNI DIMINEAȚA..FERMA LICEULUI</u>..
-Bună dimineața elevi.Eu sunt Cornel, noul vostru maistru de practică.Lângă mine se află doamna Milica, împreună ne vom desfăşura activitatea la ferma agricolă..
-Scuba! Aşa-i zic ăştia lui tanti! Scuba Duba!
-Parcă mănâncă numa'pietre şi dale de beton.Ce privire de ucigaş în serie are!
-Tăcere! Delia, Ionel, Vasi, azi vă ocupați de curățenia în padocul porcilor.Doamna Marcela va veni să vă întrebe despre anumite caracteristici ale porcinelor.Udrea cu Mihai, o ajutați pe doamna maistră să tranşeze o oaie..Hai!
-Iar noi restul? Noi ce facem? Stăm?
-Voi veți merge la saivan să aranjăm oile cu miei..
Delia se arată nemulțumită de lucrul la porcine şi tot pe mine cade norocul.Vasi visează la cai , verzi pe pereți şi doar vedem că apare doamna Marcela:

-Vine! Vine! Atenție! Dă-te jos de pe gard nebunule!
-Iar ne omoară cu rasele de porci, cu rasele de ovine. Am învățat un caiet întreg de rase de porci, cai, vaci..
-Destul că o să avem note mici, foarte mici.La cei de clasa a 12-a le aruncă oase de animale şi ei trebuie să răspundă până pică osul jos..
-Domnule Cornel eu nu pun mâna pe animalul ăla! Mi-e scârbă!
-Cum ți-e scârbă? Ce fel de tehnician veterinar vei fi tu dacă îți este scârbă?
-O să mă mărit cu un tip bogat şi nu trebuie să caut în cadavre..Mă mărit cu un araboi bogat, n-am să lucrez la fermă!
-Dă-mi mâna puțin!.Te rog!
Cornel prinde uşor mâna fetei şi o trece prin cadavrul aflat în descompunere.Adriana se face verde, ridică mâna plină de sânge apoi fuge la baie să se spele..
-Până la masa de prânz nu te duci nicăieri! Dacă pleci te las repetentă!
-O să vomit! O să vomit! Mă mut la silvicultură! Nu mai stau o lună aici! Mă mut!
-Nu vei face asta! Pun pariu că nu vei face asta!
-O să mi se facă rău.. vai cum miroase!!
-Delia, tu ai ceva probleme cu animalele?
-Nu domnule tehnician..Deşi simt mâncarea cum ar vrea să zboare din stomac, nu am nici o problemă..
-Ce ai zice dacă mi-ai demonstra asta?
-Bine.Bag mâna până la cot.Sunteți mulțumit?
-Deocamdată.Du-te şi răspunde la doamna Marcela la ce te întreabă.Sper că eşti pregătită.. Ca să nu ai cumva o vară bogată, la fermă..
-Mai vedem.O să visez momentele astea! Cine naiba m-a pus să vin aici? Nu mai bine fugeam şi eu cu Amely undeva pe lumea asta?
-Amely are relații în Franța.În cel mai rău caz se duce lângă Paris şi poate continua şcoala acolo.Tu ai putea?

<u>Ora 13..</u>

-Pera Călin, tu pe ce planetă trăieşti? Unde trebuia să faci tratamentul la bovine?
-Nu ştiu doamna ,nu sunt interesat.Mie nu-mi place să fac aşa ceva! Eu vreau să mă mut la altă secție a liceului! Deja am cerut să fiu mutat de aici !
-Eşti un nesimțit.Am să te duc la domnul director!! Cum se poate să spui aşa ceva?
-Sărut mâna! Noapte bună! Crăciun fericit! Paşteee, fericitääă!!
-Plecăm? Sau nu mai stăm? Zice Delia ridicându-şi geanta.Nu mai vreau să-mi pierd vremea aici.Dacă rămâi, luni o să te alerg cu furca! Şi ştii cum fac eu când mă enervez!

-Plecăm! Cine mai rămâne?
-Adriana, ca de obicei, va sta în fața uşii la cămin să o vadă dirigintele şi să o întrebe de ce am plecat aşa repede..Apoi luni scandal, certuri.. deh! Când încep orele să te ții discursuri! Capul plecat şi înainte!
-Să vezi ce băgăm noi din greu la biologie.Ultima dată am dat-o rău în bară..Domnul Tudoran nu îmi va ierta prostia cu glandele suprarenale şi cu organele interne la vacă..
Asta a fost luni.Marți am avut o surpriză de proporții,ntram cu Delia pe poarta fermei când lângă intrarea în grajd am văzut două ființe ghemuite.Ploua destul de tare şi nici prea cald nu se arăta..
-Amely? Asta e Amely! Doamne! Ai înviat din morți! Fată hăăi?
-S-a întors! Heei! S-a întors Amely! S-a întors nebunatica!!
-Pe unde ai umblat fată? Toată lumea a crezut că ai murit..Uite cum arăți! Parcă te-a tăvălit toată străinătatea..
-Nu am fost departe.Acum m-am întors să recuperez ce am pierdut..Vă rog să mă ascundeți undeva, sunt moartă de somn..Vorbim acasă..Nu-mi puneți întrebări, nu răspund la nimeni! Vreau să dorm! Vreau să dorm şi să uit!
Acasă m-am certat cu ai mei pentru niscaiva note apoi am întrebat-o pe mama:
-S-a întors.Nebuna s-a întors din pribegie...
-Dacă vorbeşti de Amely , da, ştiu..Bine a făcut că s-a întors.Măcar şi-a luat o lecție de viață..
-Înseamnă că ştii şi unde a fost până acum nu?
-În Franța.Dar a avut probleme la plecare, un accident de maşină , prietena ei Liliana nu a fost prea norocoasă..
-Adică?
-E în cărucior.Pe viață..Am preluat-o cu elicopterul de la noi şi până către Bucureşti..
-De ce a trebuit să plece în Franța? Nu o înțeleg!?
-A plecat după mama ei, aici avea mari conflicte cu tatăl vitreg.Am înțeles că a vrut să o violeze..
-Şi acum ce va face?
-Va sta aici până termină liceul.Are un apartament al ei..Apoi cine ştie?
-Mă bucur că se rezolvă cumva problema ei...Înseamnă că a suferit destul ca să nu vrea să plece..Deşi.. firea ei e ca un drum , niciodată cu un capăt..
-Vedem, aşteptăm, o să o ajutăm.Timpul ne va spune.Dacă va avea nevoie , vei fi acolo.Ca în totdeauna..
-Mă duc la Delia.Vin mai târziu..E ok?

-Dacă ți-ai făcut lecțiile, poți face ce vrei fără să mă întrebi..Ok?
-Ok maman, o zi bună!
CEVA MAI TÎRZIU.
-Eu sunt, Ionel. Brrr!! E rece aici!
-Imediat.Stai că am mâinile ocupate! Vin imediat!
De la intrare îmi sare în brațe apoi mă ia de mână.Nu este singură acasă.Amely stă pe fotoliu ghemuită şi acoperită cu o pătură.Se uită pierdută la mine apoi se ghemuie sub pătură lăsându-şi un picior afară..
-Hei! Ce faci? Vorbesc cu piciorul tău? Sau îmi pun şi eu o pătură în cap?
-Încerc să îmi revin..Vrei să te vâri sub pătură cu mine? Ar fi frumos, cald..
-Ce ai pățit? Arăți groaznic! Ai băut apa la cățel? Ce te doare?
-Da ştiu .Dar în rest sunt tot aceeiaşi.Apa la cățel? Ai mai învățat câte ceva de când te-am lăsat din mână boy!
-Nu mă îndoiesc de asta..Totuşi sper să te văd din nou plină de viață..Să fi din nou tu!
-Bine ar fi dar momentan nu mă simt prea bine..N-am chef de nimic, chiar, numa' să zac..
-Delia, eu sunt dincolo, îmi scriu tema la biologie pe vacanță..Dacă faci un ceai nu mă supăr..
-E bună la pat cavalerule? Sau aştepți să vină ea la tine?
-La Delia te referi?
-Sigur nu la profesoara de biologie.Deci? Luminează-mă!
-Nu pot să zic nimic.De ce te interesează? Iar doamna Irina , profesoara de bio' este o doamnă foarte respectabilă.
-Vroiam să ştiu, stai foarte mult cu ea, nu mai dai pe acasă..Altă dată vorbeam foarte mult..De când am venit, n-ai dat pe acasă, nu m-ai băgat în seamă...
-Amely, tu ai zis la un moment dat că între noi nu poate fi nimic.Acum s-a întors schimbarea? În plus, abia ai revenit.Ce vrei să îți zic? Nimic nu e ceva cert ..Multă vreme am crezut că ai trecut în lumea drepților, la naiba!
-Nu ştiu ce să zic.Dar nu îmi place fata respectivă..Pur şi simplu nu-mi mai place..
-De ce ? Parcă erați bune prietene..Acum ai şi orgoliul întors pe dos ? Sau de unde ai venit cu un nou stil de viață ?
-Nu vreau să discut.Îmi este foame iar ca să mă duc la apartamentul meu e destul de departe..Nici nu ştiu ce să fac ? Dă-mi o idee boy !?
-Dormi la noi.Mama sigur e acasă..Îți va face supa de tăieței cum vrei tu..Clătite..
-O să te însori cu ea? Deja te gândeşti la primul copil?

Se învârte în jurul meu, mă trage de urechi, de nas, loveşte uşor cu pumnul şi nu ştiu ce mă opreşte să n-o bat nițel.
-Ce prostie..Nici 17 ani nu am făcut şi deja mă vezi însurat..My god!
-Nu vreau să te văd însurat..Eşti prea.. prea tânăr ! Tu nu eşti capabil de un mariaj, de..
-Toate la vremea lor fată ! Toate la vremea lor..Vezi că aude şi dau de belele !.Auzi ? Ție foame ? Eşti ne... ?
-Auzi? Tu crezi că o prietenie se poate transforma într-o mare dragoste? Că doi oameni care au crescut împreună pot măcar să petreacă o noapte singuri ? Ştii la ce mă refer..Hm ?
-Nu ştiu..O să mă gândesc..Pui întrebări la care nu găsesc un răspuns acum..Poate altă dată.
-Eram curioasă.Nu se găseşte nimeni să îmi răspundă..Normal că biologic gândeşti cu altceva.Eşti mascul , fierbi ca supa de tăieței de la cantină..Ce să răspunzi şi tu când ai hăpăi totul ? Pfff !!
-Mama ta tot în Franța ? S-a stabilit acolo ?
-Da.Lucrează la un spital privat, ceva pentru tipi şi tipe în vârstă.Nu are griji, mai moare câte un babalâc, mai stă de vorbă cu o tanti de 80 de ani.Fain aşa! Mergem acasă? Delia a adormit cu capul pe masă! Hai la noi!
Acasă era mama cu o prietenă de a ei şi ne-a ignorat total.Văzând asta, Amely s-a cocoțat în vârful patului apoi a zis:
-Am mințit.N-am ajuns în Franța.Am fost în Croația..
-Aşa? La Adriatică sau?
-Aş fi vrut eu, numa' că Luka , ăla ce ne-a dus avea alte planuri..Vroia să ne prostituăm acolo, în Croația..Cum n-am vrut în ruptu' capului, ne bătea zilnic, pe mine , pe Liliana, pe încă vreo 2 sau trei fete.
-Nasool! În ce mare rahat te-ai băgat fată?
-După 15 ianuarie ne-a dat termen, ori stăm să facem treabă ori urma să trimită 5 tipi care să ne frăgezească bine, cum zicea el, numai că mie mi-a venit ciclu şi s-a supărat unu' din indivizi, dădea cu toate pe acolo, făcea scandal, eram terminate.Aşa că am desfăcut o fereastră şi când s-a lăsat noaptea am sărit.Eu prima dată, apoi Liliana.Din păcate, a căzut rău pe spate şi şi-a frânt coloana.Nici nu vreau să îmi amintesc cum am dus-o în spate, prin apă, prin frig, eram moarte, noroc cu nişte polițişti care s-au ocupat de noi.Ne-au predat organelor româneşti, şi uite aşa..
-Şi Luka? L-au prins?

-Nici nu vreau să ştiu.Destul că din cauza mea, Liliana şi-a frânt viața, ce să pot face acum? Cum pot să repar toată prostia asta?
-Învățând şi devenind doctoriță fata mea.Ai o responsabilitate mare pe umerii tăi să ştii! A zis mama la un moment dat din camera vecină.Depinde de tine ce vei face! Numai de tine!

.....

CLASA A ZECEA..1 oct..

Când frunzele erau deja pe cale de a muri şi vara se lăsa dusă greu, am intrat din nou în practică.Cules de cartofi cu restul claselor .Numai că noi, cei din clasa a 10-a ne-am gândit să fentăm producția..Cum toată lumea se concentra pe scosul cartofilor, 7 dintre noi am ales să o ştergem şmechereşte.Cățănaş a pus la bătaie o sticlă de vin, Marius a adus şi el câte ceva de mâncat, Dan Herța o minge şi fuga prin spatele liceului pe drumul roman.Beam vin şi jucam fotbal, râdeam, ba la un moment dat am făcut niscaiva nevoi în sticla goală şi dă-I pase cu ea!.Să fi trecut o oră? Parcă văd şi acum capul dirigintelui apărând din vale şi ochii scăpărând de mânie:
-Ahaa! Aici eraţi! Veniți încoa'! Veniți aici că vă omor!
Dă-i palme, amenințarea că vom fi dați afară din liceu, nu de alta dar aveam un 3 la matematică şi mă gândeam cu groază la consecințe.Cum să mă duc acasă şi să le spun alor mei că am fost dat afară pe motive de indisciplină?.Ca să fie bomboana pe colivă pusă ne plimba pe coridor dându-ne exemple proaste la toată lumea.În cancelaria mică stăteam şi fiecare profesor ne făcea câte un reproş.Doamna de română se uita aspru la mine, doamna de biologie, nu mai spun de proful de istorie.
-Am să propun exmatricularea pe motive de indisciplină! Nota scăzută la purtare şi părinții la şcoală! Notificare! Să vină să vadă ce fac odraslele lor!
Eeee! Aici era problema! Aveam deja note destul de slabe şi multe nediscutate acasă.Noroc că tata plecase pentru şase luni cu nava Argeş iar mama ..Mama dacă venea la şcoală era problemă,problemă mare şi cu exmatricularea..Hm! No' cum să te scoți Ionelule? Dacă vine madam doctoru' la şcoală, operație în direct , fără anestezie! Pfaaai!!
-Te scot eu din rahat, mi-a zis Amely..Mă duc şi vorbesc cu dirigu', o să mă înțeleagă !
-Bravo! Vorbeşti cu mister Vain ? Te pomeni că o să te primească cu brațele deschise după ce ia-i rupt în față lucrarea de la matematică..Fată, nu vezi că se pregăteşte arderea pe rug ? Auzi la ea ? Vorbeşte cu el ! Mai bine ți-ai vedea de trebi să nu intru iar în belele !

-O să mă înțeleg eu cumva cu el..E un băiat bun totuşi..Dă-i o şansă..
-Mai bine ajută-mă cu tema la fizică..Lasă discutatul cu dirigintele! Dacă mă pică la fizică, unde naiba ajung?
A doua zi era chiar ziua când urma să aibă loc balul bobocilor iar momentul festiv deja era stricat.După amiaza m-am spălat pe față, am mâncat şi gata să plec la autobuzul de 3:
-Când vii? Mă gândesc că nu te apuci la noapte la 2 să vii acasă nu?
-Poate rămân la Liviu Să vedem! N-am vorbit cu el, dacă bea puțin numai e cale de înțelegere..
-Bine.Vezi că eu plec la o conferință la Berlin.Te descurci? De ce râzi?
-Mă descurc.Tata când vine? Aşa mă bucur că a venit balul bobocilor! Uraaa!!
-Posibil prin martie.Depinde cum decurge încărcarea navei la Tokio..Vine el când nu ştim noi..
-Am plecat să prind autobuzul.Când trebuie să pleci?
-Mă duce o prietenă la aeroport la Timişoara..
În stație mă aştepta Amely şi Delia iar drumul l-am făcut în tăcere.Abia la intrarea în Gelmar am vorbit puțin cu fetele:
-Ai mei nu pot veni la ședință.Iar o să facă V. criză de nervi..Parcă-l văd.
-Ai noroc că ai tăi sunt plecați.Atlfel erai în mare belea..Se vorbeşte la şcoală de exmatriculare.Mă rog, exmatriculare pe 3 zile dar tot aia e.Prostime bețivă! Curve de ce nu ați luat cu voi acolo? A zis Delia apăsând butonul de durere.
-În belea pentru notele de la chimie, matematică..Vai! Biologia!
-Veşnica problemă, pe mine mă omoară limba română, o să învăț toată vara în căldură!
Deja băieții se aflau pe terasa discotecii cu nişte bere şi m-am aşezat pe scaunul liber.
-Mister Vain! Mister Vain! A zis Gogu şi toți am râs.Lucian e beat criță!
-Nu mă mir că nici Călin nu e foarte departe de alcoolemie..Zache a plecat acasă cu o maşină ca să nu-l vadă taică-su în ce hal e!
-Hai să chefuim!
-Ionele, tu ții sticla aia de țuică în haină.Să nu te miroasă vreun profesor!
Toată seara s-au adăpat din sticla mea de țuică , destul cât să fie băuți bine.Către ora 0.00, Delia mi-a zis:
-Ar fi bine să plecăm.Se uită nişte tipi tare urât la noi.
-Se lasă cu bătaie dacă mai stăm.Unde e Amely?
-Vrăjeşte la şoferul care ne poate scoate de aici.Hai! Deja i-am adunat pe restul!

Maşina nu e grozavă dar ne înghesuim de frică să nu iasă scandal mare.Şoferul ne spune că se opreşte la haltă şi că ne va lăsa acolo:
-Eu mă duc numai la Romos.Dacă aveam drum la oraş...
-E bine şi la haltă.Măcar nu tremurăm de frig.
-Bota de ce n-a venit la chef?
-A plecat la Brad cu nişte probleme.Ar fi venit..Să nu bea şi el nişte ţuică ? Poate aduce de la Piatră ceva..Mai ştii când am stins glaja aia de răchie ?
-Mă da' era bună, bună, că nu mai pricepeam nimic la economie, e partea a doua..
-Gabi, o să mai spargi vreun casetofon după ce bei ?
-Taci că mă doare sufletu' şi acu' după ăla.L-am cumpărat din Sibiu cu ceva timp..Deh !
Halta Geoagiu e deschisă şi intrăm în sala de aşteptare.Numai 5 bănci pe care ne înghesuim să dormim.
-Mamă! Care are o hârtie igienică? Mă doare burta de numai pot! Am băut berea aia nenorocită şi m-a luat pântecăria! Hârtieee!!!
-Am eu! Stai că vin şi eu că mă trec nişte apee!
Marius se întoarce râzând cu gura până la urechi şi abia mai poate sufla.
-Ce naiba ai? Zi mă! Zi!
-A ..trecut.. unu'cu maşina..hahaaaaahhaaa! a trecut unu'cu maşina şi ăsta era cu hârtia în fund!
Râdem de nefericirea omului dar somnul e greu de prins pe nişte stinghii de lemn.În plus, din oră în oră trece câte un tren care ne zguduie serios.Patul meu! Patul meu gol de acasă!
-O să mor aici de frig! Mai adineauri a trecut marfarul de ora 2!
-Oooh!Taci! Scoală-mă la ora 7!
La ora 7 eram toţi înghemţaţi de frig şi obosiţi încât orele păreau fără sfârşit.Gabi a dibuit o sticlă de vinars la Laurenţiu în bancă şi dă-i chef!.La un moment dat I s-a făcut rău încât a trebuit să fie dus la baie pe sus.
-Păi tu ştii de ce bea ăsta aşa?
-Nu ştiu.Aud !
-Cu două nopţi înainte, s-a dus acasă la Mihaela, blonda din economic.Aia după care a umblat o groază de timp,dar...nu a putut face nimic..Înţelegi?
-Bea de mult , nu numai de acuma, bea de când a murit taică-su la combinat..
-O să-i spună lui V., iar scandal..Apropo, i-ai spus că nu vin ai tăi la sedinţă?
-Încă nu..Se uită foarte ciudat la mine..Cred că bănuie ceva..
-Eu un om bun.Nu te teme atât de el, mi-a zis Amely deschizând cartea de istorie..
-Dacă îi spun domnului B. că vreau să dau la istorie?

-Eşti pregătit pentru admitere la istorie? Bine că mai sunt 2 ani dar...De învățat nu prea te omori..Visezi, dormi pe tine..Crezi că se intră uşor?
-Eu aşa cred că...mai vedem..
-Te duci la Delia azi?
-Nu ştiu.Nu prea am chef de nimic..Să vedem..de ce întrebi ?
-Poate jucăm o tablă în hol.Dau eu sucul pentru cine câştigă, tu ieşi pe locul doi mereu..Loser ai fost mereu dar eşti prietenul meu până la urmă.
-Turcoaica? Unde este turcoaica? Nu ai mai zis nimic de ea.Era bucată din tine.Ai izgonit-o , sunt sigur ! E scris în codul tău genetic să-i goneşti pe cei care se apropie de tine..
-N-o puteam ține.Era ca un pui de căprioară leşinată.Am auzit că s-a întoors la Mahmudia şi totul e bine.S-a măritat, merge la şcoală.Hei? Poate ne cheamă la botez ce zici?
-Nu zic nimic.Mă bucur că nu i-a rupt taică-su picioarele la revenirea acasă..
-Ai vorbit cu el de-mi spui asta?
-De multe ori a vrut să vină după tine să rezolve lucrurile nerezolvate, noroc că umblai hai-hui în lume că te ardeai rău zău aşa!
-Bănuiam că nu se va termina bine dar tot nu m-am lăsat.Hm! Bine că nici pe unde am fost n-am trăit în puf.Am fost şi cam proastă, stăteam la ăia în brațe, mă aveau şi după un timp ce trai mai duceam eu!
-Da, se săturau ăia de fundu tău şi te aruncau într-o groapă,măcar erai fericită nu?
-Uită-te pe geam istețule! Îți face semn iubita ta! Du-te!
-Bun, vorbim mai târziu.Sper să nu te plictiseşti singură aici..
-Plec şi eu la o întâlnire.Nu stau singură în casă, fi sigur!
Delia mă aştepta afară pe bancă şi am pornit uşor unul pe lângă altul
-Eşti pierdută în gânduri, ce te doare?
-Păi, simt lumea noastră cum se rupe în mii de bucăți,nu ştiu, ceva nu merge, ceva nu e bine..
-Ai lumea ta.. Eu sunt pierdut în lumea asta...Nu mă pot duce de colo colo. Ca un rom cu cortul..În plus,tu eşti o fată populară, eu un moft de al tău.Acestea le-am zis urcând scările blocului apoi în cameră.
I-am luat capul în mâini şi doar ne priveam în ochi apoi s-a retras.Stătea cuminte în colțul canapelei cu pătura până la gât..
-De ce te-ai băgat acolo? Nu te muşc..
-Mă tem că dacă dau pătura deoparte mă voi abandona în brațele tale..Nu ştiu dacă e bine sau e rău să fac aşa ceva.. Mă tem că dacă mă las..te voi pierde..Dacă nu mă las.. vom pierde amândoi..Dilemă...

-Numai tu poți să vezi la momentul acesta situația..Eu ce să zic?
-Tu ..Tu ce să zici?..
-Mda..uite ce nori sunt afară! Amely tot la tine e ?
-Da.N-o pot goni acasă la ea, n-am ce-i face..Nici nu vreau să o gonesc..
Am întors capul şi Delia strecurat cu pătura până în camera mică.Stăteam acolo singur aşteptând ceva, o ploaie teribilă, un eveniment să se petreacă..
-De ce ai rămas acolo? Vino aici! Mi-a strigat cu voce moale.Vino! Se scurge timpul şi nu ni-l aduce nimeni înapoi.
-Mă uitam la cer.S-a înnegrit dintr-o dată, bate vântul..crenguța de brad care parcă ciocăneşte în geam.
-Lasă asta,Vino!.Vino!
În camera mică mă aştepta în pat, îi vedeam doar ochii, părul şi formele superbe prin pătura subțire.
-Ce frumoasă eşti!
-Sunt frumoasă? Sunt frumoasă dar tu te gândeşti la altceva.Te gândeşti la Amely, sunt convinsă!
-Hai să nu ne certăm pentru piciorul ăla dement de fată.Îmi e ca o soră, nimic altceva !
-Poate, dar sora aia a ta se poate strecura sub păturile tale şi să îți devină iubită.Nu pot trăi cu aşa ceva..
-Atunci voi pleca.Realizez că şi tu te gândeşti la Iulian de ceva vreme.Te-am văzut cu el ieri seară la Rio.Deci ?
-Off !! M-a scos la un suc, vroia să vorbim, dacă m-ai văzut...
-Uite, eşti frumoasă, eşti dorită, nu vreau a sta în calea ta.Poate el va fi mai bun, mai adaptat nevoilor tale.Plec !
-Dacă pleci am să-l chem ! Am să-l chem şi rămâne la mine să ştii !
-Îți las cutia de prezervative, am înțeles că nu suportă să folosească aşa ceva.Ai grijă !
-Uite ce propun, o să stau acum să mă ai, cum vrei să stau ? pe spate, să mă întorc ca în filme ? Zi-mi cum vrei să stau şi stau numai să terminăm odată cu mascarada asta !
-Nu cu mine, nu vreau să fiu un armăsar ce îşi ia porția de femelă şi pleacă.Mi-a părut bine că a fost cât a fost...
Urcăm un an mai târziu încet, urcăm un an de viață care îmi aduce tot mai puține zile cu Delia.Ne vedem, ochii se întâlnesc , apoi coboară iar fata pleacă.Între noi se ridică ziduri invizibile, imposibil de trecut..Doi străini eram, doi străini ce împărțisem câteva secunde într-o viață.

-Ce se întâmplă între tine şi Delia ? a zis Amely înainte de începerea campionatului mondial de fotbal din America, undeva la țară în Oltenia..De un an de zile nu vă vorbiți, nimic !
-Nimic..Nu am mai vorbit cu ea..Probabil că s-a terminat relația noastră..Dacă a fost ceva între noi..
-Păi de aia te întreb că am văzut-o la Deva de mână cu Virgil.Tipul care o curta de multă vreme..I-am văzut înainte de a pleca de acolo.
-Foarte bine.Măcar mă scuteşte de penibilul situației..Să mă duc acolo şi să fie cu el..
-Nu suferi? Eşti ok?
-Nu sufăr.N-am făcut nimic cu ea, de ce să sufăr?
-Prost ai fost mereu în ceea ce priveşte femeile.Cavaler până a venit altu' şi ți-a luat-o.Hm! Cum te suporți?
-Tu de fapt ce vrei? Vrei să mă vezi umilit sau ce ? Că nu pricep..
-Eu? Nimic.Adică vreau să dau la medicină, ..în rest...Întrebam şi eu noh ! Câte posibile iubite ți-au fost luate..Hm !
-Auzi? Tu crezi că noi vom fi vreodată iubiți? Întreb şi eu, deşi s-a mai pus o astfel de întrebare..
-Nu m-am gândit la asta.Eu te văd mereu ca pe un frate.Ori fratele nu îşi regulează sora, nu crezi?
-Da.Sigur..Mă dai de toți pereții..Tipic pentru tine Amely.
-Ce? Vrei să fim iubiți? Să mergem pe coclauri şi să ne pipăim ca nebunii?.Să gem în pat ca o nebună? Să mă prefac că am orgasm când insu' respectiv poate o are cât un castravecior? Nu vreau să simt vreun mascul călare pe mine ca la rodeo, doar că aşa se face în natură, doar că aşa fac animalele.Nu-mi place să fiu bucata unuia sau altuia doar că am ceva între picioare ai înțeles?
-Nu încă.Terminăm liceul , intrăm la facultate apoi vedem dacă putem să facem ceva..Eu sunt de părere că o prietenie se poate transforma într-o mare dragoste..Dar...Există un dar totdeauna..Eu sper că vom fi împreună totuşi..
-Îți dai seama că terminăm liceul curând?Hai să vorbim de altceva..Îmi repugnă ideea de a transpira sub o pătură cu tine sau cu altcineva..Pff! Cred că eşti stătut băiete! Auzi? Voi o dați la mână? Din când în când?
-Ce întrebare e asta femeie?Vrei să pic de ruşine?
-L-am prins pe Iliuță, când cu meciul de fotbal la Târgu Jiu, la baie..Săracu' a intrat la fete şi...
-Şi? Ce făcea? Ce făcea atât de murdar?

-Nici nu vreau să mă gândesc ce față a făcut săracu! Eu rămăsesem blocată, mă uitam la el..
-Tu eşti puțin nebună ştii? De aia nu mai iasă copilul ăla afară, când îl cheamă antrenorul fuge ca mâncat de lup..Nu credeam aşa ceva !
-Da.Vara asta e ultima din liceu.Apoi Dumnezeu cu mila.Scăpăm de V.... de toată viața asta de liceean..
-De ce? Mi-e mi-a plăcut..Şi dacă mie ca fată mi-a plăcut.. musai să fie ok..Asta e o perioadă de care ne vom aminti peste ani să ştii!
-Hai să mergem acasă.Trebuie să vină vitele din câmp şi n-am dat la porci, la bobocii de rață..
Toamna am început clasa a 12-a şi ca un făcut din nou practică.De data asta am răvăşit saivanul în aşa hal încât Cornel s-a luat cu mâinile de cap..Stătea acolo cu mâinile la cap şi se uita lung ca după un tren de care depindea viața sa:
-N-am văzut atâta putere de nebuni..Doamne! O să mă omoare directorul! O să ajung la el în birou şi de acolo ies pe geam tăiat bucăți, bucățele!
Atâta de bine erau împrăştiate paiele încăt două zile s-au chinuit să le adune.Şi cine a fost cu ideea? Delia şi Amely..
De la începutul şcolii nu vorbeam deloc cu Delia, ne priveam în ochi uneori dar nimic mai mult.Virgil venea să o ia de la şcoală , uneori îi făceam cu mână, nimic înainte, atât de puține lucruri înapoi.
Ca orice lucru frumos , perioada de adolescență liceeană s-a încheiat cu emoțiile bacalaureatului, după ultima probă Delia a venit la mine pe bancă fericită:
-Gata..S-a terminat..S-a terminat...
-Azi a primit V. pozele făcute de noi pe maşina lui.Te-ai urcat cu tocurile alea de 2 cm pe capota maşinii şi ai zgâriat-o.Te va ține minte o viață.Nici nu le-a vrut, era oarecum şocat, scârbit..
-Ai fost supărat pe mine? Eu ți-am oferit calea să obții ceva.Virgil a luat..
-Nu am fost supărat pe tine.Ți-am înțeles dorințele, mă bucur pentru ce a fost.Nu puteam fi împreună, eram prea naiv, prea neştiutor.Te-ai fi plictisit după o lună de mine..Prieteni?.
-Da.Prieteni.A fost ceva frumos Dar de multe ori, lucrurile frumoase nu durează prea mult..
-Îți doresc un drum lin în viață! Îți mulțumesc pentru acele momente..
-Şi eu.Eşti şi ai fost o fată minunată..

<u>LA FACULTATE..</u>

Admiterea la facultate s-a dovedit un prag foarte greu de trecut prima dată şi din toată clasa doar unul singur a intrat din prima,Amely care reuşise cu brio la

medicină, vărul meu Ionuț reuşise la politehnică.Mă găseam izolat într-o insulă de beton iar săptămânal plecam la țară.Un chin!
Anul următor am intrat la istorie-geografie la Sibiu .Partea proastă că nu găseam loc de cazare şi o lună de zile ne-am chinuit.În drumurile mele am dat peste un bucureştean get beget care s-a lipit de mine imediat:
-Zi-mi Sile.Aşa mă ştiu toți..
-De unde eşti din Bucureşti?
-Chitila..La marginea oraşului..Departe..
-Cum facem cu gazda? Căutăm de câteva săptămâni bune..Mi-au crescut degetele prin pantofi de la atâta umblat..
-Am nişte relații în Sibiu.Poate ne ajută ei cumva..Trebuie doar să sun..Ceva se va găsi şi pentru noi..
Prima gazdă, undeva la ieşirea din Sibiu către Braşov , o cameră micuță, un pat dublu şi un dulap, pereții lipiți cu tot felul de postere din filme.Dormeam la cap cu Steven Seagal şi Arnold..
-Patul ăsta e făcut special să cadă cineva din el..Doamne! Uite ce ros e dulapul!.Parcă s-au bătut 100 de şoareci pe el..Dacă o să vină ai mei pe aici se vor lua cu mâinile de cap ! Ioi !
-Tu vezi că partea de la perete a patului e mai sus? Pui o fată acolo şi noapte îți pică în brațe..
-Să ajungem noi să aducem vreo fată în dugheana asta.Nu de alta da' până ajunge aici o să leşine de la atâta drum..
Gazda cea tânără ne-a chemat la un moment dat afară şi a zis pe un ton grav:
-Aveți grijă cum ieşiți afară că a evadat un frate de al meu de la puşcărie.Să nu fie probleme..Poate nu vine pe aici dar aveți grijă ! Seara , după ce se lasă întunericul încuiați uşa.Să nu prea ieşiți până nu-l prinde poliția, spre binele vostru !
-Aoleu! Păi eu trebuie să ies noaptea la toaletă, am vezica pretențioasă.Cum mă împac cu fugitul?
-Lasă că poate îl dibuim cu mătura..Stai după toilet în timp ce eu stau deasupra şi-l dibuim.
Ne făceam curaj dar nopțile le trăiam la intensitate mai ales dacă vroiam să iesim afară:
-Ai auzit ceva afară? Eu aşa cred că e cineva prin curte, poate a venit ăla!.
-Şi cine te ține să nu ieşi? Ieşi să-l vezi frate, la voi la Bucureşti e lumea curajoasă, ce să zici ?
-Eşti nebun? Să mă gonească ăla? Să dau nas în nas cu ăla ?

-Sile, la cât suntem de graşi amândoi nu facem de o supă de oase..Amândoi suntem atât de slabi că nu are are ăla ce f.t..e de noi..Nu vezi că suntem două aşchii rupte dintr-un lemn ? Mai bine ne mutăm de aici..
Până la vacanța de iarnă ne-am mutat în partea opusă de oraş , în Terezian.Pe strada Sălciilor.În fața noastră s-a oprit o bătrânică cu vocea subțire şi foarte înțepată :
-Măi băieți, eu sunt Mariana Chiva..Eu am mai avut în gazdă băieți cuminți.După ora 10 nu aduceți fete că le lăsați gravide şi eu sunt femeie serioasă auziți ?
-Nu lăsăm noi pe nimeni..
-Sile lasă aşa deocamdată.Până la noi detalii stăm aici, nici nu suntem singuri de fapt.
-Aici vine trenul cam des..De ce naiba nu ne mutăm în gară ?Poate adoarme vreun mecanic şi să vezi goană prin casă.Acolo ne fugărea criminalul, aici ne fugăreşte trenul.Numai bine ,să vezi trai pe vătrai în sesiune..
-Vine trenul atât de des încât tremură pereții..L-am prins pe Gogu la toaletă când tocmai trecea rapidul de Constanța.Săracu ! Nu mai nimerea să iasă !
N-am crezut decât atunci când a trecut marfarul spre Copşa Mică.Parcă ar fi decolat un avion de lângă mine!
GOGU....
Gogu era un băiat de altfel foarte inteligent şi citit, copil de colonel care dăduse în patima alcoolului.Care o fi fost cauza? Nu ştiu.Cert e că atunci când am venit noi l-am găsit prin anul 3 de facultate.Aveam un casetofon cu care îmi delectam urechile iar la un moment dat i l-am împrumutat să asculte Metallica sau Sepultura.Rocker înrăit de altfel..Trăgea Gogu câte o beție şi de câte ori îşi amintea mă pupa şi mă îmbrățişa....
-Baciuleeee !!! Trăiască familiaa taa !!! Mai dă şi mie casetofonu' deseară că am nişte vizite de la Ploieşti, când termină Gică cu prietenă-sa hai şi tu să bei o țuică de prună...
Pleca la facultate să îşi dea examenele şi până acolo se oprea la toate crâşmele unde bea coniac..
-Numai puțin.. Pentru curaj..Ştii... dau geologie cu Hanganu...Doamna mă vrea fresh..Numai puțin!
Nu mai ajungea în examen şi de fiecare dată repeta anul..Într-o vineri mă trezesc la poartă cu o făptură înaltă, frumoasă, îmbrăcată în nişte haine superbe..
-Hei puiule! Ai coborât mai la vale? Ajunsesem să cred că te muți la Braşov, acum te duci la Mediaş? Fainăcurte, tipic nemțesc, numa' că se uită Chiva urât la mine, de ce oare?

-Amy! Ce faci? Ți-ai amintit că exist?.
-Încerc să dau de tine de ceva vreme şi nu eşti de găsit.Parcă ai intrat în pământ.
-Nici tu nu ai mai dat vreun semn de viață..Am crezut că m-ai uitat..
-Pe dracu..Am vorbit cu maică-ta mereu.Cu taică-tu..Numai tu nu erai de găsit..
-Uite, m-ai găsit!
-Pot să intru? Auzi? Nu era mai bine să fi stat tu într-un coteț de câine? Şi lupul alsacian al lui Claudiu are spațiu mai mare decât ai tu..
-De ce se uită urât? Pare o femeie de treabă..
-Păi dacă te las gravidă? Vrei să –i strici prestigiul?
-Dacă mă laşi gravidă? .Interesant.Nu m-am gândit la treaba asta..Să trag scaunul afară şi să punem în aplicare?.E cald încă.Mi-ar prinde bine o tăvăleală.La câte am de făcut , mi-ar mai cădea şi mie stressul…
Băieții de la mansardă încep să fluiere iar Gogu dă disperat din mâini.Gică, colegul lui îl tot provoacă să vină să facă cunoştință cu Amely.
-Fă cunoştință cu Gogu.Un super băiat din Ploieşti..
-E bolnav de se ține aşa rău pe picioare? Să-i fac un tratament? O injecție?
-Eşti naivă sau te faci? Un tratament cu țuică.Mamă ce bună eşti tu ! Sau poate să-i dai ceva..
-Adică proastă? Vroiam să zic ceva dar m-am abținut.L-am mai văzut pe la mediciniste prin cameră după ceva de băut..Pare de altfel un tip foarte ok..
-Stai să vorbesc cu Costi să vedem dacă a plecat Sandu de acolo de la cămin..Trebuie să te mut de aici! Până în sesiune nu mori..Sfinte! Cum le găseşti?
-Nu nu..Deocamdată e bine aici..
-Bun.Acum trebuie să mergem în oraş la mine la cămin.În seara asta rămâi acolo..
-Deja ai hotărât?
-Eu decid pentru tine că tu nu eşti capabil., râde cu un şirag de dinți albi..N-ai fost niciodată capabil.Probabil, la un moment dat trebuie să te iau de bărbat , să te cresc, să te aduc cu caii la păşune..
Amely m-a dus la ea la cămin şi imediat am urcat la etajul 3.Camera nu mai mare decât a mea:
-Ziceai că eu trăiesc într-o cutie..Tu în ce trăieşti?
-Aici e micul meu univers..Ştii de ce te-am adus aici?
-Nu.Doar dacă repetăm faza cu starea de gravidie..
-Mâine dimineață asist la o operație.Se poate că profesorul să mă pună mâna 1-a .la cât m-am pregătit ar fi şi cazul..Deci te-am adus aici..
-Aşa.. şi eu?
-Tu..Tu o să vii cu mine..

-Urăsc spitalele.Ce să caut acolo?
-De fapt o să vii ca sprijin moral.O operăm pe Liliana..
-Aaaa!!! E aici?
-Da.Sponsorul ne-a furnizat mărcile necesare pentru operația fetei.Dacă totul merge bine posibil ca de Crăciun să meargă.Vom vedea cum decurge operația.
-Ar fi grozav! Să meargă ! Să meargă !
-Tocmai de aceea.Urcă-te în patul ăla de sus şi trage un pui de somn până poți..
-Stai singură aici?
-Mai vine câte o colegă să doarmă uneori.Nu am prieten dacă asta vrei să vezi..Sunt logodită cu medicina ..Dacă vine colega cu prietenul să nu ceri apă şi să vrei la baie, ai auzit ?
-Ştiu că voi medicinştii sunteți tare fluturaşnici..Pe la spital vă împărțiți fluidele..Vă cultivați trupurile ca să meargă bine operațiile.Ştiu şi eu ceva , câte ceva despre lumea voastră.
-Zău? Poate ai auzit greşit..Eu nu cred..Te vei convinge de felul meu de a fi.Nu îmi desfac picioarele pentru nici un mascul oricât ai vrea sau ar vrea unii.Am mai spus pentru cine aude bine..Delia se mărită curând.Ai rămas de căruță.Din nou...
-Da.Şi eu am auzit.Nu mai am nici o treabă cu ea de mult.Şi eu am mai spus că între noi s-au despărțit apele cu multă vreme înainte..
-Dormi! Mâine am o zi grea! Dacă o să picotesc lângă masa de operație, te tai împrejur!
Somnul vine greu dar când vine e tare ca plumbul.Mă ridic din pat după multe rugăminți şi Amely mă trimite urgent la baie:
-Te speli în zece minute, am plecat şi te las aici!
-Ce te grăbeşti atât?
-Profesorul e foarte punctual şi nu suportă pe cei ce întârzie.Mişcă-ți fundul!
Mă supun şi foarte curând plecăm.Vremea e frumoasă chiar dacă rece şi spitalul nu este foarte departe.Traversăm intersecția şi ne oprim în intrarea ambulatoriului de la spitalul județean.
-E cu mine..Are față de maimuțică adormită dar e blând .Putem intra ?
-Ştiți că nu e voie cu persoane străine în afara orelor de vizită..Aici e spitalul județean domnişoară..
-De data asta e un caz mai special..În plus lucrez aici, da?
-De data asta pentru că sunteți aşa frumoasă..Pot să vă ofer nişte flori?
-Domnul Năstase, am o operație la care intenționez să ajung.Dacă reuşeşte, primesc un vagon de flori.O zi bună!

Etajul 5,oameni în halate albastre şi mirosul de dezimfectant care mă năuceşte,niciodată n-am suportat mirosul de medicamente, spital, aerul închis.
-Mă duc în secție.Stai aici pe fotoliu şi nu te mişti până nu te chem eu!
-Păi dacă întreabă cineva?
-Nu va întreba nimeni.Am avut grijă de asta.
Nu mă gândeam că o să stau 5 ore bătute pe muchie acolo.La un moment dat, o femeie între două vârste s-a lăsat pe scaunul liber ținând strâns o batistă.Ce greu trec orele când suferi!.Îi vedeam lacrimile curgând pe obraji şi simțeam forța cu care strângea batista..5ore! Am văzut-o pe Amely apărând pe uşa batantă, epuizată, transpirată.Şi-a dat masca jos apoi direct la femeia care stătuse lângă mine:
-Fata a trecut bine prin operație.Următoarele ore vor fi esențiale..Urmează să treacă la reanimare şi vom vedea cum răspunde la tratament.
-Vine domnul profesor să vorbesc cu el?
-Domnul profesor vă aşteaptă în cabinetul lui...Mai bine mergeți acolo..
-Dacă mai aştepți câteva ore până îşi revine...
-Cum a fost?
-Greu.E foarte slăbită dar a răspuns bine la operație..
-Şi va putea merge?
-Sperăm.Tocmai de aceea a sosit şi profesorul Martens din Belgia..Dacă nu erau speranțe..Apropo, mi-a dat voie să asist! Încă nu pot opera dar pentru că sunt o studentă fruntaşă am asistat la operație!!
Mai trec , 3 ore iar coridorul devine un furnicar.M-am lipit de scaun şi privesc la suferința semenilor ce caută alinarea..Adorm lipit cu capul de peretele alb şi o mână mă trezeşte:
-Şi-a revenit puțin după operație.O poți vedea câteva minute..
Mamă câte ace, tuburi! Îmi tremură picioarele şi mă năpădesc amintirile.Aşa de mult a trecut de atunci? De ce destinul ăsta se joacă cu oamenii în aşa hal?.Mă uit la făptura prinsă în patul acela meschin şi îmi strivesc două lacrimi în colțul ochilor.Amely mă vede şi mă împinge afară din salon:
-Gata pe azi.Hai să mănânci ceva apoi acasă..Dacă mai stai mult o să dai apă la şoareci, Hai!
-Tu nu vii?
-Încă nu.Noaptea asta stau lângă ea.Dacă nu intervin alte cazuri..Uite cheia de la cameră.Inainte de a pleca hai să bem o cafea şi să mâncăm ceva..
-Ai ales o meserie foarte grea.De ce nu te-ai fi făcut profesoară sau dresoare de circ?

-Hai la cantină! Sunt ruptă de foame..Hai odată ! Să mă fac dresoare de circ ? Nu eşti tu destul un maimuțoi ? râde şi întinde farfuria cu cartofi.Mă eschivez căci mâncarea de spital îmi creează stări de vomă :
-Se vede că o să te faci profesor.Eşti tare sensibil.Dar şi salariu va fi de cacao.Asta e..
-Nu mănânc chiar orice.Asta e groaznică!
-Să vezi ce le dau de mâncare la pacienți.Asta e mâncare pentru doctori..
-Nu mai bine mergem noi la o pizza?
-Dacă dai o pizza când termin tura.De ce nu?
-Mă ajuți să mă mut de la gazdă?
-Da.Mâine o să vorbesc cu Costi.Să vedem cum facem să te mut de acolo..Nu-mi place să te ştiu înghesuit acolo, nici să te dezbraci nu poți
-Cel mai rău că nu pot aduce o fată că nu vrea gazda..E nebună..
-Are prestigiu mă!.Vrei să se audă în tot Sibiul? Vrei să audă rudele că s-au destrăbălat studenți acolo? Este peste prințipul dânsei..Apropo: vine zilnic să-i iau tensiunea şi mă tot întreabă una alta..Aere de femeie bătrână..
-Mă duc acasă..Când să mai vin?
-Te anunț eu.Dacă totul merge bine..Du-te la mine la cămin, am jucat table cu portarul şi îmi datorează ceva.Să dormi în pace!
-Poate nu vrea să mă vadă.A trecut atâta timp!
-Va vrea.Mereu a întrebat de tine.Acum are motiv să te vadă..Liliana e o fată bună la suflet fără prea mult noroc.
-Bine..Ne vedem..Servici uşor !
De la spital am coborât spre gară apoi pe lângă linie până acasă la gazdă.Sile era plecat iar patul mi s-a părut o binecuvântare.
-Băă!! Ce naiba faci? Dormi ca valiza în gara de nord!
-Huh? .Eram obosit.Ce e cu tine..?
-Hai să vezi ce colegă avem!
-Ce colegă? E tânără? Blondă?
-A adus Chivuța o fată în gazdă.Stă sus la mansardă.Deja a prelucrat-o să nu facă prostii cu noi..Nici să se uite la noi nu are voie..
-Ce lume nebună! Nu mai pot umbla cu nimeni că Gestapoul e pe urmele mele..
-Păi na!.Eu .. eu o să mă mut în câteva zile.Asta nu înseamnă că nu vom mai fi prieteni..Dar nu te pot lua cu mine, îmi pare rău.
-Te muți iar? Păi nu ziceai că ne mutăm împreună?..
-Mă mut mai încolo la două blocuri distanță..
-Şi mă laşi aici?

-Păi Lucian a găsit gazda.Ce să-i zic?.Nu am cum..El a insistat să mă mut cu el.Ce să-I zic? Să te ia şi pe tine?.Nu pot.Chiar nu pot..
-Aha.Şi când o să faci mutarea?
-Încă nu stiu..Să vedem.L-ai văzut pe Michael ce s-a dat la aia din Ploieşti?
-Are tupeu broscoiul.Mă gândeam că-l fugăre fițoasele alea cu poşetele, ele râd la glumele ochelaristului..
-Tupeu şi mătreață.Pe lângă ochelarii mari cât casa poporului..Ce să zici? Tre' să trăiască şi omu' nu?
-Vorbind de porc şi porcul la uşă!
Cel numit Michael apare de după uşa dublă râzând şi –l poftim în cameră.Ne punem la poveşti iar noaptea devine zi.Jucăm remi, bem o pălincă până ni se topesc genunchii apoi dimineața dă buzna peste noi neinvitată.
-Iarăşi pierdem nişte cursuri importante.Iar se duce naibii semestrul!.
-Lasă-le dracu! Merge colega şi le trage la xerox..Măcar atâta să facă şi ea după ce am cuplat-o cu polițaiu' ăla din Bucureşti.
-E colegă de an cu noi deci? Cum o cheamă?
-Rotar Claudia.Vezi că după ce se adaptează vorbeşte într-una..Asta şi Mary, sfinte cât debit poate avea fătuța aia!
-Un somn! Caut un somn! Mi se lipesc ochii de cer! Soomn!!
Michael pleacă iar eu ațipesc pe scaun până mi se urcă ziua în moalele capului:
-Nu vrei să mergem la cantină? Am găsit o cantină care face mâncare ieftină şi bună..
-A doua oară când mă trezeşti..Fratee! O să mă bagi în pământ nu altceva!
-Mi-e lene să merg singur..În plus, m-am cam săturat de cârnați la pachet, ouă coapte sau cartofi prăjiți.Eu mai am şi nişte probleme, de alea mai nasoale..
-Bine.Mergem..Asta dacă pot să mă târâi până la cantină..
Cu noi o luăm şi pe Claudia.Într-adevăr, după ce ne cunoaştem mai bine vorbeşte cât pentru trei persoane..
-Să vezi ce-i fac! Fii atent!
La ieşire luăm câte o bucată de pâine pe care o vom mânca ceva mai târziu.Sile se lasă mai la urmă şi îi zice unei doamne durdulii:
-Vedeți doamnă cum e lumea asta? Vine din Bucureşti şi fură pâine! Nesătula! Ascunde sub pernă pâine! Asta face! Nu-i mai satură Dumnezeu pe ăştia! Ascunde pâinea sub pernă, noaptea roade ca un şoarec' la biata pâine! Mai are şi trei copii flămânzi lângă Buftea..Îi ține acolo cu firimituri, păi dacă trebuie să mânce ea? Bieții copii! Bucureşteni nenorociți!

Claudia se face roşie la faţă şi pleacă capul, s-ar ascunde undeva dar este ora 15 când s-au deschis porţile fabricilor sibiene:
-Lasă pâinea copiilor tuu!! Lasă pâinea copiilor! Unde o doseşti?.Eşti plină de aur şi furi pâine!!?
-Terminaţi nebunilor! Se uită lumea la noi! Nu mai merg cu voi niciodată! Nicăieri! Trec trei zile în care le petrec în cutia mea de cărămidă iar de vizitat nu mă vizitează nimeni.Ce o fi făcând Amely?.Şi ninge cumva? Ce fulgi mari, de zahăr!.Ies afară şi alerg după ei cu limba scoasă iar gazda îşi face cruce.
-Ieşi afară bre! Trăieşti? Mă întreabă Amely punându-şi mâna pe fruntea mea.
-Dau barbarii la Sibiu şi eu nu ştiu?
-Dau eu cu ceva în tine dacă nu îţi cumperi telefon mobil!
-Ce drac e ăla?
-Ceva la care vorbeşti fără să te legi la aparatul fix.Oricum..Am vorbit cu Costi.Din ianuarie, la cămin.Hai acum! Te îmbraci, îţi faci geanta şi mergem la Bărcaciu la cabană!
-Bănuiam că îmi faci una ca asta..Avem mult de mers?
-Destul.Cum stai cu rucsacu?
-Destul de rău..Nu am băgat bani în aşa ceva..Nu m-a prea interesat să merg la munte, nu cu tine..
-Lasă că te ajut eu.Tocmai am adus tot ce trebuie..Bun.O oră până la tren.O să te fugăresc la gară.Mişcă-te! Să simţi şi tu cum e să fi cu cronometrul în fund!
-Tu eşti mereu aşa? Cu cronometrul în .. fund?
-Voi deveni doctoriţă capsomane, cum crezi că va fi? Plimbare în parc? Haide! Haide! Haine groase, lasă cămaşa aia că nu-i bună, nici papuceii n-ai ce face cu ei, am eu gumă cât pentru trei, nu căra cărţile cu tine ce ai înnebunit? În plus de asta , mă fugăreşte până în gară ca pe hoţii de cai! Are un pas cât podul de la Cernavodă iar de sub rucsacul greu năduşesc aproape de leşin :
-Tu mă duci la munte ca să îţi car bagajele? Dacă ai vrut să mă faci măgar de tracţiune, ţi-a reuşit..O să mor aici, nici în tren n-am ajuns fată hăi !
-Lasă că putrezeşti în cutia aia visând la cai verzi pe pereţi! Uite-l pe Claudiu şi Roxana! Să te văd eu pe cărare la deal cum năduşeşti după Claudiu, o să râdă Roxana de tine nu altceva!
Claudiu , colegul meu de an , disperarea femeilor din facultate, zici că-i Banderas nu altceva, se uită la mine de sus, îi vine să râdă iar Roxana s-a dat mai la o parte ca să poată să se distreze:
-L-ai adus şi pe hamal Amely? Bravo! Să vadă şi el muntele, să-l simtă!

Trenul e tras cuminte la linie şi suntem amabil invitaţi să urcăm, să ne căutăm locuri.Lume câtă frunză şi iarbă, noroc că prind un pui de somn când sunt tras din nou de haină:
-Se vede Făgăraşul! Uite! Acolo sus! Acolo vom merge!
-2 minute până în gara Avrig.Ioi! Ce vreme mohorâtă, o să merem pe jos de ne săturăm, zice Roxana ridicându-şi rucsacul.Hai băiete, Amely s-a încurcat în poveşti şi bancuri cu rockerii..Hai!
Gara din Avrig e mică şi înghesuită în toamna târzie iar la colţul ei stă un cățel vopsit alb cu negru, dă din coadă fericit când Claudiu îi dă o bucată de pâine apoi dispare.Nimeni afară, nici un autobuz, nimic.Undeva pe geana orizontului, zidul Făgăraşului, copleşit de ceață şi zăpadă.Ridic mâinile a deznădejde şi-i urmez pe colegii mei cu pas apăsat, rockerii sunt veseli, cântă, împart sticla de țuică uitând de lungimea dureroasă a drumului.Din noroc, suntem luați de un camion plin cu mere iar la cabana Poiana Neamțului suntem debarcați:
-De aici facem 5 ore până la Bărcaciu la cabană..Deja se întunecă..Bem un ceai, legăm rucsacii şi la drum!
-Nu vin lupii nu? Întreb eu , deşi ştiam că lupul nu atacă fără sens..Întreb şi eu că am auzit tot felul de poveşti cu oameni mâncați de jivine..
-Lupul te atacă doar dacă eşti culcat.Ursul e mai periculos dacă dai peste el când mănâncă, sau ursoaica cu pui..Aia e cea mai rea..
Urcăm suflând greu.Picură cu ceață deasă iar aburii transpirației se ridică undeva sus,nimeni nu mai zice nimic , toți sunt preocupați să urce, să ajungă la cabană.
În şir indian scriem paşi pe cărare iar ceața ne dă cu pensula întunericului spart doar de lanterne.E ceva mirific să mă ştiu într-o lume a brazilor, a cărării şerpuite şi a unor oameni pe care mă pot baza:
-Anu' trecut m-a prin noaptea sub Suru, zice unul din băieți.Eram singur, vroiam să ajung la cabană, ce să fac? Mi-am scos sacul de dormit şi somn tati, mă temeam de lup, culcat fiind era singuru' ce îmi putea provoca necazuri.Auziți lătrături?
-Se aud câinii de la cabană..Înseamnă că nu mai avem mult..Vreau să beau un ceai de bujori de munte, ceaiul ăla e demențial !
-Amely, de câte ori ai mai fost aici?
-Cred că de câteva sute de ori.Când am timp particip şi la acțiuni de salvare, salvamont.În ultima vreme însă am prea mult de învățat.Medicina nu este o glumă.., muntele îmi este amant, confident, tată, mamă, orice, doar numeşte!
Cabana e pictată în culori roşii –vineții iar zăpada o acoperă ca o pătură,cabanierul Vasile ne aşteaptă în prag cu mâinile în şoldurile mari iar când o vede pe Amely zâmbeşte cu gura largă:

-Favorita mea s-a întors! Îmi era tare dor! Fatăă!! Te văd tot mai rar copilă dragă!!
-Şi mie! Vino să te pup nebunule!!! Ai făcut burtă omule ! În ce lună eşti ?
Se îmbrățişează cu foc apoi ni se face loc în sala de mese unde sunt câteva persoane.Mese pe dreapta, pe stânga şi un şemineu în care ard lemne, minunat !
-Hai să te duc să vezi paturile.Ce alegi? Jos sau sus?
-Sus.Tu ce faci?
-Mă duc să comand un ceai de bujori de munte apoi o porție de mămăliguță.Te descurci?
-Da.Nu cred că am să mor.Ai văzut ce frumos bate luna în spate ?
Claudiu se plimbă cu Roxana iar eu nu pot decât să admir luna imensă care a prins colțul cabanei în lumina ei galbenă.Toată creasta se dezvăluie de după vălul de ceață şi peisajul devine basm.Cred că nimeni nu a mai rămas în cabană în acel moment! Stăteam afară, priveam, cântăream ceața prin ochi şi măsuram zăpada undeva spre lacul Capra.
-O minunăție ! Ceva rar de văzvut ! Ce dracu miroase aici a câine ud ?
Revin la sala meselor şi apoi în cameră unde se poartă o mică bătălie: unul din locatarii cabanei e beat criță iar boncancii săi emană un miros crunt:
-Pelicanul a băut țuică toată ziua, o să doarmă afară! Iar s-a îndulcit cu trăscău, cum poate face ăsta escaladă nu ştiu..
-Pute de trăzneşte! Puaaah!! Dă-l pe trepte afară !
-Păi nu îngheață de frig ? Dacă moare în şoc hipotermic ?
-Vrei să dormi cu el ? De unde ai învățat termeni medicali, te-a prins Amely la înghesuială cu ceva ?
Este aruncat afară dar nu se sinchiseşte, e atât de beat încât ar dormi oriunde.Se întinde pe lemnul înghețat iar una din fete aruncă o pătură peste el.
-Măcar să mori din cauza alcoolului nu înghețat nefericitule..
-Până dimineață o să doarmă cu câinii şi măgarul Părulea.Asta dacă dânsul îl acceptă, ultima dată i-a tras un picior în locurile sfintee !
-L-ai cunoscut pe scons? Mă întreabă Amely râzând..O să te obişnuieşti..Apropo.. vezi că are o prietenă foarte finuță.. poate te lipeşti..
-Bine că mi-ai spus.E din Sibiu?
-Braşov.Riscul meseriei..Hai să mâncăm nişte mămăliguță! Să nu fi măgar să te dai la ea ca tâmpitu',oricum, nu te văd eu pe tine luptând la rame cu toată nebunia asta.Claudiu da, ăla ar face-o şi pe măsa cu 30 de inşi în cameră, tu pe de altă parte..Ca să închei, eşti finuț, te porți frumos şi apoi cine ştie? O să te muți de la Sibiu la Braşov să-i vezi amigdalele..Ok? Hai! Papă mămică! Papă!

Mămăliga e delicioasă, ceaiul se topeşte odată cu sufletul şi frigul ce parcă s-a oprit undeva departe de mine , mai să calc pe Pelicanul beţiv, intru în cameră din nou:
-Domniță, ăsta e patul meu..
-Eu sunt Rodica, Amy mi-a spus că pot dormi aici, te superi?
-Aaa! Rodica! Da, mi-a spus că o să dormi aici, mă rog, nu cu mine în pat dar, ce să zic? Ne împărțim cumva..
-Poți şi tu să dormi cu mine aici...Bănuiesc că nu o să mă violezi..Nu?
-Nu pot de alții..Nu auzi ce-i sus? Iar s-au apucat ungurii de dansat ceardaş..Parcă-s tropăituri de elefant în călduri!
-Mâine urci pe Şerbota cu Amely? Face o echipă bună totdeauna...Înseamnă că eşti un bun alpinist..
-Da? Nu ştiam..Habar nu am cu ce se mănâncă alpinismul..
-Atunci vei afla mâine pe pielea ta.Amely e foarte dură în situații de astea..A fost aleasă în echipa anului pentru Himalaya, dacă o convinge careva să meargă..
-Off!! Nu puteam să stau la Sibiu şi să beau un kilogram de vin? Sau să mă îmbăt groaznic ?
-Prea târziu acum.Mai bine dormi puțin.Cu niscaiva noroc poate facem echipă de cățărare.Eu n-am să zbier la tine dacă mă iei nițel în brațe.Sunt lipicioasă, ştii ?
Am zâmbit amar bănuind că mă aşteaptă o zi grea,Claudiu râdea sub pătură cu Roxana iar cineva a mai băgat un lemn pe foc.Se auzea vântul şuierând şi m-am gândit că sunt prins în epicentrul iernii.Nici nu ştiu cum s-a făcut dimineață că m-am şi trezit cu Amely rotind lingura:
-Hai! Vrei să mergi flămând? Eu nu stau la poveşti de 2 ori, nu mă cunoşti?
-Unde vrei să mă duci femeie? Plec acasă dacă te mai porți cu mine aşa.Mă hămăleşti ca pe ăia în port la Brăila!
-Nicăieri.Doar pe creastă.Poți pleca acasă, dar o să pierzi toată splendoarea muntelui.Hai, du-te acasă dar să nu mă mai cauți în veci!
-Nu sunt atâta de laş dar te prind eu la mijloc, te prind eu şi îți liniştesc temerile despre viață, vezi tu!
-Abia aştept.Incearcă cu nişte flori, nişte bomboane, poate te las să-mi ții prosopu' la duş, hai odată mufă împiedicată!
Rodica deja se echipa iar eu am mâncat printre ultimii.Cabanierul a luat-o deoparte pe Amely zicându-i:
-Ai grijă că deja vremea s-a stricat teribil de mult! Suedezii ăia nici acum nu au venit.În plus ai unul nou care habar nu are cu ce se mănâncă treaba asta..L-ai luat cu tine da' păzeşte-l să nu facă o prostie pe zăpadă că-l plăteşti ca pe unu' bun auzi?

-Ieşim puțin pe Scara şi înapoi.O să am grijă de el..Nu scapă de sub ochii mei! Îl bat de miscă-n front, apoi de cine să râd şi eu?..
-Claudiu a zis că urcați spre lacul Capra.Nu e indicat să faceți asta acum!
-O să vedem la momentul oportun, merci de sfat!Dacă se întunecă şi n-am venit trimite băieții după noi, dar numai după ce se întunecă bine! Dă-mi pistolul de semanlizare, 3 în aer înseamnă că e grav de tot!
-Poftim, ştii să-l foloseşti dar numai în situația când e rău, rău, Ok?
-Ai încredere că muntele e paznicul şi mentorul meu.Hai dihanie, hai! Ți-ai legat şireturile? Treci lângă mine şi să nu ieşi din formație, să nu rămâi în urmă!
Plecăm,vălătuci mari de ceață ne acoperă apoi, zăpadă, multă zăpadă până în golul alpin.Ar mai fi vântul ce urlă ca o haită de lupi flămânzi,cărarea este neatinsă şi înaintăm greu.Chiar foarte greu.Amely este mereu în frunte cu căciulița roşie şi bețele de schi pe care le foloseşte cu măiestrie.După ea vine Roxana, apoi Claudiu şi un băiat din Cugir Vasi.
-Nu putem ajunge nici măcar pe Şerbota la vremea asta.Lacul Capra e undeva mult prea departe..Riscăm să intrăm în furtuna care se ridică..
-Atunci mâncăm şi vedem de se potoleşte vremea..Dacă nu , înnapoi cu toată viteza cât mai este ziuă..Ce păcat că nu ajung la lac! Măsa de treabă!
Masa constă din conserve şi nişte salam iar ca desert biscuiți şi ciocolată.Roxana e îmbrăcată într-un combinezon albastru iar baticul vişiniu îi acoperă fața,țurțuri de gheață se depun pe sprâncene, haine, părul devine una cu înghețul iar filmele cu avalanşe şi alpinişti sunt deja mult prea reale.
-Nu pe aici trebuia să o luăm? Parcă pe aici am venit.Zăpada a acoperit cărarea, nu-i aşa?
-Nu se mai vede nici un marcaj.L-a acoperit zăpada asta! O să ne rotim în cerc nebuneşte?
-Eu ştiu că pe aici e marcajul.Nici paşii nu se mai văd, naiba să-i ia! Să pornim înapoi, orice ar fi!
Mai rău că se întunecă încet şi suntem prinşi în vârf , rătăciți.Nu este o situație foarte plăcută iar la un moment dat Roxana plânge.Revenim înapoi şi trecem peste cea mai periculoasă săritoare , jos prăpastia se cască nebună.Nici un rezultat palpabil.Amely se uită disperată şi la un moment dat zice:
-Coborâm! Cu orice risc coborâm!
-Ne legăm coarda şi coborâm cu atenție, nu pare foarte abrupt..Dacă avem noroc vom ajunge la limita pădurii iar de acolo e mai simplu, zice şi Vasi trăgându-şi căciulița pe cap mai bine.De astea n-am să mai fac eu în veci!

Încet ieşim din zona periculoasă profitând şi de panta destul de moale,mănânc zăpadă de la atâta efort şi de multe ori rămân în urmă gâfâind, Rodica nu mai zice nimic, parcurge drumul cu singura dorință de a ajunge la cabană:
-Credeam că rămânem acolo sus..Filmele alea cu alpinişti care mor înghețați undeva sus.N-am fost prea departe.Pffii!!
-O să ne strângă de gât Vasile.Eu sunt proasta că nu l-am ascultat! Îmi trebuie să mă dau mare! Aş merita bătută cu paru'! Unde-i Ionel?
-A rămas în urmă, nu e pregătit pentru aşa ceva cu siguranță.Dar care dintre noi este? Poate Amely că a mai făcut de astea..
-Cu primul iubit în Retezat, traseul porțile închise, l-am trecut pe ăla cu un ditamai rucsac în spate iar din urmă venea furtuna..Săracu Gigi! Fugea mâncând pietrele de frică..Nebună-s şi eu, chiar aşa!
-Harta arată ceva, noi am fost încurcați de zăpadă şi de marcajele dispărute..Îți dai seama dacă porneam spre Capra? Ce naiba făceam?
-Iglu în zăpadă, somn până dimineața şi asta e.Da' ne omora cabanieru' nu altceva,las' că-i bine şi aşa!
Cabanierul ne aştepta fierbând ca un cazan în clocot şi a luat-o pe Amely deoparte zicându-i:
-Suedezii n-au venit, voi erați în rahat, Radu e sus..Ce ai gândit fata tatii?
-Am greşit.Scuze, am greşit maestro, am greşit..
-Te scot de pe lista cu Pamiru fata tatii, şcoala, necazurile, nu te recomandă, îmi pare rău!
-Mă ceream eu afară din trupă, serviciul prima dată papi, prieteni?
-Cum nu? Du-te şi culcă-ți protejatu' e rupt la şale! Cum s-a descurcat?
-Bine.Chiar bine.Dacă-l mai scot de 2 ori la munte fac om din el..Pot să mă retrag? Sunt ruptă şi eu..
-Ai un vin din partea casei, stai pe aproape că s-ar putea să am nevoie de tine, da?

A DOUA ZI.

Ce poate fi mai frumos decât să mă trezesc pe la 10, singur în cameră şi fără picior de Amely? Nimic, mă ridic, trag hainele cu încetineala melcului şi mă duc afară în fața cabanei.Lume adunată, iau aparatul foto iar unul din metalişti zice?
-Vrei să filmezi aşa ceva?
Pe una din lopeți aduce rahat, e plină unealta, altii au intrat în cabană şi ridică pe sus un individ mic de statură, slab , vai de el.Mă uit cum îl dezbracă la pielea goală apoi unul toarnă două lopeți de mizerie de la gât în jos.Pe față i-au pus muştar, la final vine urarea:
-Marti e botezaat! Marti e botezat!

Botezul s-a terminat cu trei găleți de apă rece şi vai de bietul primar cum tremură, de frig, de ruşine:
-Eu nu vreau aşa ceva.A zis Claudiu şi s-a dus în spatele Roxanei..Nu vreau să fiu făcut de râs în halul ăsta!
-Trebuie să plecăm! Poate aşa mai prindem trenul de ora 6 spre Sibiu.E destul cât am pierdut vremea pe aici..Pe altă dată!
-I-au găsit pe suedezi, morți, nu departe de Şerbota într-o regrupare.Hipotermie..Pff!! Puteam să pățim şi noi asta.Dumnezeu e cu noi până la urmă..
-Dumnezeu te va împinge la vale să prindem trenul, cu siguranță că nu îți va împrumuta un fulger să ajungi jos, dar un picior în fund da! De la mine!
-Câtă dragoste ai în tine Amely, oare cum te suporți tu, ființă dragă? Cum?
-Ce vrei? Sunt unicat pe lumea asta.Mama nu mai face alta, apropo: de vrei să mă respecți, zi-mi fă!
-Adieu Vasile! Ne vedem! Baftă în Pamir!
-Baftă şi ție căprioară! Baftă!
Ninge teribil, dar liniştit şi până în Avrig stau în camion culegând fulgii.Metaliştii au rămas în urmă, muntele înapoi în paşi iar seara mă găseşte în cămăruța mea visând.De parcă pot scăpa de Sile :
-Faci şi tu cartofi prăjiți ? Mie foame..Apoi tre' să plec la prietena mea la bloc..Faci ?
-Mai târziu, vrei acum ? Ramona nu-ți dă ? Doar n-o să te țină numai cu amoare nu ?
-Vine Amely,nu mai faci cartofi că jucăm remi, o sun pe Ramo' să vină aici să facă ea cartofi ok ? E bine aşa ?
-Data trecută s-a speriat de oceanul de vase murdare şi pline de grăsime.Acum crezi că va face cartofi prăjiți ?
-O îmbunez eu cu ceva.Amely nu dai şi tu ceva de băut ? Stăm pe sec ?
-Las' că are Gogu ceva trăscău, trăiască studența !! Credeam că ai picat lat de oboseală !
-Ştii că se mută Claudia de aici ? Peste 2 săptămâni pleacă, s-a săturat să stea baba pe capul ei zilnic.Are şi fata 29 de ani, are un prieten, ce să facă ?
-Trăiască studența şi toate Chivele de pe lumea asta ! O să fac sex odată în fața ei să moară de inimă !
-Să nu facă ceva cu inima când îs eu la spital că mor lângă ea ! Hai să trăim noi bine !
!!!

MARIA ..OLTEANCA DIN VÂLCEA….

Tot în aceeiaşi seară, Lucian a apărut cu o fată de mână,o fată pe nume Maria pe care o ştiam din anul 1 .Râdeau şi se comportau ca doi îndrăgostiți iar Sile a comentat în stilul lui caracteristic încercând să afle ceva.Luci însă l-a întors şi nu i-a dat nici un detaliu mai picant.Aveam lucruri mai importante de făcut..Trebuia să o văd pe Liliana..

Dis de dimineață, m-am dus la spital unde Amely studia şi portarul mi-a zâmbit.Aveam calea deschisă spre salonul unde încă suferea Liliana:

-Încă sunt probleme cu ea.Nu ştim dacă va mai putea merge vreodată cum trebuie..Aşteptăm să vedem cu evoluează..

-Operația a corectat efectele accidentului dar loviturile par a fi mult prea puternice.. comentau două asistente de la chirurgie.Amely le-a făcut vânt imediat şi mi-a zis:

-Să nu-i spui fetei ce au discutat păsările astea două! Îți interzic! Dacă o faci te voi ucide cu un scalpel!

-Bine.O să mă conformez.Voi tăcea, stai liniştită.

Stătea întinsă pe pat şi o vreme nu a întors capul deloc.Nu era schimbată deloc față de anii când colindam la sanie în Hunedoara,poate doar suferința să îşi fi pus amprenta pe chipul ei.

-Hei! Ce faci? Nu o să vorbeşti cu mine? Sunt aici..Te aştept..

-Sufăr.Sper.Speranța moare ultima la mine.Poate chiar a murit şi eu mă amăgesc singură..

-Îți vei reveni.Sunt sigur de asta!

-Tu eşti singurul optimist.Restul mă evită.Eu ştiu că nu voi mai merge vreodată…Simt că nu voi mai merge vreodată, nici măcar nevoile nu le fac cum trebuie ! A naibii sondă !

-De ce ştii asta? Ai ghicit în stele? Comme on! De când eşti tu vrăjitoare şi predicătoare ?

-Nu contează, până la urmă, fiecare om face ce i se scrie acolo pe prescripția medicală numită viață..

-Tot frumoasă ai rămas.Îndiferent ce s-ar fi întâmplat, tot frumoasă ai rămas..Exact ca atunci, când ne-am cunoscut.

-Mulțumesc.Eşti un dulce..Acum du-te! Amely face tumbe aşteptând să intre..

-O să mai vin să ştii! Nu scapi de mine!

-Sper să mai fiu aici.Oricum , te mai aştept..

Pe coridor Amely a zâmbit apoi s-a confesat:

-Mă bucur enorm că ai stat cu ea de vorbă.Nici maică-sa nu o poate scoate din starea de depresie..O înțeleg, prin câte a trecut şi prin câte o să mai treacă de amu' înainte.
-Săraca fată! Aşa tânără!! Sunt unii care n-au picătură de noroc în viața asta, când le dă Dumnezeu o şansă , are grijă iute să o ia înapoi înzecit!
-Da.Eu merg prin saloane apoi acasă.Sunt terminată de picioare.Mai stai?
-Dacă mergi cu mine după, da..Mă plictisesc singur, toți au câte ceva de făcut numai eu nu..
-Bine.10 minute şi gata!
A revenit şi curând păşeam prin zăpadă tăind cărări de frig şi gheață.Oraşul se pregătea de vacanță şi Crăciun, de sărbătoare..Lumini în albul iernii,obraji îmbujorați şi multă , multă veselie.
-Ce o să faci de sărbători Ionel? Uite câtă bucurie e aici şi câtă tristețe e prin saloane la noi, nu vine moşu' pentru cei bolnavi, pentru cei în fază terminală.Pur şi simplu nu vine pentru copii ăia de la salonul de arşi, de la chirurgie şi orto...Îl urăsc!
-Asta e problema cu moşu', nu e pentru fiecare deşi noi l-am avut la fiecare sărbătoare de Crăciun sau revelion.Eu credeam că se duce şi la Sorin şi la Bogdan şi la copii țiganilor.De unde? Ăia n-au ştiut de aşa ceva..N-au ştiut.Cred că mă voi duce la Craiova la verii mei, jucăm iar biliard în noaptea dintre ani, tu?
-Eu învăț.Cred că voi rămâne pe aici..Nu ştiu..Chiar mă simt golită de toate resursele, parcă uneori pică cerul pe mine..Nu e bine, nu e bine deloc şi va trebui să schimb ceva în viața mea până nu arunc cu vreo foarfecă după careva..
-Poate în noaptea de anul nou vii la Craiova , ce zici?
-Poate, nu pot zice nimic.Vreau să văd ce se întâmplă cu Liliana..Să stau cu ea, să o ajut, mă simt vinovată pentru ea.
-Mă vei ține la curent cu ea? Ai numărul de telefon de acolo ?
-Da.Du-te liniştit că eu sunt aici..Dacă e ceva te sun să mă iei din gară pe 30 sau 31, ok ?
-Da.Ar fi frumos să ştii.Nu m-aş simți singur între ani..
-De ce nu vorbeşti cu Ionuț ? Poate vine şi el, facem iar un revelion de pomină, ce pierzi ?
-Nu, s-a schimbat de când vorbeşte cu Miruna, a devenit distant, şi-a clădit o lume a lui unde nu intră nimeni, am impresia că a închis poarta şi a aruncat cheia.Asta e..Fiecare cu drumul lui, păstrăm ce e mai frumos nu ?
-Tu poți păstra ce vrei, cert e că ai rămas de căruță ca de obicei !

În primăvară, Sile s-a mutat la noua lui gazdă cu Lucian iar eu am rămas câteva zile singur.Nici Maria nu era mai fericită deoarece se despărțise de tip , plângea mereu, se întreba de ce..Într-o vineri m-am trezit cu Amely care căuta ceva prin dulap:
-Ce cauți aşa disperată? Nu am pe nimeni ascuns acolo.Mai vine Maria şi doarme câteva ore din când în când..De fapt, nu doarme, plânge într-una că s-a despărțit de Luci..N-am ce-i face, n-am putere să o ajut..Mai stai şi tu de vorbă cu ea, mai fă-o să uite de copilul ăla răsfățat.Ce să-i fac dacă n-a avut noroc ?
-Te-am rezolvat cu mutatul,pleci din cotețul ăsta..Ce n-ai înțeles din relația asta? Lucian a vrut nițel amor, ea e sub paza lui maică-sa , strictă, cinic tipul s-a cărat undeva unde e mai cald şi uşa se deschide fără un an sau doi de efort.Nici tu n-ai sta cu una care îți promite paradisul ca apoi să te tot amâne cu biletele.Ai priceput sau trebuie să îți scriu?
-Serios? Mă mut? Cum de se întâmplă miracolul ăsta? Ce fată inteligentă! Aşa faci şi tu cu tipii mai slabi de înger? Aşa se spune mai nou?
-Hai să împachetăm.Nu vreau să mai dau explicații Chivuței aiurea..Pune totul şi hai odată că m-ai am şi altceva de făcut!.Te-am rezolvat, uită-te să nu laşi nimic în urmă şi gata! Răspunsurile nu le vei primi acu',să mergem!
Cu toate bagajele adunate eram gata să o ia de la capăt la cămin,camera 107.Aici l-am cunoscut prima dată pe Alin.Blondul din Cugir ce deja ocupase patul de jos.Apoi pe Stanciu Vasile şi Stanciu Aurelian..-zis Rică..Marius şi Costi din Tulcea..Cel mai simpatic avea să ni se alăture câteva luni mai târziu când într-o dimineață se va aşeza pe pat zicând:
-Futu-i mama ei de treabă! Mă duc la Dunăre cu brânză..Pe drum rămân fără axul remorcii şi toată marfa mea se face zob pe şosea! Rahații ăia de polițai în loc să mă ajute să trag remorca la margine, cărau brânza la ei în portbagaj! Dumnezei şi mama lor de nenorociți! Am nevoie de o cameră unde să stau şi eu din când în când..Am să plătesc tot ce trebuie, ce ziceți?
-Se rezolvă.Suntem numai 3 deocamdată..Du-te la Chira, la pedagog să îți facă formele şi te poți muta.
-Numai bine că aduc de la Tilişca tot ce trebuie pentru mâncare...am brânză, am un vin să te plouă în gură de bun ce e.Am fugit să-l prind pe pedagog până nu se fericeşte iarăşi ca aseară..
În prima noapte stăteam cu Alin şi la un moment dat a zis:
-Am chef de o bere şi nişte carne prăjită..Ce zici?
-Nu zic nimic.Cum tot nu pot să dorm măcar să facem ceva..Vin nu vrei?
-E bun şi vinul dacă-l pui peste friptură..Hai să construim ceva..Tot nu pot să dorm, mă taie o foame de lup !

Până la 6 dimineața am tot construit de mâncare iar după 2-3 beri eram amândoi beți.Din nou ratam cursurile dar de data asta mă găseam la cămin,cred că se făcuse ora 12-1 din zi când s-a auzit un ciocănit.M-am ridicat şi am deschis uşa:
-Nu vă supărați băieți, sunt Radu de la căminul inginerilor, pot să stau puțin la voi?
-Alin , tu îl ştii pe vreunul Radu?
-Chelu? Lasă-l să intre.E amicul meu de biliard şi de împrumuturi, hai !
-Stau puțin, două săptămâni până îmi găsesc gazdă, ok ?
-Ok.Simte-te ca acasă..Suntem numai noi de capul nostru..
-O să-mi pun pe jos sacul de dormit ca să nu deranjez, plec pe schimburi şi noaptea cam bântui..Vrea cineva țigări ? Cafea ?
-Costi sigur va vrea da' nu-l deranja acu' că are o vizită feminină şi face urât după aia..
-Iar umblă cu tipa aia de la drept ? Parcă se despărțiseră, în fine, după ce termină dau eu cafeaua şi țigările, azi am bani..
-Împrumută-mă cu nişte bani până vin de acasă, îs cam lefter, mă ajuți ?
-Stai să-mi recuperez banii de la Nilă, ăla de la medicinişti şi-ți dau ok ?
Namila de om şi-a făcut loc cu bagajele şi de atunci n-am mai scăpat de el.Pe cât de urât îi putea fi chipul pe atât de frumos avea omul ăsta sufletul.Figură de ucigaş în serie, un corp de soldat şi o blândețe cum rar am mai văzut..
Costi a apărut fluierând pe uşă cu mâna dreaptă în buzunar radiind de fericire :
-Dap ! Azi n-a mai comentat nimic da' nu mai stau cu ea.Pleacă la Braşov şi eu mi-am văzut o boboacă de an nou numai bună pentru mine, ce faci chelule ? Te muți la noi păpuşă ?
-Da, am promis cafea, țigări, nişte salam uscat, tocmai ce plec să le aduc că roade foamea la stomacul meu tare, tare !
-Âsta s-a țicnit în anul 3 de liceu.Era premiant şi dragostea l-a trântit la podea tare de tot..La facultate a intrat printre primii..cu ce preț? Fata l-a lăsat baltă iar el.. el umblă de nebun prin căminele studențeşti la 30 de ani.. a zis Costi aprinzându-şi o țigare.Am avut mare noroc săptămâna trecută la discotecă cu ăia, ştii povestea Aline ?
-Da.Dacă nu era el aşa mare şi urât o luam pe cocoaşă pentru fetele alea din Tighina.Măcar atât să facem pentru dederu nostru..
Toată lumea se împrumuta de la el.Lucra la Scandia la pază şi când îşi lua salariul îl dădea pe la toți.O altă ciudățenie, îşi cumpărase un izopren cu care dormea pe jos, vară, iarnă în nişte chiloți tanga.Băieții îl trăgeau de urechi, îl chinuiau, cu o palmă ne-ar fi doborât pe toți ca pe nişte muşte..Ne ierta, ne dojenea zicând moale:
-Plm mea... Vreau să doorm...Hai mă! Hai mă Costii!!

-Hai bă chelule, nişte mâncare.. murim de foame chelule..Hai că mâine vrei ciorbă de peşte şi nu am borş adus de la Tulcea măă!!
-Plm,..meaaa!! Caută în rucsac Costi..Caută acolo! Vreau să doormm..
-Bă eşti nebun? Ai prezervative? De unde ai cutiile astea?
-Am făcut rost de la un coleg din politehnică..Le aduce de la sârbi..Vrei?
-Vreau mă! Vine moldoveanca aia din Galați deseară şi nu vreau să .. fără balon..
-Unde o duci?Îl dai pe Rică afară din cameră? Ăla nu se mişcă de la televizor nici cu tancurile ruseşti!
-Lasă că şi el m-a trimis după țigări aiurea.Măcar să îşi mişte fundu' câteva ore..
Chelu'nu apucă să doarmă prea mult fiindcă se lasă cu chef .Paturile sunt înălțate unul peste altul, Alin cară lăzi de bere iar Costi se ocupă cu aranjatul mesei.Marius e deja puțin afumat şi nu participă decât cu o sticlă de țuică din care bea încet.
-Băăă!! Azi.. am cunoscut o tipă de la litere...Ce bună eee! Un pat să dorm? Un pat să dorm? Vine.. deseară.. să mă învețe verbul...Să facem..pre.. di..ca..te..Să fa..cem..
Găseşte patul lui Alin care este undeva urcat către tavan şi se culcă acolo.Numai că fiind beat cade şi adoarme pe podea.Zgomotul căzăturii se aude de la colțul băii unde mă aflam chinuindu-mă să car o boxă pentru muzică :
-Hai bă că o căzut Marius de la etaj! Hai să-l găsim! Nu-l putem lăsa acolo ! Dacă-i rănit grav ? Nebunu ' !
Disperați pornim în jurul căminului noaptea la 2 dar nici urmă să dăm de el.Unde a căzut bolundu'?.Alin lămureşte situația într-un final cu multe emoții :
-Ehh! A căzut din pat nu de la balcon..Şi voi îl căutați ca nebunii! A căzut, s-a ridicat în 4 lăbuțe şi acu' se întreabă de unde ditamai cucuiul ?
-Cred că m-am săturat deja! Chelu doarme ca o valiză în gară..
Chelu doarme cu Costi peste el beat cobză.Mihaela, fata din Vaslui se uită la cei doi plictisită apoi îi goleşte de țigări.Poate dacă nu ar fi fost lacomă scăpa uşor.Aşa se loveşte de Amely care o expediază cu o directă de dreapta direct în dulapul de jos:
-Urăsc hoții! Ce dracu , nu te puteai mulțumi cu nişte simple țigări?Vroiai şi banii ăstora? Fată hăi, cât eu suflu pe aici nu se umblă cu mâna în buzunare auzi?
-Dacă vine maică-mea să vadă cum m-am aranjat aici? Ce mă fac?
-Taci şi bea din sticla aia, apoi dă-mi şi mie auzi?
-Ce vin îi ăsta? N-am mai băut aşa ceva până acu' zice Mitică clătinându-se periculos către interior.
-Zaibăr mă! Zaibăr de la mama lui de acasă, toată săptămâna o să fi praf la cât ai băut în seara asta.Vezi tu!

Cheful se termină cu un dezastru în ambele camere căci nu mai e loc de întins o ață.Sticle de bere, gin, țuică, baloane, oameni căzuți în brațele lui Bachus ca într-o capcană mortală, pe deasupra poliția vrea să ştie cine a organizat circul respectiv..
-Marius, tu ai un frate la poliție? Sună-l mâine să ne scoată din belea că..
-Sun..Sun după ce opreşti pământu' să nu se mai scuture cu mine, bine?.

LUCIAN ESTE SALVAT DE MARIA…

-Ionel poți veni puțin? M-a chemat Maria luni dimineața când mergeam la cursuri..
-Da.Spune ce te doare?
-Tu eşti prieten bun cu Amely? O cunoşti bine?
-Da Maria.O cunosc bine.Te-a supărat cu ceva?
-Ştiu că lucrează la spital.Am nevoie de ajutorul ei..Cât mai repede dacă se poate..
-Să vedem.Stai să o sun..
Cum nu am găsit-o la telefon a trebuit să mă duc cu Maria la căminul studențesc.Dormea dusă..
-Aaaa! Tu eşti Maria, fosta prietenă a lui Lucian..La fel de vorbăreață cum am auzit..Ce face minunatul de Lucian? Trebuia să vină la un control ceva acu'2 săptămâni.Unde e?
-Da.Am nevoie de ajutorul tău! Sunt disperată!
-Te ascult! Stai să îmi fac o cafea..
-Tu ştii că Lucian a fost operat de inimă în copilărie nu?
-Ştiu.A mai venit la câte un control medical..Cum spuneam, era aşteptat dar n-a apărut.
-Că l-am împins eu.Acum e acasă la gazdă şi nu se mişcă din pat.Am vorbit cu el şi mereu transpiră şi zice că îi este rău..Mă tem să nu moară.
-Ai chemat salvarea?
-Am chemat salvarea de 2 ori.Mi-au cerut foarte multe date şi tot nu au venit să-l vadă..
-Bine.Mă îmbrac şi mergem acolo.Chem o maşină imediat!
-Nu ştiu cu cine a vorbit Amely că imediat s-au dus cu o maşină la gazdă.Seara, Lucian era deja internat iar mama lui discuta cu doctorul:
-Doamnă , ați avut un mare noroc.Dacă nu era fata asta..Copilul dumneavoastră a făcut hemoragie internă foarte gravă…Colegul lui de cameră unde era ? De ce s-au dus acolo dacă nu se ajută deloc unul pe altul ?
A doua oară avea să-l salveze cu apendicita.Refuza să meargă la spital şi a dat într-o frumoasă peritonită..Tot Maria a fost cea care l-a dus la spital..

MARIUS MOARE IN ACCIDENT…

În anul 1999 l-am primit în cameră pe Mircea Tescaru,bun prieten cu Marius atât la distracție cât şi în viața de zi cu zi.Cu ocazia asta ne-am decorat camera cu insemnele Pro Fm şi o stea pe perete pe care Mircea o desena când avea timp.În aprilie, parcă pe 19 sau 20 se juca în Ghencea, Steaua- Craiova iar băieții s-au lipit de câteva sticle cu vin şi țuică,cu puțin înainte de începerea jocului, Alin s-a dus la prietena lui iar eu am urcat la căminul fetelor după Amely să-i cer ceva de mâncare, rămăsesem fără.N-am găsit-o, plecase la spital.
-A bătut Steaua! A zis Alin când am ajuns în camera noastră de cămin , iar Iuliana, prietena lui s-a uitat la mine lung:
-Unde merge aiuritul? Te lasă aici? Sau te duc eu la voi la cămin?
-Dă Marius şi Claudia o masă .Azi în sfârşit s-a împăcat cu ai lui..Sigur o vor accepta de noră..Şi în plus.. a bătut Steaua mă! Au plecat care pe unde au apucat, numai tu ai rămas, tu şi cu mine:
-Da.O să mă duc şi eu ceva mai târziu..Dacă e chef, chef să fie..Trebuiau să anunțe şi ei.
M-am dus sus la etaj la ora 23 şi nu mai era decât Costi care se uita la televizor:
-Unde sunt oamenii? Numai e nimeni? Nu mi-a spus nimeni nimic.Nu-i bai! Aduce chelu' țigări şi cică a făcut rost de calculator, să vedem cu merge.
-Au plecat de la 10.Cică să bea o bere..Să pună nişte benzină la maşină, a bătut Steaua mă ! După atâta vreme !
-Am auzit că s-a împăcat Claudia cu bătrânii lui Marius..ce frumos!
-Da.Azi au fost de dimineață la Cugir şi taică-su i-a dat maşina.După atâta vreme i-a dat maşina.Au stat acolo cu ei, bătrânii au acceptat.
Poate nu ar fi fost nimic deosebit dacă în cameră nu apărea însuşi Claudia:
-Păi nu eşti cu ei la restaurant? Era vorba că dați o masă..
-I-am lăsat la benzinărie să facă plinul.Am crezut că au venit deja...
-Nu.Nu a venit nimeni..Culmea! Zicea că se întoarce să mă ia, că are o surpriză!
-Vezi că Amely ți-a lăsat o geantă pe pat.Să i-o duci când treci pe la cămin.,dacă poți să-l pui nişte mâncare în ea..
-Ce tare-i ființa! Să-i pun aer, ce să-i Pun?Că nici eu nu mai am de mâncat nimic..Las' că vine şi-i spun să ceară la ei la cantină.
Am bătut în retragere şi la ora o mă băgam deja în pat.Nici urmă de Alin sau de restul băieților.Rică ştiam că nu venise, Vasi era prin Turnişor dar Alin,prietenul lui din Alba, Sandu şi Marius nimic..Cât să fi dormit?.La 8 a sunat telefonul:
-Dormi? Vezi că e belea mare! Era Amely ..
-Ce belea? Cu şcoala? Cu ce?
-E jale mare aici la noi..Alin unde e?

-Nu ştiu nimic de el , de aseară nici un semn de viață..
-A avut noroc.Mare noroc.Nu acelaşi lucru îl pot zice despre Marius..A murit azi noapte!
-Mă tu ai glume la pachet?
-Aş vrea să am glume dar nu pot.Marius a murit azi noapte în accident de maşină.Ia-l pe Costi şi fuga la poliție!
Costi era îmbrăcat şi fuma:
-Hai la poliție! Cică ar fi avut un accident azi noapte!
-Alin trăieşte? Bă Alin trăieşte? Îl omor pe Marius de Alin a pățit ceva!
-Nu ştiu de mai trăieşte dar ştiu că Marius a murit azi noapte, să mergem odată!
Cel mai dureros moment urma să fie când părinții au sosit din Cugir, albi la față şi se mişcau foarte încet parcă nedorind să afle tragicul eveniment.Nu am putut rezista să-i văd! .Alin mirosea de la o poştă a băutură iar prin păr avea cioburi de la geamul maşinii.Sandu era la spital cu gâtul fixat în colier.
-Du-te şi ia-i o gumă că pute de trăzneşte! Mi-a zis Costi..Nenorociții naibii ! Nu puteau aştepta să vină dimineața?.E mort bă! E mort!
-Chelu' se duce după Claudia să-i spună, nici nu vreau să mă gândesc ce o fi în firea femeii, săraca!

În camera 107, Mircea se bărbierea, râdea iar la un moment dat apare Sile cu tot felul de glume de ale sale:
-Hai bă, ce treabă ai tu dacă ăla s-a îmbătat? Ce eşti ruda lui?
-Bă, e mort! Tu pricepi? A murit azi noapte şi tu vii sus cu tot felul de glume!
-Bă Ionele ăstea îs glume? Cum poți să vorbeşti aşa de prietenul meu Marius?
-Du-te sus Mircea! Du-te sus!
Jale mare în camera celor din Cugir.Stăteam acolo sus şi ne uitam unii la alții aşteptând ceva.Sau pe cineva..
-Ieri şi-a luat la revedere şi părea atât de fericit..Parcă toate problemele se rezolvaseră..Acum..Acum nu mai este..
-Nu-mi vine să cred! Îl aştept să intre pe uşă..Nu se poate !
Marți am strâns bani şi toți ne-am urcat în tren să mergem la înmormântare.Alin a povestit ce s-a întâmplat:
-Vroiam să bem o bere şi la un moment dat a zis că berea cea mai bună este în Păltiniş.Eram beți, eram beți dar când am urcat n-am pățit nimic.Râdeam, cântam cântece cu Steaua, le-am dat m..e la câini..Cred că am mai băut câteva beri sus la curbă şi apoi să venim înapoi.Dracu'l-a pus să facă echilibristică pe serpentine! .Îmi spunea mereu" uite bă! Uite bă cum conduc cu o mână! Am 100! Am suta!'

Destul să ne rostogolim la vale şi să fie zdrobit de maşină.A murit în 10 minute...Dacă ar fi trăit era o legumă..
În gară în Vinţu de jos ploua mărunt iar câţiva călători ne arătau cu degetul ca şi când noi l-am fi omorât..În jur de ora 22 eram la Cugir,ploua, ploua ca în ziua de apoi şi ne-am trezit la uşa scării,coroane peste coroane,lacrimi, lume cernită.
-Bă da am avut un şoc când l-am văzut! Cum îl ştiam noi viu şi cum arăta acolo...Groaznic! Ăsta nu e Marius pe care-l ştiam noi!
Nu mai era Marius pe care-l cunoscusem, cu care împărţisem o perioadă bune şi rele, Mircea ne tot îmbia să gustăm ţuica de casă şi la un moment dat după ora 1 am plecat la Alin.Tot oraşul ieşise la geam a doua zi să vadă cortegiul funerar, Cugirul e un oraş mic, orice veste tristă se amplifică, se discută şi se rediscută la fiecare scară de bloc sau la fiecare colţ de străduţă.Cum ceilalţi au ales să rămână la ei acasă, am pornit cu Chelu' să prindem o ocazie spre Sibiu, înghețasem aşteptând, nici bine îmbrăcat nu eram de când am plecat din oraş iar acum simțeam hainele mirosind a mort. Abia am aruncat hainele în coşul cu rufe murdare când uşa s-a deschis încet:
-Mda.Ai o față de spart borcane.. Ce dracu ai? Ai fost plecat toată ziua de ieri, azi..
-Păi mă străduiesc să supraviețuiesc..A murit Marius.. băieții sunt la băute..M-am despărțit oficial de Raluca, dacă aia se putea numi relație, ce vrei bun de aici?
-Aha.Şi tu eşti pe creanga tristeții.Ohoo! Rău moment..O să te arunci pe geam ? Nu.O să plângi în pernă ? Nu.O să te pui pe picioruşele alea subțiri şi îți vei reveni ?.Da.Ca să nu fiu nevoită să aplic nişte metode de prin spital pe tine..Nu de alta dar ți-ar prinde bine o scuturătură bună, bună..
-Ai venit să râzi de mine? Sau de ce? N-am noroc în dragoste, cărți nu joc..Sunt un distrus..Asta ultima a picat ca un capac peste capul meu..Poți râde cât vrei, oricum, dacă te opresc, o vei face..
-Prostuțule! Ce nevoie ai tu de Raluca? Sau de Andreea? Fete cuminți dar nu intri pe lungimea lor de undă.Lor le fuge mintea după băieții din academie, au nevoie de stabilitate financiară.Ce poți tu să-i oferi fetei? Sau crezi că dacă eşti romantic rezolvi problema?..O să fii un amărât e profesor într-un oraş mic şi prăfuit.N-au nevoie de aşa ceva.Lor le trebuie un om cu bani, hotărât, salariu mare şi fix..Hai ! Termină cu abureala că pierzi trenul !
-Ce fire pragmatică eşti tu măi Amely! Dar în seara asta nu aveai întâlnire? Aşa ziceai la un moment dat..Unde-i individul?
-Păi am. Trebuie doar să-l conving să iasă din starea de prostealã în care se găseşte..Dacă face asta, şi-a câştigat drumul înainte..
-Eu nu văd nimic.Unde e? Trebuia să-l aduci să mă umileşti , să mă chinui..Deci?

-Am venit să te scot în oraş.Sigur, trebuia să te fac să umbli cu limba scoasă după mine, flori, cerere în căsătorie, eu să zic nu, apoi da, apoi nu, apoi să stai în ploaie, eu să accept bla, bla, bla..Dar m-am cam plictisit să aştept un semn de la tine durule.Dacă nu fac eu primul pas o să vină anul 2014 şi ioc familie de la tine! .Să faci ce trebuie şi să mă ceri de nevastă! De la lună, stele, de la pronia cerească! Te duci şi-mi aduci tot ce trebuie ca să ne căsătorim, auzi?
-Amely ce ai băut în seara asta?
-Nimic.Şi am o poftă nebună de înghețată! Poate puțină țuică cu nişte colege din Basarabia.Îmi dai înghețata aia sau o să zbier după ea? O să am mult de lucru cu tine băiete, mult de lucru.Ți-au spălat alea din căminu' de fete creieru'..
-Înghețată? Acum? Păi e frig, vrei să te îmbolnăveşti? Sau spitalul te-a afectat în aşa hal ? Vreun doctor chipeş te-a lăsat mască ? Ce-i cu tine ?
-Da.Îmi faci cinste cu o înghețată apoi mă ceri de nevastă! Oferta mea deşi se vrea pe termen nelimitat, nu o să dureze o veşnicie.Sunt destui care m-ar duce în patul lor , oricând! Mişcare că mi-a sunat ceasul biologic , mişcare!
Am rămas mut, nu ştiam ce să cred, treceam dintr-o stare în alta, mă uitam pe geam, apoi la mine , apoi la Amely ce îşi aprinsese deja o țigare stând pe marginea patului:
-Te-am lovit rău nu?.Trebuia să fac treaba asta din anul I.Dar, uite, abia acum am realizat că împreună putem face ceva..Te uiți ca curca la sarmale zău aşa! Revino-ți! Nu vreau să merg la altar cu unu'care nu poate zice banalul da..O să fac rost de un cleşte, ceva de retractat, găsesc eu prin instrumentaru' ăla medical ceva, cât de iute!
-Ciupeşte-mă! Nu e o farsă? Dacă te joci cu mine, fac pe doctorul şi am să-ți scot câteva organe, ce zici?
-Dacă erau alții poate.Cu tine nu..Mergem?
-Dacă mă țin pe picioare, da.Tragi de mine ca de o uşă a trenului, mergem! Ajută-mă sfinte, să prind dimineața ce urmează!
-Eşti uluit.Făceai cea mai mare prostie alergând după olteancă.Nu e de tine.Ce naiba tremuri aşa? Să nu te îmbolnăveşti acu' auzi? Să nu pați ceva că te croşetez!
-Să ştiu că merg în 4 labe şi tot te iau de nevastă.Semeni cu maică-mea la cicăleală dar merge.
-Apoi o să ai impresia că te măriți cu maică-mea, parcă te aud.Nu-i nimic.Nu-i nimic băiețel, o să fiu umbra ta peste tot, peste tot! Intră aici şi comandă înghețata aia.
Cred că a fost cea mai delicioasă înghețată din câte mâncasem vreodată.şi vara nu venea încă..Oraşul se scufundase într-o pătură de ploaie şi frig iar puținii trecători

se chinuiau să prindă un taxi sau troleibus spre casă.Numai eu cu Amely mergeam prin ploaie, prin băltoace.La magazinul Dumbrava am cerut-o de nevastă cred că de vreo 5 sau 6 ori apoi ne-am luat în brațe:
-Mai cere-mă odată! Hai că n-a sunat bine!.Mai tandru ! Parcă ai cere o cutie de telefon de nevastă ! Ce naiba? Pe voi masculii nu vă învață nimic în viața asta ? Hai ! Din nou ! Voi, ăştia masculii, vă naşteți dând din c..r numa' ? Ai tandrețe în tine cât are Gara de Nord salcâmi pe peron..
-Cât poți fi de pretențioasă! Doamne ! Ai fi regina Marii Britanii !
-Ştiu.Dar îmi place a naibii !.Vrei să mă simt şi eu băgată în seamă ?.Loveşte-mă cu ceva tandru, cu o vorbă ceva..!.Sau crezi că mă bag în patul tău fără să mă gâdile o vorbuliță mai suavă !?Apropo.. vii la mine la cămin ?.Că în gaura aia de şobolan nu simt nevoia de a-mi arunca sentimentele pe parchetul iubirii..
-Dacă e Grigore de serviciu şi nu mă lasă să intru? Fac de pază afară cu chitara?
-Grigore n-ar avea nici o treabă.Cine l-a operat de hernie?.Doctorul şi asistenta lui preferată.Mergem la mine că 107 e ocupat..
-Nu trebuie să te mai cer de nevastă ?
-În fiecare zi o vei face de acum înainte.În plus, nu mă trezesc dimineața fără să-mi spui un te iubesc.Dar nu aruncat printre dinți înainte de a bea un ceai grețos, sau înainte de berea matinală.Dacă stau să mă gândesc.. mariajul tot aia e.
-Nu.Ai vorbit serios când ai zis că vrei să ne căsătorim?
-Da.Nu mă joc cu cuvintele.Te iubesc de multă vreme omule.Doar că nu ți-am zis.În plus umblai ca o găină leşinată după Raluca, după Ramona sau după mai ştiu eu cine..
-Ar trebui anunțați ai noştri.Nici n-am terminat şcoala şi ne arde buza de măritiş..Ai mei or să se uite ciudat, or să facă scandal, ai tu lucruri să-i aduci pe calea cea bună.
-Mama ştie, eu discut cu ea mereu,m-a înțeles când i-am zis.Doar că am rugat-o să păstreze secretul, de când mă tot roagă să nu te las să scapi, acum că se poate va fi foarte fericită.Nici nu-mi puneam problema că nu se poate,stricam orice relație pe care o făceai numai să nu te pierd prostuț mic..
-Şi George? Ce vei face cu el? Ştii că nu este un mare fan al meu..Omul ăla parcă ar vrea el să te..
-El nu are nici un cuvânt de spus.Ca să dezvălui un mic secret, după ce terminăm studiile, ne vom muta în Franța sau Germania.Vom vedea..Eu aşa vreau.Rămâne de văzut.
Rică a pus capac mai târziu când m-a anunțat că anul 4 e ultimul an şi nu vom face 5.Din cauza unei greşeli a secretariatului..Mai era ceva de zis? Se apropia licența şi trebuia să plec acasă..Gata cu umblăturile noaptea la 3 în Sibiu.. acasă!

-Rămân să termin studiile şi să profesez o perioadă, apoi, poți veni la mine când pofteşti a zis Amely jucându-se cu o pară.Am văzut-o pe Raluca azi, se plimba prin parc..Parcă plutea.Deşi eu cred că plângea,iar n-a băgat-o ăla în seamă.Hm! Femeile! Suntem nişte ființe tare ciudate!
-Foarte bine..Deci cum facem? Aici e greu să mă angajez..Poate numai cu vreo pilă ceva, deşi..
-Acasă te vei angaja , du-te profesor..Ore ca ore, bani puțini dar nu te roade nimeni de urechi .
-Nu vreau să lucrez în învățământ sunt salariile prea mici.Să văd după licență ce va fi..
-Iubi,fă ce crezi tu, nu uita că vine şi armata pe capul tău! Armata de care nu scapi!.Trebuie să o faci!
Uitasem în anii ăştia de beleaua numită armată.Trebuia să o fac sau să o ocolesc? Ce era mai bine de făcut în situația asta?.Drumul săptămânal la Sibiu mă măcina încet şi sigur, venea licența..Nici Amely nu stătea mai bine căci o vedeam ruptă de oboseală şi de multe ori cu cartea în mână..
-Am cel mai greu an, apoi încă unul.Singurul meu noroc că m-a luat profesorul lângă el la tot felul de operații.Aşa am învățat să lucrez.Altfel eram doar o ignorantă cu studii.Tu ce ai mai făcut?
-Nimic special.Am fost la țară şi urmează să plec în armată..6 luni..
-Unde? Sper că nu la Vaslui sau Bârlad..
-La Râmnicul Vâlcea..Primele 4 luni..Apoi acasă la Deva.Sper să treacă,am oroare de haina militară.
-E grozav! Măcar pot veni foarte des să te caut.Sunt ruptă de foame! Nu găteşti ceva?.O să treacă.Da'ăia de făceau câte 5 ani? 5 ani şi războiu?

CHELU GĂTEŞTE

-Baciule mi-e foame de mor! Zice chelul seara târziu când ne decidem să mergem la căminul unde am stat eu.Stă pe scaun şi cu oglinda spartă în trei bucăți se rade în cap.Părul se scurge pe masă, pe pâinea care a rămas de la prânz.Costi îşi face un ceai vorbind una alta la telefon şi Amely n-are de lucru:
-Chelule, mănânc orice! Fă odată că pic de somn!
Se duce chelul pe balcon şi culege dintr-un borcan nişte sarmale trecute de prima tinerețe, aş putea spune apuse , apoi din geam conservele lui Costi aduse cu 3 luni în urmă, toarnă tot conținutul într-o oală de zece kilograme şi zice râzând :
-Are Rică în dulap paste ? Pune-le la fiert!

Fierbem pastele , măcar acelea îs mai proaspete şi chelu toarnă puternic un sos de roşii cum numai el poate face.Culege din geamul opus un recipient de plastic şi plimbă o lingură prin el până reuşeşte să adune un conținut dubios.Tare dubios!
-O să iasă o papa grozavă! Mmmm!
-Băăă! Iar ai vărsat scrumul de țigare în cafeaua mea ! Bată-te-ar poliția strigă Rică trântind cartea de geologie de pat.Eşti nebun ? Cum mai beau cafeaua ? După ce că n-am bani de alta mai faci şi tâmpenii !!
-Ooo ! O plm.. Iar am uitat !
-Păi nu dormi ! Ai gătat mâncarea?
-Am luat din geam ce aveai acolo!
-Noroc cu doctorul lângă noi că o să murim mai târziu.Cheamă doctore salvarea, întâi ne îngropăm în sarmale cu peşte şi conserve de fasole apoi direct urgența! Primul care gustă e chiar Chelu.Fericit de munca lui, trânteşte două linguri de sare, piper.
-Bună! Bună! Dacă mai bag nişte bulion! Merge brici! Dă cutiile alea două!
-Păi pe amândouă? Faci bulion cu ele, ce faci?
-Lasă că la oala asta mare, merge şi atâta bulion! Dă cuțitu' să le desfac!
Mâncăm hămesiți din sarmale fierte cu carne dubioasă de conservă de porc şi paste dar nu durează mult:
-Loc la Wc! Loc la Wc! Dumnezeule! O să vărs!
-Ține-mi loc liber! Zbiară Costi pe coridor ținându-se de pantaloni! Îl omor! Dacă nu înfund toaleta îl omor de viu!
-E bună mă! E bună! Se aruncă Vasi să mănânce pornind apoi pe culoar cu viteza luminii! Doamne dacă e cineva în toaletă îl scot pe geam!
-Bine că n-am mâncat încă, zice Alin.Hai să le facem o farsă! Mai ştii ce făceam cu Marius săracu' ?
-Le stingeam lumina şi trăgeam paturile elevilor în față! Hai pe coridor!
De data asta e comedie mare.Cum lumina pe coridor nu rezistă foarte mult din cauza instalațiilor vechi aşezăm paturile şi aşteptăm:
-Aaaaai! Ce picior am tras de pat!
-Aaaau ! Vaaai !..Dumnezeii măsii ! Cine dracu'le-a pus în cale !!

DOUĂ ZILE PESTE

După efectul groaznic al mâncarii m-am dus la spital unde mâncam cu Amely masa de prânz şi cea de seară fără să mai spun la cineva.Joi către ora 21, ne uitam la tv când s-a auzit o bubuitură puternică pe coridor,în cameră era Rică, Vasi, Costi se pregătea de mers în oraş şi Alin.Fiind aproape de uşă, Costi l-a văzut pe Chelu beat turtă abia sprijinindu-se de perete:

-Chelulee! Te-ai făcut praf mă! Ce față ai ! Ai băut singur! Ai fost la gajici?
-Lasă-mă să.... intr..P mea ce beat îs..
-Ce drac ai băut că duhneşti a distilerie.Du-te în pat şi stai acolo, să nu verşi în pat că te tai auzi? Şi aşa m-a luat maică-mea la purecat ultima dată că a găsit pete dubioase pe cearşaf.
Abia se scurge pe lângă perete , ajunge la televizor şi trânteşte farfuria cu sarmale aflate în imediata vecinătate..
-Sarma..leee!! Oaaa! Ce foa..meee mi-ee! Sarmalee!
Nu contează că le adună de pe jos, de pe un covor murdar .Duce sarmaua la gură, n-o poate prinde cum trebuie şi se umple pe față de carne, varză.Se mai apleacă încă odată dar centrul de greutate îi joacă feste şi cade în fața mesei zicând:
-Bă..care.. pl m.. mi-a pus pie..dică?
-Eşti beat rupt bă! Ridică-te naibii că te umpli tot de sarmale ! Iară plânge maică-ta pe la uşa căminului că ți-ai ratat cariera şi viața..râde Rică săltând picioarele de pe marginea patului..O să fie comedie mare cu tine până te refaci dar merită văzută toată treaba!
Copăcel, copăcel se ridică încet , aproape să dărâme televizorul .Apoi pivotează pe un picior,mai culege o sarma şi ne arată cum se mănâncă.Noroc că nu şi-o poate băga în ochi.E inofensivă.Uriaşul îşi caută acum un loc de aşezare şi nu poate decât pe picioarele lui Rică în patul de jos.Râdem cu lacrimi, râde şi el cu gura mânjită, ochii dansează beți în orbite iar chelia îi devine o lună rotundă.Întins peste picioarele cugereanului, meditează la tot felul de poveşti despre angajare apoi dintr-o dată zice:
-Plm..vărs...Dă-te!
Se ridică , trage un cap la patul de sus de se aude până în cealaltă cameră apoi fuge pe coridor unde îşi varsă conținutul stomacului.Aud numa'cum plouă şi cum geme de durere..
-Ăsta varsă pentru tot căminul.Cred că s-a terminat seceta pe anul ăsta!
Bate la uşă unul din țigănuşii de clasa a 9-a pe care l-am botezat telecomandă.Intră în cameră şi Costi îi zice:
-Vezi că pedagogu'vă dă stingerea la ora 22.Am vorbit cu el să te lase să mergi să îmi cumperi nişte ranitidină şi nişte prezervative.Puie-te dracu să te uiți la televizor şi să nu auzi!
Da de unde! Zbiară Costi după Telecomadă şi-l aduce cu greu realitate după un şut în fund de zile mari.Şi-a revenit puțin Chelu tocmai când Mitică apare de la Tilişca:
-Bă! Mi-am luat maşină! Am luat o dacie din târg, Rică vii să ne dăm o tură prin Sibiu?

-Cât ai dat pe ea?
-20 de milioane.Dacă o fi bine, când joacă Romania –Ungaria merem la Bucureşti cu ea.
-O s-o vedem dimineață.Mai avem 2 examene şi gata şcoala!
-Dacă bate România la Budapesta mă îmbăt! Praf mă fac!
-L-ai văzut pe Chelu cum arată? Zici că-i bătut cu paru!
-A avut un chef cu foştii lui colegi de an şi l-au îmbătat ca să râdă de el.Oameni nebuni deh !
Alin cu Mircea pleacă la discotecă, doi paşi de cămin şi pe la 3 noaptea mă anunță Rică:
-Şi ăştia-s rupți! Cică vin în cămin să le ținem uşa deschisă..
I-am aşteptat la ora 3, la ora 4, la ora 5.
-Mă ce fac ăştia? Faci cinci minute de la cămin la discotecă..Parcă-s teleghidați!
-Faci 5 minute când eşti treaz.Ori ei îş ca nişte melci.Se târâie..Poate lasă şi urme în spatele lor..
Mircea ajunge în pat la ora 7, pat puțin spus, direct pe podea şi adoarme iar Alin se ceartă cu o domnişoară deoarece nu-i arată direcția spre Petroşani.
-Hai domn..şoară.. nu fi.. rea..Unde-i oraşu'Petroşani?
-Hai mă nebunule în cămin! Strigăm după el.Nu şi nu! Cu greu e adus lângă pat dar refuză să se dezbrace :
-Nnu.. nnu vreau ! Ține-mă de curea !
Îl trag de curea, se lasă pe spate, din nou în față şi tot asa vreme de câteva zeci de minute.
-Zici că i-a lovit damblaua pe toți! Ce noapte nebună!
-Să fi trăit şi Marius.Ce nebunii mai făcea şi ăla !
-N-au învățat nimic din moartea lui Marius, nimic absolut, zice Mona apărută pe neaşteptate.Credeam că lucrurile se vor stabiliza da-i mai rău..Vroiam să-i urez nemernicului o vară frumoasă dar am de unde-l lua ?
-Tot acolo stai ? La 3 ? Nu te-am mai văzut de multă vreme.Ocupată ai mai fost în ultima perioadă..
-Vreau să vorbesc cu Amely, poate ne mutăm amândouă la gazdă, să o prind liberă că o să mă asculte..
-E pe coridor, vorbeşte cu Alina, prietena lui Costi, du-te şi vb cu ea cât e în toane bune..
-Merci, o vară frumoasă să aveți şi voi..
-Ştii ce m-am gândit ? Ce-ar fi dacă facem ultima excursie din facultate ? zice blondul din Zlatna.Ne luăm doi, 3 omuleți de treabă şi mergem..În Ceahlău ?

-Care ar fi omuleții ?
-Vine Radu, sigur , am vorbit cu el.Vine Sile că mă bate la cap să mergem undeva.Vii tu, luăm două, trei fete..
-Tu crezi că mă lasă Amely să plec ?Ori vine cu mine ori..
-Nu Amely e problema .Tu eşti problema.Mică dar eşti o problemă..
-Hait! Ce nu-i bine?
-Iulian vrea să vină şi el cu prietena .Ai ceva împotriva lui?
-N-am avut niciodată.Omul e din Sibiu , pare puțin înfumurat dar dacă e ok.N-am nimic împotriva lui.Ce va zice Sile? Ştii că nu s-au înțeles la ultimele ieşiri.Ori tu zici că eu îs problema..
-Lasă că vorbesc eu cu el.Ce zici? Plecăm pe sâmbătă cu trenul din Sibiu?
Apare Sile mestecând o bucată de slănină culeasă de cine ştie unde şi zice :
-Deci? Cum facem? Ieşim undeva sau plecăm acasă cu femeile?
-Plecăm în Ceahlău.Ce zici?
-Eu dau o fugă la Bucureşti deseară.Îmi duc iubita să o prezint alor mei.Mama mi-a cerut asta expres.Veniți prin Ploieşti Sud şi ne vedem seara în gară!
-Bine.Vorbim vineri seara, dacă nu , sâmbătă seara în gara Ploieşti Sud!
Bucureşteanul pleacă iar eu dau fuga la căminul de fete.Amely doarme ca un butuc şi mă rotesc fără linişte aşteptând să se trezească..Într-un final o face şi cu ochii abia mijiți îmi zice:
-Dacă vrei papa, caută în cutia mea de lângă pat, dacă vrei să dormi, dezbracă-te, dacă vrei alte alea dezbracă-te! Apropo..Sunt nițel ofuscată pe tine!
-Şi tu? Ce naiba aveți azi toți ?
-Am primit nişte zile de concediu şi mă ții la Sibiu.Ai pe alta ? Toate colegele pleacă la mare, eu îmi vântur păsărica prin cămin!
-Ha! Păi tocmai am o propunere de ieşire.O săptămână în Ceahlău!
-Da? Nu mă duci cu zăhărelul?..Când plecăm să îmi fac rucsacul?
-Sâmbătă la prânz.Deci e ok?
-Oriunde numai să uit de spital, operații, pacienți distruşi dintr-o neatenție.Vreau! Vreau!
-Bine.Trebuia să te țin în tensiune puțin! Mă duc să-mi fac rost de nişte lucruri pentru munte, ne vedem.
-Mai bine pune mâncarea aia la fiert şi dă-mi hainele de pe scaun.N-am chef nici să respir amu! Cu banii cum stăm? Ne ajung să călătorim?
-Eu sper că da.Mă bazez pe tine..Nu vii la țară după ce ne întoarcem? Ultima vacanță că după aia e gata!

-O să îmi mai adun nişte libere, singura problemă e că am de învățat o groază.Hai! Pune mâncarea! Nu pleca nicăieri până nu mâncăm ceva.

SÂMBĂTĂ ORA 14 GARA DIN SIBIU..

-Mama măsii de treabă! Eu stau la bilete de 15 minute şi Radu n-a apărut încă ! Aşa face mereu când e vorba de plecat undeva ! Să vezi de nu rămâne pe aici !

-Uite-l ! Uite-l că vine ! Ce încet merge coada asta fratee ! Parcă-i un melc topit de căldură !

-Mai bine aici decât afară pe peron.Toți bucureştenii pleacă acum ! Ia apucat doru ' de ducă tocmai acu' ! Mai avem suc sau trebuie să mai stau la o coadă să cumpăr ?

-Lasă că am suc făcut din lămâi cu zahăr, e mai bun decât orice altceva, Doamne mai durează mult treaba asta ?

.Într-un final apare şi Radu apucă gențile trăgând-o pe Amely printre călători :

-Caută locurile că nici nu mai prindem până la Ploieşti..Fugi!

Urcăm.La vagonul 6, în compartiment , locurile sunt ocupate de nişte doamne în vârstă care s-au descălțat iar geamurile nu se vor deschise.Trage curentul la dinți ! îmi spune una dintre ele.

-Hai pe coridor ! E mai bine !

-L-ai sunat pe Sile? A rămas totul stabilit?

-M-ați înnebunit de cap! Mai bine hai să punem ceva de mâncare.Nici n-am apucat să gust ceva azi ! Lasă-l pe Sile, e ocupat cu prezentările familiale, mâncare ? Ceva ?

Trenul cântă pe şine navigând prin oceanul de căldură iar la Braşov scăpăm de doamne.Lumea coboară şi locurile noastre se eliberează :

-Hehehee ! Desfă geamu' ! Desfă geamu'că mi-ajung 3 ore de stat în cuptor !

-Lasă că în 3 ore ajungem la Ploieşti! Scoate cozonacul!

-Miere vrea cineva? Dulceață?

-Carne? Conservă de carne? O bere la cutie?

Când orizontul devine roşu, trenul intră în Câmpia Română săltând vioi pe cutia orizontului ,soarele fuge sub orizont iar ziua dispare secundă cu secundă..

-Uitee Ploieştiuuu! Iupiii!!

-Jos bagajele că nu ştiu cât stă tălică ăsta acilea!Hai cu geanta aia! Ce naiba ai pus fată în ea?

-Pe mama mare şi treizeci de perechi de chiloți! Nu mă împinge în uşă până nu se opreşte trenu'că n-am aripi să zbor!

Gara e pe jumătate goală şi putem ieşi la şosea unde sperăm să găsim un autobuz sau un firobuz..

-Du-te Radule şi întreabă şoferul ăla ce luăm spre Gara de Sud..Altfel stăm aici până la 10!
-Cine dracu ne-a pus să nu ne oprim în Braşov ? La noapte eram departe ! Mergem tocmai la naiba în praznic !
-5 oameni pentru unu singur! Dumnezeule!
Radu se întoarce de la autobuzul parcat cu o falcă în cer şi una în pământ zicând cu năduf :
-Dumnezeii ,măsii ! M-a înjurat ăla că l-am întrebat de unde iau autobuzul..Paştele măsii de dobitoc împuțit ! Stă acolo rezemat de volan , numa'că nu doarme în papucii statului..Luăm 14 –le.Dacă mai calc eu pe aici vreodată ! Auzi la el ! S-a supărat că l-am trezit din ațipeală ! Nenorocitu' !
-Adică trăsura aia galbenă ce tocmai vine ?
-Scrie 14 pe el? Până la capăt de linie! Amely, cumperi biletele !
Trecem în spate în vreme ce Amely se împinge să ajungă la noi.Găsesc un loc liber şi-i fac semn lui Eugen să vină, Amely iar Radu cu Iulică rămân în spate.
-Ține dracului geanta ascunsă că îs nişte nespălați care cotrobăie prin buzunare.Să-i puie dracu să se apropie ! Am să le fac o apendictomie cum nu şi-au văzut în viața lor !
Autobuzul taie Ploieştiul în două apoi după 30 de minute ajungem în Gara de Sud.Noroc că vremea e bună,când păşesc pe ultima treaptă, Iulică mă trage de o parte zicând speriat :
-Băga-mi-aş ! Tu ai văzut cum îl fura din buzunare pe ăla? Dumnezeule! La noi la Sibiu se fură mai pe ascuns..Aici te fură cu tot cu haine! Unde naiba am ajuns?
-Taci că-i plin de negri pe aici.Hai să mergem în gară! Mai avem două ore aproape..Poate după ce luăm biletele mâncăm pe vreo bancă , undeva..
Gara ne oferă o imagine de apocalipsă.Deşi e senin, înauntru plouă, cerşetori la tot pasul, țigani câți vrei.Ne uităm unii la alții şi nu ne vine să credem,ieşim la peron ferindu-ne de grămada de gunoaie care zac peste tot.
-Poate la cls 1 e bine.Hai!
-Pfuaaai! Nu intrați acolo că miroase a rahat şi a şosete! Parcă ar fi chelu'cu o armată de nespălați! Frate unde am nimerit? Întreb şi eu ca omu'!
Nu putem trece prin pasaj deoarece noroiul se ridică până în genunchi şi o apă puturoasă împresuară zona..
-Eu nu trec pe aici numai cu barca..Dacă o luam de acasă..
-Taci dracu ! M-am săturat de rahatul ăsta de gară !
-Ioteee ! Vagoane din Republica Moldovaa ! Ha ! Ce şoade îs ! chicoteşte Amely.Parcă ar pe vremea bunicului ! Iuhuuu !! Iuhuuu !!!

-Taci tu că se uită ăia ciudat la noi, parcă suntem căzuți din altă emisferă.Adevăru' că-s ciudate rău vagoanele astea ruseşti, or' fi din 70 ? 80 ?
-Mergem la bilete ? Apoi mâncăm , asta dacă s-o găsi vreun colț mai de doamne ajută!
Eugen se duce la bilete cu Iulică şi noi rămânem ai nimănui privind în gol.Ce dezastru de gară! Câtă mizerie!
-Uite ce față face Eugen.Iar ceva nu-i a bună!
-Păi se poate? Vaca Domnului îmi trânteşte biletele, mă păcăleşte cu 200 de lei! F..t..i caru'şi păpuşa!
-I-am spus frumos, dar bovina ce să priceapă? Dacă nu vreau cu trenu'să îmi iau avion!.Vaca p..l..ii..!
Parcă toate-s pe dos în seara asta.Afară, nu găsim nici o bancă,nici măcar una de sămânță.Ne aşezăm pe nişte trepte şi scoatem conservele să mâncăm:
-Băieți? Ce frumoşi sunteți! Bună.Numele meu e Alex..
Am scăpat lingura jos iar Eugen s-a făcut galben.Iulică era parcă lovit în cap când l-am văzut pe Alex ăsta.Rujat, vorbea subțire, rochie scurtă şi probabil perucă.Ca accesoriu o gentuță roşie pe care o tot strângea în brațe cu grijă..
-Bună.Eu sunt Alex.
-Eugen.Încântat de cunoştință..
-Şi eu.Eşti căsătorit Eugen ? Tu eşti cel mai frumuşel dintre toți..
-Da.Sunt căsătorit.Am şi copii.
-Oooh! Ce păcat! Mi-ar fi plăcut să stăm de vorbă..Ce păcat!
Pleacă iar noi rămânem perplexi.Mai încolo sunt adunați ca nişte capre negre aşteptând.Doamne ce nebunie!
-Bă, eu zic să găsim un tren spre Bacău! Nu mai stau aici până la 10! Dacă stau până la ora 10, o să-l bat pe Sile de-i sar capacele! Cine vine?
-Parcă n-aş vrea.Nu se face aşa dar nu mă opun..
-Baciule,tu decizi.Dacă vrei să stai până la ora 22, noi nu suntem împotrivă..
-Vin cu voi! Mergem la trenu'de 21 !
-Hai ! Mai avem 10 minute ! Fuga!
Apare trenul plin de călători,lume pe scară, lume pe culoar , din nou cerşetori , țigani.Unde să urci ? N-ai loc să arunci un ac!
-Ne băgăm la vagonul 2! Sus fată! Sus că ne iau ăştia cu tot cu fulgi !
Ce să ai loc de urcat ? Abia îl împing pe Eugen să pună bagajele pe culoar, locurile sunt ocupate de familii cu copii mici.Cum naiba să-i scot afară să stau eu ?

-Aveți şi corturi ? mă întreabă doamna de pe locul numărul 24 ridicându-se uşor..
-N-am doamnă.Noroc că nu le-am mai cărat şi pe alea !
-Baciule să nu te superi, zice Eugen zâmbind timid.E mai bine aşa ! Uite la Radu ce față pământie are !
-O să povestim de faza cu homosexualul mult timp de acum încolo băi Jenule !
-Ce față are Radu ! E negru ! Negru de supărare !
Amely s-a întins pe jos printre bagaje la lângă ea o fată de 24 de ani foarte drăguță.
-Până să veniți voi, au trecut nişte țigani, s-au legat de mine că le încurc traseul.Aveau chef de scandal nu glumă ! Noroc că Liviu, iubi meu s-a ridicat şi l-a prins pe unu'dintre ei de piept.Ştii, Liviu e ofițer la vânători de munte..Nu e bine să-l supere cineva..
Băiatul e ca un munte.Solid, tuns scurt dar foarte politicos.Împarte napolitane, râde cu Amy, spun bancuri..De ce nu pleacă trenul?
-Păi unde să plece când ăştia n-au habar de locomotivă ? Cică au dus-o în depou pentru reparații.Deh ! Nu ştie dreapta ce face stânga !
-Se face ora 22 şi vine Sile ! Dacă stau bine să mă gândesc, trenul lui, tocmai este anunțat !
-Nu mai dau bagajele jos pentru nimic in lume ! Uite că plecăm ! Sfinte ! Ce zi nebună !
Trenul prinde viteză.Dar prinde viteză şi puțin rumoarea păleşte.Radu se ține de uşă, e furios din cale afară iar Iulică râde pentru prima dată.Amely a adormit pe sacoşă, noii săi prieteni se țin în brațe şi se sărută.
-Am o întrebare ? Dacă la Bacău dăm peste Ploieşti Sud? Ce facem?
-Plecăm acasă cât ai zice peşte !
La ora 3 din noapte scot capul pe geam şi mă uit la peronul care se iveşte încet.Dau semnalul de coborâre şi ne încolonăm obosiți.Ce-o fi, o fi ! Dacă e rău, venim acasă !
BACĂU ORA 4…
Nici o hârtie pe jos.Nici un cerşetor,linişte.E da! A înnebunit lupul! Sau e altă lume? Unde e Moldova aceea murdară, plină de oameni jegoşi, răi?
-Uită-te pe tabelă! Trenul pleacă de la linia 4 la ora 5.Trecem prin Patra Neamț?
-O da! Dăm de Pietrişica lu'Pinalti! Nu mai pot de somn!.O bancă, să găsesc şi uitarea poate veni, până acu' e bine..
-Ai destule ! Măcar aici avem linişte!

La ora 5 fără ceva urcăm în personal şi drumu!.Să mai spun că dormeam pe apucate fiecare pe unde puteam?.Visam.Cred că mă visam pe câmpiile olteneşti când Amely m-a împins:
-Stai şi tu mai adunat să pot dormi ! Şi îți multumesc că mâna ta dreapta se sprijină în sânul meu ! Eşti un adorabil ! Cum de te-am găsit aşa atârnător ?
-Mulțumesc iubire ! Dar să ştii că era bine cum era ! Sânul tău e cald, numai bun de sprijin, de ce te superi?
-Pic de somn şi mă gândesc că Sile te va urî toată viața pentru asta.Stai numai să ne întoarcem la Sibiu, râde şi mă împinge mai încolo în timp ce-şi face loc să doarmă.
-Ce sprijin eşti şi tu, trebuia aşteptat, asta trebuia făcut!
-Ca să fie săptămâna asta un coşmar? O ceartă continuă? Mai bine nu, mai bine nu, băieții sunt ok, unii incompatibili acestui grup, pot să dorm?
Radu s-a trezit şi discută cu unu, cu altu; iar mintea mea cloceşte idei.O să mă urască Sile! Ce înjurături îmi aud! N-o să-mi mai vorbească ăla prea curând! Am făcut bine?..
-Nu te mai gândi atât! Se vede că ai remuşcări! Poate e mai bine aşa!
-Nu am lăsat niciodată în spate pe cineva.Nu mi se pare corect totuşi..Se va supăra groaznic!
Nu am timp de remuşcări, ajungem la punctul terminus.Uite şi un autobuz, mare, galben ca o lămâie, plin de oameni.
-Mergeți spre Ceahlău ? Unde ne putem coborî ?
Şoferul nu ne dă indicații precise şi pornim pe jos 7 kilometri.Soarele s-a ivit pe creastă şi undeva în față se vede muntele pictat în verde, negru şi o geană albastră de cer :
-Mai cu viață băieți ! Mai cu viață! Se vede cabana!
Ajungem cu chiu cu vai la cabană şi aruncăm rucsacii pe una din băncile de lemn.Cât cuprinzi cu ochii numai case cu două etaje, mari, luminoase iar printre ele căsuțe mici moldoveneşti.Linişte de îmi aud propriile gânduri.
-900 de lei pe 5 zile? N-ar fi mult dar parcă nu-mi convine..
-A mâncat vreodată cineva tochitură? Nici unul din voi? Cică e 100 de mii porția!
-Cu tochitură sau nu am văzut nişte şoareci plecând în vacanță.Mulți ai naibii! Nu vreau să duc de prăsilă la Sibiu.Am eu destui prin cameră, unu' al naibii doarme numai în lenjeria mea intimă..
-O fi Ionel că prea are fața de şoarece, mai ştii?
-Lasă că atunci când dormi , o să te leg de pat da? Ca un şoarece ce sunt auzi?
-Hai mă te-ai supărat? Eşti botanist?

-Nu, deloc, în fapt îmi place la nebunie treaba asta..Bere! Vreau bere sau măcar un suc, atât vreau!
-.Ce naiba? Bere n-au? Mi-s buzele arse după o bere..Strig şi eu ca şi ăsta, bere, suc?
-Berea noastră de la Sibiu..Mmmm! Ce dor şi ce departe !
-Nu e nici un recepționer până la ora 12 scrie pe uşă.Ce facem?
-Găsim o gazdă! La prețul ăsta s-o găsi un pui de suflet să ne adopte pentru câteva zile..
Iulică porneşte pe dunga şoselei şi după un timp ne face semn să venim cu bagajele.A găsit gazdă.
-Doamna Valeria e gazda noastră pentru câteva zile.O femeie înaltă, cu un păr bogat, blond, lăsat pe umeri şi o pereche de mâini puternice ca de şofer de tir.Asta da femeie! Zic eu păşind în curte:
-Mulțumim doamnă.
Intrăm în curtea largă, pietruită iar femeia ne arată camera.Într-adevăr, curată, cu 5 paturi şi baie.Avem loc şi să facem grătar, cheie , nu ne deranjează nimeni.Chiar şi cameră pentru tineri căsătoriți.Frumos! Chiar mai mult decât ne aşteptam!
-Să nu vă speriați de Silvana.Cățeaua lup are nişte tabieturi mai ciudate dar e foarte prietenoasă..
De fapt care-i sunt tabieturile? Nu suportă tractoarele, camioanele, vacile.Dimineața devreme, când lumea îşi trimite animalele pe câmp, ea aleargă disperată la poartă, latră, sare pe gard..
-Cine ştie ce o fi pățit sărăcuța ! Pare tare de treabă în rest..
-Au adus-o de la Sibiu de la unitatea de câini.Vezi ? Şi aici au Sibiul în suflet..
-Dacă au Sibiul în suflet, ce zici Iulică ? Facem azi un traseu ? Găsim nişte bere? Ceva suc?
-Da.Merem omule! Merem! Căutăm să bem ca nişte suflete în Sahara, oare de ce suntem aşa arşi la buze?
-Apă nu vreți? Uşor cu berea că vă trimit la Sibiu la berărie să stați acolo!
-Vezi cu cine mă însor eu? Cu Adolf în persoană, şoptesc înainte să zboare pe lângă mine o pereche de papuci:
-Aude şi bine mă! Asta-i o calitate a femeii care se mărită, aude, vede, simte orice.Baftă!
Nu ştiu când am topit câteva conserve, două batoane de brânză topită şi parte din carnea adusă de Amely, privirea-mi fugea către creastă şi fremătam de emoție:

-Ce luăm la noi?
-Un rucsac pe care-l cară fiecare, o sticlă de apă şi ceva de mâncare, poate ceva dulce găsim noi..La fiecare cabană trebuie să existe măcar o pungă necăjită de bomboane..
Cărarea e simplă, nu mă solicită atât de mult ca în Piatra Craiului sau Făgăraş iar oamenii sunt prietenoşi.Mai greu cu fata care se opreşte să adune flori de peste tot.
-Hai fiinţă! Hai că mă prinde seara aici! Ahhh! Ce ai cu florile femeie ? Măcar stăteam acasă şi culegeam flori din grădini, ne mişcăm cu talent ?
-Ce face oboseala din om, tu , cel mai liniştit dintre toţi faci gălăgie, sau ţi-e dor de Ardeal cumva ?
-Mi-e dor peste o săptămână.Deja oamenii s-au dus pe cărare înainte, rămânem de căruţă frumuseţe!
A doua cabană ni se dezvăluie odată cu vremea ce se schimbă încet dar sigur.O mică armată de nori apar peste pădurea de brazi odată ce am ieşit în golul alpin..Lume câtă vrei!
-Mă duc să văd de n-au o sticlă de cola ceva ! Poate nişte halealã ! Drumu' ăsta m-a istovit nu glumă!
Intru în cabană, salut şi întreb:
-Sucuri aveţi ?
-Ne pare rău.Nu avem aşa ceva.Poate jos la poale găsiţi..
-Păi ce altceva aveţi ?
-Vodcă, nişte spirtoase, napolitane..Nu ţinem că aici nu se cumpără aşa ceva..Ne pare rău..
-Bine, mulţumesc frumos!
Ies pe trepte şi mă pufneşte râsul :
-N-au mă! N-au decât vodcă ! Vodcă şi napolitane !
-E bine.Mă fac praştie şi mânc napolitane !
Plecăm mai departe sperând să nu plouă şi ajungem sub vârful Toaca.Scări! O multitudine de scări din lemn care parcă urcă spre cer.Multe din ele sunt rupte iar Iulian se codeşte să urce:
-Dacă pic? Cum mă opresc până jos?
-Simplu.La cât eşti de lung ajungi până jos.Hai să vedem ce-i sus!
În staţia meteo nu intrăm doar facem poze, Amely se tot învârte cu aparatul său Leica prinzându-l în cadru pe Eugen cum coboară timid :
-Nu mai urc acolo prea curând! N-ai văz't că-s rupte?
-Ajungem şi la Duruitoarea?. Sau revenim mâine?

-Încercăm! Dacă tot suntem aici, ar fi păcat!
Întrebăm pe un domn unde putem găsi cascada şi până la urmă un bătrânel ne îndeamnă să coborâm panta :
-Picilea! Picilea în jos!
Numai puțin şi alunecăm pe pietriş în viteză, alunecăm, înjurăm dar ajungem să vedem cascada.O minunăție pot spune, un şuvoi înalt care cade cu zgomot topindu-ne urechile cu sunete ude şi lacrimi pe pietre, spumă de apă, miracol ce fură priviri de jos până sus :
-Băi ce frumos ! Merită pantalonii rupți până aici ! Ptii ce plouăăă !
-Mâine vedem Izvorul Muntelui şi cam gata ! îmi ajunge! Gata cu vacanța mea, mă întorc la operații, chirurgie, sânge, asta da viață !
-Ce meserie ți-ai ales şi tu fată, Să stai numa' cu mâinile în burta unuia sau altuia.Bănuiesc însă că cineva va trebui să o facă şi pe asta nu ?
-E o meserie pe care o iubesc indiferent de greutățile ei, când ți-e rău la cine vii ? La mine să te pun pe picioare nu ? Vezi ?
M-a impresionat bisericuța de lemn aflată la 300-400 de metri de vârful Toaca şi faptul că fiecare punea un bănuț acolo.De asemenea intrau numai bărbați înăuntru :
-Cred că au adus-o cu elicopterul aicea sus ! E prea frumoasă şi cochetă! A zis Amely mustăcind singură prin spatele clădirii..Vorbesc singură! Fir-ar!
Două nopți de canastă, o după amiază căutând lapte şi ziua de marți când am pornit din nou la drum.Nici un autobuz însă,tot Iulică ne-a scos din belea alergând cu limba scoasă după un domn cu dacia:
-Până la gară vă rog! Pierdem trenul pe ziua de azi!
Omul s-a îndurat de noi şi ne-a scos din mica belea, ba pe deasupra nu ne-a luat nici un ban pentru drum.
-Ăsta da om! Mai rar!
Ajungem din nou la Bacău.Radu e supărat că nu-i ajung banii de o bere ,băieții nu dau de ceva mărci mai ardeleneşti şi până la urmă ne oprim pe centru.Fetee!! Doamne cum s-a spart conducta!
-Tu vezi vreuna urâtă? Uite! Uite la păpuşa aia! Uite bă ce pui de fată !
-Dă-i aparatu'să ne facă poze ! Dă-i mă aparatu!
Fata se uită mirată la bărbosul cu bască, se codeşte, poate e puțin speriată dar ne va face o fotografie până la urmă..
Odată cu asta încheiem plimbarea prin Moldova.Oraşul mi-a rămas în suflet prin curățenie, linişte.

-Superb! Superb! Zice Radu stând lipit de geamul vagonului! La anu'voi reveni ! Prea multe fete faine !
-Fete faine da berea.. berea era caldă nenicule!
-M-a omorât ăla cu ploaie în luna lui marte! Zi să-i dea mai tare şi să închidă dracu' casetofonul..
Seara la ora 21 eram la Braşov.Cum tren n-aveam până în jur de 22 jumate am plecat aiurea prin oraş.Ce diferență!.Scrâşnet de frâne! Înjurături! Nebunie!
-Dap! Deja suntem acasă!
La final, trecând printre nişte doamne m-am procopsit cu un cățel care avea ce avea cu pantalonii mei:
-Ce ghinioane mai poți avea omule! Cred că te-a simțit pricăjitul !
-Da, cred că e ceva în mine !..Ceva ce nu-mi pot explica..
Târziu în noapte am ajuns la Sibiu şi o vreme m-am bătut cu Amely pe patul micuț.Se terminase ! Se terminase facultatea!!
-Gata! Ultima vacanță îşi trăieşte ultimele momente!
-La țară! Încă nu e gata! La țară!
CU COASA LA DĂRÂMAT DE COMBINE...
-Femeie, nu vin ăştia să ne treiere grâul.Paştele mamii lor ! Mâine mă duc la vale să discut cu brigadierul!
-Păi a promis că aduce maşina în câmp şi după ce-l treieră pe Vasile urcă la noi..
-E..S-a băgat Stoican iarăşi! Nu ştie cum să prindă bucata aia de pământ din deal.E luptă mare acolo.Via lui, pământul lui Gele, hârtiile alea pe care le-a rătăcit George la beție..E luptă mare!
Bătrânul avea dreptate.Revoluția iliesciană a deschis cutia pandorei în ceea ce priveşte pământul, pădurile.Vechi prieteni au devenit duşmani, vechii turnători la securitate îşi reglau conturile cu cei ce le stătuseră în cale multă vreme.Bunicu-miu nu făcea excepție:
-Păi Stelică! Futu-l în c.ur pe măsa! Cât a umblat el după pământ.Cât a dat în dreapta şi stânga ! Dacă-l prind pe deal ori eu, ori el ! Care dă primu' !
Trec 3 zile în care vremea se joacă cu nervii bătrânului.Plouă în disperare apoi soare care usucă totul.Din nou ploaie şi nici o mişcare palpabilă la treierat.Joi seara la poartă se opreşte brigadierul şi cu mecanicul :
-Moşule, venim vineri la prima oră! Oameni de treabă suntem!
Bătrânul se duce la somn cu gândul că a scăpat de o belea presantă dar vineri nici urmă de combină.Se scarpină în cap, trânteşte pălăria de pământ apoi mai face o tură la vale..
-Păi a venit vicele că tre'să-i treiere la Corlățeni..Ce să-i fac?

-Bine.Aştept.Eu am încă răbdare..Încă..
Nimic sâmbătă, duminică e cald de plânge cerul şi spre seară câțiva pui de nori se adună inocenți.Cum combina este pe pământul moşului, luni ar trebui să-i treiere , tarlaua ne fiind foarte departe..
-Moşule, tre'să duc maşina la vale la Filimon..Mi-a cântat prohodu de 4 zile!
Creierii bătrânului se aprind instantaneu şi îşi înfige coasa în pământ:
-Bă! Voi oameni sunteți sau curve? Tu'vă mama voastră de hoți! V-am omenit cum nimeni n-a făcut-o pe aici ! V-am dat piese pentru maşini! Când vă rupeți picioarele, fuga la Craiova să vă opereze cumnatu-miu!
-Moşule.. da..
-Bă! Eu am fost pe front!.Eu am fost pe front, mi-am descheiat vestonul şi m-am luptat cu baioneta! Tu'vă caru'şi istoria! Vă tai cu coasa! Maşina pleacă de aici când îmi treierați altfel treceți peste mine! Ori voi! Ori eu!
Cum necum în două zile i-au adus grâul în curte şi apoi în hambar..Bătrânul a învins de data asta..

TUTUNIA

Când am făcut eu ochi şi am început să înțeleg câte ceva era acolo.O casă cu două etaje colorată roşu, portocaliu, o poartă din lemn alb şi o grămadă de puradei pântecoşi ce roiau vara de la ea din curte.Solidă, cu basma înfloratăşi ochelari pe chipul negru ca abanosul îşi punea mereu mâinile în şold strigând după rațe şi după gâşte cu o voce spartă, hodorogită sau ascuțită..Întâi a gonit-o pe noră-sa Trandafira pe motive numai de ea ştiute.Ion, copilul Tutuniei era un om blând, cuminte iar nora vorbăreață, arțăgoasă.Cu asta a pierdut în fața unei soacre mai aspre decât un tanc german.Cu Dan şi Iliuță am copilărit, la 9 ani s-au dus la Târgu Jiu şi duşi au fost.Curtea era goală, puradeii dispăruseră şi ceva lipsea.Sorin a pândit-o într-o seară fierbinte de iulie şi a strigat-o la poartă:
-Tanti Tutunieeee! Tanti Tutunieee!
-Săi că viu acuşi! Viu acuşi!
Când țiganca a ieşit pe poartă, s-a abătut asupra ei un val uriaş de apă aruncat din 4-5 găleți scoase din fântână:
-Paparudaaa Udaaaa! Paparudaaa udaaa!
-Oaaa! Oaaai! Vă omoor! Oaai!
Pe cine să prindă prima dată?.Erau mai mulți..Dis de dimineață, m-am dus cu Amely să culegem nişte iarbă pentru purcei.Cu noi au plecat Sile, Bogdan, Fasole, Sorin care o tot strigau pe țigancă necăjind-o în fel şi chip.La un moment dat ajungem aproape de Mărăzuie şi Tutunia zice inervată la culme:

-Na! Na mă! Pupați-mă ici! Pupați-mă ici în televizor! Fira-ți ai dracu cu rasa voastră!
Saltă fustele şi ne arată un fund negru bătându-se cu palmele peste fese:
-Na! Pupați-mă ici! Na! Fira-ți ai dracu să fiți voi! Na!
Amely rămâne stană de piatră iar noi băieții pe jos de râs..Asta trece repede.Seara , până la ora 19 cobor la ea în curte să-i cer o găleată care de fapt era a noastră şi dau peste ea dezbrăcată până la brâu:
-Îu! Îu muicăăăă! Mă văzuşi despuiată! Îuuu! Zgoandeee! Zgoandee, fir-ai al dracu să fii tu Zgoande mă văzu despuiată Zgoandeee!

ZGOANDE

Opusul țigăncii.Uscat ca un arac de fasole, subțire cu mâinile descărnate care țin între degete o țigare ieftină.Se mişcă greu, o bâtă de alun în care se sprijină când iasă la poartă ca să îşi piardă puținul timp din viață..Liniştit, ne povesteşte copiilor tot felul de întâmplări ale anilor 50 când el şi alți compatrioți de ai săi au pus bazele actualelor oraşe ale patriei.Într-o seară târzie am auzit:
-Zgoande? Zgoande? Unde eşti fir-ai a dracu! Beuşi? Beuşi țuica?
-Am băut pe dracu! Taci din gură!
-Zgoande? Mă!? Mă dacă ai băut țuica te bat! Te bat mă !
-Bați pe dracu tu ! Eu am fost cuțitar în mahala ! Bag cuțitu şi mă duc la arest ! Bag cuțitu!
Cei doi se certau după poartă iar văru miu Dan râdea cu lacrimi :
-Dacă pune mâna pe el îl desființează ! E rea țiganca la mânie !

ARMATA 6 LUNI DE VAJNICĂ BĂRBĂȚIE..

La ora 21, pe data de 18 iunie eram la gară cu valiza de lemn frumos vopsită şi speranțele în buzunar.Amely se juca mereu cu degetele prin părul meu, râdea şi sărea ca un copil într-un picior,mă uitam la ea şi sufletul meu râdea apoi să cadă într-o adâncă depresie..Plecam spre nicăieri..
-O să te caut acolo la unitate..Să îmi duci dorul auzi? Să mă visezi în fiecare noapte auzi?
-Cum să nu îți duc dorul? Îl port cu mine de la încorporare..
-Dacă vin la unitate şi facem dragoste ca nebunii? Ce zici?

-Nu ştiu să aibă camere pentru îndrăgostiți..Dar vom încerca..Parcă nu-mi vine să plec..Sunt totuşi 6 luni lungi cât un an! Cum or rezista ăia un an acolo? Nici nu vreau să mă gândesc!
-Uite că vine trenul.e bine că până la Sibiu pot veni cu tine. Sau nu vrei a veni cu tine soldățel?
-Cum nu? Ai unde sta la Sibiu sau vii mai departe cu mine?
-Să te pun să faci instrucție da.Altfel, sau poate? Sunt nişte tipi frumoşi acolo..Vede că mă strâmb şi zice:
-Îmi pare rău, nu trebuia să spun asta.Ştii că îmi place să te tachinez nu?
-N-ai fi tu dacă nu m-ai tachina puțin.Vine trenul!
O nebunie până la Sibiu şi după Sibiu,toată noaptea urcau tineri recruți care sub efectul alcoolului cântau şi spărgeau sticle.Dimineața eram deja în Râmnicul Vâlcea cu nişte prieteni din Deva şi aşteptam să fim duşi la unitate.Amely rămăsese undeva în urmă pe pagina de piatră a gării făcându-mi cu mâna.Am urmărit-o până când s-a făcut întuneric între noi şi linia a pus distanțe..
-La ora 10 ne lasă înăuntru.Ar fi bine să pornim încet spre Vlădeşti..Nu ştiu când mai vedem noi libertatea..Tare mă tem că ăştia-s mai catolici decât papa!
-Lucian,n-o să ai nici o problemă la cât de vorbăreț eşti.Mai rău de mine că mă bântuie nişte tăceri cât fagii ăştia de mari.Ce frumos e aici!
Şoseaua urca printr-o pădure de fagi foarte răcoroasă iar aerul rece nu permitea încă valului de căldură să se instaleze:
-Să ne uităm bine că cine ştie când vedem drumul ăsta!
-Doar nu o fi ca la ăia de 1 an de zile să nu putem ieşi sau să ne lase în oraş!?
-E armată.În unele părți a fost ca o distracție, în altele ca o carceră..Depinde de norocul nostru.Să nu fie spiritu' oltenesc mai abitir decât ar trebui că ne-am potcovit!
La ora 10 s-a deschis poarta iar soldatul din gheretă ne-a făcut semn să intrăm.Un platou micuț din piatră,ghereta pazei şi o şosea pietruită ce cobora încet,un mic amfiteatru din lemn unde ne-am aşezat.Zarvă mare, părinți, copii, cadre militare ce sortau recruții..
La ora 13 am predat buletinele şi foile de drum apoi cu valizele în mâini pe scările mari.Alți colegi de la termen redus ne aşteptau deja de 2 zile:
-Gata! Au venit ai noştrii! Putem să jucăm şi noi o tablă ceva, un remi, stăm aici de 2 zile ca nişte cuci rătăciți între câmpuri!
-Cei veniți azi nu veți intra la programul de masă decât dimineață..Restul pe platou!

La capătul coridorului, într-o sală plină de haine ne-am dezbrăcat şi hainele civile au fost sigilate şi puse la magazie.Un plutonier major supraveghea toată acțiunea:
-Încearcă pantalonii ăia! Poate îți vin mai bine..
Auzisem tot felul de poveşti militare şi nu vroiam să fiu alergat cu bocancii plini de găuri sau cu cuiele ieşite în talpă..
-Bocancii sunt nou-nouți! Aveți noroc din punctul ăsta de vedere, să vedeți ce primesc ăia de termen întreg.Vai de mama lor de biba!
Gata echiparea şi câteva ore aşteptam să ne găsim paturile.O zi plină de oboseală, de nou, de emoție ce trecea cu bine.
-O să vină un caporal să vă spună ce aveți de făcut seara asta.Aşteptați pe coridor!
Am aflat că programul începe la 5,30 dimineața cu spălarea, sectoarele şi masa.Apoi fiecare dintre noi trebuia să facă planton în orele de noapte şi în orele de zi.Caietul maro în care se făceau notările, intrările şi ieşirile aştepta tăcut pe masă..
-Îl vezi pe ăla care se plimbă aiurea pe uşă? Ăla e un profesor de română.Deştept foc, doxă de carte dar un bețiv notoriu..Poate să facă din vorbe pe oricine..Dar pe el îl conduce setea acum..Numa' să vezi de ce-i capabil!

<u>PROFESORUL</u>

Din Sibiu, aşa cum am spus un om deosebit de cultivat şi deştept.Un alcoolic de clasa I :
-Mi-am pus sticluțe cu tărie prin poligon , nu vezi cum îmi tremură mâinile? Ce plm? Dacă aici nu pot să beau şi să..f.t..Unde atunci? Lăbarilor! Sunteți nişte l..abe triste! Am plecat în treaba mea!
În prima noapte de planton, a apărut pe coridor beat mort şi se plimba căutând toaleta,apoi nu găsea dormitorul plutonului 1.Se agăța de camera armelor,l-am gonit profitând şi de faptul că era mult mai firav decât mine şi puteam să-l conduc cum vroiam eu la acel timp .
.Masa militară a fost mereu un subiect de roman sau de film,nici aici nu făcea excepție.Dimineața 2 ouă, un dreptunghi de brânză, gem , cana de ceai şi 2 crevumşti.Nu era rău deloc până la urmă!.Chiar în fața noastră, bucătarul aranja farfuriile şi cănile de ceai.Apoi s-a uitat cu 2 ochi porcini la iahnia de fasole zicând:
-Pfiu! Fire-ai a dracu să fii! Arzi fire-ai a dracu! Arzi ai? .S-a aplecat şi a scuipat discret dar destul ca să fie văzut..
-Bă ăsta-i nebun! Scuipă în mâncare! Nenorocitu'!
După câteva zile ne-am primit armele şi am început pregătirea pentru depunerea jurământului.În plus, nu ieşeam din unitate decât dacă aveam pile şi relații.Începea să se contureze micul meu coşmar, fiecare piesă de libertate fiind demontată

bucată cu bucată, încet.Nu simți libertatea decât atunci când cineva te închide şi te amenință cu pedepse grave de vrei să guşti din nou..de vrei să revii la starea inițială.
-Cred că o fie cea mai lungă vară, nu vezi că noi stăm aici ca să plece relațiile? Deja au plecat jumătate din ei la plimbare, noi stăm aici că n-avem pe nimeni, drept îi?
-Lasă că vom pleca cumva! Mai avem 3 săptămâni.Depunem jurământul şi gata! Depunem jurământul şi apoi liber la distracție în oraş!
-Iar te car în pat doctore, iar te car în pat ca aseară când ți-a fost rău, nu mai ştii, erai praf!
-Aşa de rău am fost? N-am de unde să ştiu, m-am luat cu ăia de la Cluj la vorbe şi după aia gata!
-Te-am adus pe brațe în cameră, ai zis ce ai zis, erai şi foarte haios, ce mai? Cel mai tare tip din plutonu' 1!
Sâmbătă am avut o zi mai relaxantă axată în principal pe curățenie, norocul meu că toată ziua am fost de planton până seara la 7.Mă durea măseaua dar nu vroiam la medic.Doctorul , s-a cerut în careu şi dus a fost.. eu nu am avut curajul necesar...Mai bine cu durerea decât să mă ştiu pe mâna unui dentist.
-Pe vremuri era aici cabinet stomatologic.L-au desființat..Păcat! Îmi era mai uşor să merg aici la dentist.Aşa..
-Era mai simplu decât să apar în fața companiei ca să mă cer afară..Nu-mi place publicitatea gratuită..Tănase se uită ciudat de câte ori vrem să ieşim afar' din unitate.Ciudat rău locotenentul ăsta!
Ce diferență între noi şi cei care urmau să stea un an de zile acolo.Copii săraci care aveau nevoie de tratament iar în viața civilă nu îşi permiteau.Caporalul Morlova râdea mereu de ei şi-l expedia cu câte o înjurătură..Cel mai de treabă era caporalul Duțescu, blând, prietenos. Mereu ne povestea din stagiile efectuate în Irak, în Somalia, al nostru, al plutonului 2 se lăuda cu cuceririle feminine pe care şi le făcea zilnic..
La ora 14 la masă.Ciorba militară am considerat-o cea mai bună.şi felul doi care era compus din pireu cu carne, sau un preparat tot pe bază de alimente sățioase.La final prăjitură sau fructe.Apă minerală cu care puteam face baie nu glumă! Era atâta de multă că de la o vreme eram sătui de ea ca de mere pădurețe,soldații aruncau sticlele, le spărgeau, jucau fotbal cu ele în dorința de a mai ucide canicula..Risipă de apă pe banii statului s-ar putea spune.
-Du-te să mănânci şi tu, mi-a zis Doniță..Stau eu planton..
-Mulțumesc.
-Lasă că şi tu dai prosportul să-l citesc nu? Scrie ceva de Craiova ?

-Da.Normal..Vin imediat. Ce să scrie ? Că bate Steaua pe Oblemenco ? Nu mai visa atâta oltene ! Nu mai visa !
-Vă rupem pe genunchi ! Fugi la masă că-i ciorba numa' bună, oltenească, aşa ca să ştii că eşti la noi în teritoriu !
-Da.Prazilia e undeva mai departe de Vâlcea, desigur.
Ce dor îmi era de ființa aia ! Oare ce făcea? Trecuseră câteva zile şi nu dădea nici un semn de viață, bine că nici eu nu vorbeam la telefon cu careva, rar de mă mişcam din spațiul concentrațional militar ca să-i spun aşa.
-Jucăm deseară o canastă? Mă plictisesc...Dacă nu vine iar lent' colonelu' să ne bage la arest cum a mai făcut-o.
-El ne bagă, ajutoru' ne scoate după ce adoarme ăla.E simplu.Să mă țină o lună acolo mai scap de nebunu' din plutonu' 1.Face cu noi ca la război , l-ați văzut ?
-Păi dacă a fost comandant companie la Braşov la dilimandroci ? Nu zicea ajutoru' că le dădea zile libere la ăia ce-l țineau bine pe unu' să nu bea ? Deci ? Omu' e setat să ne țină ca pe ăia, altfel facem boacăne.
-Doctoru', doctoru' şi cu ăla din 3.Cât e de blând Vasilică apoi când bea, cine-l mai ține ?
-Mergem la baie pe la 6 şi apoi o să jucăm.Jucăm până picăm de somn, pfaai ce plictiseală !
Masa de seară m-a dat peste cap,orez fiert cu puțin ulei şi atât.Asta era pe la ora 18.Ce să fac până la ora 22 de foame?. Se băteau mațele în burta mea ca la Mărăşeşti , nişte biscuiți găsiți prin valiză mi-au mai amăgit intestinele flămânde iar unu' a venit cu ideea:
-Vrea cineva prăjituri? Trimitem un soldat de ăsta de ciclul doi.Am descoperit o cofetărie care cică-i grozavă! Prețuri faine,le aduce repede că tipu' se descurcă la poartă, e meseriaş!
De atunci şi până în ziua când am plecat din Vâlcea cumpăram prăjituri cât puteam de multe.Adevărul că erau şi foarte gustoase..
La ora 22 s-a dat stingerea dar cei de sus nu dormeau.Făceau conducere auto pe sub paturi, trăgeau de ele chinuiți de colegii lor mai în vârstă...Auzeam toată seara cum sunt trase paturile , gălăgie.
-Îți imaginezi ce pățeam dacă eram acolo?
-Nici nu vreau să mă gândesc.Noaptea tragi că eşti biba, ziua tragi că eşti biba.Greu nenicule! Greu!
Mi-am făcut repede un amic din Mureş pe care colegii l-au botezat Rudotel.O fire tare zăpăcită dar una peste alta un băiat de treabă..Când îl întrebam ceva visa, răspundea după, o comedie de om cu suflet mare.Rudotel! Rudi!

Duminică liniște totală,toată lumea în pat, numai plantonul pe culoar.La un moment dat a venit locotenentul Truşcă , se uita mirat , se scărpina la ceafă:
-Doamne ce liniște! Pune şi tu un casetofon aici că-i atmosferă de închisoare..Sunteți cei mai liniştiți din toată compania de genişti..Dă drumu' la muzică să mai animăm atmosfera.La masă ai fost soldat?
-Da să trăiți.Am fost.
-Bun.Apasă butonu'!
-Bă care-i Ionel Florescu pe aici? Du-te la poartă că ai vizită!
Cât ai clipi am ieşit din starea de moleşeală şi îmi legam bocancii pe scări mai să cad în nas, Amely stătea cuminte pe bancă aşteptând să apar:
-O să mă îmbolnăveşti îmbrăcată aşa.Oaah! Doamne!!!! Femeie ce bine arați!
-Îți place? Îmi stă bine? Sunt bună? Cum ziceți voi masculii..Deci? Mă uit la tine, eşti galben verzui şi miroşi a cauciuc.Ce naiba? Dormi într-un prezervativ expirat? Pupă-mă că îmi era tare dor cauciucatule! Pupă-mă!
-Haine militare.Trece transpirația de zeci de ori prin ele ca prin sită.Ce mai faci?..Tot frumoasă ai rămas..Mă mai iubeşti minune mică?
-Vreau doar să fiu a ta.Nu a altcuiva.Mulțumesc ! fă naibii rost de o cameră privată să mai facem schimb de fluide..Mi-e dor mă! Mi-e dor că nu-s de piatră! În spatele clădirii nu se poate?.Parcă îs o cățea în călduri! Hehee!! Idei de astea n-aveam când erai liber, ia să te mai țin 6 luni legat să vezi!
-Nu pot să-l subminez pe profesor.El e singurul care a găsit un loc ascuns ca să facă amor..Singurul!
-Atât de secret că ştia tot trenul de la Sibiu până aici.Probabil s-a lăudat ! Toată lumea ştie ce a făcut cu blonda lui.
-Nu ştie lumea şi cât bea profu' ? Cum l-o suporta aia ?
-Lasă-l în durerea lui, avem nițică treabă, amândoi,nu pentru profi bețivi am venit aici nu ?
I-am atins buzele cu vârful degetelor apoi părul.Zâmbea cu gura ei mică ce o ştiam de la vârsta primară,s-a lipit de mine , mi-a pus mâna în dreptul inimii:
-O să îmi fie foarte greu fără tine...Cum o să stau 4 luni aici? Numai masculi încărcați cu testosteron, până şi puşca are miros de bărbat pe ea.
-O să vin mereu şi wekendurile le vom face împreună.Nu fi copil! Nici mie nu îmi este uşor, ieri era să omor un pacient, numai Dumnezeu m-a salvat de la un dezastru.Numai el!
-Dacă fug?
-Sper că nu ai luat-o razna? Vrei să stai la batalionul disciplinar?
-Fug şi stau la tine.Am să fac dragoste cu tine până în ultima zi de libertate.Ce zici?

-Gata cu fuga! O să te predau în secunda 1!Nu-mi plac laşii! Ştii bine că nu accept lângă mine un asemenea om..
-Din dragoste sau cum? Credeam că vrei să fiu cu tine!?Acum mă vinzi la duşman?
-Vreau!.Nu se pune problema asta dar nu vreau să fug mereu cu tine!
-Glumeam.Chiar mă crezi capabil să fug?
-Ştiu că nu eşti capabil.Ziceam şi eu..Nu te văd fugind o viață, pentru 6 luni de armată.
-Te iubesc..
-Cât de mult?
-Cât de mult pot..Cât de mult mă lasă linia orizontului..
-Nu ajunge.Arată-mi cât de mult! Vreau totul !
-Cât lumea şi pământul!Cât universul!
-E mai bine.Arată-mi! Cât e universul? .Infinit? Nu mă mulțumesc numai cu atât! Arată-mi! Numai atât? Cam puțin, cam puțin!
-O să stau seara să-ți scriu poveşti de dragoste ok? E bine aşa?
-Să nu le trimiți la adresa veche, asta mă rog, de vrei să le citească tot căminul studențesc, trimite-le!
-O să le țin la mine şi le citeşti când ne vom revedea, ce zici?
-Mai bine scrie-le şi trimite mi-le la căminul 6 unde stau acum, cât de multe poți.Şi aşa n-ai ce face seara decât să te uiți la lună..
-Bine, ar trebui să nu te las să ieşi, să stai aici cu mine.Data viitoare nu te voi mai lăsa!
-Trebuie să plec..Altfel mă mut aici şi nu-i bine.Ne vedem vineri! Să fii cuminte ! Să mă păstrezi acolo la inimă, Te pup dulce!
-Şi tu..Mă iubeşti?
-Oricât, oricând.Să mă visezi frumos la noapte!.Uite! Eşarfa mea! Când îți va fi greu..
-Nu pot să-ți dau nimic în afară de vise. N-am altceva..Dar vise câte vrei..
-Îmi ajung visele momentan, restul fii sigur că-mi voi lua la momentul oportun.Amely nu ratează nici o ocazie de a-şi lua partea ei de viață şi tu o ştii!
Ne-am sărutat apoi a plecat încet privind înapoi.Chiar avea să îmi fie greu! Foarte greu!

<u>LUNI DIMINEAȚA..5-30..</u>

-Deşteptareaa!
Dacă am urât ceva mai mult decât trezirea la 5, 30 în armată , am urât strigătul acela : deşteptareaa!!.La 5,30 când nici Sfântu' Petru n-ar fi ieşit la masă, apelul de

dimineață şi sectoare.În plus, simțeam pe pielea mea începutul deprimant de săptămână, rutina ucigătoare.
-Bă da urât mai miroase a ouă fierte..Măcar cremvuştii îs buni..Nu vrei tu ouăle?
-Dă-le încoa! Eu mânc oricât de mult pot! Cremvuştii îi vrei?
-Mănânc unu', restu-s ai tăi, îmi laşi numai marmelada.La prânz să vii să îți dau felul doi că nu support mâncarea ăstora.
-Foarte bine, am să îți dau prajitura, eu nu mă impact cu ea.Merci mult!
-Şi ceaiul merge.Oare ce facem azi?
-O să batem pas de defilare până îl învățăm cum trebuie.Mă apucă groaza când mă gândesc! Săracii ăia din 1! Vineri au bătut pas de defilare până la plecare, aproape de 3.Noi avem noroc cu al nostrum căpitan că altfel am fi vai de noi!
-Păi nu ştii că ăia de la 1 nu suportă să stea la umbră? Atâta i-a ținut Burtea în soare că nici rugați nu au vrut miercuri să se tragă la marginea pădurii.
Afară s-a pornit vântul iar cu putere şi lumea se agită pe coridor la uşa sălii cu arme.Îmbrănceli, vorbe aruncate, grabă şi nervi..
-A venit căpitanul..Ne aşteaptă afară..Să ne mişcăm mai cu viață, aranjează-ți haina!
La 7 încolonarea pe platouapoi are loc discuția pe care locotenentul comandant de companie ne-o va ține pe parcursul celor 4 luni:
-Puneți mâna şi însuşiți-vă regulamentele militare! Nu îmi place cum lucrați pe sectoare, e mizerie! Însuşiți-vă regulamentele militare! Am observat că nu vă aranjați paturile cum trebuie! Găsesc chiloți, şosete sub cuvertură!
-Ce să spăl la sectorul wc când vine grasu' şi umple tot după noi?.Am dat cu o găleată de apă, degeaba! Stropeşte ăla pereții de n-ai văzut! Şopteşte Elis, un oltean mic şi tuciuriu..
Căpitanul se uită la noi, mustăceşte ar vrea să mai zică ceva apoi se întoarce spre comandanții de plutoane să ne scoată din unitate.
-Înainte marş! Ocolim scuarul şi ieşim pe poartă! Cu pas de defilare înainte marşş!
La poarta unității opream, cel din gheretă deschidea apoi traversam şoseaua.În funcție de ce făceam ziua respectivă, trebuia să cărăm lada genistului, să ducem lopeți, târnăcoape.Ca să scap de timpul mort între ora 8 şi 14 citeam.Citeam tot ce prindeam de multe ori îmi scria Amely, reciteam scrisorile, le puneam la piept ca să le recitesc din nou.La ora 11 avem porția de brânză, o conservă şi pâine, cu asta ne pregăteam pentru apelul de la ora 14.
.Locotenentul Truşcă era de treabă cu noi , nu cerea mare lucru iar la ora stabilită ne aliniam pe platou..Curgeau apele pe noi de căldură, transpiram aşteptând cadrele să iasă.După testele comandantului la regulament şi vorbele binevoitoare

intram iar la masă,la ora 15 ne găseam în pat pentru o oră.Iarăşi o bilă neagră, somnul de la 15 la ora 16 când era lumea mai dragă apel din nou.Ce era bine că plecam în părculeț cu şefii de pluton şi toată amiaza o pierdeam acolo.
Noi ne plângeam dar cei care trebuiau să facă un an de zile? Caporalul Morlova l-a întrebat pe unu'dintre ei:
-Măi bixi..de ce ai venit mă în armată?
-Să trăiți..să mă operez.
Copil sărman de la țară, de undeva din fundul Olteniei , suferea de hidrocel şi nu avea bani de operație. Copilul se târa în urma formație, ceilalți îşi băteau joc de el..Parcă şi acum îl văd pe caporalul Panțâru cu zbiera şi beştelea la ei:
-Băăă răcane!! F.t.t mama ta! Aşa se ține arma mă? Boule!Tâmpitule! Uite domnilor ingineri, sunt proşti răcanii! Mama lor de cretini! E proşti domnilor ingineri! E proşti! E biba!

SHAKIRA

Soldatul din Buzău numit Şakira,un om care într-o țară normală nu ar fi făcut armata niciodată.Ochii albaştrii tulburi, fruntea lipsă sau acoperită cu păr până în baza nasului iar de nebunie nu mai vorbesc.L-au dus în poligon şi când au început tragerile a dat să fugă din lăcaş.Ba s-a mai întors şi cu arma încărcată spre tot plutonul aliniat pe poziție..Ca să evite problemele i-au dat o puşcă de lemn şi pâş-pâş a făcut 8-9 luni de armată.Nebunii din plutonul 4 îl puneau să danseze, primea câte o țigare la fiecare dans din buric iar la un moment dat le avea puse toate în dormitor sub saltea.Nu mare mirarea i-a fost locotenentului Truşcă, intrând de serviciu să-l vadă dimineața dezbrăcat până la brîu bărbierind statuia lui Cuza.Ca să fie tacâmul complet, intrând de pază în obiectiv s-a luat la harță cu nişte semeni de an ce nu aveau mai multă minte ca el.Să vezi bătaie cu pietre!.El săracu'nu avea nici o vină! Soldatul de gardă e suveran şi singurul în stare de război..Omul era dus cu mintea dar cei de sus nu vedeau ce e de văzut..
Pentru noi au urmat zile în care băteam pas de defilare, desfăceam armele şi-l ascultam pe caporalul Morlova povestind amorurile sale cu zecile de femei ce îi călcau patul..Deja-i ştiam toate poveştile, toate cele femei ce intrau sau ieşeau dintr-un hotel, hotel Morlova..

JURĂMÂNTUL

O mare pestriță de oameni s-a adunat pe ziua de 15 iulie ca să participe la depunerea jurământului.Dis de dimineață, ne-am semnat foile de drum, am stat de vorbă cu locotenentul apoi la ora 10 pe platou, un moment amuzant s-a petrecut atunci când preotul regimentului ne-a dat bine cuvântarea iar noi nu mai aveam

ochi şi urechi pentru dirijor, pentru fanfara militară.Acesta inervat , a ridicat bățul cu care dirija şi a zis :
-Acu' că a plecat popa, vă ia mama dracului ! Atenția la mine ! Ce-i păpuşă se dau pui la sticlă ? Vezi să nu te muşte cămiloiu !
-Ei da, ai terminat cu parada ? Erați toți verzi acolo, nici nu te-am văzut, gata ? poți pleca ?
-Da.Pot pleca până marți dimineața, mai văd şi eu lumea..
-Mâncăm şi vă lăsăm cu bine porumbeilor, a zis tata zâmbind.Amy, să ai grijă de el.Pare lipsit de orice vlagă, pe vremea mea stăteau fetele la rând să mă scoată în oraş.
-Nu toți sunt marinari vajnici ca tine Cornele.Lasă-mi băiatul în pace!Stăteau coadă, a venit una nebunatică, studentă şi a prins drag de tine, aia e..
-Aprigă! Aprigă ca o furtună în Pacific dar tot nu mă satur de ea.Da!
Când toată comoția şi nebunia s-a mai domolit, am ieşit din unitate cu Amely şi ai mei.Aveau maşina la poartă iar la volan chiar fata:
-Trebuia să faci şi tu şcoala de şoferi copile.Aşa depinzi de viitoarea nevastă.Ai tot refuzat să conduci, să te implici, e aşa greu?
-Dacă are cine conduce de ce să se complice? El e oricum comod tare, nu s-ar deranja pentru nimic în lume.
-Să ajung acasă din nebunia asta şi o să fac şi şcoala de şoferi..Mai am destul de pătimit pe acilea.. am zis eu cu năduf..
Ce repede trece wekendul când eşti departe de ziduri militare, instrucție,înghesuială şi mai ales când cineva drag este aproape.Cum aş fi rezistat un an de zile? Cum au putut alții să reziste ani de război şi armată şi să se întoarcă după 4-5 ani acasă?
-Nu îmi place aici deloc Amely, e un cerc închis, totul la comandă, totul după regulamente..Nu pot nici la wc să merg fără control.Nu mi-am închipuit niciodată că libertatea poate fi aşa dulce..Numa'cine stă închis realizează..
-Cum e treaba cu bromura aia pusă în mâncare sau ceai? Se adevereşte?
-Nu ştiu dacă bromura sau emoția dar eu de abia de câteva zile îmi simt organul mişcând..
-Emoția, locurile noi, tre să fii puțin dereglat să nu le simți..E de înțeles mai ales din punctul de vedere a unei viitoare doctorițe.
-Ce are chirurgia cu organul meu masculin?
-Are.Că dacă nu ridică privirea din pământ trebuie fie să te operez, fie să ignor şi să încerc discuțiile pe temă cu alți doctori..

-Aşa se zice mai nou ? Discuții cu alti doctori? Pe ce temă? Frecarea între două corpuri?
-Mă rog, confunzi fizica cu medicina.Legătura este dar..
-Mai bine fă-mă să te iubesc din nou.Ca la început.
-Deja ? Ce vă mai învață ăştia în stagiu. ? Sau o să mă uimeşti când vi acasă ?.
Duminică seara mi-am luat rămas bun de la Amely şi dus am fost la unitate.Prin cap îmi zburau tot felul de gânduri ciudate, gânduri de fugă , de laşitate.Ce se întâmpla dacă fugeam? Unde trebuia să mă ascund? .Bine că am suportat şi nu mi-am pierdut mințile prea mult.În schimb profesorul a venit beat la tragerea de zi şi după ce şi-a mai ascuns o sticluță cu tărie a adormit în balta formată după o ploaie zdravănă..
Marți la ora 17 aflăm că Şhakira pleacă acasă.L-au descoperit nebun dar când nebunia se va vindeca îşi va relua stagiul militar.Plânge şi regretă sincer faptul că pleacă,nebun, nebun dar era obişnuit deja cu lumea asta.Primea mâncare, haine, cineva îi purta de grijă.Acasă ce să facă?.Din ce ştiam trăia într-un bordei acoperit cu pământ şi paie..
-Uite bă că aşa cum e el, nebun, plânge! Ce ciudată e lumea asta!Noi suntem sănătoşi şi vrem să plecăm, ăsta e dus rău şi vrea să stea..Curată nebunie!!
-Când ne trimit cretinii ăştia la Deva?
-După ultima tragere.Tragerea de noapte..
Discuția asta am avut-o cu un coleg marți dimineața înainte de masă.Nu departe de noi, cade un băiat pe ciment iar gradații se uită mirați:
-Ce are ăsta bă? Se uită ca cioara la avion!
-E bolnav mă!Nu vezi ce dansează?
Soldatul are epilepsie şi nimeni nu îl duce la infirmierie.Într-un târziu, se îndură de el şi-l transportă la medic:
-Eu ce să-i fac?Nu am decât aspirină!
-Păi o maşină să-l ducem în oras!
-Ne trebuie multe aprobări, trebuie să vorbească comandantul cu forurile superioare..
-Păi moare mă! Moare!
-Găsiți voi o maşină şi duce-ți-l!Dar o să aveți de furcă cu Tănase!
-Locotenentul ăsta de când a venit aici s-a umplut de rahat de fiecare dată.Terişti ăştia stau aiurea când ar trebui să învețe ceva!
La ora 14, doi mecanici aleargă cu bateria auto prin parcul de maşini ca să găsească o salvare funcțională.Parc auto imens,rămas în tr-o singură baterie viabilă!

AM TRAS CU ARMA

Dacă este ceva frumos în armată , tragerea cu pistolul mitralieră şi aruncarea grenadei.Prima dată ne-au dat muniție de război, țineam încărcătorul în mână şi mă uitam la cartuşele alea galbene,bătea inima ca la un pui de găină fugărit de vulpe!.Apoi zgomotul acela făcut de arme! Gloanțele şuierând!.Adrenalina care curgea nebună prin vene! Atât de tare curgea adrenalina că n-am nimerit nici o țintă!

-Ocheşte dreapta că altfel tragi în tufişuri!

-Dacă ridic dreapta, o să meargă în stânga!

-Arma ta nu e calibrată, nu ai ce face! Trage aşa că altfel te ține Tănase în unitate până faci bureți în c.r!

La aruncarea cu grenada s-a întâmplat un fapt care a şocat toată unitatea.Înaintea noastră au fost duşi la instruire cei de an şi primul a aruncat grenada.Totul bine până la al treilea sau al patrulea.Grenada nu explodează iar unul din caporali decide să mai arunce una în ea ca să o detoneze.Numai că locotenentul Zburlea se repede în spațiul de aruncare şi grenada cade cu un pocnet sec apoi, deflagrația.Morlova a povestit în stilul caracteristic a doua zi:

-Bă, eram lângă locotenent, l-am văzut că fuge cu soldatu'după el.bang!!! Credeam că-i mort! Nu era mort, doar că hainele pe el ca brânza aia elvețiană! Alb la față, var nu altceva! Soldatu'nu mai zic! Se umpluseră pantalonii pe el!

Şi Morlova avea să o pățească 5 zile mai târziu în aplicație când a confundat o grenadă fumigenă cu una lacrimogenă.Şi dă-i plânsete!.Săracu'locotenentu'de la plutonul 1! Văzând situația s-a panicat cumplit şi cum urcam spre Ocnele Mari se tot uita înnapoi, vorbea singur.Se putea să nu facă Cozma al nostru o trăznaie? .Cum Morlova se lupta cu lacrimile, Cozma o intrat în nişte bălării cu boz şi toată fața îi era plină, neagră.Prietenii lui îl țineau şi ăsta se jelea de mama focului!.

-Trebuia să se dea şi pe gât.Aşa s-a văzut că-i păcăleală, a zis Morlova.Dacă mai vedea locotenentul şi asta..era vai de el..Il duceam de aici direct la număru' 9 la Sibiu!

La tragerea de noapte am avut o locotenent tare grijuliu:

-Aveți grijă că dincolo de deal e casa mea! Nu vreau să văd prin pereți trasoare!

Şi zburau trasoarele la foc automat peste deal!.Nu numai peste deal ci pe unde apucau sărăcuțele de ele! Țintele le-am doborât cum le-am doborât mai ales că arma trăgea când stânga când dreapta.

Cam la a treia tragere am auzit strigând din pădure:

-Se trage cu muniție adevărată!?

-Cu muniție de război! Plecați din poligon!

-Suntem la tăiat de lemne.Chiar se trage cu muniție de război ?
-Plecați dracului de acolo, vreți să muriți ? Plecați din zona de tragere !
Niste săteni veniseră să taie lemne,poate dădea norocul peste ei!La sfârşitul lunii octombrie, prin 25 ni s-a spus că vom pleca la Deva.Dimineața a venit un delegat de la unitatea din Deva şi a stat săracu'nemâncat 5 ore! Nu s-a sinchisit nimeni de el !.În acest timp ne-au scos din camere de vreo 3 ori, Tănase locotenentul şi-a mai vărsat oful cum a putut el şi urmăream drama celor din Sibiu.În funcție de telefon se îmbrăca unul, se dezbrăca altul.
-Au scos în sfârşit maşina! Înseamnă că plecăm curând! E gata ! Merem acasă ! Înghesuială şi bagaje la urcare în camion, nici acum nu uit privirile celor ce rămâneau acolo!.La ieşirea pe poartă s-au auzit urale de bucurie şi inima sălta.Scăpasem de ce era mai greu şi mai lung.Mergeam acasă după 4 luni de stat la Vâlcea !
-Doamne ajută-ne! Îți mulțumim Doamne că suntem întregi! Nu s-au întâmplat lucruri grave, toți suntem bine ! Acasăăă !!
Noaptea târziu am ajuns la Deva,a durat ceva până când ne-au băgat în unitate iar la 3 dormeam duşi.La un moment dat apare un gradat care confundă sala:
-Alarmă! Voi nu ați auzit că e alarmă?
-Ieşi bă afară că noi nu avem treabă cu voi! Ieşi afară că noi nu suntem biba! Pleacă dracu' odată!
Ce schimbare față de Vâlcea!.Intram la 8 în unitate şi la 12 ieşeam pe la gard şi acasă..În aceea perioadă Amely îşi dădea rezidențiatul şi ne vedeam destul de rar,însă acasă m-am înțeles cu maică-mea să mă angajez după armată:
-O să lucrez până termină şcoala.Apoi dacă vrea să plecăm..Plecăm, vom vedea unde, numai să ne ducem de aici..
-Da.Te vei angaja până îi rezolvă Anica situația în Franța.Vrea să o ducă la o clinică particulară acolo.Tu nu ştiu ce vei lucra,eşti mare, destul că ajungi dincolo.
-Muncesc şi la spălat de toalete numai să ajung!
-Vezi că bunicu-tu nu-i foarte încântat.Vrea să stai aici şi să lucrezi în învățământ.O să fie tare dezamăgit când v-a afla că nu-i urmezi sfatul !
-Şcoala nu e o opțiune pentru mine acum.Poate mai târziu, nu mă simt în stare să trec la catedră.
-Ştiu ce zici dar no', omul le ştie pe ale lui..
-Pe ce dată e nunta lui Ionuț?
-Mai este mult până atunci.Ai numa'grijă ce faci! Bagă la cap şi nu-ți bate joc de tine şi de Amely! Gata cu trândăveala!

Cu acestea m-am întors la unitatea militară, nu mi se mai părea greu mai ales că acolo am găsit o bibliotecă uriaşă cu cărți.Citeam toată ziua, vorbeam la telefon cu Amely sau dormeam.Asta da viață!

Joi dupa amiaza..ora 18

-Băiatule, unde facem revelionul? Sunt aşa de sătulă de învățat!
-Păi nu mai ai prieteni la munte? Ai scăpat turma?
-De când cu şcoala şi cu serviciul ăsta.. Chiar am rămas de căruță..Vreau undeva numai noi doi..
-Desigur iubito.Vom pleca undeva la capătul pământului unde doar noi şi marea vom fi..E bine nu? Să fac rost de bilete?
-Trezeşte-te! Vreau să fim doar noi doi nu să se bage vreo mare între!
-Bine.Noi doi.
-Sunt destul de geloasă să ştii!
-Eşti geloasă pe mare? Dar ce ți-a făcut?
-Păi dacă vara e plină de fete dezgolite? Tu ce crezi?
-Dă Doamne să găsesc o mare plină de fete! Dă Doamne!
-Poate te las pe pragul de la uşă! Nu am mai avut cățel din copilărie! N-am avut un cățel pe care să-l iubesc, o pisică! Făceau mizerie zicea mama.Făceau mizerie!!
-Te iubesc şi tu mă laşi pe la uşă? Sau acu' ți-ai găsit pisicul ?
-Păi vrei o mare plină de fete nu?.Uite! Şi eu vreau un munte de băieți, să fim chit ok?
-Bine.Văd că ai prins parapon pe lumea asta.Ce propui să facem?
-Mă mai gândesc.Vouă masculilor vă fuge mintea numai la încălecare.Doamne că am şi la şcoală o grămadă de doctori de hăpăie asistente cu fulgi cu tot! Tu nu ai găsit prin Vâlcea vreo puicuță?
-Mă testezi?.Eu dacă am putut ieşi de 2 ori din unitate.Darămite să mai umblu după puicuțe..
-Te testez, te tachinez, te verific din cap până în picioare, încă miroşi a soldat neinstruit.Nu aşa vă zice vouă ?
-Ba da.Nici grade nu ne-au dat.Soldat neinstruit sunt..

La 1 decembrie am bătut pas de defilare prin fața autorităților şi apoi masa,diferență mare între Deva şi Vâlcea!.Aici mâncam cât vroiam, acolo numai cu porția.Nu se uita nimeni urât la noi dacă mai ceream o porție,gradele inferioare aveau o relație mai umană cu corpul ofițerilor, puteau discuta omeneşte față de Vâlcea unde milităria era ridicată la rang de mare artă.De câteva ori m-am pomenit cu Amely venind la unitate cu mâncare şi pierdeam ore stând pe bancă.În noaptea când s-a dat alarma stăteam cu valizele în mâini şi nimeni nu s-a sinchisit să ne

certe că nu ieşim în careu sau că stăm lemn tănase acolo în dormitor.Doctorul şi-a continuat programul de alcoolizare reuşind chiar să oprească odată maşina comandantului unității.
-Luați-l de aici pe ăsta! Hai luați-l pe doctoru' şi cu el în pat!
Ce repede s-au dus 2 luni!.Pe data de 21 ale ultimei luni din an ne dădeau drumu' după 6 luni de experiențe tragi-comice Vâlcea –Deva.Mă uitam la poartă, mă uitam înapoi, nu-mi venea să cred!
-Hai liberaree!!
-La băute băieți! La băute că am scăpat de corvoadă!
-Bixi armata pe viață! Bagă culcaturi bixi!
-Liberareeee!
-Beau şi mă culc cu zece femei! Hai liberareee!
-Bă Ionele e a ta fata aia blondă? Nu te credeam în stare de aşa femeie! Tu ai părut de la început moale de tot.Pămpălău da' ce femeie are prostu' ! Bravo bă ! Bravo !
-Uite bă ce femeie are ăsta!Uite bă!
-Mut , mut da'ştie treaba! Bravo bă! Dă de băut? Dă mă de băut?
-Nu ştiu , mai vedem..N-am bani acu' să dau la toată lumea de băut dar mă voi revanşa !
-Te târâi nu glumă! Bine, te aştept la Simeria să dai o bere! Al naibii cum te tragi pe c.r! Te prind eu la Hunedoara şi te îmbăt de numai ştii pe celume eşti!
Ieşeam pe poartă şi o secundă am privit înapoi.Se terminase? Oare visam? Oare nu trebuia să mă întorc acolo?.6 luni de armată? Oare eram mai matur? Mai copt sau doar vorbe?
-Hai că am nişte veşti bune pentru noi.Prima că am putut să îmi iau o maşinuță mai bună..Muncesc peste program poate, poate mai strâng un ban ceva..În plus, mă duc şi la un cabinet particular...Să fie bine! Eşti om cu armata făcută măi!
-Bravo! A doua?
-A doua că lucrez la Deva la urgență.Am terminat-o cu Sibiul.Pot să merg acasă de câte ori vreau.Chiar mi-au dat o locuință de serviciu..Vezi? Lucrurile se întorc către noi cu bine.Cu puțină răbdare..
-Ohoo! Dar ce facem cu plecarea dincolo?
-Vom pleca defintiv, mai durează nițel treaba aici..Mama se străduie să îmi facă un culoar favorabil în clinică..Sau crezi că intră câinii cu covrigi în coadă? E grele tipule! Viața e grea!
-Vine revelionul! Crăciunul! Abia aştept! Sunt libeeeer! Sunt libeer!!
-Nu eşti liber că mă ai pe mine.Eu am ața cu fir de aur care te va ține mereu legat de viața mea! Deci pleacă capul că ai o altă armată de făcut!

-De aceea simțeam eu că nu mă lasă ceva să zbor.Acum pricep.O să mă strădui să te duc în cârca sufletului meu atâta vreme cât voi respira aer!
-Dacă nu visam la stele verzi te legam eu de mult iubite.Dar nah! Credeam că găsesc iubirea cocoțată pe cine ştie ce planete când ea era atât de aproape!
-Niciodată să nu zici niciodată!
-Auzi? Ce ai zice un copil? Ce ai zice să facem un kinder din ăla țipător? Mi-a zis ea uitându-se lung la mine.Nu crezi că e vremea?
-Ai schimbat tonu'? Până ieri țipai că nu vrei copii, că nu vrei aia că nu vrei aia, amu?
-Amu, mă gândesc să schimb nişte lucruri în viața mea, vreau un kinder!
-Acu'? Îl vrei acu'?
-Ai fi surprins, mai ştii la munte, ultima dată când ai fost în permisie? Ai uitat?
-Ce să uit? Că mi-ai promis câte în lună şi-n stele, că mi-ai jurat iubire până la veşnica moarte, astea nu le-am uitat, nu le uit.Ai tu grijă să nu uit..
-Nu asta.Nu asta.Ideea e că vei fi tată peste 8 luni dacă totul e ok...

Sfârşitul primei părți..

.

-

-